

का०

७६

नासिकाबाहुहृदयान्निर्गताहरेः ॥ राजसीम्मूर्तिमाश्रित्यसातस्थौब्रह्मदर्शने ॥ ४२ ॥ ततो जनार्दनो भोगिशयनान्निद्रया
 क्षणात् ॥ परित्यक्तः समुत्तस्थौ सृष्टये चाकरोन्मतिम् ॥ ४३ ॥ ततो बराहरूपेण निर्मग्नामृथिवीञ्जले ॥ मग्नांसमुदधाराशु
 न्यधाञ्चसलिलोपरि ॥ ४४ ॥ तस्योपरिजलौघस्य महती नौरिवस्थिता ॥ विततत्वाच्च देहस्य न महीयातिसम्भवम् ॥ ४५ ॥
 ततो हरिः क्षितिङ्गत्वातो यराशिं स्वमायया ॥ संहृत्य जन्तुस्थितये प्रवृत्तस्वयमेव हि ॥ ४६ ॥ अनन्तोऽपि यथा पूर्वन्तथा गत्वा
 क्षितेस्तलम् ॥ पृथिवीन्धारयामास कूर्मस्योपरि संस्थितः ॥ ४७ ॥ ततो ब्रह्मा समुत्पाद्य सत्त्वं निव प्रजापतीन् ॥ जगदुत्पा
 दयामास सर्वलोकपितामहः ॥ ४८ ॥ ब्रह्मा वाकुरुते सृष्टिर्घ्नं दान्ये वापि कुर्वते ॥ दक्षाद्यास्तु प्रजापालाः स्वयमेव तदिच्छ
 या ॥ ४९ ॥ परब्रह्मस्वरूपी यः सोऽनुगृह्णाति सन्ततम् ॥ प्रकृतिश्चानुगृह्णाति महाभूतानि पञ्च वै ॥ ५० ॥ पुरुषांश्चा
 नुगृह्णाति तथैव महदादयः ॥ ईश्वरेच्छान्वधिष्ठानात्पुरुषादष्टसञ्चयात् ॥ ५१ ॥ पुरुषाणामधिष्ठानात् महाभूतगणस्य च
 ॥ तथैव महदादीनाङ्गालस्य च महात्मनः ॥ ५२ ॥ अधिष्ठानात् प्रधानस्य च किञ्चन जायते ॥ स्थावरजद्रूपमव्वापि स्थिर
 व्वाप्यथवाद्भुतम् ॥ ५३ ॥ सर्वमेषामधिष्ठानाज्जायते द्विजसत्तमाः ॥ इतिवः कथितं सर्वं यथैवादर्शयत्पुरा ॥ ५४ ॥
 हराय सृष्टिसंहारकल्पान्तान्मगवान्हरिः ॥ यथा जगत्प्रपञ्चस्यासारतादर्शितापुरा ॥ ५५ ॥ यच्च सारं दर्शितन्तन्मत्तः शृ

पु०

अ. २८

७६

ष्वन्तुवैद्विजाः ॥ ५६ ॥ इतिकालिकापुराणेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ४५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ जगत्सर्व्वन्तुनिः
 सारमनित्यन्दुःखभाजनम् ॥ उत्पद्यतेक्षणादेतक्षणादेतद्विपद्यते ॥ १ ॥ तथैवोत्पद्यतेसारान्निःसारञ्जगदञ्जसा ॥ पुन
 स्तस्मिन्विलीयन्तेमहाप्रलयसङ्गमे ॥ २ ॥ उत्पत्तिप्रलयाभ्यान्तुजगन्निःसारतांहरिः ॥ शम्भवेदर्शयामासभावेनजगता
 म्पतिः ॥ ३ ॥ एकंशिवंशान्तमनन्तमच्युतम्परात्परञ्ज्ञानमयविशेषम् ॥ अद्वैतमव्यक्तमचिन्त्यरूपंसारन्त्वेकत्रास्ति
 सारन्तदन्यत् ॥ ४ ॥ यस्मादेतज्जायतेविश्वमग्न्ययस्माल्लीनंस्यात्तुपश्चात्स्थितञ्च ॥ आकाशवन्मेघजालस्यवृत्त्याय
 द्विश्ववैध्रियतेतत्त्वसारम् ॥ ५ ॥ अष्टाङ्गयोगैर्यद्यद्वाप्तुमिच्छन्योगीपुनात्यात्मरूपंसदैव॥ निवर्त्ततेप्राप्ययन्नेहलोकेतद्वैसा
 रंसारमन्यन्नचास्ति ॥ ६ ॥ सारोद्वितीयोधर्मस्तुयोनित्यप्राप्तयेभवेत् ॥ योवैनिवर्त्तकोनामतन्नासारः प्रवर्त्तकः ॥ ७ ॥
 धर्मंशनैः सञ्चिनुयाद्वल्मीकोमृत्तिकाय्यथा ॥ सहायार्थम्परलोकेपूर्व्वपापविमुक्तये ॥ ८ ॥ एकोधर्मः परंश्रेयः सर्व्वसं
 सारकर्मसु ॥ इतरेतुत्रयोधर्माज्जायन्तेर्थादयोपरे ॥ ९ ॥ वरम्प्राणपरित्यागःशिरसोवाथकर्त्तनम् ॥ नतुधर्मपरित्या
 गोलोकेवेदेचगर्हितः ॥ १० ॥ धर्मैर्णध्रियतेलोकोधर्मैर्णध्रियतेजगत् ॥ धर्मैर्णैवसुराःसर्व्वेसुरत्नमगमन्पुरा ॥ ११ ॥
 धर्मश्चतुष्पाद्गवाञ्जगत्पालयतेनिशम् ॥ सएवमूलम्पुरुषोधर्मइत्यभिधीयते ॥ १२ ॥ सर्व्वङ्गरतिलोकेस्मिन्धर्मो

का.
७७

नैवच्युतोभवेत् ॥ धर्माद्योनविचलतिस एवाक्षरउच्यते ॥ १३ ॥ एतद्वःकथितंसारन्निःसारंसकलञ्जगत् ॥ यथास्वय
न्ददर्शासुशम्भुज्ञानिनस्वेन्तरे ॥ १४ ॥ एतद्वैदर्शयामाससविष्णुर्जगताम्पतिः ॥ स्वयञ्जग्राहमनसाध्यानेनात्मनिश
ङ्कुरः ॥ १५ ॥ सारन्तत्वम्परमन्निष्कल्यैन्मूर्त्याहीनम्मूर्तिमान्धर्मणः ॥ सारोन्योसौसारहीनन्तदन्यज्ज्ञात्वैवेत्ययं
तिनित्यम्महाधीः ॥ १६ ॥ ॥ इति श्रीकालिकापुराणेनवविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥
येसृष्टाः शम्भुनापूर्वम्भूतग्रामाश्चतुर्विधाः ॥ किमर्थन्तेसमुत्पन्नाः कथव्वानेकरूपता ॥ १ ॥ शरीरमर्द्धव्यंराहमर्द्ध
न्दन्तावलन्तथा ॥ सिंहव्याघ्रशरीराच्चकेचित्केचिद्गणाधिपाः ॥ २ ॥ ॥ कथन्तेवागणाक्रूराःकिम्भोगास्तेमहौजसः ॥ एत
त्सर्व्वयंश्रोतुमिच्छामोद्विजसत्तम ॥ ३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ शृण्वन्तुमुनयःसर्व्वेयथाशम्भुगणाभवन् ॥ य
दर्थन्तेसमुत्पन्नायस्मात्तेनेकरूपिणः ॥ ४ ॥ एतद्वःपरमद्भुत्यमिदन्धर्मार्थिकामदम् ॥ एतद्विपरमन्तेजःसततम्परमन्तपः
॥ ५ ॥ इदंश्रुत्वामहाख्यानम्परब्रेहनसोदति ॥ यशस्यन्धर्म्यमायुष्यन्तुष्टिपुष्टिप्रदम्परम् ॥ ६ ॥ आदिसर्गोऽथवाराहेसम्पू
र्णोऽमुनिसत्तमाः ॥ शङ्कुरःप्राहसर्व्वेशव्वाराहञ्जगताम्पतिम् ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ यदर्थम्भवतारूपव्वाराहङ्कल्पि
तव्विभो ॥ तत्तेपूष्णंद्भुतम्पृथ्वीयथावत्स्थापितात्वया ॥ ८ ॥ सागराणाञ्चसंस्थानन्नदीनाञ्चतथाक्षितेः ॥ सृष्टिर्ब्रह्मकृता

१ दीर्घार्थः ।

पु०

अ. ३०

७७

चापिसञ्जातात्वत्प्रसादतः ॥ १९ ॥ त्वंहिसर्वमयोयज्ञमयस्तेजोमयस्तथा ॥ गुरुणामथसर्वेषान्त्वद्गुरुस्त्वम्परात्परः ॥ १० ॥
 त्वावौदुन्नक्षमापृथ्वीविशीर्णैवजगत्पते ॥ यन्त्रिताशैलसङ्घातैर्भवतास्थापितैःपुरा ॥ ११ ॥ तस्मात्वन्यजवाराहंशरीञ्ज
 गताम्पते ॥ जगन्मयञ्जगद्रूपञ्जगत्कारणकारणम् ॥ १२ ॥ कस्त्वाञ्चान्यःक्षमोवोदुर्व्वाराहन्तेवपुर्व्विभो ॥ विशेषतस्त्वया
 पृथ्वीसकामाधर्षिताजले ॥ १३ ॥ स्त्रीधर्मिणीत्वत्तेजोभिःसाधाद्गर्भश्चदारुणम् ॥ रजस्वलाक्षमागर्भग्यैरामाधत्तजगत्पते
 ॥ १४ ॥ तस्माद्यस्तनयोभावीसोप्यादास्यतिदुर्द्धराः ॥ एषप्राप्यासुरम्भावन्देवगन्धर्व्वर्हिंसकः ॥ १५ ॥ भविष्यतीतिलो
 केशःप्राहमान्दक्षसन्निधौ ॥ मलिनीरतिसञ्जातन्दुष्टन्तेनिष्ठकारकम् ॥ १६ ॥ कामुकन्त्यजलोकेशवाराहङ्कायमीदृशम् ॥
 त्वमेवसृष्टिस्थित्यन्तकारकोलोकभावनः ॥ १७ ॥ कालेप्राप्तेस्थितिसृष्टिसंहारश्चकरिष्यति ॥ तस्माल्लोकहितार्थायत्य
 क्काकायम्महाबल ॥ १८ ॥ कालेप्राप्तेपुनस्त्वन्यङ्कायम्पोत्रङ्करिष्यसि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वा
 शङ्करस्यमहात्मनः ॥ १९ ॥ वाराहमूर्तिर्भगवान्महादेवमुवाचह ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ करिष्येहन्तववचस्त्वय्यै
 थात्थमहेश्वर ॥ २० ॥ इमन्तुयज्ञवाराहङ्कायन्त्यक्ष्येनसंशयः ॥ कालेप्राप्तेपुनस्त्वन्यङ्कायव्वाराहमद्भुतम् ॥ २१ ॥ करिष्येह
 न्दुराधर्षल्लोकानाम्भावनायवै ॥ इत्युक्त्वासमहाकायस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ २२ ॥ जगद्गुरुर्जगत्प्रजगद्वाताजगत्पतिः ॥ त

का०
७८

स्मिन्नन्तर्हितेदेवेदेवोमहेश्वरः ॥ २३ ॥ निजंस्थानन्देवगणैःस्वगणैश्चजगामह ॥ वराहोपिस्वयङ्गत्वालोकालोकाह्वयङ्गि-
रिम् ॥ २४ ॥ वाराह्यासहरेमेसपृथिव्याचारुरूपया ॥ सतयारममाणस्तुसुचिरम्पर्वतोत्तमे ॥ २५ ॥ नावापतोषैल्लोकेशः
पोत्रीपरमकामुकः ॥ पृथिव्याःपोत्रिरूपायारमयन्त्यास्ततःसुताः ॥ २६ ॥ त्रयोजाताद्विजश्रेष्ठास्तेषान्नामानिमेशणु ॥
सुवृतःकनकोघोरःसर्व्वेवमहाबलः ॥ २७ ॥ शिशवस्तेमेरुपृष्ठेकाञ्चनेवप्रसंतरे ॥ रेमिरेन्योन्यसंसक्तागह्वरेषुसरःसुच ॥
॥ २८ ॥ सतैःपुत्रैःपरिवृतोवराहोभार्य्यास्वया ॥ रममाणस्तदाकायत्यागन्नैवागणद्विजाः ॥ २९ ॥ कदाचिच्छिशुभिस्तै-
स्तुसंश्लिष्टःकर्ममान्तरे ॥ चकारकर्मक्रीडाम्भार्य्याचमहाबलः ॥ ३० ॥ सपङ्कलेपःशुशुभेवराहोमधुपिङ्गलः ॥ सन्ध्याय-
नोयथातोयङ्करस्तोयन्तथाविधः ॥ ३१ ॥ सपुत्रैःपरमप्रीतोभार्य्याचपृथिव्यया ॥ विरुजन्धरणीरेमेमध्यनिम्नाथसाभव-
त् ॥ ३२ ॥ अनन्तोपिसमाक्रम्यकूर्मसपृथिवीतले ॥ हरिर्वहन्भुग्नशिराःसातङ्कोभूत्प्रपीडया ॥ ३३ ॥ सुवृत्तेनस्वर्णवप्रङ्को-
रेणकनकेनच ॥ विदारितम्पोत्रघातैःस्वर्णभग्नान्कृतंसमम् ॥ ३४ ॥ मेरुपृष्ठेयानियानिसौवर्णानिद्विजोत्तमाः ॥ रचि-
तानिसुरैर्यत्नात्तानिभग्नानितत्सुतैः ॥ ३५ ॥ मानसादीनिदेवानांसरांसिशिशवोयते ॥ आविलानितदाचक्रुःपोत्रघातैःसम-
न्ततः ॥ ३६ ॥ पृथिवीवनितारूपारमयामासपोत्रिणम् ॥ स्थावरेणतुरूपेणदुःखमाप्नोतिवैदृढम् ॥ ३७ ॥ सागराश्चसुवृत्ता

१ पृथिव्येत्यार्षम् ।

पु०
अ. ३०

७८

द्यौरवगात्यसमन्ततः॥विकीर्णरत्नःपोत्रीधैःसर्व्वेवाकुलीकृताः॥३८॥इतस्ततश्चशिशुभिःक्रीडद्भिः पोत्रिभिस्तदा ॥ जग
 न्तितत्रभग्नानिनद्यःकल्पद्रुमास्तथा॥३९॥ जानन्नपिजगद्वर्तावराहःस्वयमेवहि ॥ जगत्पीडांसुतस्नेहाद्वारयामासनैवतान्
 ॥४०॥सुवृत्तःकनकोघोरोयदागच्छतिवैदिवम्॥तदादेवगणाभीताःप्राद्रवन्तिदिशोदश॥४१॥एवंसुतैर्भार्ग्ययायज्ञपोत्रीक्री
 डँस्तुष्टिन्नापकाश्चित्कदाचित्॥नित्यंनित्यव्वर्द्धतेतस्यकामःकायन्यक्तुन्नैच्छदेषप्रदिष्टः॥४२॥ इतिकालिकापुराणेत्रिंशोध्या
 यः ॥३०॥मार्कण्डेयउवाच॥ततोदेवगणाः सर्व्वेसहितादेवयोनिभिः ॥शक्रेणसहितामन्त्रश्चक्रुःसम्यग्जगद्वितम्॥१॥ततो
 निश्चित्यतेसर्व्वेशक्राद्यामुनिभिःसह॥ शरण्यंशरणञ्जग्मुर्नारायणमजविविभुम्॥२॥तंसमासाद्यगोविन्दव्वांसुदेवञ्जगत्पति
 म्॥प्रणम्यसर्व्वेत्रिंशस्तुष्टुवुर्गारुडध्वजम्॥३॥ देवाउचुः॥नमस्तेदेवदेवेशजगत्कारणकारण ॥ कालस्वरूपिन्भगवन्प्रधा
 नपुरुषात्मक॥४॥ स्थूलसूक्ष्मजगद्व्यापिन्परेशपुरुषोत्तम ॥ त्वङ्कर्त्तासर्व्वभूतानान्वम्पातात्वव्विनाशकृत् ॥ ५ ॥ त्वंहिमाया
 स्वरूपेणसम्मोहयसिवैजगत् ॥ यद्भूतय्यैच्चवैभाव्यय्यैदिदानीम्प्रवर्त्तते ॥ ६ ॥ तत्सर्व्वम्परमेशत्वंस्थावरञ्जङ्गमन्तथा॥अर्था
 र्थिनान्वमर्थस्तुकामःकामार्थिनान्तथा ॥ ७॥ त्वंहिधर्म्मार्थिनान्वधर्म्मोमोक्षोनिर्वाणमिच्छताम् ॥ त्वङ्कामुकस्त्वमेवार्थोधा
 र्मिकस्त्वंसदागतिः ॥८॥ त्वद्वक्राद्वाह्मणाजाताबाहुजाःक्षत्रियास्तवा॥ऊर्व्वेर्व्वैश्यास्तथाशूद्राःपादाभ्यान्तवनिर्गताः॥९॥

का०

७९

सूर्योनेत्रात्तवविभोमनोजश्चन्द्रमास्तव ॥ श्रवणात्पवनोजातोदशप्राणास्तथापरे ॥ १० ॥ उद्ध्वस्वर्गादिभुवनन्तवशीर्षा
 दजायत ॥ तवनाभेस्तथाकाशङ्घितिःपादतलादभूत् ॥ ११ ॥ कर्णाभ्यान्तेदिशोजाताजठरात्सकलज्जगत् ॥ त्वंहिमाया
 स्वरूपेणसम्मोहयसिवैजगत् ॥ १२ ॥ निर्गुणोगुणवैस्त्वं हिशुद्धएकः परात्परः ॥ उत्पत्तिस्थितिहीनस्त्वन्वमच्युतगुणाधिकः
 ॥ १३ ॥ आदित्यैर्वसुभिर्देवैःसाध्यैर्यक्षैर्मरुद्गणैः ॥ त्वञ्चिन्त्यसेजगन्नाथमुनिभिश्चनुमुक्षुभिः ॥ १४ ॥ त्वाँवैचिदान
 न्दमग्रविवदन्तिविशेषविज्ञामुनयोविभोगाः ॥ त्वमेवसंसारमहीरुहस्यबोजञ्जलंस्थानमथोफलञ्च ॥ १५ ॥ त्वम्पद्मयाप
 न्नकरोविभासिवरासिचक्राब्जधनुर्दरस्त्वम् ॥ त्वमेवताक्ष्येप्रतिभासिनित्यंस्वर्णचलेतोययुतोयथाब्दः ॥ १६ ॥ त्वमेवपीताम्ब
 रशङ्कराजास्त्वंसर्वमेतन्नचकिञ्चिदन्यत् ॥ नतेगुणानःपरिचिन्तनीयाविधेर्हरस्यापिदिशाम्पतीनाम् ॥ १७ ॥ भीतेनभ
 त्तयाशरणम्प्रपन्नागतावयन्नःपरिरक्षविष्णो ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिस्तुतोदेवदेवोभूतभावनभावनः ॥ १८ ॥
 सेन्द्रैर्देवगणैरुचेतान्सर्वान्मेघनिस्वनः ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ यदर्थमागतायूयय्यद्वाभयमुपस्थितम् ॥ १९ ॥
 तत्रयद्वामयाकार्यन्तद्देवास्तूर्णमुच्यताम् ॥ देवाऊचुः ॥ शीर्यतेवसुधानित्यङ्गीडयायज्ञपोत्रिणः ॥ २० ॥ लोकाश्चसर्वे
 सङ्ख्यधानाभुवन्त्युपशान्तताम् ॥ शुष्कन्तुम्बीफलङ्घातैर्यथाजर्जरताङ्गतम् ॥ २१ ॥ वराहक्षुरघातेनतथाजर्जरिताक्षितिः ॥

पु०

अ. ३१

७९

तस्ययेवात्रयःपुत्राःकालाग्निसमतेजसः ॥ २२ ॥ सुवृत्तःकनकोघोरस्तैश्चाप्याघातितञ्जगत् ॥ तेषाङ्कूर्दमलीलाभिः
 सरांसिजगताम्पते ॥ २३ ॥ मानसादीनिभग्नानिप्रकृतिर्यान्तिनाधुना ॥ भग्नस्तैर्देवतरवोमन्दाराद्यामहाबलैः ॥
 ॥ २४ ॥ देवनद्योपिरोहन्तिफलम्पुष्पन्दलञ्चवा ॥ यदात्रिकूटमारुह्यतेसुवृत्तादयस्त्रयः ॥ २५ ॥ प्लुतङ्कुत्वामहाबा
 होपतन्तिलवणार्णवे ॥ तदातत्क्षुब्धतोयौघैःप्लाव्यतेसकलामही ॥ २६ ॥ उत्प्लवन्तिजनाःसर्वेप्रयान्तिचदिशोदश
 ॥ जीवितंरक्षमाणस्तेप्रयान्तिचदिशोदश ॥ २७ ॥ यदात्रिविष्टपयान्ति यज्ञवाराहपुत्रकाः ॥ इतस्ततस्तदाभग्नदेवाः
 शान्तिन्नलेभिरे ॥ २८ ॥ सर्वेतैःपर्वताःपुत्रैर्वराहस्यजगत्पते ॥ क्रीडद्भिःशिखरेनीताभूरिभागमधोगतिम् ॥ २९ ॥ एव
 विक्क्रीडतान्तेषाङ्कीडाभिःसकलञ्जगत् ॥ नाशमायातिवैकुण्ठतस्माद्रक्षजगत्प्रभो ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इतितेषाग्निगदतांश्रुत्वावाक्यञ्जनार्दनः ॥ ३१ ॥ उवाचशङ्करन्देवम्ब्रह्माणश्चविशेषतः ॥ यत्कृतेदेवताःसर्वाःप्रजाश्चसक
 लाइमाः ॥ ३२ ॥ प्राप्नुवन्तिमहदुःखंशीर्यतेसकलञ्जगत् ॥ वाराहन्तदहङ्कायन्त्यक्तुमिच्छामिशङ्करा ॥ ३३ ॥ निर्व्वेशश
 क्तन्तन्त्यक्तुंस्वेच्छयानहिशक्यते ॥ त्वन्त्याजयस्वतत्क्वाययैतान्मांशङ्कराधुना ॥ ३४ ॥ त्वमाप्यायस्वतेजोभिर्ब्रह्मन्स्म
 रहरम्मुहुः ॥ आप्यायन्तुतथादेवाःशङ्करोहन्तुपोत्रिणम् ॥ ३५ ॥ रजस्वलायाःसंसर्गाद्विप्राणाम्मरणात्तथा ॥ कायः

का०
८०

पापकरोभूतस्तन्त्यक्तुर्गुण्यतेधुना ॥ ३६ ॥ प्रायश्चित्तैरपैत्येनः प्रायश्चित्तमहन्ततः ॥ चरिष्यामितदर्थमेतनुर्ग्यत्नेनशा
म्यताम् ॥ ३७ ॥ प्रजापालयाममसदासाहिसीदतिनित्यशः ॥ मत्कृतेप्रत्यहन्तस्मात्त्यक्ष्येकायम्प्रजाकृते ॥ ३८ ॥
॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तोवासुदेवेनतदातौब्रह्मशङ्करौ ॥ त्वयायथोक्तन्तत्कार्यमितिगोविन्दमूचतुः॥ ३९ ॥
वासुदेवोपितान्त्सर्वान्विसृज्यत्रिदशास्तथा ॥ वाराहन्तेजआहर्तुस्वयन्ध्यानपरोभवत् ॥ ४० ॥ शनैःशनैर्यदातेजआहर
त्येषमाधवः ॥ तदादेहन्तुवाराहसत्त्वहीनमजायत ॥ ४१ ॥ तेजोहोनय्यदादेहञ्जातंसर्वैस्तदामरैः ॥ आससादतदा
देवोयज्ञवाराहमद्भुतम् ॥ ४२ ॥ ब्रह्माद्यास्त्रिदशाःसर्वेमहादेवमुमापतिम् ॥ अनुजग्मुस्तदातेजआधातुंस्मरशासने ॥ ४३ ॥
ततःसर्वैर्देवगणैःस्वस्वन्तेजोवृषध्वजे ॥ आदधेतेनबलवान्सोतीवसमजायत ॥ ४४ ॥ ततःशरभरूपीसतक्षणाद्विरिशोभव
त् ॥ उर्ध्वधोभागतश्चाष्टपादयुक्तःसुभैरवः ॥ ४५ ॥ द्विलक्षयोजनोच्छ्रायःसार्द्धलक्षैकविस्तृतः ॥ उर्ध्ववाराहकायस्तुलक्ष
योजनविस्तृतः ॥ ४६ ॥ लक्षार्धविस्तृतःपार्श्वेवर्द्धमानस्तदाभवत् ॥ ततःशरभरूपन्तम्महादेवमुमापतिम् ॥ ४७ ॥ ददर्शयज्ञपो
त्रीसस्पृशन्तंशिरसाविधुम् ॥ सुदीर्घनासानखरंकृष्णाङ्गारसमप्रभम् ॥ ४८ ॥ दीर्घवक्त्रमहाकायमष्टदंष्ट्रासमन्वितम् ॥ विभ्रतं
ससटंपुच्छन्दीर्घकर्णम्भयानकम् ॥ ४९ ॥ चतुरःपृष्ठतःपादानधरेचतुरस्तथा ॥ कुर्वन्तङ्घोरमारावमुत्पतन्तम्पुनःपुनः ॥ ५० ॥

पु०

अ.३१

८०

तमायान्तन्ततोदृष्टाक्रोधाद्वावन्तमञ्जसा ॥ सुवृत्तः कनकोघोरआसेदुःक्रोधमूर्छितः ॥ ५१ ॥ तमासाद्यमहाकायंशरभ
 म्भ्रातरस्त्रयः ॥ उच्चिक्षिपुस्तेयुगपत्पोत्रघातैर्महाबलाः ॥ ५२ ॥ यावत्प्रमाणः शरभस्तत्प्रमाणास्तदाभवन् ॥ शरभो
 त्क्षेपसमयेमाययापोत्रिणस्त्रयः ॥ ५३ ॥ तेषाम्पोत्रप्रहारेणप्रोक्षितः शरभस्तदा ॥ पपातपृथिवीप्रान्तेगम्भोरेतोयसा
 गरे ॥ ५४ ॥ तस्मिन्निपतितेतत्रसागरेमकरालये ॥ उत्पत्यतेत्रयः पेतुः क्रोधात्तस्मिन्महोदधौ ॥ ५५ ॥ सुवृत्तेकनके
 घोरेपतितेसागराम्भसि ॥ वराहोपिसुतस्नेहात्क्रोधाच्चद्विजसत्तमाः ॥ ५६ ॥ उत्पत्यसहसातस्मिन्स्तोयराशौपपातह ॥ उत्प
 तन्तस्तदातेवैवाराहाःशरभस्तथा ॥ ५७ ॥ बभञ्जुर्द्विदेवास्तुनक्षत्राणिग्रहस्तथा ॥ केचित्तुनिहतादेवाभूमौपेतुश्चकेच
 न ॥ ५८ ॥ केचिच्चज्ञानिनोदेवामहल्लोकमुपाश्रिताः ॥ नक्षत्राणिविमानानुपतितानिमहीतले ॥ ५९ ॥ अदृश्यन्तद्वि
 जश्रेष्ठाज्वालामालाकुलानिवै ॥ तेषामुत्पतनेवेगोयोभूत्परमदारुणः ॥ ६० ॥ तेनातिवेगोजनितोवायुःपरमदारुणः ॥ वा
 युनातेतनुन्नास्तुपर्वताःपृथिवीतले ॥ ६१ ॥ केचिच्छैलाःपर्वतेषुपतिताःपुनरेवतु ॥ विमृद्यवृक्षाञ्जन्तूश्चनिपेतुश्चपुनः
 पुनः ॥ ६२ ॥ केचित्तुपर्वताघातैर्नृत्यमानामहीतले ॥ बभञ्जुरचलाश्चापित्रजन्तोबहुशःप्रजाः ॥ ६३ ॥ पर्वताः
 समदृश्यन्तवातवेगेनभूतले ॥ ६४ ॥ सङ्घट्टमानास्तेऽभ्योन्येव्रजन्तइवतेचलाः ॥ अम्भोनिधौपतद्विस्तैर्व्वाराहैःशरभेण

का० च ॥ ६५ ॥ पर्वतैश्च महातुङ्गैरुक्षितास्तोयराशयः ॥ ६६ ॥ तेषाम्प्रपातवेगेन क्षिप्तेषु जलाराशिषु ॥ निस्तोया इव सञ्जाताः ॥ पु०
 ८१ क्षणवैसर्वसागराः ॥ ६७ ॥ तैः सर्वैरुदकैः क्षिप्तैः पृथिवीतलमागतैः ॥ उत्प्लाविताः प्रजाः सर्वाः क्षणाज्जग्मुः क्षयन्ततः ॥ अ० ३१
 ॥ ६८ ॥ लुप्तमानाः प्रजास्तोये म्रियमाणाः समन्ततः ॥ हापितस्त्वथ हातातहामातर्हासुतेति च ॥ ६९ ॥ विलपन्ति स्म
 करुणम्भीताश्चात्तामुमूर्षवः ॥ यस्मिन्देशे निपतितो वाराहैः शरभः सह ॥ ७० ॥ तत्रैवाधोगता भूमिः पादवेगेन दारिता ॥
 अपरः पृथिवीप्रान्त उत्थितः पर्वतैः सह ॥ ७१ ॥ ससर्जजनलोकेषु चलान्तेषाम्प्रभञ्जनैः ॥ जनलोकेषु सध्युक्ता
 म्पृथिवी शरभस्तदा ॥ ७२ ॥ निःश्रेणीमिव सम्बद्धामचलामपि पोत्रिभिः ॥ ददर्श विस्मया विष्टः स भीतः श्रान्तपीडितः
 ॥ ७३ ॥ ततस्ते युयुधुः सर्वे पोत्रघातेन पोत्रिणः ॥ खुरप्रहारैर्दंष्ट्राभिर्गर्गात्रक्षैर्पैश्वदारुणैः ॥ ७४ ॥ शरभोऽप्यथ दंष्ट्राग्रैर्नखैः
 स्तीक्ष्णैः खुरैस्तथा ॥ लाङ्गूलस्य प्रहारैस्तु तुण्डघातैर्महास्वनैः ॥ ७५ ॥ चतुर्भिः पोत्रिभिस्तैस्तु स एकः शरभो महान् ॥ एकान्त
 योधयामास सहस्रम्परिवत्सरान् ॥ ७६ ॥ तेषाम्प्रहारैर्वर्गैश्च भ्रमणैश्च गतागतैः ॥ आस्फोटितैस्तथारवैर्देहपातैः पृथ
 क्पृथक् ॥ ७७ ॥ पाताले पन्नगाः सर्वे विनेशुः कद्रुजैः सह ॥ ततस्ते सागरन्त्यक्ता पृथिवीमध्यमागताः ॥ ७८ ॥ परस्परं द्यु
 ध्वमानास्ततो भूत्पृथिवी समा ॥ शेषोऽपि महता यत्ना हलेनास्तंभ्य कच्छपम् ॥ ७९ ॥ दधार पृथिवीन्दुः खैर्भग्नशीर्षः प्रतापितः ॥ ८१

१ सोपानेकाष्टघटिते निःश्रेणी स्यान्निभयणीतथानिःश्रेणीति चेति शब्दरत्नावली । २ आस्तभ्योति समस्ता तस्तस्मादित्यर्थः ।

अनन्तेवामनीभूतेसमत्वम्पृथिवीतले ॥ ८० ॥ गतेम्भोभिश्चलद्भिश्चपर्वतःसर्वजन्तुषु॥ नष्टेषुयुध्यमानेषुत्रिपोत्रिशरभेषु
 च ॥ ८१ ॥ सागैरैराप्नुतेसर्वजगत्यापोमयेहरिम् ॥ चिन्ताविष्टःसुरज्येष्ठउवाचाथपितामहः ॥ ८२ ॥ भगवन्भुवनंस
 र्वससुरासुरमानुषम् ॥ विध्वस्तम्पृथिवीशोर्णानष्टाः स्थावरजङ्गमाः॥ ८३ ॥ देवदानवगन्धर्वदैत्याश्चापिसरीसृपाः ॥
 विध्वस्ताजगतान्नाथमुनयश्चतपोधनाः॥ ८४ ॥ त्वम्पालकोसिसर्वेषान्त्वमेवजगतःप्रभुः ॥ तस्मात्पालयनःसर्वान्पृथिवी
 ञ्जगत्पते॥ ८५ ॥ त्वमेवकायं वाराहंस्वयमेवोपसंहरा॥ संस्थापयमहाबाहोपृथिवीञ्चचराचरैः॥ ८६ ॥ ॥ माकण्डेयउवाच ॥
 इतितस्यवचःश्रुत्वाब्रह्मणोथजनार्दनः ॥ यत्तश्चेतदासर्वसंस्थापयितुमच्युतः ॥ ८७ ॥ ततोहरीरोहितमत्स्यरूपीभूत्वा
 मुनीन्सप्ततदासवेदान् ॥ अधाच्छ्रुतेरक्षणतत्परोजगद्धितायसर्वश्रुतिकोविदान्वरान् ॥ ८८ ॥ वसिष्ठमत्रिन्त्वथकाश्यपश्च
 विश्वादिमित्रश्चसगौतमम्मुनिम् ॥ महातपस्थञ्जमदग्निमुख्यन्तथाभरद्वाजमुनिन्तपोनिधिम् ॥ ८९ ॥ निधायपृष्ठेसहितो
 यमध्येस्थितोमहानौप्रवरेमुनीन्द्रान्॥ ततःशिवंक्षान्त्वयितुञ्जनार्दनो जगामयस्मिन्युयुधेसपोत्रिभिः ॥ ९० ॥ श्रान्तव्वराहैरति
 पौत्रघट्टनैर्निपीडितव्व्यात्तमुखंश्वसन्तम् ॥ अथागतव्वीक्ष्यहरिव्वराहःसस्मारपूर्ववन्नरसिंहमूर्तिम् ॥ ९१ ॥ स्मृतस्तदातेन
 समाजगामसखावराहस्यहितेनृसिंहः॥ तमागतव्वीक्ष्यतदानृसिंहन्तदीयकायान्निजतेजआदात् ॥ ९२ ॥ दृष्टव्वराहैःशरभेण

का०

८२

तेजोयत्सृर्धृतुल्यम्प्रविवेशविष्णौ ॥ विज्ञायतेजोरोहितवृत्तिं सिंहं ससर्जनिश्वासचयान्वराहः ॥ ९३ ॥ ततस्तुजाताबह
 वोवराहाबहुप्रमाणाद्भुततीक्ष्णदंष्ट्राः ॥ तेवैवराहाः शरभद्विरीशस्मायाविनोवीतभयास्तुदन्तः ॥ ९४ ॥ समन्तसिंहेन तदा
 पियुद्धञ्चकुर्ममर्दुश्चभृशद्विरीशम् ॥ क्षणम्महापक्षिसमानरूपाः क्षणन्तुगावस्तुरगानराश्च ॥ ९५ ॥ क्षणवृत्तिं सिंहाश्च व
 राहरूपागोमायवो वैकृतिकाः क्षणन्ते ॥ अनेकरूपाणि भयङ्कराणि वितन्यमाना निरणेवराहैः ॥ ९६ ॥ निरीक्ष्य भर्गञ्च नि
 पीडितन्तैरथा स दन्माधवस्तद्विरीशम् ॥ पस्पर्शविष्णुर्गिरिशङ्करेण तेजोन्यधात्तत्र निजम्पुनः सः ॥ ९७ ॥ अथ संस्पृ
 ष्टमात्रः स विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ अतीव मुदितो हृष्टो बलवान्त्समजायत ॥ ९८ ॥ अथोच्चैः शरभो नादन्ननादबलवद्दृढ
 म् ॥ आपूरितानियेनैतद्भुवनानि चतुर्दश ॥ ९९ ॥ नदतस्तस्य वदनाच्छीकरा ये विनिःसृताः ॥ ततो गणाः समभवन् महाका
 यामहौजसः ॥ १०० ॥ यथा वराहनिश्वासान्नानारूपधरा गणाः ॥ वराहास्तादृशा एते ततोऽप्यतिबलाः पुनः ॥ १०१ ॥
 श्ववराहोष्टरूपाश्च प्लवगोमायुगोमुखाः ॥ ऋक्षमार्जारमातङ्गशिशुमारस्वरूपिणः ॥ २ ॥ सिंहव्याघ्रमुखाः केचित्केचित्सर्पा
 खुमूर्त्तयः ॥ हयाग्रीवाहयमुखामहिषाकृतयः परे ॥ ३ ॥ अन्ये तु मनुजाकारा मृगमेषमुखाः पुनः ॥ कबन्धाहीनपादाश्च विह
 स्ता बहुपाणयः ॥ ४ ॥ केचित्तु शरभाकाराः कृकलासमुखाः परे ॥ मत्स्यवक्राग्राहवक्राह्रस्वादीर्घाबलाः कृशाः ॥ ५ ॥ च

पु०

अ. २१

८२

तुःपादाष्टपादाश्चत्रिपादाद्विपदाःपरे ॥ एकपादाभूरिहस्तायक्षकिम्पुरुषोपमाः ॥ ६ ॥ पश्वाकाराःपक्षयुक्तालम्बोदरम
 होदराः ॥ दीर्घोदराःस्थूलकेशाबहुकर्णाविकर्णकाः ॥ ७ ॥ स्थूलाधरादीर्घदन्तादीर्घश्मश्रुधराःपरे ॥ येसन्तिप्राणि
 नोविप्राभुवनेषुसमन्ततः ॥ ८ ॥ चतुर्दशसुतेतेषांरूपेणसमताङ्गताः ॥ नेहास्तिभुवनेजन्तुःस्थावरोवाजगत्पुनः ॥ ९ ॥
 यत्तुल्यरूपेणगणोनजातःशङ्करस्यच ॥ तेभिन्दिपालैःखड्गैश्चपरिघैस्तोमरैस्तथा ॥ १० ॥ शङ्कुलासिगदाभिश्च
 पाशैःशङ्कुभिरेवच ॥ खट्वाङ्गैश्चत्रिशूलैश्चकपालैःशक्तिभिस्तथा ॥ ११ ॥ दात्रैःसृणिभिरीषाग्रैर्यष्टिभिश्चित्र
 कण्टकैः ॥ प्रासैःपरशुभिर्बाणैःकोदण्डैरतिभीषणा ॥ १२ ॥ जटाचन्द्रकलायुक्ताःसर्व्वेएवमहाबलाः ॥ केचिद्भग
 स्यरूपेणवाहनेनाथभूषणैः ॥ १३ ॥ तुल्याजटाद्विशुभ्रांशुशुभ्रशीर्षामहाबलाः ॥ अर्द्धनारीश्वराःकेचिद्यथारुद्रस्तथैव
 ते ॥ १४ ॥ केचित्तुचारुरूपेणमोहनेनमनोभुवः ॥ तुल्येनवनितासङ्गैःसमञ्जातारतोत्सुकाः ॥ १५ ॥ आकाशचारि
 णःसर्व्वेसर्व्वेस्वच्छन्दगामिनः ॥ नीलोत्पलदलश्यामाःशुक्लाःकेचनलोहिताः ॥ १६ ॥ रक्ताःपोतास्तथाचित्राहरिताः
 कपिलाःपरे ॥ अर्द्धपीताद्यर्द्धरक्तानीलार्द्धाधवलाःपरे ॥ १७ ॥ सकृष्णपीताःशुक्लेनकृष्णेनार्द्धेनरञ्जिताः ॥ एकवर्णाद्वि
 वर्णाश्चत्रिवर्णाश्चतथापरे ॥ १८ ॥ चतुःषट्पञ्चवर्णाश्चकेचिदशगुणाद्विजाः ॥ डिण्डिमान्पटहाञ्छङ्खान्भेर्यान्कसका

का०

८३

हलान् ॥ १९ ॥ मङ्गुकाञ्जर्जरौश्चैव जर्जरौश्च समर्द्धलाः ॥ वीणास्तन्त्रीः पञ्चतन्त्रीः शकटान्दर्द्धरास्तथा ॥ १२० ॥ गोमुखा
 नानकान्कुण्डान् सतालकरतालिकान् ॥ वादयन्तो गणाः सर्वे हसन्तश्च मुहुर्मुहुः ॥ १२१ ॥ वराहमिमुखा भूत्वा तस्थु
 स्ते हृष्टमानसाः ॥ तान् सर्वानाह शरभो भगवान्वृषभध्वजः ॥ २२ ॥ निघ्नतैतान् वराहस्य गणान्वैक्रूरकर्मभिः ॥ क्रूरदृष्ट्या
 क्रूरयुदैः क्रूराभूत्वामहाबलाः ॥ २३ ॥ ततस्ते वै गणाः सर्वे नानाकारा वरायुधाः ॥ सार्द्धं वराहस्य गणैर्युयुधुः क्रूरदर्शनाः ॥ २४ ॥
 आकाशचारिणः सर्वे जलपूर्णञ्जगत्रयम् ॥ ते परित्यज्य युयुधुर्विव्यत्येवोभये गणाः ॥ २५ ॥ ततः क्षणाद्वराहस्य गणान् स
 र्वान्महाबलान् ॥ हरस्य प्रमथाजघ्नुर्महावाता इवाम्बुदान् ॥ २६ ॥ हतेषु तेषु वीरेषु वाराहेषु गणेष्वथ ॥ दध्यौ वराहः किमि
 ति प्राक्पश्चाद्वृत्तमास्थितम् ॥ २७ ॥ अथ चिन्तयतस्तस्य स्वान्तङ्गत्वा जनार्दनः ॥ तत्सर्वं ज्ञापयामास वराहवपुषो हित
 म् ॥ २८ ॥ ततो देहपरित्यागं कर्तुं समयतस्तदा ॥ ततो दंष्ट्राग्रघातेन नरसिंहमहाबलः ॥ २९ ॥ शरभो भगवान्भग्नौ द्वि
 धामध्ये चकार ह ॥ नरसिंहे द्विधा भूतेन रभागेन तस्य च ॥ ३० ॥ नर एव समुत्पन्नो दिव्यरूपी महानृषिः ॥ तस्य पञ्चास्यभागे
 न नारायण इति श्रुतः ॥ ३१ ॥ अभवत्सु महातेजामुनिरूपी जनार्दनः ॥ नरो नारायणश्चोभौ सृष्टिहेतू महामती ॥ १३२ ॥
 द्वयोः प्रभावो दुर्धर्षः शास्त्रे वेदे तपःसु च ॥ तौ नाविविनिधायाथ मत्स्यमूर्त्यवितात्मनि ॥ ३३ ॥ आससादपुनर्देवो वाराहः

पु०

अ. ३१

८३

शरभंहरिः॥वपुस्त्यागोमयावश्यङ्कूर्तव्योजगतांहिते॥३४॥इतिपूर्वम्प्रतिज्ञातन्तदर्थोयंसमुद्यमः॥ क्रियतेहरिणासाद्वैशम्भु
नाब्रह्मणापिच॥३५॥इतिसञ्चिन्त्यसतदाशूकरःपरमेश्वरः॥जगादशरभन्देवम्महादेवम्महाबलम्॥३६॥जहिमान्त्वम्महादे
वत्यक्ष्येकायमसंशयम्॥हितायसर्वजगतान्देवानामपिसद्विषाम्॥३७॥ममदेहप्रतीकौघैर्घ्यज्ञैर्यूयम्प्रकल्प्यच॥पृथक्पृ
थङ्महाभागासशामित्रध्रुवादिकम्॥३८॥ततस्तेतान्निभिःपुत्रैर्विधध्वञ्जगतांहिते॥कनकेनसुवृत्तेनघोरेणचजगन्मयी
म्॥३९॥यज्ञादेवाःप्रजाश्रवयज्ञादन्नान्नियोगिनः॥सर्वघ्यैज्ञात्सदाभाविसर्वघ्यैज्ञमयञ्जगत्॥१४०॥यमिमम्पृथिवीगर्भ
माधत्तमलिनीपुनः॥तमुत्पन्नंस्वयन्देवोचिरंसङ्कोपयिष्यति॥१४१॥प्राप्तेकालेयदादेवोतदायुष्मान्त्सुभाषते॥वधस्तस्या
तिभारार्तातदैवैनंहनिष्यथ॥१४२॥आशर्त्तापृथिवीमग्नयदाधःशतयोजनम्॥शृङ्गीवराहरूपेणप्रोद्धरिष्येतदाइमाम्॥१४३॥
कृतकृत्यन्तुतङ्कायन्त्याजयिष्यतितेसुतः॥योभावोदेवसेनानोरुद्रात्पाण्मातुराङ्गयः॥१४४॥एवघ्यैज्ञवराहेतुभाषमाणे
महाबले॥निःसृत्यसुमहत्तेजोज्वालामालातिदीपितम्॥१४५॥सूर्यकोटिप्रतीकाशव्वराहवपुषस्तदा॥हरेर्भगवतोदेहे
विवेशमहद्भुतम्॥१४६॥तस्मिन्विष्णौप्रविष्टेतुवाराहेतेजसिद्विजाः॥सुवृत्तात्कनकाद्वोरात्तेजआदात्स्वयंहरिः॥१४७॥ते
षामपिशरीरेभ्यस्तेजोभागःपृथक्पृथक्॥विनिःसृत्यविनिःसृत्यज्वालामालातिदीपितः॥१४८॥प्रविवेशहरेःकायेयथाते

का०

८४

षाम्पितुस्तथा ॥ ततोहरिश्चब्रह्माचमहादेवश्चतद्वचः ॥ ४९ ॥ वराहस्यप्रतिश्रुत्यओमित्युक्तापुनःपुनः ॥ तेषाङ्कायपरित्या
 गेअकार्पुर्ण्यत्नमुत्तमम् ॥ १५० ॥ ततस्तुण्डप्रहारेणशरभःकण्ठमध्यतः ॥ भित्त्वावपुर्व्वराहस्यपातयामासतज्जले ॥ ५१ ॥ त
 म्पातयित्वाप्रथमंसुवृत्तङ्कनकन्तथा ॥ घोरश्चकण्ठदेशेषुभित्त्वाभित्त्वाजघानह ॥ ५२ ॥ त्यक्तप्राणास्तुस्तेसर्व्वेपेतुस्तोये
 महार्णवे ॥ जलेशब्दविवृतन्वानाःकालानलसमत्विषः ॥ ५३ ॥ पतितेषुवराहेषुब्रह्माविष्णुहरस्तथा ॥ सृष्ट्यर्थञ्चिन्तयामासुः
 पुनरेवसमागताः ॥ ५४ ॥ हरस्यतुगणाःसर्व्वेतदाभर्गसमागताः ॥ उपतस्थुर्महाभागाश्चतुर्भागेनभाजिताः ॥ ५५ ॥ षट्त्रिं
 शत्सहस्राणिप्रमथाद्विजसत्तमाः ॥ तत्रैकत्रसहस्राणिभागेषोडशसंस्थिताः ॥ ५६ ॥ नानारूपधरायैवजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥
 तेसर्व्वेसकलैश्वर्य्ययुक्ताध्यानपरायणाः ॥ ५७ ॥ योगिनोमदमात्सर्य्यदम्भाहङ्कारवर्जिताः ॥ क्षीणपापामहाभागाःशम्भोःप्रोति
 कराःपराः ॥ ५८ ॥ नतेपरिग्रहंरागङ्गाङ्गान्तिस्मकदाचन ॥ संसारविमुखाःसर्व्वेयतयोयोगतत्पराः ॥ ५९ ॥ ध्यानावस्थम्महादे
 वम्परिवार्य्यधृतव्रताः ॥ कृत्वापरिषदंरुच्यातिष्ठन्तिविगतकुमाः ॥ ६० ॥ यदैवपरमञ्ज्योतिश्चिन्तयत्यम्बिकापतिः ॥ तदैव
 तेषारिषदाःसर्व्वेसर्व्वेष्टयन्तितम् ॥ ६१ ॥ तेषोडशसमारूपाःकोटयोपेयतव्रताः ॥ सिंहव्याघ्रादिसारूप्याअणिमादिसमा
 युताः ॥ ६२ ॥ अपरेकामिनःशम्भोःसुनर्मसचिवाःस्मृताः ॥ विचित्ररूपाभरणाजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥ ६३ ॥ हरस्यतु

पु०

अ. ३१

८४

ल्यारूपेणविशदावृषभध्वजाः ॥ उमासदृशरूपाभिःप्रमदाभिःसमागताः ॥ ६४ ॥ विचित्रमाल्याभरणादिव्यस्रग्गन्धभू
 षिताः ॥ उमासहायङ्गीडन्तमनुगच्छन्तिभूषिताः ॥ ६५ ॥ शृङ्गारवेषाभरणाअष्टौतेकोटयोगणाः ॥ अर्द्धनारीश्वराश्चान्ये
 त्यर्द्धनारीश्वरंहरम् ॥ ६६ ॥ ध्यानस्थम्प्रविविशुस्तेतुल्यरूपाहरस्यये ॥ उमासहायोहियदारमतेसमुखंहरः ॥ ६७ ॥ अ
 र्द्धनारीशरीरास्तुद्वारपालाभवन्तिते ॥ आकाशमार्गेगच्छन्तमनुगच्छन्तिनित्यशः ॥ ६८ ॥ ध्यानस्थम्परिचर्यन्तिसलिला
 दिभिरीश्वरम् ॥ नानाशस्त्रधराःशम्भोर्गणास्तेप्रमथाःस्मृताः ॥ ६९ ॥ प्रमथन्तिचयुद्धेषुयुद्धमानान्महाबलान् ॥ तैवैमहा
 बलाःशूराःसङ्ख्ययानवकोटयः ॥ १७० ॥ अपरेगायनास्तालमृदङ्गपणवादिभिः ॥ नृत्यन्तिवाद्यङ्कुर्वन्तिगायन्तिमधुर
 स्वरम् ॥ ७१ ॥ नानारूपधरास्तेवैसङ्ख्ययाकोटयस्त्रयः ॥ सततश्चानुगच्छन्तिविचरन्तम्महेश्वरम् ॥ ७२ ॥ सर्व्वेमायाविनः
 शूराःसर्व्वेशास्त्रार्थपारगाः ॥ सर्व्वेसर्व्वत्रसर्व्वज्ञाःसर्व्वेसर्व्वत्रगाःसदा ॥ ७३ ॥ मुहूर्त्तात्सर्व्वभुवनङ्गत्वायान्तिपुनर्भवम् ॥
 अणिमाद्यष्टकैश्वर्य्ययुक्तास्तेवैमहाबलाः ॥ ७४ ॥ अपरेरुद्रनामानोजटाचन्द्रार्द्धमण्डिताः ॥ देवेन्द्रस्यनियोगेनवर्त्तन्तेत्रि
 दिवेसदा ७५ ॥ तेषांसङ्ख्ययाचैककोटिस्तेसर्व्वेबलवत्तराः ॥ कुर्वन्तिहिसदासेवांहरस्यसततङ्गणाः ॥ ७६ ॥ विस्मयन्तिच
 पापिष्ठान्धर्मिष्ठान्पालयन्तिच ॥ अनुगृह्णन्तिसततन्धृतपाशुपतव्रतान् ॥ ७७ ॥ विघ्नैश्चसततङ्गन्तियोगिनाम्प्रयतात्म

का०
८५

नाम् ॥ षट्त्रिंशत्कोटयश्चैते हरस्य सकला गणाः ॥ ७८ ॥ वराहगणनाशार्थं हिताय जगतान्तथा ॥ शङ्करस्याथ सेवायै समुत्प
 न्ना इमे गणाः ॥ ७९ ॥ वराहस्य गणान्दृष्ट्वानरसिंहन्तथा हरिम् ॥ स्वयं शरभरूपः सन्ध्यायन्नादय्यदा करोत् ॥ १८० ॥ तच्छोक
 राद्यतो जातास्तत्तेषाम्बहुरूपता ॥ क्रूरदृष्ट्या क्रूरयुदैः क्रूरकृत्यैरिमान् गणान् ॥ ८१ ॥ वराहस्य ध्रुतेत्येव यत्तः प्रोक्तं द्रुपदिना ॥
 अतस्ते क्रूरकर्माणः प्रजाताश्च भयङ्कराः ॥ ८२ ॥ न सदा क्रूरकर्माणिते कुर्वन्ति महौजसः ॥ दृष्टिमात्रस्य ते क्रूराः क्रूरास्ते
 न तु कार्श्यतः ॥ ८३ ॥ फलञ्जलन्तथा पुष्पम्पत्रम् मूलन्तथैव च ॥ निवेदितानि भुञ्जन्ति वनपर्वतसानुषु ॥ ८४ ॥ आहत्यापि च भु
 ञ्जन्ति पत्रम् पुष्पादिकञ्च यत् ॥ भवेद्भर्गस्य यद्भोग्यन्तद्भोग्यास्ते महौजसः ॥ ८५ ॥ आमिषाणि च नाश्नन्ति हित्वा चैत्रचतुर्दशी
 म् ॥ तत्रामिषं हरो भुङ्क्ते चतुर्दश्याम् धौ सदा ॥ ८६ ॥ ततः सर्वे गणास्तत्र भुञ्जन्ति पललान्यपि ॥ हते वराहस्य गणे भर्गमासाद्य
 ते गणाः ॥ ८७ ॥ चतुर्भागाः स्वयम्भूत्वा भूतकर्म्मैति वैजगुः ॥ भूतत्वमभवत्तेषां चतुर्भागवतान्तदा ॥ ८८ ॥ वचनात्पद्मयो
 नेस्तु भूतग्रामास्ततो मताः ॥ यो लोकविदितः पूर्वम्भूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ ८९ ॥ यतस्तेभ्यो धिक् को यत्तद्भूतग्रामः स उच्यते ॥ इ
 तिवः कथितं सर्वम्भूताः शम्भुगणायथा ॥ ९० ॥ यदा हारायदा कारायत्कृत्यास्ते महौजसः ॥ यद्दंशूणुयान्नित्यमाख्यानम्
 हृदद्भुतम् ॥ सदीर्घायुः सदोत्साही योगयुक्तश्च जायते ॥ ९१ ॥ इति श्रीकालिकापुराणे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥

पु०

अ. ३१

८५

कथय्यैज्ञवराहस्यदेहोयज्ञत्वमाप्तवान् ॥ त्रेतात्वमगमन्पुत्रावराहस्यकथन्त्रयः ॥ १ ॥ आकालिकोयम्प्रलयः
 कस्माद्भगवताकृतः ॥ जनक्षयोमहाघोरोवराहेणमहात्मना ॥ २ ॥ कथव्वामत्स्यरूपेणवेदास्त्राताश्चशार्ङ्गिणा ॥
 कथम्पुनरभूत्सृष्टिःकेनचोर्वीसमुद्धृता ॥ ३ ॥ ईश्वरःशारभङ्कायन्त्यक्तवान्वाकथङुरो ॥ कोदकप्रवृत्तन्तद्देहन्तन्नोदम
 हामते ॥ ४ ॥ एतेषान्द्विजशार्दूलभवान्प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ तन्नोद्यश्रोष्यमाणानाङ्कथयस्वमहामते ॥ ५ ॥ ॥ मा
 र्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृणुध्वन्दिजशार्दूलायत्पृष्ठोहमिहाद्भुतम् ॥ शृण्वन्नवहिताःसर्व्वेसर्व्ववेदफलप्रदम् ॥ ६ ॥ यज्ञे
 षुदेवास्तुष्यन्ति यज्ञेसर्व्वम्प्रतिष्ठितम् ॥ यज्ञेनद्वियतेपृथ्वीयज्ञस्तारयतिप्रजाः ॥ ७ ॥ अन्नेनभूताजीवन्तिपर्जन्या
 दन्नसम्भवः ॥ पर्जन्योजायतेयज्ञात्सर्व्वय्यैज्ञमयन्ततः ॥ ८ ॥ सयज्ञोभूद्वराहस्यकायाच्छम्भुविदारितात् ॥ यथा
 हङ्कथयेतद्वःशृण्वन्त्ववहिताद्विजाः ॥ ९ ॥ विदारितेवराहस्यकायेभर्गणेणतत्क्षणात् ॥ ब्रह्मविष्णुशिवादेवाःसर्व्वैश्चप्र
 मथैःसह ॥ १० ॥ निन्युर्ज्जलात्समुद्धृत्यतच्छरोरान्नभःप्रति ॥ तद्विभिदुःशरीरन्तेविष्णोश्चक्रेणखण्डशः ॥ ११ ॥ त
 स्याद्भ्रूसन्धयोयज्ञाजातास्तेवैपृथक्पृथक् ॥ यस्मादङ्गाच्चयेजातास्तच्छृण्वन्तुमहर्षयः ॥ १२ ॥ भ्रूनासासन्धितो
 जातोऽज्योतिष्टोमोमहाध्वरः ॥ हनुश्रवणसन्धोस्तुवह्निष्टोमोव्यजायत ॥ १३ ॥ चक्षुर्भ्रुवोःसन्धिनातुत्रात्यष्टोमोव्य

का०

८६

जायत ॥ जातः पौनर्भवोऽष्टोमेस्तस्य पोत्रोष्णसन्धितः ॥ १४ ॥ वृद्धोऽमर्षोऽष्टोमौ जिह्वा मूलादजायताम् ॥ अतिरात्रं स
 वैराजमधोजिह्वान्तरादभूत् ॥ १५ ॥ अध्यापनम्ब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतर्पणम् ॥ होमो देवो बलिर्भो तो नृयज्ञो तिथिपूजन
 म् ॥ १६ ॥ स्नानन्तर्पणपर्यन्तत्रित्ययज्ञाश्च सर्वशः ॥ कण्ठसन्धेः समुत्पन्ना जिह्वातो विधयस्तथा ॥ १७ ॥ वाजि
 मेधमहामेधौ नरमेधस्तथैव च ॥ प्राणिर्हि साकरा येन्येते जाताः पादसन्धितः ॥ १८ ॥ राजसूयो रथकारो च वाजपेयस्तथै
 व च ॥ पृष्ठसन्धौ समुत्पन्ना ग्रहयज्ञास्तथैव च ॥ १९ ॥ प्रतिष्ठोत्सर्गयज्ञाश्च दानश्चाद्यास्तथा ॥ हस्तसन्धितः समुत्प
 न्नाः सावित्रीयज्ञ एव च ॥ २० ॥ सर्व्वे सांस्कारिका यज्ञा प्रायश्चित्तकराश्च ये ॥ ते मेढू सन्धितो जाता यज्ञास्तस्य महात्मनः
 ॥ २१ ॥ रक्षः सत्रं सर्पसत्रं सर्व्वैवाभिचारिकम् ॥ गोमेधो वृक्षयागश्च खुरेभ्योऽप्यभवन्निमे ॥ २२ ॥ मायेष्टिः परमेष्टि
 श्च गीष्पतिर्भोगसम्भवः ॥ लाङ्गूलसन्धौ सञ्जाता अग्नीषोमस्तथैव च ॥ २३ ॥ नैमित्तिकाश्च ये यज्ञाः सङ्क्रान्त्यादौ प्रकीर्त्ति
 ताः ॥ लाङ्गूलसन्धौ ते जातास्तथा द्वादशवर्षिकम् ॥ २४ ॥ तीर्थप्रयोगमाशौचयज्ञः सङ्कर्षणस्तथा ॥ अर्कमाथर्व्व
 णश्चैव नाडीसन्धेः समुद्भूताः ॥ २५ ॥ ऋचोऽर्कः क्षेत्रयज्ञः पञ्चमार्गाति योजनः ॥ लिङ्गसंस्थानहेरम्बयज्ञा जाताश्च जा
 नुनि ॥ २६ ॥ एवमष्टाधिकञ्जातं सहस्रान्द्विजसत्तमाः ॥ यज्ञानां सततल्लोकायैर्भाव्यन्ते धुनापि च ॥ २७ ॥ सुगस्य

पु०

अ. ३२

८६

पोत्रात्सञ्जातानासिकायाःस्रुवाभवत् ॥ अन्येस्रुक्स्रुवभेदायेतेजाताःपोत्रनासयोः ॥ २८ ॥ ग्रीवाभागेनतस्याभूत्प्राग्वंशोमु
निसत्तमाः ॥ इष्टापूर्तिर्यजुर्द्वर्माजाताःश्रवणरन्ध्रतः ॥ २९ ॥ दंष्ट्राभ्योद्व्यभवन्यूपाःकुशारोमाणिचाभवन् ॥ उद्गाताचतथाध्व
य्युर्होताशामित्रमेवच ॥ ३० ॥ अग्रदक्षिणवामाङ्गपश्चात्पादेषुसङ्गताः ॥ पुरोडाशाःसचरवोजातामस्तिष्कसञ्चयात् ॥ ३१ ॥
कर्षुर्नैत्रद्वयाज्जातायज्ञकेतुस्तथाखुरात् ॥ मध्यभागोभवद्वेदीमेढ्रात्कुण्डमजायत ॥ ३२ ॥ रेतोभागात्तथैवाज्यंस्वधामन्त्राः
समुद्गताः ॥ यज्ञालयःपृष्ठभागाद्धृत्पद्माद्यज्ञएवच ॥ ३३ ॥ तदात्मायज्ञपुरुषोमुज्जाःकक्षात्समुद्गताः ॥ एवयैवन्तियज्ञाना
म्भाण्डानिचहवींषिच ॥ ३४ ॥ तानियज्ञवराहस्यशरीरोदवचाभवन् ॥ एवयैवयज्ञवराहस्यशरीरयैवयज्ञतामगात् ॥ ३५ ॥ यज्ञरू
पेणसकलमाप्यायितुमिदञ्जगत् ॥ एवविधाययज्ञन्तुब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ३६ ॥ सुवृत्तङ्कनकङ्कोरमासेदुर्यज्ञतत्पराः ॥ तत
स्तेषांशरीराणिपिण्डीकृत्यपृथक्पृथक् ॥ ३७ ॥ त्रिदेवास्त्रिशरीराणिव्यधमन्मुखवायुभिः ॥ सुवृत्तस्यशरीरन्तुव्यधमन्मुख
वायुना ॥ ३८ ॥ स्वयमेवजगत्स्रष्टादक्षिणाग्निस्ततोभवत् ॥ कनकस्यशरीरन्तुध्मापयामासकेशवः ॥ ३९ ॥ ततोभूद्गार्हपत्या
ग्निःपञ्चवैतानभोजनः ॥ घोरस्यतुवपुःशम्भुर्ध्मापयामासवैस्वयम् ॥ ततआहवनीयोग्निस्तक्षणात्समजायत ॥ ४० ॥ ए
तैस्त्रिभिर्जगद्व्याप्तन्निर्मूलंसकलञ्जगत् ॥ एतद्यत्रत्रयन्नित्यन्तिष्ठतिद्विजसत्तमाः ॥ ४१ ॥ समस्तादेवतास्तत्रवसन्त्यनुच

का.
८७

रैःसहः॥एतद्भद्रपदत्रित्यमेतदेवत्रयात्मकम् ॥४२॥ एतत्रयीविधिस्थानमेतत्पुण्यकरम्परम् ॥ यस्मिञ्जनपदेचेतैह्यन्तेवह
यस्ययः ॥४३॥ तस्मिञ्जनपदेनित्यञ्चतुर्वर्गोविवर्द्धते ॥ एतद्वःकथितंसर्वयत्पृष्टोहन्दिजोत्तमाः ॥४४॥ यथायज्ञवराहस्य
देहोयज्ञत्वमाप्तवान् ॥ यथाचतस्यपुत्राणान्देहतोवह्नयोभवन् ॥४५॥ इतिश्रीकालिकापुराणेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥३२॥ ॥ मार्क
ण्डयउवाच॥आकालिकोयम्प्रलयोयतोभगवताकृतः॥तच्छृण्वन्तुमहाभागावाराहलोकसङ्ख्यम् ॥१॥यथावामत्स्यरूपेणवे
दास्त्राताश्चशार्ङ्गिणा ॥ तदहंसम्प्रवक्ष्यामिसर्वपापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ पुरामहामुनिःसिद्धः कपिलोविष्णुरीश्वरः ॥ साक्षा
त्स्वयंहरिचर्योमौसिद्धानामुत्तमोमुनिः ॥ ३ ॥ ध्यायतःसिद्धमित्येवंसर्व्वजगदिदंस्यतः ॥ यतोजातोहरेःकायात्कपिलस्ते
नसस्मृतः ॥४॥सएकदापुराभूत्वामनोःस्वायम्भुवेन्तरे ॥ स्वायम्भुवम्भुवन्वाक्यम्मुनिवर्योब्रवीदिदम् ॥ ५ ॥ कपिलउ
वाच ॥ स्वायम्भुवमुनिश्रेष्ठब्रह्मरूपमहामते ॥ ममैवमीप्सितार्थन्त्वन्देहिप्रार्थयतोधुना ॥ ६ ॥ जगत्सर्व्वन्तवैवेदन्त्वयाचप
रिपालितम् ॥ त्वयासर्व्वजगत्सृष्टन्त्वमेवजगताम्पतिः ॥ ७ ॥ स्वर्गोपृथिव्याम्पातालदेवमानुषजन्तुषु ॥ त्वम्प्रभुर्व्व
रदोगोप्तात्वमेवैकःसनातनः ॥ ८ ॥ त्ववैधाताविधाताचत्वंहिसर्व्वेश्वरेश्वरः ॥ त्वयिप्रतिष्ठितंसर्व्वसततम्भुवनत्रयम् ॥९॥
तपस्यतोयत्रसमम्प्रतिभास्यत्तिसोनुगम् ॥ कार्य्यकारणतत्त्वौघसहितानिजगन्तिवै ॥१०॥तन्मेदेहिरहःस्थानन्त्रिषुलोकेषु

पु०
अ.३२

८७

दुर्लभम् ॥ पुण्यम्पापहरंरम्यञ्ज्ञानप्रभवमुत्तमम् ॥ ११ ॥ अहं हि सर्वभूतानाम्भूत्वाप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ उद्धरिष्ये जग-
ज्जातन्निर्मायज्ञानदीपिकाम् ॥ १२ ॥ अज्ञानसागरे मग्नमधुना सकलञ्जगत् ॥ ज्ञानप्लवम्प्रदायाहन्तारयिष्ये जगत्रयम् ॥ १३ ॥
एतस्मिन्माम्भवान्त्सम्यगुपपन्नमिहेच्छति ॥ त्वन्नो नाथश्च पूज्यश्च पालकश्च जगत्प्रभो ॥ १४ ॥ इत्येवमुक्तः समनुः कपिलेन
महात्मना ॥ प्रत्युवाच महात्मानः कपिलं संशितव्रतम् ॥ १५ ॥ ॥ मनु उवाच ॥ ॥ यदित्वया खिलजगद्वितार्थञ्ज्ञानदी-
पिकाम् ॥ चिकीर्षुणायतः कार्य्यङ्किं स्थानार्थं नयातव ॥ १६ ॥ हिरण्यगर्भः सुमहत्तपस्तेपेपुराद्भुतम् ॥ समेययाचेतपसेस्था-
नङ्कुस्मै न च द्विज ॥ १७ ॥ शम्भुः सम्भोगरहितो देवमानेन वत्सरात् ॥ अयुतानितपस्तेपे सोऽपि स्थानन्नचैक्षत ॥ १८ ॥ देवे-
न्द्रोऽवीतिहोत्रश्च समनोरक्षसाम्पतिः ॥ यादःपतिर्मातरि श्वाधनाध्यक्षस्तथैव च ॥ १९ ॥ एते तेपुस्तपस्तीव्रन्दिक्पालत्वम-
भीप्सवः ॥ स्थानन्नमार्गयामासुः किञ्चनापि महामुने ॥ २० ॥ देवागाराणि तीर्थानि क्षेत्राणि सरितस्तथा ॥ बहूनि पुण्यभाञ्ज्य-
त्रतिष्ठन्ति कपिलक्षितौ ॥ २१ ॥ तेषामेकतमन्त्वञ्चेदासाद्य कुरुषेतपः ॥ स्थानम्ब्रह्मैस्तपःसिद्धिर्न भविष्यति तत्र किम् ॥ २२ ॥
मत्तः स्थानार्थं नातावल्केवलन्ते विकथनम् ॥ अयं विष्णुः कथनो धर्मोऽयुज्यते न तपस्विनाम् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मनोः स्वायम्भुवस्य तु ॥ चुकोप कपिलः सिद्धः प्रोवाच च तदामनुम् ॥ २४ ॥ ॥ कपिल उवाच ॥ ॥ त्व-

का०

८८

यिविश्रम्भमाधायतपसःसिद्धयेचिरात्॥स्थानम्मयाप्रार्थितन्तेतन्माङ्घ्रिपसिहेतुभिः ॥ २५ ॥ अनेनात्युग्रवचसातवैवाहन्नच
क्षमे ॥ स्वयन्त्रिभुवनाध्यक्षइतितेगर्वईदृशः ॥ २६ ॥ अक्षाम्यन्तेवचोमेघप्रार्थनायाव्विकथनम् ॥ यत्वंवदसितस्यत्व
म्फलमेतदवाप्नुहि ॥ २७ ॥ इदन्त्रिभुवनंसर्वसदेवासुरमानुषम् ॥ हतप्रहतविध्वस्तमचिरेणभविष्यति ॥ २८ ॥ येने
यमुद्धृतापृथ्वीयेनवास्थापितापुनः ॥ योवास्याअन्नकर्तास्याद्योवास्याःपरिरक्षकः ॥ २९ ॥ तएवसर्वेहिंसन्तुसकलंसच
राचरम् ॥ नचिराद्रक्ष्यसिमनोजलपूर्णञ्जगत्रयम् ॥ ३० ॥ हतप्रहतविध्वस्तन्तवगर्वविशातनम् ॥ एवमुक्तामुनोन्द्रोसौ
कपिलस्तपसान्निधिः ॥ ३१ ॥ अन्तर्दधेजगामापितदाब्रह्मसदोमुनिः ॥ कपिलस्यवचःश्रुत्वाविषण्णवदनोमनुः ॥ ३२ ॥
भावीतिप्रतिपद्याशुमनुर्नोवाचकिञ्चन ॥ ततःस्वायम्भुवोधीमांस्तपसेधृतमानसः ॥ ३३ ॥ हितायसर्वजगतान्दिदृक्षु
र्गरुडध्वजम् ॥ विशालाम्बदरोय्यातोगङ्गाद्वारान्तिकङ्कलु ॥ ३४ ॥ तत्रगत्वाजगद्वर्त्तामनुःस्वायम्भुवःस्वयम् ॥ ददश
वदरीन्तत्रपुण्याम्पापप्रणाशिनोम् ॥ ३५ ॥ सदाफलवतीनित्यम्मृदुशाद्वलमञ्जरिम् ॥ सुच्छायाम्सृणांशीर्णशुष्कपत्र
विवर्जिताम् ॥ ३६ ॥ गङ्गातोयौघसंसिक्तशिखामूलान्तराखिलाम् ॥ उपास्यमानांसततन्नानामुनितपोधनैः ॥ ३७ ॥
तत्स्थानंसर्वतोभद्रन्नानामृगगणान्वितम् ॥ फुल्लारविन्दसलिलंरमणीयवृषप्रदम् ॥ ३८ ॥ प्रविश्यतपसेयत्नमकरोल्लो

१ बहुवचनमुद्धारकादिबहुत्वात् ।

पु०

अ. ३३

८८

कभावनः ॥ सभूत्वानियताहारः परमेणसमाधिना ॥ ३९ ॥ आराधयामासहरिगत्कारणकारणम् ॥ सर्वेषाञ्जगता
 न्नाथत्रीलमेघाञ्जनप्रभम् ॥ ४० ॥ शङ्खचक्रगदापद्मधरङ्कमललोचनम् ॥ पीताम्बरधरन्देवङ्गरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ४१ ॥
 जगन्मयल्लोकनाथव्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणम् ॥ जगद्बीजंसहस्राक्षंसहस्रशिरसम्प्रभुम् ॥ ४२ ॥ सर्वव्यापिनमाधारन्न
 रायणमजव्यिभुम् ॥ जपन्नेतत्परम्पन्नंसर्ववेदमयम्मनुः ॥ ४३ ॥ हिरण्यगर्भपुरुषप्रधानाव्यक्तरूपिणे ॥ ओन्नमोव
 सुदेवायशुद्धज्ञानस्वरूपिणे ॥ ४४ ॥ इतिजप्यम्प्रजपतोमनोः स्वायम्भुवस्यतु ॥ प्रससादजगन्नाथः केशवोनचिरादथ
 ॥ ४५ ॥ ततः क्षुद्रज्ञषोभूत्वादूर्वादलसमप्रभः ॥ कर्पूरकलिकायुग्मतुल्यनेत्रयुगोज्ज्वलः ॥ ४६ ॥ तपस्यन्तम्
 हात्मानम्पुनस्वायम्भुवम्पुनम् ॥ आससादतदाक्षुद्रमत्स्यरूपीजनार्दनः ॥ ४७ ॥ उवाचचमहात्मानम्पुनस्वायम्भुव
 न्तथा ॥ सुसन्त्रस्तः सकारुण्ययुक्तम्भीतिसगद्गदम् ॥ ४८ ॥ तपोनिधेमहाभागभीतम्मान्त्रातुमर्हसि ॥ नित्यमुद्वेजितम्
 त्स्यैर्विशालैर्भक्षितुम्प्रति ॥ ४९ ॥ प्रत्यहम्माम्महाभागमीनाधावन्तिभक्षितुम् ॥ समन्ततोधिकारान्तुत्वन्नाथोगोपितु
 मः ॥ ५० ॥ अद्यप्रभूतैर्विपुलैर्दारितः पृथुरोमभिः ॥ विश्रान्तोहङ्कुद्रतरोनचशक्तः पलायने ॥ ५१ ॥ प्राणाकाङ्क्षीमहा
 त्मानम्भवन्तंशरणम्पुनम् ॥ प्राप्तोहश्चेदनुक्रोशस्तेस्तिमाम्प्रतिपालय ॥ ५२ ॥ भयोद्भान्तमनाश्चाहवृक्षछायाञ्चवञ्चला

का० ८९ म् ॥ दृष्ट्वाचलतरङ्गांश्चमत्स्यादिविविभेम्यहम् ॥ ५३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वामनुःस्वा
यम्भुवस्ततः ॥ कृपयापरयायुक्तःप्रोचेहंरक्षितातव ॥ ५४ ॥ ततःकरोदरेतोयमादायाधायतत्रतम् ॥ समक्षद्धुद्रमत्स्यस्यवि
हारंसमलोकयत् ॥ ५५ ॥ ततोदयालुःसमनुस्तम्मत्स्यश्चारुरूपिणम् ॥ अलिञ्जरेतोयपूर्णन्यधाद्विपुलभोगिनि ॥ ५६ ॥
सतस्मिन्मणिकेमत्स्योवर्द्धमानोदिनेदिने ॥ सामान्यरोहितप्रायदेहोभून्नचिरादथ ॥ ५७ ॥ दशघटजलपूर्णम्प्रत्यहंसम
हात्मा मणिकंकमतिकुर्वन्वर्द्धयामासमत्स्यम् ॥ सचसुविशदनेत्रोमत्स्यबालोचिरेण मणिकसलिलमध्येलोमशःपीनदे
हः ॥ ५८ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ६९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ तन्तथापीवरत
नुन्दृष्ट्वा मत्स्यमनुःस्वयम् ॥ गृहोत्वापाणिनाफुल्लनलिनांसरसीय्यौ ॥ १ ॥ तत्सरस्तत्रविपुलम्पुण्येनारायणाश्रमे ॥ ए
कयोजनविस्तीर्णसार्द्धयोजनमायतम् ॥ २ ॥ नानामीनगणोपेतंशीतामलजलोत्करम् ॥ तदासाद्यसरोमत्स्यव्विनि
धायमनुस्तदा ॥ ३ ॥ पालयामाससुतवत्कृपयापरयायुतः ॥ सोचिरेणैककालेनपीनोवैसारिणोभवत् ॥ ४ ॥ नममौत
त्रसरसिवृत्वाद्विजसत्तमाः ॥ सएकदामहामत्स्यःपूर्वापरतटद्वये ॥ ५ ॥ शिरःपुच्छेनिधायाशुतुङ्गदेहःसमुच्छ्रितः ॥
स्वायम्भुवम्महात्मानञ्चक्रोशत्राहिमामिति ॥ ६ ॥ तन्तथासमनुर्ज्ञात्वाक्रोशन्तंस्थूलपुच्छकम् ॥ आससादतदामत्स्यञ्जग्राह

१ अलिञ्जरः मृदादिघटितजलपात्रविशेषः ।

२ अलिञ्जरे ।

३ प्रशंसायां कन् ।

पु०

अ. ३४

८९

चकरेणतम् ॥ ७ ॥ नशक्याम्यहमुद्धर्तुमृथुरोमाणमद्भुतम् ॥ इतिसञ्चिन्तयन्नेवप्रोदधारकरेणतम् ॥ ८ ॥ भगवान्
पिविश्वात्मामत्स्यरूपीजनार्दनः ॥ स्वायम्भुवकरम्प्राप्यलघिमानमुपाश्रयत् ॥ ९ ॥ ततःकराभ्यामुद्धृत्यस्कन्धेकृत्वा
णुजम्मनुः ॥ निनायसागरन्तत्रतोयेचनिदधेततः ॥ १० ॥ यथेच्छमत्रवर्द्धस्वनकोपित्वाव्वधिष्यति ॥ अचिरेणैवसम्पू
र्णदेहंत्वंसमवाप्नुहि ॥ ११ ॥ इत्युक्त्वासमहाभागःसर्वप्राणभृताव्वरः ॥ लघुत्वञ्चिन्तयँस्तस्यविस्मयम्परमद्भुतः ॥ १२ ॥
मत्स्योपिनचिरादेवंपूर्णकायस्तदामहान् ॥ सर्वतःपूरयामासदेहंभोगेनसागरम् ॥ १३ ॥ तम्पूर्णकायमालोक्यव्य
तीत्याम्भःसमुच्छ्रितम् ॥ शिलाभिर्त्रिचितस्फीतम्मानसाचलसन्निभम् ॥ १४ ॥ रुन्धन्तंसागरंसर्वदेहाभोगाचलोकृतम् ॥
स्वायम्भुवोमनुर्द्वीमान्मेनेमत्स्यन्नतन्तदा ॥ १५ ॥ ततःपप्रच्छतंसाम्नामत्स्यंस्वायम्भुवोमनुः ॥ विचिन्त्यलघिमानञ्चपश्य
न्मूर्तिन्तदाद्भुताम् ॥ १६ ॥ मनुरुवाच ॥ नत्वाम्मत्स्यमहम्मन्येकस्त्वमेवदसत्तम ॥ महत्त्वल्लघिमानन्तेचिन्तयन्त्सु
महत्तर ॥ १७ ॥ त्वम्ब्रह्मात्यथवाविष्णुःशम्भुर्वामीनरूपधृक् ॥ नचेदुत्थम्महाभागतन्मेवदमहामते ॥ १८ ॥
मत्स्यउवाच ॥ आराध्योहन्त्वयानित्यय्योर्हरिःससनातनः ॥ तवेष्टकामसिद्वयर्थम्प्रादुर्भूतःसमाहितः ॥ १९ ॥ यत्त्व
मिच्छसिभूतेशमतस्त्वम्मीनमूर्तितः ॥ तत्करिष्येऽद्यताम्मूर्तिमिमाव्विद्धिमनोमम ॥ २० ॥ ॥ सार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इति

का० १० तस्यवचःश्रुत्वाविष्णोरमिततेजसः ॥ ज्ञात्वाप्रत्यक्षतोविष्णुम्मनुस्तुष्टावकेशवम् ॥ २१ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ नमस्तेजग
 दव्यक्तपरापरपतेहरे ॥ पावकादित्यशीतांशुनेत्रत्रयधराव्यय ॥ २२ ॥ जगत्कारणसर्वज्ञजगद्धामहरेपर ॥ परापरात्मरू
 पात्मन्यारिणाम्पारकारण ॥ २३ ॥ आत्मानमात्मनाधृत्वाधरारूपधरोहरे ॥ विभर्षिसकलल्लोकानाधारात्मस्त्रिविक्रम
 ॥ २४ ॥ सर्व्ववेदमयश्रेष्ठधामधारणकारण ॥ सुरौघपरमेशाननारायणसुरेश्वर ॥ २५ ॥ अयोनिस्त्वञ्जगद्योनिरपाद
 स्त्वंसदागतिः ॥ त्वन्तेजस्पर्शहीनश्चसर्व्वेशस्त्वमनीश्वरः ॥ २६ ॥ त्वमनादिः समस्तादिस्त्वन्नित्यानन्तरोन्तरः ॥ य
 द्वैममण्डलजगताम्बीजम्ब्रह्माण्डसञ्ज्ञितम् ॥ २७ ॥ तद्वीजम्भवतस्तेजस्त्वयोक्तंसलिलेषुच ॥ सर्व्वधारोनिराधारोनिर्हेतुः
 सर्व्वकारणम् ॥ २८ ॥ नमोनमस्तेविश्वेशलोकानाम्प्रभवप्रभो ॥ सृष्टिस्थित्यन्तहेतुस्त्वच्चिद्विधिविष्णुहरात्मधृक् ॥ २९ ॥
 यस्यतेदशधामूर्तिरूर्मिषट्पादिवर्जिता ॥ ज्योतिःपतिस्त्वमम्भोधिस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३० ॥ कस्तेभावव्यक्तुमीशः
 परेशस्थूलात्स्थूलोयोणुरूपार्थवर्गात् ॥ तस्मैनित्यम्मेनमोस्त्वद्ययोभूदादित्यवर्णन्तमसः परस्तात् ॥ ३१ ॥ सहस्रशी
 र्वापुरुषःसहस्रपात्सहस्रचक्षुः पृथिवीसमन्ततः ॥ दशाङ्गुल्य्योहिसमेत्यतिष्ठत्समेप्रसीदत्वहविष्णुरुग्रः ॥ ३२ ॥ नमस्ते
 मीनमूर्तेहेनमस्तेभगवन्हरे ॥ नमस्तेजगदानन्दनमस्तेभक्तवत्सल ॥ ३३ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ स्वयाम्भुवेन

तु०

अ. ३४

१०

मनुनासंस्तुतोमत्स्यरूपधृक् ॥ वासुदेवस्तदाप्राहमेघगम्भीरनिःस्वनः ॥ ३४ ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ तुष्टोस्मि
तपसातेद्यभक्त्याचापिस्तुतोमुहुः ॥ सपर्ययाचदानेनवरव्यंसुव्रत ॥ ३५ ॥ इष्टार्थसम्प्रदास्यामितुभ्यन्नात्रविचार
णा ॥ वर्यस्वेप्सितान्कामाल्लोकानाव्यहितञ्चयत् ॥ ३६ ॥ ॥ मनुरुवाच ॥ ॥ यदिदेयोवरोमेघलोकानाद्यैरोहि
तोभवेत् ॥ तन्मेदेहिवरव्यंणोतव्यक्ष्यामिशृणुष्वमे ॥ ३७ ॥ शशापकपिलः पूर्वम्मदर्थेभुवनत्रयम् ॥ हतप्रहतवि
ध्वस्तंसकलन्तेभवेदिति ॥ ३८ ॥ येनेयमुद्धृतापृथ्वीयेनेयमप्रतिपालिता ॥ संहर्षिष्यतियस्त्वेनान्तेधुनाप्लावयन्त्विमाम्
॥ ३९ ॥ ततोहन्दीनहृदयस्त्वामेवशरणङ्गतः ॥ नयथेदन्निभुवनम्भविष्यतिजलप्लुतम् ॥ ४० ॥ हतप्रहतविध्वस्तन्त
थात्वन्देहिमेवरम् ॥ भगवानुवाच ॥ नमत्तःकपिलोभिन्नस्तथानकपिलादहम् ॥ ४१ ॥ यदुक्तन्तेनमुनिनामयोक्त
विवद्वितन्मनो ॥ तस्माद्यदुदितन्तेनतत्सत्यन्नान्यथाभवेत् ॥ ४२ ॥ करिष्येतत्रसाहाय्यंस्वायम्मुवनिबोधतत् ॥ हतं
प्रहतविध्वस्तेतोयमग्रेजगन्त्रये ॥ ४३ ॥ नचिरादेवततोयंशोषयिष्यामिवैमनो ॥ यावज्जलप्लवस्तावद्यथाकार्यन्त्वया
मनो ॥ ४४ ॥ तन्मेनिगदतःपथ्यंशृणुष्ववावहितोधुना ॥ सर्वयज्ञियकाष्ठौघैरेकानौकाविधोयताम् ॥ ४५ ॥ तामहन्द्रढयि
ष्यामियथानोभिद्यतेजलैः ॥ दशयोजनविस्तीर्णान्त्रिशद्योजनमायताम् ॥ ४६ ॥ धारणींसर्वबीजानाम्भुवनत्रयवर्द्धि

का० ११ नीम् ॥ सर्वयज्ञियवृक्षाणाम्भूरिबल्वलतन्तुभिः ॥ ४७ ॥ नवयोजनदीर्घान्तुव्यामत्रयसावस्तृताम् ॥ कुरुष्वत्वम्मनो
तूर्णम्बृहतीमीरिकाव्यटीम् ॥ ४८ ॥ जगद्धात्रीजगन्मायालोकमाताजगन्मयी ॥ द्रढयिष्यतितांरज्जुन्नत्रुद्यतिथयात
था ॥ ४९ ॥ सर्वाणिबीजान्यादायसवेदान्तसप्तवैऋषीन् ॥ तस्यान्नाविनिषण्णस्त्वव्यर्त्तमानेजलप्लवे ॥ ५० ॥ दक्षेण
सहसङ्गम्यस्मरिष्यसिमनोमम ॥ स्मृतोहन्तूर्णमायास्येभवतो निकटम्प्रति ॥ ५१ ॥ श्यामलेनाथशृङ्गेण त्वम्माञ्ज्ञास्य
सिवैतदा ॥ यावत्प्रहतविध्वस्तहतंस्याद्भुवनत्रयम् ॥ ५२ ॥ तावत्पृष्ठेन तान्नावव्योढाहन्नात्रसंशयः ॥ जलप्लुतेतुसम्पूर्णेशृङ्गेमम
चतान्तरिम् ॥ ५३ ॥ त्वन्तदावटीरिकयासन्धानिष्यसिवैदृढम् ॥ बद्धायान्नाविमेशृङ्गेदेवमानेनवत्सरान् ॥ ५४ ॥ सहस्र
म्प्रेरयिष्यामितान्नावंशोषयञ्जलम् ॥ ततःशुष्केषुतोयेषुप्रोत्तुङ्गेशिखरेगिरेः ॥ ५५ ॥ हिमाचलस्यबद्धाहन्तस्मिन्नावमहम्
नो ॥ ताव्यैगोपयितानित्याय्यैवद्भूःशोषयेज्जलम् ॥ ५६ ॥ चिन्तितोहन्त्वयाप्राप्स्येयदाहिनिकटन्तव ॥ शृङ्गेणश्यामलेनैव
त्वम्माञ्ज्ञास्यासिपुष्करे ॥ ५७ ॥ पुनःसृष्टिन्ततःकृत्वामत्प्रसादान्महामते ॥ त्रैलोक्यदुर्लभामृद्धिमवाप्स्यसिसनातनीम्
॥ ५८ ॥ अहमाराधितोयेनजप्येनभवतामनो ॥ सर्वसिद्धिर्भवेत्तस्ययस्तोषयतितेनमाम् ॥ ५९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
इतिदत्त्वावरन्तस्मैमत्स्यस्तेननमस्कृतः ॥ अन्तर्दधेजगन्नाथोलोकानुग्रहकारकः ॥ ६० ॥ स्वायम्भुवोपिभगवानन्तर्द्धान

२ व्यामोवाहोःसकरयोरित्पमरः ॥ १ वटी रज्जुः ।

पु०
अ. ३४

११

ज्ञतेहरौ ॥ यथोक्तंहरिणापूर्वन्नावंरज्जुन्तथाकरोत् ॥ ६१ ॥ सर्व्वयज्ञियवृक्षौघाञ्छित्वास्वायम्भुवस्तदा ॥ उद्धृत्यका
 र्यामासवास्यादिभिरसौतरिम् ॥ ६२ ॥ तेषाव्यँलकलमुद्भूतसूत्रसङ्घैर्व्वटीरिकाम् ॥ पूर्व्वोक्तेनप्रमाणेनकारयामासवै
 मनुः ॥ ६३ ॥ ततःकालेनमहतावृत्तय्युद्धम्माद्भुतम् ॥ विष्णोर्घ्यज्ञवराहस्यशरभस्यहरस्यच ॥ ६४ ॥ ततो जलल्लवेजा
 तेविध्वस्तेभुवनत्रये ॥ तयारज्ज्वातरिम्बद्धाबीजान्यादायसर्व्वशः ॥ ६५ ॥ वेदानृषीस्तँदासप्तदशश्चादायवैमनुः ॥
 तस्यान्नाविसमाधायतोयमग्रेचराचरे ॥ ६६ ॥ स्वायम्भुवस्तदामत्स्यंहरिंसस्मारनौगतः ॥ ततो जलानामुपरिसशृङ्गवप
 र्व्वतः ॥ ६७ ॥ उदितश्चैकशृङ्गेणविष्णुर्मत्स्यस्वरूपधृक् ॥ आगतस्तत्रनचिराद्यत्रास्तेतरिणामनुः ॥ ६८ ॥ तरिमारु
 ह्यविपुलेतोयराशौभयङ्करे ॥ यावच्चलाचलन्तोयन्तावत्पृष्ठेतरिण्यधात् ॥ ६९ ॥ जलेप्रकृतिमापन्नेशृङ्गेबद्धावटीरिकाम् ॥
 तान्नावन्नोदयामाससहस्रन्दैववत्सरान् ॥ ७० ॥ स्वयन्नावमवष्टभ्यदधारपरमेश्वरः ॥ योगनिद्राजगद्वात्रीसमासीदव्वटी
 रिकाम् ॥ ७१ ॥ ततःशनैःशनैस्तोयेशोषङ्गच्छतिवैचिरात् ॥ पश्चिमंहिमवच्छृङ्गं सुमग्नन्तोयमध्यतः ॥ ७२ ॥ द्वेसह
 स्त्रेयोजनानामुच्छ्रितस्यहिमप्रभोः ॥ पश्चाशतुसहस्राणिशृङ्गन्ततस्यचोच्छ्रितम् ॥ ७३ ॥ तस्मिञ्छृङ्गेततोनावम्बद्धाम
 तस्यात्मधृग्घरिः ॥ जगामशोषणायाशुजलानाञ्जगताम्पतिः ॥ ७४ ॥ एवंहिमत्स्यरूपेणवेदास्त्राताश्वशार्ङ्गिणा ॥ क

का०

९२

पिलस्यतुशापेनकृतआकालिकोलयः ॥ ७५ ॥ आकालिकोयम्प्रलयेयतोभगवताकृतः ॥ इतिवः कथितंसर्व्यथैवावद्वि
 जसत्तमाः ॥ ७६ ॥ इतिश्रोकालिकापुराणेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ७७ ॥ यथापुनरभू
 त्सृष्टिरकालप्रलयेगते ॥ येनचैवोद्धृतापृथ्वीतच्छृण्वन्तुद्विजोत्तमाः ॥ १ ॥ व्यतीतेप्रलयेविष्णुः कूर्मरूपीमहाबलः ॥ पृ
 ष्ठेनिधायपृथिवीमुद्धृत्याथसपर्वताम् ॥ २ ॥ समाञ्चकारसकलाम्पूर्ववत्परमेश्वरः ॥ शरभस्यवराहस्यतत्पुत्राणाम्पदक्र
 मैः ॥ ३ ॥ यत्रभूमिर्विंशीर्णाभूतांसमाङ्कमठो करोत् ॥ कृत्वासमन्ततोभूमिम्पूर्ववत्परमेश्वरः ॥ ४ ॥ अनन्तन्धारयामा
 सपृथिवीतलसंश्रितम् ॥ ततोब्रह्माचविष्णुश्चहरश्चपरमेश्वरः ॥ ५ ॥ नावोदरस्थान्त्सप्तमुनीन्मनुंस्वायम्भुवन्तदा ॥ न
 रनारायणौचौभौदक्षश्चोचुः समागताः ॥ ६ ॥ शृण्वन्तुमुनयः सर्वेनरनारायणौतथा ॥ दक्षस्वायम्भुवमनोवयम्ब्रह्मो
 नाचयत् ॥ ७ ॥ सृष्टिर्नष्टावराहस्यशरभस्यचसङ्गरात् ॥ अतोस्माक्य्यथाकार्य्यासृष्टिराकर्णयन्तुतत् ॥ ८ ॥ नरनाराय
 णावेतौसृष्ट्यर्थं समुपस्थितौ ॥ संस्थापनायदेवानाम्परमन्तप्यतान्तपः ॥ ९ ॥ आप्याय्यतपसाचोभौजनलोकगता
 न्सुरान् ॥ आनयन्त्वपराञ्छश्वत्संसृजन्तुगणान्वहून् ॥ १० ॥ नक्षत्राणिग्रहाँश्चैवतेषांस्थानानिवैमुने ॥ एतयोस्तप
 सायान्तुस्थिरताम्पूर्ववन्मनो ॥ ११ ॥ सूर्यस्यरथसंस्थानन्तथाचन्द्ररथस्थितिम् ॥ करोत्वयम्महाभागः स्वयमेवजना

१ नावोदरस्थामित्यत्रयत्त्वयलोपयोः सतोरपत्वात्सन्धिः ।

पु०

अ. ३६

९२

द्वेनः ॥ १२ ॥ पृथिव्यांसर्वबीजानिस्वायम्भुवमनोत्वया ॥ उप्यन्तांसर्वतःसस्यपूर्णाभवतुमेदिनी ॥ १३ ॥
 प्ररोहयौषधीर्वृक्षाल्लैतावल्लीश्चसर्वतः ॥ स्वायम्भुवमहान्येतत्प्राप्तान्यृतुफलानिच ॥ १४ ॥ दक्षःसप्तमुनीन्द्रै
 स्तुयज्ञेनयजतांहरिम् ॥ वराहपुत्रदेहोत्थमग्नित्रयमिदय्यैजन् ॥ १५ ॥ असौयज्ञोवराहस्यदेहाज्जातस्तुसृष्टये ॥ अ
 नैनैवतुयज्ञेनदक्षःसृष्टिन्तनोत्विमाम् ॥ १६ ॥ नरनारायणाभ्यान्तुमुनिभिःसप्तभिस्तथा ॥ दक्षेणभवताचापियज्ञे
 नैभिस्तथाग्निभिः ॥ १७ ॥ सम्पूर्यतामियंसृष्टिःस्वर्गोभुविरसातले ॥ वयञ्चसृष्टिमाप्याद्ययथासम्पद्यतेत्वियम् ॥
 ॥ १८ ॥ यतिष्यामस्तथानित्यय्यैङ्कुरुतसर्जनम् ॥ ततःसम्पद्यतांसृष्टिर्यथापूर्वन्तथैवच ॥ १९ ॥ प्रथमन्त्व
 न्तुबीजानिप्ररोहयमनोधुना ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्यादश्यमहाभागाविधिविष्णुवृषध्वजाः ॥ २० ॥ यथास्था
 नंस्थापयितुम्पर्वतान्प्रययुस्ततः ॥ मेरुमन्दरकैलासहिमवत्प्रभृतिष्वथ ॥ २१ ॥ पुराणिसर्वदेवानान्तेवैचक्रुःपृथक्पृ
 थक् ॥ परित्यज्यततोनावमवधृत्यवसुन्धराम् ॥ २२ ॥ स्वायम्भुवःक्षितौबीजान्यवपत्सर्वसम्पदे ॥ ततोवृक्षलताव
 ल्लीगुल्मानिचवनानिच ॥ २३ ॥ बालसस्यानिधान्यानितथैवौषधयःसमाः ॥ बीजकाण्डप्ररोहाश्चप्रतानाजलजा
 निच ॥ २४ ॥ प्रफुल्लानिविकोशानिफलकन्ददलानिच ॥ बभूवुःशाद्वलान्येवसर्वेषाम्प्राणवृद्धये ॥ २५ ॥ पृथि

का० वीसस्यसम्पन्नावृक्षास्तेषां द्वलाः शुभोः ॥ दृष्टाः पूर्वैर्यथा तस्मान्मनुना चित्तहर्षिणा ॥ २६ ॥ ततो नरो महायोगी तपस्ते
 १३ पेमहत्तमम् ॥ नारायणश्च देवानां भ्ना च नायमहामतिः ॥ २७ ॥ नारायणो नरश्चोभौ परमावृषिसत्तमौ ॥ तपसाराध्य परम
 न्तेजो मयमनामयम् ॥ २८ ॥ आनिन्याते जलगतान् देवान् देवर्षिसत्तमान् ॥ ये मृता अमराः पूर्वङ्गणशस्तान् पृथक् पृथक् ॥ २९ ॥
 तपो बलेन महता सज्जयामास तुर्मुनी ॥ सूर्या चन्द्रमसौ देवौ दिक्पालौ च तथा दश ॥ ३० ॥ जनार्दनः स्वयश्च क्रेपाताल
 तलवासिनः ॥ सूर्या चन्द्रमसौ च क्रेरथ संस्थानमच्युतः ॥ ३१ ॥ पूर्ववद्योजयामास दिवारात्रस्थितौ च तौ ॥ ओषधी
 षु च जाता सुयज्ञवृक्षेषु सत्तमाः ॥ ३२ ॥ सस्य बीजेषु जातेषु देवेषु च पृथक् पृथक् ॥ दक्षः कर्तुं समारेभे ज्योतिष्ठो मम हाध्व
 रम् ॥ ३३ ॥ कश्यपो त्रिर्व्वसिष्ठश्च विश्वामित्रो थगौतमः ॥ जमदग्निर्भरद्वाज एते सप्तर्षयो मलाः ॥ ३४ ॥ एतैः सप्त
 मुनीन्द्रैस्तु दक्षो ब्रह्मसुतः स्वयम् ॥ महायज्ञन्त तश्च क्रेयावद्वा दशवत्सरान् ॥ ३५ ॥ दूयमानेषु तत्रैव त्रिष्वग्निषु पुनः पुनः ॥
 इज्यमाने वराहे तु यज्ञरूपे तदा द्विजैः ॥ ३६ ॥ चतुर्व्विधाः प्रजा जाता यज्ञा देवद्विजोत्तमाः ॥ ततो दक्षस्य सञ्जाताः पुत्र्यः पुण्या
 स्त्रयोदश ॥ ३७ ॥ सुरुपगुणसम्पन्नाः सृष्ट्यर्थममितप्रजाः ॥ ताः पुत्रीः प्रददौ दक्षः कश्यपाय महात्मने ॥ ३८ ॥ ताभ्यो
 जाताश्च बहवस्तैर्व्याप्तं सकलञ्जगत् ॥ ससर्वा साम्प्रजानान्तु कश्यपो जनको ह्यभूत् ॥ ३९ ॥ निश्चितं द्विजशार्दूलाः कश्य

पु०

अ. ३५

९३

पात्सकलञ्जगत् ॥ तासान्नानामानितज्जाताःप्रजाःसर्वाःपृथक्पृथक् ॥४०॥ शृण्वन्तुमुनयःसर्वेसम्यक्थयतोमम ॥ अदिति
 र्दितिर्दनुःकालादनायुःसिंहिकामुनिः ॥४१॥ क्रोधाप्रधावरिष्ठाचविनताकपिलातथा ॥ कद्रूस्त्रयोदशसुताएतादक्षस्यकीर्ति
 ताः ॥४२॥ सञ्जातोदक्षिणाङ्गुष्ठान्मनसाध्यायतोविधेः ॥ तेनदेवमनुष्येषुदक्षइत्येवकथ्यते ॥४३॥ ब्रह्मणोमानसाःपुत्राद
 शपूर्वम्प्रकीर्तिताः ॥ तेषांषट्सृष्टिकर्तारोव्यतीतेस्मिञ्जनक्षये ॥४४॥ मरोचिरत्र्यङ्गिरसौपुलस्त्यःपुलहःक्रतुः ॥ मरीचेस्तन
 योजातःकाश्यपोलोकभावनः ॥४५॥ अस्यैवदक्षकन्याभ्यःप्रजाजज्ञेथभूरिशः ॥ अस्यजायाप्रजातानान्नामतोविनिबो
 धत ॥४६॥ धातामित्रोर्यमाशक्रोवरुणःसोमएवच ॥ भगोविवस्वान्पूषाचसवितृत्वष्टृविष्णवः ॥४७॥ अदितेर्द्वादशसु
 ताआदित्यास्तेप्रकीर्तिताःएषाङ्गुनीयान्गुणवान्सदायस्तपतिप्रजाः ॥४८॥ सवैवंशकरोमुख्योगद्यतेवोदिवाकरः ॥ एकए
 वदितेःपुत्रोहिरण्यकशिपुर्बली ॥४९॥ चत्वारस्तस्यतनयाहृष्टामदबलान्विताः ॥ प्रल्हादोद्यथसंहादोबाष्कलःशिविरे
 वच ॥५०॥ प्रल्हादस्यत्रयःपुत्रास्तेषामाद्योविरोचनः ॥ कुम्भोनिकुम्भोबलवाँस्त्रयःप्रल्हादयःस्मृताः ॥५१॥ विरोचन
 सुतोजातोदानशौण्डोबलिर्महान् ॥ बलेश्चपुत्रोविदितोबाणोनाममहाबली ॥५२॥ शम्भोरनुचरःश्रीमान्महाकालाह
 यश्चसः ॥ बाणस्यचशतम्पुत्राःकुसुम्भमकरादयः ॥५३॥ चत्वारिंशद्वनोःपुत्राविप्रचित्तिपुरःसराः ॥ शम्भूरोनमुचिश्वैवपु

का०

९४

लोमाचतथैवच ॥ ५४ ॥ असिलोमातथाकेशीदुर्जयोऽयःशिरास्तथा ॥ अश्वशीर्षोऽयःशङ्कुर्वियन्मूर्ध्नामहाबलः ॥ ५५ ॥
वेगवान्केतुर्माँश्चैवअयःस्वर्भानुरेवच ॥ अश्वोद्यश्वपतिःकुण्डोद्यपपर्वजस्तथा ॥ ५६ ॥ अश्वग्रीवश्चसूक्ष्मश्चतुरुण्डुर्माँ
ण्डलस्तथा ॥ ईषुबाहुश्चैकचक्रोविरूपाक्षोहराहरो ॥ ५७ ॥ नियन्त्रश्चनिकुम्भश्चकृपसुश्चपटस्तथा ॥ सरभःशूलभश्चैवसूर्य
चन्द्रमसौतथा ॥ ५८ ॥ अन्यावेतौदनोःपुत्रौसूर्यचन्द्रमसौतथा ॥ दिवाकरनिशानाथौतावन्यौदेवपुङ्गवौ ॥ ५९ ॥
एषाम्पुत्रैश्चपौत्रैश्चतत्पुत्रैश्चैवभूरिभिः ॥ जगद्व्याप्तमिदं सर्वम्बलवीर्यसमन्वितैः ॥ ६० ॥ दनायुषोभवन्पुत्राश्चत्वारोबलवत्
राः ॥ वीरभद्रोविक्षरश्चवत्सोवृत्तस्तथैवच ॥ ६१ ॥ एषाश्चतुर्णां बहवःपुत्राजाताद्विजोत्तमाः ॥ रूपसत्त्वबलोपेताएकैकस्यशतं
शतम् ॥ ६२ ॥ कालायास्तनयाजाताःकालेयाइतिविश्रुताः ॥ विख्यातास्तेमहावीर्याश्चत्वारोदानवाधिपाः ॥ ६३ ॥ विनाशनश्च
क्रोधश्चक्रोधहन्तातथैवच ॥ क्रोधशत्रुस्तथाचैतेकालापुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ ६४ ॥ सिंहिकायाःसुतोजातोराहुश्चन्द्रार्कमर्दनः ॥ सुच
न्द्रश्चन्द्रहन्ताचतथाचन्द्रविमर्दनः ॥ ६५ ॥ क्रोधायास्तनयाजाताः क्रूरकर्मकरास्तथा ॥ सिंहिकाचैवक्रोधाचद्वेसुतेक्रूरिकेसदा
॥ ६६ ॥ ताभ्याश्चप्रभवोवंशोद्यतः क्रूरतरःस्मृतः ॥ एकएवमुनेःपुत्रोजातःशुक्रःकविर्महान् ॥ ६७ ॥ दैत्यदानवकालेयप्रभृतीनां
सदागुरुः ॥ चत्वारस्तस्यतनयाजाताअसुरयाजकाः ॥ ६८ ॥ त्वष्टावरस्तथात्रिश्चसौकलश्चेतिवाग्मिनः ॥ तेजसासूर्य

पु०

अ. ३६

९४

सदृशाब्रह्मलोकप्रभावनाः ॥ ६९ ॥ असुराणांसदैत्यानाङ्कालेयानान्तथैव च ॥ क्रोधात्मजानाञ्चतथासिंहिकातनयस्य च ॥ ७० ॥ सूतिप्रसूतिभिःसर्व्यञ्जगद्वातश्चराचरम् ॥ तेषान्तुयान्यपत्यानिर्वर्दिनानि क्रमाद्विजाः ॥ ७१ ॥ तेषाम्बहुत्वात्सङ्ख्यातु
श्चिरेणापिनशक्यते ॥ ताक्ष्यश्चारिष्टर्णेमश्चअनूरुर्गर्गुरुडस्तथा ॥ ७२ ॥ आरुणिर्व्यारुणिश्चैवविनतातनयाःस्मृताः ॥ शेषोवा
सुकिराजश्चतक्षकःकुलिकस्तथा ॥ ७३ ॥ कूर्मश्चसुमनाश्चेतिकाद्रवेयाःप्रकीर्तिताः ॥ भीमसेनोग्रसेनश्चसुपण्णोगुरुडस्तथा ॥ ७४ ॥ गोपतिर्द्वतराष्ट्रश्चसूर्य्यवर्चाश्चवीर्य्यवान् ॥ अर्कपृष्ठःप्रयुक्तश्चविश्रुतःसुश्रुतस्तथा ॥ ७५ ॥ भीमश्चित्ररथश्चैवविख्या
तःसर्व्यविद्वशी ॥ शालिशीर्षश्चपर्जन्यःकलिन्नारिदएव च ॥ ७६ ॥ इत्येतेदेवगन्धर्व्यामुनिपुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ अनवद्यांसानुरा
गांसवराम्मार्गणाम्प्रियाम् ॥ ७७ ॥ असूयांसुभगाम्भासीमितिकन्याअसूयत ॥ प्राधासर्व्यगुणोत्थानात्क्षयपात्तुतपोधनात् ॥ ७८ ॥ विश्वावसुःसुचन्द्रश्चसुपण्णःसिद्धएव ॥ बर्हिःपूर्णश्चपूर्णाङ्गोब्रह्मचारीरतिप्रियः ॥ ७९ ॥ भानुश्चदशमश्चैतेप्राधा
पुत्राःप्रकीर्तिताः ॥ इत्येतेदेवगन्धर्व्याःसन्ततम्पुण्यलक्षणाः ॥ ८० ॥ प्राधासूतमहाभागादेवीदेवर्षिसत्तमात् ॥ अलम्बूषा
मिश्रकेशीगामिनीचमनोरमा ॥ ८१ ॥ विद्युत्पन्नानघारुमाद्यरुणारक्षितातुला ॥ सुबाहुःसुरताचैवमुरजासुप्रियातथा ॥ ८२ ॥
वपुस्तिलोत्तमाचेतिमुख्याअप्सरसःस्मृताः ॥ अतिबाहुस्तुम्बुरुश्चहाहाहूहूस्तथैव च ॥ ८३ ॥ गन्धर्व्याणामिमेमुख्यादेवतु

का०

१५

ल्याः प्रकीर्तिताः ॥ अमृतम्ब्राह्मणागावो मुनयोऽप्सरसस्तथा ॥ ८४ ॥ कपिलातनयाः प्रोक्ता महाभागामहोत्सवाः ॥ इति
 दक्षसुतानां यौकश्यपात्तनया स्मृताः ॥ ८५ ॥ तैरिदं सकलं व्यातञ्जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ एवम्यज्ञवराहस्य यज्ञरूपस्य पा
 तनात् ॥ ८६ ॥ त्रिभ्योऽग्निभ्यो मनोस्तस्मात्स्वायम्भुवमहात्मनः ॥ मुनिभ्यश्चैव सप्तभ्यः कश्यपादिभ्य एव च ॥ ८७ ॥ नरनाराय
 णाभ्यान्तु व्यतीतेऽकालिकेलये ॥ पुनः प्रजाः पुरा सृष्टा हरिणानेकरूपिणा ॥ ८८ ॥ एवम्पूनरभूत्सृष्टिः सृष्टिस्थित्यन्तका
 रिणः ॥ हरेस्तस्य प्रसादेन नरनारायणात्मनः ॥ ८९ ॥ इति श्रोकालिकापुराणे पञ्चत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ मार्कण्डे
 य उवाच ॥ ॥ ६४ ॥ ईश्वरः शरभङ्काय यथा तत्प्राजयत्नतः ॥ तन्मे निगदतो भूयः शृणु ध्वन्दिजसत्तमाः ॥ १ ॥ हते य
 ज्ञवरा हेतुब्रह्मालोकपितामहः ॥ उवाच शरभङ्कत्वा सामयुक्तञ्जगद्वितम् ॥ २ ॥ देहाभोगेन भवतः पूरितम्भूरियोजनम् ॥
 उपसंहरतस्मात्त्वङ्कायल्लोकभयङ्करम् ॥ ३ ॥ तव युद्धेन सकलम्प्रनष्टम्भुवनत्रयम् ॥ आकाशगन्तुत्वान्दृष्टा विभेत्यद्यज
 नार्दनः ॥ ४ ॥ तस्मात्त्वमूर्द्धलोकानां हिताय त्यज वैतनुम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततस्तस्य वचः श्रुत्वा सुरज्ये
 ष्टस्य शङ्करः ॥ ५ ॥ तत्प्राजशरभङ्कायन्तो यो पश्येव तत्क्षणात् ॥ त्यक्तस्य तस्य देहस्य शङ्करेण महात्मना ॥ ६ ॥ अष्टौ
 पादा अष्टमूर्तेस्तेषु चाष्टसु भोजिरे ॥ आद्यन्तुदक्षिणम्पादमाकाशमगमद्भुतम् ॥ ७ ॥ तद्वाममिहिरम्भोजे पश्चादक्षिणज

पु०

अ० ३६

१५

विंथौ ॥ वामन्तुज्वलनम्भेजेष्टाग्रम्पद्मद्विजितिम् ॥ ८ ॥ पृष्ठाग्रवामंसलिलन्तत्पश्चादक्षिणन्तथा ॥ वायौवामपदम्भेजेहो
 तारंसर्वतोमुखम् ॥ ९ ॥ एवन्तस्याष्टमूर्तेस्तुअष्टमूर्तिषुतक्षणात् ॥ अष्टौपादास्तथाभेजुःस्वंस्वन्तेजोययुःपदम् ॥ १० ॥
 मध्यन्तुशारभङ्गायंशङ्करस्यमहात्मनः ॥ कपालीभैरवोभूतश्चण्डरूपोदुरासदः ॥ ११ ॥ मस्तिष्कमेदसायुक्तम्मांसञ्जुह्व
 तियेशुचौ ॥ ब्रह्मकपालपात्रस्थंसुराभिर्देवपूजनम् ॥ १२ ॥ बलिर्मनुष्यमांसेनपानन्तुरुधिरंसदा ॥ सुरयापारणय्य
 ज्ञेकपालोद्भटधारणम् ॥ १३ ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानंसमलन्त्रिवलीवृतम् ॥ एवङ्कुर्वन्तिसततङ्कपालव्रतधारिणः ॥ १४ ॥
 कपालीभैरवस्तेषान्देवः पूज्यस्तुनित्यशः ॥ श्मशानभैरवोयोसौयोमहाभैरवाह्वयः ॥ १५ ॥ बालसूर्यसमोद्योतः सदा
 ष्टादशबाहुभिः ॥ विब्ध्राजमानोरक्ताक्षः सर्वदानायिकात्रजैः ॥ १६ ॥ कालीप्रचण्डाप्रमुखैः क्रीडमानस्तुनित्यशः ॥
 सद्योदग्धनृमांसाशीगललालगलङ्गुजः ॥ १७ ॥ लोहिताहारविघसःप्रेताशनगतःसदा ॥ स्थूलवक्रोथलम्बोष्ठोह
 स्वस्थूलपदालयः ॥ १८ ॥ विनोदीवादनोलोकेसादृहासस्तुभैरवः ॥ एवंसचमहादेवोमहाभैरवरूपधृक् ॥ १९ ॥
 मध्यशारभकायेनकायन्दध्रेमहाभुजः ॥ सजगामततोदेवोहरस्यप्रमथान्प्रति ॥ २० ॥ गणैःसार्द्धन्तथाकाशेविक्रीडति
 सभैरवः ॥ समहाभैरवोदेवःपूज्यमानोजगज्जनैः ॥ आद्यापिकुरुतेनित्यमिष्टकामस्यसाधनम् ॥ २१ ॥ चत्रैशुक्लचतुर्दश्या

१ यः स्मशानभैरवः पञ्चमहाभैरवाह्वयः सोऽप्यसाधनेन कपालीभैरवपदेन्यर्थः ।

का०
१६

म्मद्वासवप्रयःफलैः ॥ मांसैर्मत्स्यैःसरुधिरैःसकृद्योभैरवय्यजेत् ॥ २२ ॥ ससर्वकामानुसंसाध्यभोगान्भुक्तायथेष्टतः
 ॥ प्रयातिशम्भुभवनमारुह्यवृषभव्वरम् ॥ २३ ॥ एवद्वःकथितंसर्वय्यत्पृष्ठोहन्विजोत्तमैः ॥ भवद्विर्य्यन्नवोन्यद्वारोच
 तेपृच्छमान्तुतत् ॥ २४ ॥ इतिकालिकापुराणेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ४५ ॥ ऋषयउचुः ॥ कथय्यैराहुपुत्रोसौनरकोनाम
 वीर्य्यवान् ॥ सज्जातोसुरसत्तःसदेवदेवीसुतोपिसन् ॥ १ ॥ चिरजीवीकथंसोभूत्किमर्थमुदरेचिरम् ॥ पृथिव्यान्यव
 सजातःकुत्रवासमहाबलः ॥ २ ॥ सोसुराणांङ्कथंराजापुरन्तस्यकिमाह्वयम् ॥ मलिनीरतिसञ्जातःसक्षितौपोत्रिणस्तथा
 ॥ ३ ॥ श्रूयतेमुनिशार्दूलकथम्भूतस्तथाविधः ॥ एतत्सर्वमशेषेणपृच्छतान्तव्यदस्वनः ॥ ४ ॥ त्वन्नोगुरुश्चशास्ताच
 सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ कथल्लब्धवरोभूतोब्रह्मणाप्रभविष्णुना ॥ ५ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृण्वन्तुमुनयःसर्वेय
 त्पृष्ठोहन्विजोत्तमाः ॥ यथासनरकोजातोधरागर्भोमहासुरः ॥ ६ ॥ रजस्वलायागोत्रायागर्भेवीर्य्येणपोत्रिणः ॥ यतो
 जातस्ततोभूतोदेवपुत्रोपिसोसुरः ॥ ७ ॥ गर्भसंस्थम्महावीरञ्ज्ञात्वाब्रह्मादयःसुराः ॥ वराहपुत्रन्दुर्ध्वम्महाबलपराक्र
 मम् ॥ ८ ॥ गर्भेएवतदादेवाःशक्त्यादध्रुश्चिरन्ददम् ॥ यथाकालेपिसम्प्राप्तेनोगर्भाज्जायतेसच ॥ ९ ॥ ततस्त्यक्तशरी
 रस्तुवराहस्तनयैसह ॥ अतीवशोःकसन्तप्ताजगद्वात्र्यभवत्क्षितिः ॥ १० ॥ शोकाकुलासाव्यलपच्चिरकालम्मुहुर्मुहुः ॥

पु०
अ. ३६

१६

प्रकृतिस्थाक्षितिर्भूतामाधवेनप्रबोधिता॥ ११ ॥ ततःकालेपिसम्प्राप्तेदेवशक्त्यायदाधृतः ॥ नगर्भःप्रसवय्यातितदाभूत्पी
 ङिताक्षितिः॥ १२ ॥ कठोरगर्भासादेवीगर्भभारन्नचाशकत् ॥ यदाबोदुन्तदादेवम्माधवंशरणाङ्गता ॥ १३ ॥ शरण्यंशरण
 ङ्गत्वामाधवञ्जगताम्पतिम् ॥ प्रणम्यशिरसादेवीवाक्यमेतदुवाचह ॥ १४ ॥ पृथिव्युवाच॥ नमस्तेजगदव्यक्तरूपकारणका
 रण ॥ प्रधानपुरुषातीतस्थित्युत्पत्तिलयात्मक ॥ १५ ॥ जगन्नियोजनपरस्वाहाभोगधरोत्तम ॥ जगदानन्दनन्दात्मनभगवञ्ज
 गदीश्वर ॥ १६ ॥ नियोजकोनियोज्यश्चविभ्राजन्विष्णुरव्यय ॥ नमस्तुभ्यञ्जगद्वातस्त्रिलोकालयविश्वकृत् ॥ १७ ॥ यःपा
 लयतिनित्यानस्थापयत्येवतत्पर ॥ तन्त्वान्नियमरूपेणनमामिजगदीश्वर ॥ १८ ॥ त्वम्माधवःप्रवेकश्चकामःकामालयोल
 यः॥ प्रसूतिच्युतिहेत्वर्थत्राणकारणमीश्वर ॥ १९ ॥ नयस्यतेक्लेदायस्युरापोनोष्मातथोष्मणे॥ नशीतायभवेच्छीतन्तस्मैतुभ्य
 न्नमोनमः ॥ २० ॥ नसमुद्रःप्लवकरोनशोषायदहात्मकः ॥ नमृत्यवेयस्ययमस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः॥ २१ ॥ यच्चिद्वार्य्यय्यौ
 गिभिःशान्तदेहेरुन्मार्गाणाय्यात्यरिध्येयकृत्यम् ॥ नित्यय्यैतद्रूपमार्गावसक्तंसत्त्वन्राहित्राणमिच्छन्धरित्रीम् ॥ २२ ॥
 ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिश्रुतोहृषीकेशोजगद्वाच्यातदाहरिः ॥ प्रादुर्भूतस्तदाप्राहधरित्रीन्दीनमानसाम् ॥
 ॥ २३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ कथन्दीनमनादेविधरिन्निपरिदेवसे ॥ तववाकिङ्कृतापीडावेतुमिच्छामतामहम्॥

का०

१७

॥ २४ ॥ मुखन्तेपरिशुष्कन्तुशरीरङ्कान्तिवर्जितम् ॥ आकुलन्नयनद्वन्द्वम्भ्रविभ्रमविवर्जितम् ॥ २५ ॥ ईदृशन्त
वरूपन्तुदृष्टपूर्वङ्कदापिन ॥ रूपस्यतुविपर्ययासेदुःखबीजञ्चापय ॥ २६ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमाधवस्यजगत्पतेः
॥ विनयावनतादेवीपृथ्वीप्राहसगद्गदम् ॥ २७ ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ नगर्भभारंसञ्जीतुम्माधवाहङ्कमाधुना ॥ भृश
न्नित्यव्यिषीदामितस्माच्चन्त्रातुमर्हसि ॥ २८ ॥ त्वयावराहरूपेणमलिनीकामितापुरा ॥ तेनकामेनकुक्षौभेयोगवर्धयन्त्व
याहितः ॥ २९ ॥ कालेप्राप्तेपिगर्भेयन्नप्रच्यवतिमाधव ॥ कठोरगर्भातेनाहम्पोडितास्मिदिनेदिने ॥ ३० ॥ यदिन
त्राहिमान्देवगर्भदुःखाजगत्पते ॥ नचिरादेवयास्यामिमृत्योर्व्यशमसंशयम् ॥ ३१ ॥ कयापिनेदृशोगर्भःपूर्वमाधववै
धृतः ॥ योऽचलाञ्चालयतिमांसरसोमिवकुञ्जरः ॥ ३२ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्याःपृथिव्याःपृथिवीधरः ॥ आल्हादयन्प्र
त्युवाचहरिस्तप्ताल्लतामिव ॥ ३३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥ नधरेतेमहद्दुःखश्चिरस्थायिभविष्यति ॥ शृणुयेनप्र
कारेणचानुभूतमिदन्त्वया ॥ ३४ ॥ मलिन्यासहसङ्गेनयोगर्भःसन्धृतस्त्वया ॥ सोभूदसुरसत्त्वस्तुर्गुप्तेःपुत्रोपिदारुणः
॥ ३५ ॥ ज्ञात्वातस्यचवृत्तान्तङ्गर्भस्यद्रुहिणादयः ॥ दैवीभिःशक्तिभिर्बद्धस्तवकुक्षौतुतत्पुरः ॥ ३६ ॥ सर्गादौयदिजायेत
भवत्यास्तादृशःसुतः ॥ भ्रंशयेत्सकलाल्लोकान्नीनिमान्ससुरासुरान् ॥ ३७ ॥ अतस्तस्यबलव्यवज्ञात्वाब्रह्मादयःसुराः

१ घृष्टिःशूकरी ।

पु०

अ. ३७

१७

प्राक्सृष्टिकालेतेगर्भन्तथाधूर्जगताङ्कते ॥ ३८ ॥ अष्टाविंशतिमेप्राप्तेआदिसर्गाच्चतुर्युगे ॥ त्रेतायुगस्यमध्येतुसुतन्व
 जनयिष्यसि ॥ ३९ ॥ यावत्सत्ययुगय्यातित्रेतार्द्धश्वरानने ॥ तावद्ब्रह्महागर्भन्दतःकालोमयातव ॥ ४० ॥ न
 यावज्जायतेधात्रिगर्भस्तेत्यतिदारुणः ॥ ४१ ॥ तावद्गर्भवतीदुःखन्नत्वम्प्रास्यसिभामिनि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
 इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुःपृथिवीङ्गर्भिणीन्तदा ॥ ४२ ॥ नाभौपस्पर्शदयितांशङ्काग्रेणातिपीडिताम् ॥ सास्पृष्टाविष्णुना
 पृथ्वीशरीरल्लघुचासदत् ॥ ४३ ॥ गर्भेपिलविमानंसाप्रापातीवसुखप्रदम् ॥ अगर्भायादृशीनारीतादृशीसाप्यजायत
 ॥ ४४ ॥ धृतगर्भापिमुदितासाबभूवजगत्प्रसूः ॥ ततःपुनरिद्वौक्थमुक्त्वासभगवान्क्षितिम् ॥ ४५ ॥ पुनःप्रसादया
 माससामभिर्बहुभिश्च्यताम् ॥ जगद्वात्रिमहासत्वेत्वनृतिद्वारणात्मिका ॥ ४६ ॥ सर्वेषान्धारणादेवित्वन्धात्रीतिप्रगी
 यसे ॥ क्षमायस्माज्जगद्धर्तुंशक्ताक्षान्तियुतात्रयत् ॥ ४७ ॥ सर्व्वसुत्वयिन्यस्तय्यस्माद्वसुमतीततः ॥ तद्दुःखन्त्यजपु
 त्रस्तेयदासञ्जायतेतदा ॥ ४८ ॥ मांस्मरिष्यसिदेवित्वम्पुत्रन्तेपालयाम्यहम् ॥ इदंरहस्यङ्कुत्रापिनप्रकाशयन्त्वयाध
 रे ॥ ४९ ॥ यन्मयाकथितन्देविरहस्यम्परमम्परम् ॥ गर्भस्तवमहाभागेत्रेतायामध्यभागतः ॥ ५० ॥ उत्पत्स्यतेहेतेवी
 रेरावणेरामसञ्जिना ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ५१ ॥ आज्ञाप्यपृथिवीन्देवीङ्गर्भ

का०
१८

भारप्रपीडिताम् ॥ धरापिकुशलाक्षामालघुकायावलैर्युता ॥ अगर्भर्वेययौदेवीमुदापरमयायुता ॥ ५२ ॥ इति श्रीकालिका
पुराणोसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ अथ काले बहुतिथे व्यतीते द्विजसत्तमाः ॥ विदेहवि
षये राजा जनको नाम वीर्यवान् ॥ १ ॥ सर्वराजगुणैर्युक् तोराजनीतिविवर्द्धितः ॥ सत्यवाक् शीलवान् दक्षो ब्रह्मण्यः प्रयतः शु
चिः ॥ २ ॥ देवद्विजगुरुणाञ्च पूजासु निरतः सदा ॥ बभूव सर्वलोकानां पितेव परिपालकः ॥ ३ ॥ तस्य राज्ञः सुतो ना
भूत्प्राप्ते काले पिवैयदा ॥ तदा स विमना भूत्वा चिन्ताध्यानपरो भवत् ॥ ४ ॥ एकदा सोऽथ शुश्रावनारदस्य मुखान्नपः ॥ अपु
त्रो नृपतिर्वृद्धो नाम्नादशरथो महान् ॥ ५ ॥ पुत्रालोभे महासत्त्वा न ध्वरेण महामतिः ॥ अयोध्यायां न गुर्यान्तु ऋष्यशृङ्ग
पुरोगमैः ॥ ६ ॥ मुनिभिर्विहितैर्यज्ञैर्लब्धवान्स नृपः सुतान् ॥ रामश्च भरतश्चैव शत्रुघ्नलक्ष्मणन्तथा ॥ ७ ॥ महास
त्त्वान्महावीरान् देवगर्भोपमाञ्छुभान् ॥ तच्छ्रुत्वा जनको राजा प्रविश्यान्तःपुरं स्वकम् ॥ ८ ॥ भार्याभिर्मन्त्रयामास यज्ञा
र्थम्पुत्रजन्मने ॥ मन्त्रयित्वा तदाराजामहिषीप्रमुखैः स्वयम् ॥ ९ ॥ चतसृभिस्तु भार्याभिर्ग्यज्ञार्थं दीक्षितो भवत् ॥ ततः पुरो
धसं राजा गौतममुनिं सत्तमम् ॥ १० ॥ तत्पुत्रञ्च शतानन्दम् पुरोधया करोन्मखम् ॥ द्वौ पुत्रौ तस्य सञ्जातौ यज्ञभूमौ मनो
हरौ ॥ ११ ॥ एकाच दुहिता सा ध्वी भूम्यन्तरगता शुभा ॥ नारदस्योपदेशेन यज्ञभूमिन्ततो नृपः ॥ १२ ॥ हलेन दारयामास य

पु०

अ. ३८

१८

जवाटावधिस्वयम् ॥ तद्भूमिजातसीतायांशुभाङ्गन्यांसमुत्थिताम् ॥ १३ ॥ लेभेराजामुदायुक्तः सर्वलक्षणसङ्गुताम् ॥
 तस्यान्तुजातमात्रायाम्पृथिव्यन्तर्हितास्वयम् ॥ १४ ॥ जगादवचनश्चेदङ्गौतमन्नारदन्नृपम् ॥ ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ एषासु
 तामयादत्तातवराजन्मनोहरा ॥ १५ ॥ एनाङ्गहाणसुभगाङ्गुलद्वयशुभावहाम् ॥ अनयामेमहाभारस्तत्त्वतोहेतुभूतया ॥
 ॥ १६ ॥ क्षयय्यस्यतिभारार्तिम्मोचयिष्यामिदारुणाम् ॥ रावणाद्यामहावीराः कुम्भकर्णादयोपरे ॥ १७ ॥ नाशय्यस्य
 न्तिदुर्दर्षाः कृतेस्याराक्षसाः परे ॥ त्वञ्चमोदन्दुराधर्षदुहितकृतिजन्नृप ॥ १८ ॥ अवाप्स्यसिसुराणाञ्चपितृणामृणशोधन
 म् ॥ किन्त्वेकःसमयःकार्यस्त्वयाममनरोत्तम ॥ १९ ॥ तमहन्तेप्रवक्ष्यामिपुरोनारदगौतमे ॥ निहतेरावणेवीरेभारार्तिरहि
 तासुखम् ॥ २० ॥ सुपुत्रञ्जनयिष्यामियज्ञभूमावहन्तव ॥ तम्पुत्रवत्पालयिताभवान्नृपतिसत्तम ॥ २१ ॥ यावद्वतीत
 बाल्यःसन्नभवितातनयोमम ॥ व्यतीतबाल्यन्तमहम्पालयिष्येस्वयन्नृप ॥ २२ ॥ तस्यस्यान्मानुषोभावोयथात्वन्तत्करिष्य
 सि ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिपृथिव्यावचनंश्रुत्वारजातदामुदा ॥ २३ ॥ प्रणम्यपृथिवीम्प्राहसाम्नासजन
 काह्वयः ॥ राजोवाच ॥ यत्त्वम्ब्रूषेजगद्वात्रिकरिष्येतद्वचस्तव ॥ २४ ॥ ममापीष्टम्प्रयच्छस्वप्रसीदपरमेश्वरि ॥ देविप्रत्यक्ष
 तोरूपन्द्रष्टुमिच्छाम्यहन्तव ॥ २५ ॥ शक्तिस्त्वंलोकजननीत्वान्नमामिप्रसीदमे ॥ इतितस्यसीवचःश्रुत्वाजनकस्यतदाक्षितिः

का०

१९

॥ २६ ॥ मुनीनांसन्निधौरूपन्दर्शयामासभूभृते ॥ नीलोत्पलदलश्यामामक्षमालाञ्जधारिणीम् ॥ २७ ॥ बाहुयुग्मेनशुभ्रे
 णमृणालायतशोभिना ॥ सुन्दरील्लोकधात्रीन्तान्दृष्ट्वाशश्वन्नृपोनमत् ॥ २८ ॥ ततःसापृथिवीदेवीसीताञ्जातान्नृपात्मजाम् ॥
 करेणशश्वत्संस्पृश्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ २९ ॥ इयन्तेमानुषमभावमवाप्स्यतिजगत्प्रसूः ॥ तवपुत्रीनृपश्रेष्ठसमयम्प्रति
 पालय ॥ ३० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युत्कापृथिवीदेवीराजानञ्जनकाह्वयम् ॥ सम्भाष्यनारदादीस्तौस्तत्रैवान्त
 रधीयत ॥ ३१ ॥ जनकोपिसुतौल्लब्ध्वासर्वलक्षणशालिनीम् ॥ सुतद्वयन्तथाप्राप्यमुदितःस्वगृहर्ध्यौ ॥ ३२ ॥ ततःकाले
 तुसम्प्राप्तेरावणेरक्षसेहेत ॥ मानुषेणस्वरूपेणविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ ३३ ॥ गत्वाविदेहराजस्ययज्ञभूमिन्तदाक्षितिः ॥
 सुषुवेतनयँव्यीर्य्यत्रसीतापुराभवत् ॥ ३४ ॥ जातेपुत्रेतदादेवीजगद्धात्रीजगत्प्रभुम् ॥ सस्मारसमयेविष्णुंस्मरन्तीसमयम्पुरा
 ॥ ३५ ॥ स्मृतमात्रस्तदादेवःसमयम्प्रतिपालयत् ॥ क्षितेर्य्यत्रसुतोजातस्तत्रप्रादुर्बभूवह ॥ ३६ ॥ प्रादुर्भूतन्तदादेवीप्रणम्य
 परमेश्वरम् ॥ संस्तूयसूतृतंशश्वदिदमाहजगत्प्रभुम् ॥ ३७ ॥ पृथिव्युवाच ॥ एषतेतनयोजातःसुकुमारोमहाप्रभः ॥
 संस्मरन्त्समयम्पूर्व्वन्त्वमेनम्प्रतिपालय ॥ ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अयन्तेतनयोदेविमहाबलपराक्रमः ॥ भविता
 मानुषमभावन्तन्वानःसुचिरम्बुधः ॥ ३९ ॥ यावन्मानुषभावन्तेतनयोभावयिष्यति ॥ तावत्कल्याणभाग्भूत्वाचिरंरा

पु०

अ. ३८

१९

ज्यङ्करिष्यति ॥ ४० ॥ त्यक्तमानुषभावस्तु यदा चायं विचिरेष्टे ॥ तदा तु नास्य सुचिरं जीवितं संभविष्यति ॥ ४१ ॥ सम्प्राप्ते षोडशे वर्षे राज्यमासादयिष्यति ॥ धनरत्नगजैश्चर्ययुक्तो यं रथसञ्चयैः ॥ ४२ ॥ आसाद्य महतीं नित्यां श्रियम् भोक्ष्यति वीर्यवान् ॥ यस्मिन् यस्मिन् युगे भावो यो यो भवति वै नृणाम् ॥ ४३ ॥ तन्तम् भावन्तथैवायं कुरिष्यति तथा कुरु ॥ एतस्य निभृतं राज्यं ययत् प्राग्ज्योतिषसञ्ज्ञकम् ॥ ४४ ॥ पुरन्तत्र चिरं शास्ताराज्यमेष सुतस्तव ॥ इत्युक्त्वा पृथिवीं विष्णुः समाभाष्य जगत्पतिः ॥ ४५ ॥ दृश्यमानस्तया क्षिप्रन्तत्रैवान्तर्दधे प्रभुः ॥ प्रसूय पृथिवी पुत्रं मध्यरात्रे महाद्युतिम् ॥ ४६ ॥ जनकञ्ज्ञापयामास रहस्यं पूर्वमीरितम् ॥ विदेहराजो ज्ञात्वैव पृथिवीं जनितं सुतम् ॥ ४७ ॥ तत्रैव यज्ञवाटं सरात्रावागात्कृतक्रियः ॥ गच्छन्त्यज्ञवाटन्तदृष्ट्वा सर्वसहातदा ॥ ४८ ॥ नोक्त्वा किञ्चन तं शश्वदन्तर्धानं कृतानृपम् ॥ अथ गत्वा तदा तत्र विदेहाधिपतिः सुतम् ॥ ४९ ॥ धरायान्ददृशे कान्त्या चन्द्रार्कज्वलनोपमम् ॥ रुदन्तम् बहुशः स्निग्धञ्च लब्धस्तपद्वयम् ॥ ५० ॥ वपुष्मन्तं श्रिया दीप्तं क्लृप्तिकेयमिवापरम् ॥ उद्गच्छन्त्सरुदन्वालो यज्ञभूमिं व्यतीत्य च ॥ ५१ ॥ कियदूरं गमाशूतानशायी महाद्युतिः ॥ मनुष्यस्य शिरस्तत्र मृतस्य प्राप्य बालकः ॥ ५२ ॥ स्वशिरस्तत्र विन्यस्य रुदस्तस्यौक्षणन्तदा ॥ ततो विदेहराजोऽपि मार्गमाणः क्षितेः सुतम् ॥ ५३ ॥ व्यतीत्य यज्ञभूमिन् तमाससादाञ्जसा बहिः ॥ आसा

का० १०० ॥ यबालकन्दोत्तमप्रदोत्तमिवपावकम् ॥ ५४ ॥ कान्त्याचन्द्रमसस्तुल्यन्तेजोभिर्भास्करोपमम् ॥ शरमध्यगतम्पूर्वम्पावकिम्पा
 वकोयथा ॥ ५५ ॥ स्वयञ्जग्राहतंराजापृथिव्याःसमयंस्मरन् ॥ उद्धृन्तच्छिरोदेशेददृशेमानुपंशिरः ॥ ५६ ॥ शशंसचाचिरंशी
 र्षम्मानुषङ्गौतमायसः ॥ अथबालंसमादायप्रविश्यान्तःपुरंस्वकम् ॥ ५७ ॥ महिष्यैकथयामासप्राप्तम्पुत्रकुहोपमम् ॥ सातन्ष्टु
 विशालाक्षसिंहस्कन्धम्महाभुजम् ॥ ५८ ॥ विस्तीर्णहृदयङ्कान्तनीलोत्पलदलच्छविम् ॥ मुमोदपालनोयोयम्पयेतिन्यव
 दन्नृपम् ॥ ५९ ॥ ताराजापिततः प्राहुपुत्रोयम्ममसुन्दरि ॥ यज्ञभूमौसमुत्पन्नः स्वच्छन्दम्पालयतामयम् ॥ ६० ॥ यत्पृथि
 व्यारहः प्रोक्तन्नतद्देव्यैन्यवेदयत् ॥ सत्यसन्धोऽनृपश्रेष्ठः प्रियायाअपिभाषितम् ॥ ६१ ॥ ममसुतसुतवंशान्पालयित्रीधरेयमि
 तिनरपतिवय्योमोदवौस्तद्दिनेच ॥ सुरतनयसमानम्पुत्रमासाद्यदेवोजितरिपुरतिधीमान्स्यादयश्चेत्यमोदत् ॥ ६२ ॥ इतिश्री
 कालिकापुराणेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ६९ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अथतस्यनृपश्रेष्ठोगौतमेनमहर्षिणा ॥ संस्कारङ्का
 रयामासविधिनामानुषेणतु ॥ १ ॥ नरस्यशीर्षैस्वशिरोनिधायस्थितिवान्यतः ॥ तस्मात्तस्यमुनिश्रेष्ठोनरकन्नामवैव्यधा
 त् ॥ २ ॥ अपरान्बालसंस्कारान्क्षात्रेणविधिनामुनिः ॥ केशान्तावधिसञ्चक्रेऋग्यजुःसाममन्त्रकैः ॥ ३ ॥ ववृधेतस्य
 सदनेनरकोनामभूसुतः ॥ दिनन्दिनन्धृतान्यःश्रीःशरदीवनिशाकरः ॥ ४ ॥ सराजातंसदाभावैर्मानुषैर्योजयन्स्वयम् ॥

पु०

अ. ३९

१००

गौतमस्य सुतेनाथशतानन्देनधीमता ॥ ५ ॥ ग्राहयामास तन्नित्यङ्गात्रं भावश्च मानुषम् ॥ तथैव पृथिवी देवी धात्री वेषेण तं
 सुतम् ॥ ६ ॥ नियतङ्गाहयामास मानुषञ्जरितं शुभम् ॥ यदैव पुत्र उत्पन्नस्तदैव पृथिवी स्वयम् ॥ ७ ॥ मायामानुषरूपे
 ण नृपान्तःपुरमाविशत् ॥ प्रविश्य तत्र सा देवी नृपस्यानुमते भवत् ॥ ८ ॥ धात्री तस्य द्विजश्रेष्ठाः कात्यायन्याह्यं वस्थया ॥ या
 वत् षोडशवर्षाणितस्य बालस्य भाविनी ॥ ९ ॥ तावत्स्वयम्पालयन्ती ग्राहयामास सन्नयम् ॥ सर्वर्द्धमानो नुदिनन्नरकः पृ
 थिवी सुतः ॥ १० ॥ अत्यक्रामत्सुतान् सर्वान् जनकस्य महात्मनः ॥ शरीरेणाथ वीर्येण रूपेण बलवत्तया ॥ ११ ॥ धनु
 षागदया वीरोत्यत्यक्राम नृपात्मजान् ॥ सशास्त्रवादकुशलो धनुर्वेदे च कोविदः ॥ १२ ॥ वर्षैः षोडशभिर्भूतो वीरैरन्यैर्दुरास
 दः ॥ विदेहाधिपतिर्दृष्ट्वा महाबलपराक्रमम् ॥ १३ ॥ ततो न्यूनान् स्वपुत्रांश्च नातिहृष्टमना भवत् ॥ निरस्यासौ च मत्पु
 त्रान् मम राज्यङ्गहीष्यति ॥ १४ ॥ काले प्राप्ते महावीरो मतिस्तस्या भवत्पुरा ॥ अन्तःपुरे यदा पुत्रान् सर्वान् नमयते नृपः
 ॥ १५ ॥ तदा तु नरकं वीक्ष्य हर्षमप्राप्नोति नाधिकम् ॥ तस्य तद्बुधे देवी नृपस्याथ वसुन्धरा ॥ १६ ॥ महिषी विस्मयश्चक्रे तस्मि
 न्भावे तु भूभूतः ॥ अथैकदामहा देवी जनकस्य महात्मनः ॥ १७ ॥ पप्रच्छ नृपतिश्रेष्ठं विदेहाधिपतिं स्पतिम् ॥ नाथ पृ
 च्छामि ते किञ्चिद्ब्रह्मस्य यं दिनो तव ॥ १८ ॥ तदामान्तद्ब्रह्मस्वत्वङ्मुपाचेद्विद्यते मयि ॥ यदैव तनयाः सर्वे विहरन्ति पुर

का०

१०१

स्तव ॥ १९ ॥ तदैवनरकन्दृष्टाविशीर्णइवलक्ष्यसे ॥ तन्मेरात्रिन्दिवम्बाढविस्मयः प्रतिवर्द्धते ॥ २० ॥ संश
यश्चभयश्चैवनजहातिचमांसदा ॥ रूपवान्वीर्यवानेपनयेचविनयेतथा ॥ २१ ॥ कुशलः प्रतिबुद्धश्चपुत्रस्तवमहाबलः ॥
नसभाजयसेकस्मात्पुत्रमन्यैर्दुरासदम् ॥ २२ ॥ तदहञ्ज्ञातुमिच्छामियदितथ्यव्वदस्वमे ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाप्रियायाःपृथिवीपतिः ॥ २३ ॥ तृष्णीम्भूत्वाक्षणन्देवोमिदव्वचनमब्रवीत् ॥ ॥ राजोवाच ॥
कथयिष्येप्रियेतत्त्वय्यैतृष्टोहन्त्वयाधुना ॥ २४ ॥ मासत्रयेव्यतीतेतुसमयम्प्रतिपालय ॥ निगूढःकश्चिदत्रास्तिदेव
स्यसमयोमम ॥ २५ ॥ तेनाधुनानकिञ्चित्तेकथयिष्यामितद्रहः ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ राज्ञोत्थयंसभार्य
स्यसव्वदोभवदन्तिके ॥ २६ ॥ मानुषीपृथिवीधात्रीतंशुश्रावयदातदा ॥ श्रुत्वातयोस्तुसव्वदम्महिषीभूपयोःक्षितिः
॥ २७ ॥ मासत्रयेणसमयन्दत्तन्देव्यैधराभृता ॥ तत्कालेविमनस्कश्चभूपन्नरकसञ्ज्ञया ॥ २८ ॥ त्रिभिर्मासै
र्व्यतीतैःस्यादस्यषोडशवत्सरः ॥ ततो नृपोमहिष्यास्तुकथयिष्यतितद्रहः ॥ २९ ॥ ततोममरहस्यन्तुविदितंसम्भविष्य
ति ॥ चिन्तयित्वेतिसादेवीजगद्धात्रीसुतम्प्रति ॥ ३० ॥ निश्चित्येदन्तदाकृत्यम्प्राप्तकालमचेष्टत ॥ ततो रहसिभूपन्तंसमासा
द्यसगौतमम् ॥ ३१ ॥ इदमाहजगद्धात्रीस्वपुत्रार्थेयशस्विनी ॥ योमयासमयोदत्तःपालितःसत्वयानघ ॥ ३२ ॥ पुत्रश्च

पु०

अ. ३९

१०१

पालितोमेयन्नरकोविनयैर्युतः ॥ सम्प्राप्तयौवनः पुत्रोयोजितश्च त्वयानयैः ॥ ३३ ॥ तव प्रसादात्पुत्रो मे सुखी वृद्धो गृहे तव ॥
तमहम्पूर्वसमयान्नयिष्यामि स्वमात्मजम् ॥ ३४ ॥ अनुजानीहि भद्रन्ते नरकस्य गतिम् प्रति ॥ रक्षितव्यश्च भवता समयः स
पुरोधसा ॥ ३५ ॥ छन्नमेव नयिष्यामि भूपते मा कृथाव्यथाम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा जगतान्धात्री विदेहाधि
पतिनृपम् ॥ ३६ ॥ तत्रैव पश्यतान्तेषामन्तर्धानमुपागमत् ॥ नृपोऽपि तस्यास्तद्वाक्यमङ्गीकृत्य क्षितिम् प्रति ॥ ३७ ॥ त
स्याः प्रत्यक्षतः स्थानञ्जगाम स पुरोहितः ॥ अथैकदा धरादेवी मायामानुषरूपिणी ॥ ३८ ॥ उपांशुनरकम्प्राह धात्री त
स्य महात्मनः ॥ त्वया समम् महाबाहो गङ्गाय्या तु मतो मम ॥ ३९ ॥ यदित्वय्यां सिया स्यामि रथेनाद्यैव पुत्रक ॥ ॥ नरक उ
वाच ॥ ॥ नपितुर्वचनं द्यास्ये विना मातस्त्वया समम् ॥ ४० ॥ अनुज्ञाप्य महाराजङ्गरिष्यमि तवेप्सितम् ॥ गुरुश्च त
नयन्तस्याः शतानन्दं द्विजोत्तमम् ॥ ४१ ॥ अनुज्ञाप्य रथेनाहं द्यास्ये गगान्त्वया समम् ॥ धात्र्युवाच ॥ न ते पिता यञ्जनकोयः
सर्वजगताम्प्रभुः ॥ ४२ ॥ स ते पिता तद्गङ्गायाम्पश्य गत्वामया सह ॥ अयम् पिता पालकस्तेन राज्यं सम्प्रदास्यति ॥
॥ ४३ ॥ यस्तेवर्द्धयिता ता ततमासादय पुत्रक ॥ अत्र यद्यद्ब्रह्मस्यन्तद्गङ्गायामेव पुत्रक ॥ ४४ ॥ कथयिष्याम्यहं स
र्वैरहो भद्रस्ततो न्यथा ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ जातसम्प्रत्ययो धात्र्यावचसानरकस्तथा ॥ ४५ ॥ विहाय

का०

१०२

यानञ्छन्देनपद्म्याङ्गाय्यौतदा ॥ अथगङ्गांसमासाद्यसंस्नाप्यविधिवत्सुतम् ॥ ४६ ॥ आत्मानन्दर्शयामास
 पृथिवीस्वसुतायवै ॥ मयामानुषमूर्तिन्ताव्विहायजगताम्प्रसूः ॥ ४७ ॥ नीलोत्पलदलश्यामंसर्वलक्षणसंयुतम् ॥
 सर्वाङ्गसुन्दरश्चारुनानालङ्कारभूषितम् ॥ ४८ ॥ पुत्रायदर्शयामासनरकायवसुन्धरा ॥ कथामेताञ्चपूर्वस्मिन्नुद्धूता
 म्पृथिवीतदा ॥ ४९ ॥ कथयामासपुत्रायप्रतीतिर्जायतेयथा ॥ ममगर्भेयथापुत्रवर्द्धसेत्वन्दिनेदिने ॥ ५० ॥ ब्र
 ह्मादयस्तदादेवाआलोक्यस्वयमेवते ॥ मलिनीक्षितिसञ्जातःपुत्रोविष्णोर्महात्मनः ॥ ५१ ॥ आसुरम्भावमास्थायस
 र्वानस्मान्हनिष्यति ॥ इतिचिन्तापरादेवाःकुमन्त्रश्चक्रिरेतदा ॥ ५२ ॥ अयन्नोत्पद्यताङ्गर्भाद्गर्भेतिष्ठत्वयंसदा ॥ त
 तोममभवान्गर्भेसुबहूनिगुणान्यथ ॥ ५३ ॥ अवसदुःखवान्पुत्रदेवानाञ्चकुमन्त्रतः ॥ मृतकल्पाभवमहम्भवतोधारणात्सु
 त ॥ ५४ ॥ ततोहंशरण्य्यौताभगवन्तंसनातनम् ॥ नारायणस्यवाक्यात्तुभवानुत्पन्नवौस्ततः ॥ ५५ ॥ इतिसत्यम्ममवचः
 पुत्रजानीहिनिश्चितम् ॥ अथयावन्नपुत्रस्यविस्मयःसमपद्यत ॥ ५६ ॥ यावदेवस्वयन्देवीप्रोचेपुत्रमिदव्वचः ॥ अहन्ते
 जननीतातमयाज्ञातोसिपुत्रक ॥ ५७ ॥ पृथिव्यहञ्जगद्वात्रीमद्रूपस्मृन्मयन्त्विदन् ॥ पितातवमहाबाहोप्रभुर्नारायणो
 ऽव्ययः ॥ ५८ ॥ अच्युतो जगतान्धातामहात्माशूकरात्मधृक् ॥ तेनाहितस्त्वम्गर्भेसुचिरन्त्वम्पुरावसः ॥ ५९ ॥ सम्प्राप्तेस

पु०

अ. ३९

१०२

मयेजातःपालितश्चेहभूभृता ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इतितस्यावचःश्रुत्वाहर्षशोकाकुलस्तदा ॥ ६० ॥ नरकःपृ
 थिवीन्देवीमिदमाहधनुर्दरः ॥ नमाताविदितापूर्वमाताहमितिभाषसे ॥ ६१ ॥ विष्णुःपितेतितचवचोनपिताविदितोमम ॥
 जानामिपितरश्चाहँव्विदेहाधिपतिन्नृपम् ॥ ६२ ॥ तस्यभाय्यासुमत्याख्यामहञ्जानामिमातरम् ॥ भ्रातरस्तत्सुताःसर्वे
 सीतामेभगिनीशुभा ॥ ६३ ॥ सुमतिर्मममातेतिलोकोजानातिसन्ततम् ॥ कात्यायनीचधात्रीमेयाधुनैवकृतात्वया ॥
 ॥ ६४ ॥ एतत्सर्वन्त्वयामिथ्याशंसितम्ममसाम्प्रतम् ॥ यथातवाहन्तनयःसत्यमाख्याहितन्मम ॥ ६५ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ ॥ पुत्रस्यवचनञ्चेतिश्रुत्वासर्वसहातदा ॥ सर्वन्तत्पूर्ववृत्तान्तन्तनयायन्यवेदयत् ॥ ६६ ॥ यथामलि
 न्याःसम्भोगोवराहस्याभवत्पुरा ॥ यथागर्भेधृतोदैवैर्येनवाकारेणसः ॥ ६७ ॥ यथाचगर्भदुःखार्तामाधवंशरणङ्ग
 ता ॥ यथातेनप्रदत्तश्चसमयोजननम्प्रति ॥ ६८ ॥ यथाविदेहराजस्ययज्ञभूमावसूयत ॥ विदेहराजेनसमर्थ्यादृशःस
 मयोभवत् ॥ ६९ ॥ यथामानुषरूपेणधात्रीसासमपद्यत ॥ तत्सर्वंङ्कयामासनरकायमहात्मने ॥ ७० ॥ ऋषय ऊचुः ॥
 किमर्थंसमयोदत्तोविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ निहतेरावणेवीरेरामेणसुमहात्मना ॥ ७१ ॥ भविष्यतिसुतस्तेवैतन्ननःसंशयोम
 हान् ॥ एतत्त्वंसशयञ्छिन्धिगुरोशास्तासिनःसदा ॥ ७२ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ भारात्तारावणादीनाम्पृथिवी

का०

१०३

मांसभास्त्रिनाम् ॥ ७३ ॥ अधोगतायोजनानिपञ्चवैद्विजसत्तमाः ॥ अयव्वैराहवीर्येणयातोगवर्भेक्षितेःपुनः ॥ ७४ ॥
 असावपिमहाराजोदशग्रीवोयथाभवत् ॥ अधोयास्यतिभारार्त्तासातीवपृथिवीत्विति ॥ ७५ ॥ समयन्दत्तवान्वीष्णुराव
 णेनिहतेसति ॥ धरायैभारविहतिव्याजेनद्विजसत्तमाः ॥ ७६ ॥ अथैनाम्पृथिवोम्प्राहनरकःपुनरेवहि ॥ पृथिव्यावच
 नंश्रुत्वास्वल्पसंशयसंयुतः ॥ ७७ ॥ यद्येवमेपिताविष्णुर्मातात्वम्पृथिवीशुभे ॥ आगच्छतुजगन्नाथोममैवाभ्युपपत्तये ॥ ७८ ॥
 सएवसर्वलोकेशोयदिमाम्भाषतेच्युतः ॥ पिताहन्तेत्वियम्माताश्रद्धधेतदहंशुभे ॥ ७९ ॥ त्वयामानुषरूपेणधात्र्याहम्प्र
 तिपालितः ॥ तद्रूपंद्रष्टुमिच्छामिदितेरूपमीदृशम् ॥ ८० ॥ त्वत्पूर्वरूपंनष्टृष्टवैवचनाच्चजगद्गुरोः ॥ जातश्रद्धोमहाभागे
 स्थास्यामिसमयेतव ॥ ८१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ पुत्रस्यवचनंश्रुत्वापृथिवीप्रथमन्तदा ॥ मायामानुषरूपन्तत्प्र
 तिजग्राहतत्पुरः ॥ ८२ ॥ तथाकात्यायनीरूपय्येनरूपेणपालितः ॥ नरकःसातुतद्वृत्त्यतत्याजपृथिवीतनुम् ॥ ८३ ॥ अ
 थदृष्ट्वैनरकोधात्रोङ्कात्यायनीन्तदा ॥ पप्रच्छपूर्ववृत्तान्तंयद्वृत्तन्नृपमन्दिरे ॥ ८४ ॥ सातथाकथयामासयथासप्रतिपा
 लितः ॥ यद्वृत्तम्पूर्वतोगेहेनृपस्यजनकस्यतु ॥ ८५ ॥ जातसम्प्रत्ययस्तत्रनरकः समपद्यत ॥ पृथिवीचपुनर्देवीरूपंस्व
 ञ्गृहेतदा ॥ ८६ ॥ अथसस्मारपृथिवीजगन्नाथंहरिम्प्रभुम् ॥ समयेपूर्वविहितेप्रणम्यशिरसामुहुः ॥ ८७ ॥ स्मृत

१ आत्मभोगिनामिति वा पाठः ।

पु०

अ.३९

१०३

मात्रस्तदाक्षित्यामाधवोगरुडध्वजः ॥ प्रसन्नोजगतान्नाथः प्रत्यक्षत्वङ्गतस्तदा ॥ ८८ ॥ तन्दृष्ट्वापृथिवीदेवीदेवङ्गरुडवा
 हनम् ॥ नीलोत्पलदलश्यामंशङ्खचक्रगदाधरम् ॥ ८९ ॥ पीताम्बरञ्जगन्नाथंश्रीवत्सोरस्कमव्ययम् ॥ प्रणनाममहा
 भक्त्यापरस्पर्शशिरसामहीम् ॥ ९० ॥ परमेशजगन्नाथजगत्कारणकारण ॥ प्रसीदेतिवचश्चापितदाप्रोचेजगत्प्रसूः ॥
 ॥ ९१ ॥ नरकस्तुहरिन्दृष्टानिमील्यनयनद्वयम् ॥ तत्तेजसाचाभिभूतस्तदाभूमावुपाविशत् ॥ ९२ ॥ उपविष्टेतदा
 देवीतनयेनरकाह्वये ॥ प्रसादयामासतदापुत्रार्थेवरवर्णिनी ॥ ९३ ॥ प्रसाद्यमानोधरयाहरिर्नारायणोव्ययः ॥ शङ्का
 ग्रेणतदापुत्रम्परस्पर्शनरकाह्वयम् ॥ ९४ ॥ स्पृष्टमात्रोऽथहरिणानरकोऽभूत्सुदर्शनः ॥ हृष्टञ्चोत्साहवाँश्चैवबलवान्त्स
 मपद्यत ॥ ९५ ॥ ततउत्थायनरकोहरिन्नारायणम्प्रभुम् ॥ भक्त्याप्रणम्यगोविन्दंसाष्टाङ्गश्चमुहुर्मुहुः ॥ ९६ ॥ नना
 मपृथिवीर्वीरोजातसम्प्रत्ययस्तदा ॥ प्रणम्यचमहाभागान्भक्त्यापरमयायुतः ॥ ९७ ॥ प्राञ्जलिः पुरतस्तस्थौनोक्त्वा
 किञ्चनवैभिया ॥ ततस्तदर्थेपृथिवीमाधवंसमयाचत ॥ ९८ ॥ प्रसीददेवदेवेशसमयम्प्रतिपालय ॥ त्वयायन्तनयोद
 त्तोममसर्व्वञ्जगत्पते ॥ ९९ ॥ एतदर्थेप्रतिज्ञातव्यं दत्तम्प्रतिपालय ॥ १०० ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ भवतीयत्सु
 पुत्रार्थे मामयाचत्पुरामया ॥ तत्सर्व्वन्तवदत्तवैराज्यन्दत्तञ्चत्वत्सुते ॥ १ ॥ इत्युक्त्वाभगवान्विष्णुरादायनरकाह्वय

का०
१०४

म् ॥ सार्द्धम्पृथिव्यागङ्गायांममज्जगताम्प्रभुः ॥ २ ॥ निमज्ज्यक्षणमात्रेणप्राग्ज्योतिषपुरङ्गतः ॥ मध्यगङ्गामरूपस्य
 कामारुखायत्रनायिका ॥ ३ ॥ सचदेशःस्वराज्यार्थेपूर्वङ्कुप्तश्चशम्भुना ॥ किरातैर्बलिभिः क्रूरैरज्ञैरपिचवासितः ॥
 ॥ ४ ॥ रुक्मस्तम्भनिभास्तत्रकिराताञ्जानवर्जितान् ॥ अनर्थमुण्डितान्मद्यमांसाशनैकतत्परान् ॥ ५ ॥ ददर्शवि
 ष्णुः कुपितान्विष्णुन्ट्टाद्विजर्षभाः ॥ तेषामधिपतिस्तत्रघाटकोनामवीर्यवान् ॥ ६ ॥ रुक्मस्तम्भनिभस्तुङ्गः प्रदीप्त
 इवपावकः ॥ सक्रोधाच्चतुरङ्गेनबलेनमहतायुतः ॥ ७ ॥ आससादजगन्नाथन्नरकञ्चमहाबलम् ॥ आसाद्यशरवर्षेणव
 वर्षप्रभुमव्ययम् ॥ ८ ॥ किरातैः सहितोराजाघाटकारुण्यः किरातराट् ॥ माधवोपितदापुत्रन्नरकव्वीर्यवत्तरम् ॥
 ॥ ९ ॥ प्रेषयामासयुद्धायकिरातनृपतेस्तदा ॥ नरकोधनुरादायसहैर्बलवन्नरैः ॥ ११० ॥ युयुधेसुचिरन्तत्र
 शस्त्रास्त्रैर्बहुधेरितैः ॥ ततोऽसौभल्लमादाययोजयित्वाधनुर्गुणैः ॥ ११ ॥ शिरःकिरातराजस्यचिच्छेदनरकोबली ॥
 मुख्यान्मुख्यान्किराताँश्चबहून्त्सेनाधिपाँस्तथा ॥ १२ ॥ जघानकुपितोवीरः केसरीवमतङ्गजान् ॥ हतेथनृपतौ
 केचित्पलायनपरायणाः ॥ १३ ॥ किराताःकेचनपुनर्नरकंशरणाङ्गताः ॥ निहत्ययुद्धमानाँस्तुसंरक्ष्यशरणङ्गतान् ॥
 ॥ १४ ॥ नरकःपितरङ्गत्वाप्रणम्याथन्यवेदयत् ॥ हतस्तातकिरातानामधिपोघाटकोमया ॥ १५ ॥ सेनाधिपाँश्चतस्या

पु०

अ. ३९

१०४

न्यान्किमन्यत्करवाण्यहम् ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ किराताञ्जहियावत्त्वन्देर्वीदिक्रवासिनीम् ॥ १६ ॥ पलायमानान्
 विद्राव्यपालयञ्छरणङ्गुतान् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसनरकोवीरःसमारुह्यसितङ्गजम् ॥ १७ ॥ चतुर्दन्तम्
 हाकायाङ्कुराताधिपवाहनम् ॥ ऐरावतसमञ्जीर्यैवेगेनगरुडोपमम् ॥ १८ ॥ किरातान्द्रावयामासयावदिक्रवासिनीम् ॥
 पितरम्पुनरागत्यवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ १९ ॥ विद्राविताःकिरातास्तेसागरान्तंसमाश्रिताः ॥ हतश्चघाटकारुयोहिकिरा
 ताधिपतिर्महान् ॥ २० ॥ वेगिनङ्गजमारुह्यऐरावतसमङ्गुणैः ॥ यदन्यत्करणीयम्तेदाज्ञापयसम्प्रति ॥ २१ ॥ ॥ भग
 वानुवाच ॥ ॥ करतोयासदागङ्गापूर्वभागावधिश्रया ॥ यावल्ललितकान्तास्तितावदेवपुरन्तव ॥ २२ ॥ अत्रदेवीमहामाया
 योगान्द्राजगत्प्रसूः ॥ कामारुख्यारूपमास्थायसदातिष्ठतिशोभनां ॥ २३ ॥ अत्रास्तिनदराजोयंलौहित्योब्रह्मणःसुतः ॥
 अत्रैवदशदिक्पालाःस्वेस्वेपीठेव्यवस्थिताः ॥ अत्रस्वयम्महादेवोब्रह्माचाहव्यवस्थिताः ॥ २४ ॥ चन्द्रःसूर्यश्चसततव्वँस
 तोत्रवपुत्रक ॥ सर्व्वेक्रीडार्थमायातारहस्यन्देशमुत्तमम् ॥ २५ ॥ अत्रश्रीर्व्वसतेभद्राभोग्यमत्रतथाबहु ॥ अस्यमध्येस्थि
 तोब्रह्माप्राप्तक्षत्रंससर्जह ॥ २६ ॥ ततःप्राग्ज्योतिषारुख्येयम्पुरीशक्रपुरांसमा ॥ अत्रत्वव्वँसभद्रन्तेत्यभिषिक्तोमया
 स्वयम् ॥ २७ ॥ कृतदारःसहामात्यैराजाभूत्वामहाबलः ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वास्वयञ्चिणुःशम्भो

का० १०५ रनुमतेतदा ॥ २८ ॥ सर्वाङ्किरातान्पूर्वस्यांसागरान्तेन्यवेशयत् ॥ पूर्वल्ललितकान्तायाःसमादायावधिम्पुनः ॥ २९ ॥
 यावत्सागरपर्यन्तङ्किरातास्तावदावसन् ॥ पश्चाल्ललितकान्तायादेशङ्कुत्वावधिम्पुनः ॥ ३० ॥ ॥ करतोयानदीय्याँव
 त्कामारुयानिलयन्तुतत् ॥ तस्मात्किरातानुत्सार्यवेदशास्त्रातिगान्वहून् ॥ ३१ ॥ द्विजातीन्वासयामासतत्रवर्णान्त्स
 नातनान् ॥ वेदाध्ययनदानानिसततव्यर्त्ततेयथा ॥ ३२ ॥ तथाचकारभगवान्मुनिभिर्वांसयन्विभुः ॥ वेदवादरताःसर्वे
 दानधर्मपरायणाः ॥ ३३ ॥ नचिरादभवदेशःकामरूपाह्वयस्तदा ॥ ततोविदर्भराजस्यपुत्रीम्मायाह्वयांहरिः ॥ ३४ ॥
 पुत्रार्थेवरयामासनरकस्यसमाङ्कुणैः ॥ तामुद्वाह्यहृषीकेशस्तस्मिन्पुरवरेस्वयम् ॥ ३५ ॥ तयासमस्वतनयंराजत्वेनाभ्य
 षेचयत् ॥ सुगुप्ताश्चपुरीश्चक्रेगिरिदुर्गेणमाधवः ॥ ३६ ॥ तद्दुर्गं सर्वतोभद्रन्देवैरपिदुरासदम् ॥ ततःकिरातराजस्य
 चतुर्दन्ताःसुदन्तिनः ॥ ३७ ॥ पञ्चविंशतिसाहस्रामहामात्रकुथैर्युताः ॥ यानिरत्नान्यनेकानिसैन्यानिविविधानिच ॥
 ॥ ३८ ॥ अश्वाश्चाभरणाश्चैवतत्सर्वन्नरकोऽग्रहीत् ॥ यद्यत्सुभूषणंराज्ञोध्वजाश्चाभरणानिच ॥ ३९ ॥ तानितानिस्व
 यव्विष्णुस्तनयस्यददौतदा ॥ रथश्चप्रददौतस्मैत्रिपुलोकेषुदुर्लभम् ॥ ४० ॥ लोहाष्टचक्रसञ्छन्नमर्दयोजनविस्तृतम् ॥
 युक्तमश्वसहस्रैश्चतथाष्टाभिर्मनोजवैः ॥ ४१ ॥ रत्नकाञ्चनचित्राढ्यवेदिकाभागविस्तरम् ॥ वज्रध्वजेनमहताकाञ्चने

पु०
 अ. ३१

१०५

नविराजितम् ॥ ४२ ॥ हेमदण्डपताकाव्यवैदूर्यमणिकूबरम् ॥ सिंहव्याघ्रसमुद्भूतैश्चर्मभिश्छादितंसदा ॥ ४३ ॥ लो
हताम्रैश्चसञ्चन्नङ्किङ्किणीजालमालिनम् ॥ सर्वप्रहरणैर्युक्तम्बहुमायासमन्वितम् ॥ ४४ ॥ शक्तिश्चप्रददौ तस्मै सर्व
शत्रुविशातनीम् ॥ ज्वालामालाभिदीप्ताङ्गिरिपुकक्षाग्निरूपिणीम् ॥ ४५ ॥ इमञ्चसमयम्प्रोचेनरकायमहात्मने ॥ नरक
स्यहितायेशोवसुधायाः समक्षतः ॥ ४६ ॥ इमांशक्तिन्नहिभवान्प्राणस्यसंशयविव्ना ॥ प्रयोक्ष्यतिकदाचित्तुमानुषेषु
विशेषतः ॥ ४७ ॥ एषामायाचवैदर्भीभवतः सदृशीगुणैः ॥ भवतोजीवनय्यावत्तावत्स्थास्यतिशोभना ॥ ४८ ॥ त्वंतुप्र
जायैत्रेतायाय्यत्नवान्वैभविष्यसि ॥ द्वापरान्तेतुसम्प्राप्तेप्रजातवभविष्यति ॥ ४९ ॥ विरोधोमुनिभिः सार्द्धम्ब्राह्मणैरपि
पुत्रक ॥ न कदाचित्त्वयाकार्य्यश्चिरजीवितुमिच्छता ॥ ५० ॥ नराजभिर्न देवैश्च विरोधोयुज्यते तव ॥ महादुर्गस्यवैमध्येवस
तोत्थपराजिते ॥ ५१ ॥ दिव्ययोषिद्वृणैः सार्द्धं त्वैसमानोतिभोगवान् ॥ स्वपर्वतेकामरूपेचिरन्त्वन्तिष्ठपुत्रक ॥ ५२ ॥
महादेवीममहामायाञ्जगन्मातरमम्बिकाम् ॥ कामारूयान्त्वविव्नापुत्रनान्यदेवय्यजिष्यसि ॥ ५३ ॥ इतो न्यथा त्वविव्ह
रन्गतप्राणोभविष्यसि ॥ तस्मान्नरकयत्नेन समयम्प्रतिपालय ॥ ५४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा भगवान्विष्णुर्नरकन्तनयं
स्वकम् ॥ तमपास्यरहस्येनामृथिवीव्वाक्यमब्रवीत् ॥ ५५ ॥ यद्यत्पूर्वम्मायाप्रोक्तं कूर्तव्यन्तवसुन्दरि ॥ तत्सर्वन्नरकायाशुभू

का०
१०६

त्वैसमुपदेशय ॥ ५६ ॥ यदैनन्त्वंस्वयंहन्तुमाञ्जगद्वात्रिभाषसे ॥ तदातुमानुषःकश्चिन्नरकन्निहनिष्यति ॥ ५७ ॥
 ॥ पृथिव्युवाच ॥ ॥ प्रजार्थमेषयत्नोमेनिन्द्यःस्यात्सन्ततिर्विना ॥ तस्मान्नाथप्रयत्नान्मेसन्ततिम्पालयिष्यसि ॥ ५८ ॥
 ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवमस्त्वितिताविष्णुःपृथिवीम्प्रतिपावनः॥नरकञ्चसमाभाष्यतत्रान्तर्द्विमगात्क्षणात्॥५९॥ग
 तेहरौनिजस्थानम्पृथिवीतनयंस्वकम्॥यत्पूर्वहरिणाप्रोक्तन्तत्रतव्व्यनयत्स्वयम् ॥ ६० ॥ नरकोपितदाधीमान्वेदशास्त्रार्थ
 पारगः॥ ब्रह्मणोनीतिकुशलोवदान्योदानतत्परः॥६१॥ कामाख्यापूजनरतोनीलकूटेमहागिरौ ॥ महाभोगीमहाश्रीमान्हीन
 बाधश्चशत्रुभिः॥६२॥सुचिरंराज्यमकरोच्छक्रवन्निदशालये ॥ ततोविदेहराजोपिश्रुत्वैवनरकश्रियम् ॥६३॥सपुत्रभार्य्यःस
 गणोनरकन्द्रष्टुमभ्यगात्॥प्राग्ज्योतिषम्पुरङ्गत्वाकामरूपान्तरस्थितम्॥६४॥ददर्शनरकंराजाशरच्चन्द्रसमंश्रिया ॥ प्राग्ज्यो
 तिषम्पुरम्मेनेसराजात्वमरावतीम् ॥६५॥देवेन्द्रन्नरकम्मेनेसत्परिच्छदभूषणम् ॥ ततोमहिष्यैतत्सर्वञ्जनकोवाक्यमब्रवी
 त् ॥ ६६॥ एषतेपालितसुतःश्रीमान्नरकसंज्ञकः ॥ पृथिव्यादयितःपुत्रःसञ्जातोघृष्टिरूपिणा ॥ ६७ ॥ विष्णुनाजगदीशेनत्व
 मेनम्पश्यसङ्गतम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाजनकोराजायथावृत्तन्तथापुरा ॥६८॥ वृत्तान्तं ह्ययामासनर
 कोजातवान्यथा ॥ ततस्तत्रचिरंस्थित्वाप्राग्ज्योतिषपुरमुदा ॥६९॥ विदेहाधिपतीराजानरकेणप्रपूजितः ॥ स्वस्थानङ्ग

पु०

अ.३९

१०६

तवाँस्तस्मात्स्वगणैःपरिवारितः ॥७०॥ एवंसनरकोजातःपृथिव्यास्तनयस्तदा॥ हीनाऽसुरस्वभावःसर्व्विजहारचिरंक्षितौ
 ॥ ७१ ॥ ४५ ॥ इतिकालिकापुराणेऊनचत्वारिंशत्तमोध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ सराजानरकःश्री
 मांश्चिरञ्जीवीमहाभुजः ॥ मानुषेणैवभावेनचिरंराज्यमथाकरोत् ॥ १ ॥ त्रेतायाञ्चव्यतीतायांद्वापरस्यतुशेषतः ॥ अभव
 च्छोणितपुरेबाणोनाममहासुरः॥२॥ तस्याग्निदुर्गन्नगरं सचशम्भुसखोबली ॥ सहस्रबाहुर्दुर्धर्षःप्रियःपुत्रःसर्व्वबलः ॥ ३ ॥
 नरकेणसमन्तस्यमहामैत्रीव्यजायत ॥ गमनागमनन्नित्यमन्योन्यानुग्रहैस्तथा ॥ ४ ॥ तयोरभून्महाप्रीतिःपवनानल
 योर्द्यथा ॥ सचबाणःसमाराध्यमहादेवञ्जगत्प्रभुम् ॥ ५ ॥ आसुरेणाथभावेनव्यचरन्नाकुतोभयः ॥ तत्संसर्गात्सनर
 कोदृष्ट्वातस्याद्भुताङ्कतिम् ॥ ६ ॥ तेनैवसहभावेनविहर्तुमुपचक्रमे ॥ नब्राह्मणान्पूजयतियथापूर्व्वन्तथाद्विजाः ॥ ७ ॥
 नचयज्ञेषुदानेषुपूर्व्ववन्मुदितःसच ॥ नतथाविष्णुमभ्येतिपृथिवीर्व्वापिनाच्चीति ॥ ८ ॥ कामारूपायान्तथाभक्तिस्तदा
 तस्याऽथनाभवत् ॥ एतस्मिन्नन्तरेधातुस्तनयोमुनिसत्तमः ॥ ९ ॥ वशिष्ठोनामकामारूपान्द्रष्टुम्प्राग्ज्योतिषङ्गतः
 ॥ तान्दुर्गाभ्यन्तरेनीलकूटेदेवीव्यवस्थिताम् ॥ १० ॥ द्रष्टुङ्गन्तुर्व्वंशिष्ठस्यनद्वारन्नरकोत्यदात् ॥ ततोवशिष्ठःकुपितोव
 चनम्परुषम्मुनिः ॥ ११ ॥ जगादनरकव्यौरङ्गहयन्मुनिसत्तमः ॥ कथम्पृथिव्यास्तनयोवराहस्यसुतेजसा ॥ १२ ॥

का०

१०७

देवीन्द्रपुम्ब्राह्मणस्यनददासितथागतः ॥ किन्तेकुलोचितङ्कर्मत्वङ्करोषिधरात्मज ॥ १३ ॥ देवीम्प्राग्ज्योतिषङ्गत्वापूज
 यिष्येजगन्मयीम् ॥ ततःसनरकोराजाप्राप्तकालःक्षितेःसुतः ॥ १४ ॥ परुषेणाऽथवाक्येनतमाक्षिप्यनिरस्तवान् ॥ त
 तोमुनिःसकुपितःशशापनरकन्नृपम् ॥ १५ ॥ नचिराद्येनजातोसितेनमानुषरूपिणा ॥ मरणम्भवितापापवराहकुलपां
 सन ॥ १६ ॥ मृतेत्वयिमहादेवीङ्कामारूयाञ्जगताम्प्रसूम् ॥ पूजयिष्याम्यहम्पापतिष्ठयास्येस्वमालयम् ॥ १७ ॥ त्व
 य्याँवज्जीवितापापकामारूयापिजगत्प्रसूः ॥ सर्वैःपरिकरैःसार्द्धमन्तर्दानायगच्छतु ॥ १८ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाब्र
 ह्मपुत्रःसस्वस्थानङ्गतवान्मुनिः ॥ वशिष्ठस्तेनभौमेननिरस्तःकुपितोभृशम् ॥ १९ ॥ गतेवशिष्टेनरकःशीघ्रंविस्मयसंयुतः ॥
 जगामदेवीभवनन्नोलूकूटमहागिरिम् ॥ २० ॥ तत्रगत्वानचापश्यत्कामारूयाङ्कामरूपिणीम् ॥ नयोनिमण्डलन्तस्याःसर्वा
 न्परिकराँस्तथा ॥ २१ ॥ ततःसविमनाभूत्वाक्षितिसंस्मारमातरम् ॥ पितरञ्चजगन्नाथन्नरकःप्रभुमव्ययम् ॥ २२ ॥ नता
 वपितदायातौतस्यप्रत्यक्षतांद्विजाः ॥ व्युत्क्रान्तसमयस्येतिनीतिहीनस्यशम्भवे ॥ २३ ॥ चिरम्प्रतीक्ष्यतौतत्रभौमोवज्र
 ध्वजस्तदा ॥ अप्राप्तक्षितिर्विष्णुःससशोकःस्वन्निवेशनम् ॥ २४ ॥ सङ्गच्छन्त्स्वगृहम्भौमःपुंस्वान्दृष्ट्वाँस्तुसः ॥ पूर्व
 श्रियापरित्यक्ताम्मलिनीव्वनितामिव ॥ २५ ॥ देव्यामन्तर्हिंतायान्तुवेदवादविवर्जितम् ॥ पुण्यस्वल्पादरजनन्तत्पुरंसमप

१ शम्भवकल्याणभवानोमत्तनीतिराहेतायेत्यर्थः ।

पु०

अ. ४०

१०७

द्यत ॥ २६ ॥ नदेवास्तत्रगच्छन्तिनविप्रानमहर्षयः ॥ बभूवनगरन्तस्यस्वल्पयज्ञक्रियोत्सवम् ॥ २७ ॥ ईतयोबहवोजा
 तामृताश्रबहवोजनाः ॥ लौहित्यनदराजोपिहीनतोयस्तदाभवत् ॥ २८ ॥ बहूनिविपरीतानिदृष्ट्वासनरकस्तदा ॥ मेनेमर
 णमासन्नमात्मनोब्रह्मशापतः ॥ २९ ॥ ततःप्राग्ज्योतिषाध्यक्षःशोकविह्वलचेतनः ॥ चिन्तयन्मनसामित्रम्बाणम्बलिमुत
 र्ययौ ॥ ३० ॥ सखाप्राणसमःसोस्यसततान्योन्यरक्षणे ॥ तत्परोबाणनरकौस्वर्व्वेद्यावश्विनाविव ॥ ३१ ॥ एतस्मिन्न
 न्तरेबाणोमित्रंशम्भुसखोबलो ॥ अनुकूलयितामन्त्रप्रदानेनमहाबुधः ॥ ३२ ॥ इतिचासीन्मतिस्तस्यवज्रकेतोस्तदाऽच
 ला ॥ दूतश्चप्राहिणोदीप्तम्बाणस्यनगरम्प्रति ॥ ३३ ॥ सशोणितपुरङ्गत्वास्यन्दनेनाशुगामिना ॥ ततोभौमस्यवृत्तान्त
 म्बाणायाशुन्यवेदयत् ॥ ३४ ॥ यथाशप्तोवशिष्टेनयथाचान्तर्हिताम्बिका ॥ यथाविघ्नःपुरवरेजातःप्राग्ज्योतिषाह्वये ॥ ३५ ॥
 समयस्यव्यतिक्रान्तिर्भूमिमाधवयोर्यथा ॥ तथासदूतोभौमस्यशशंसबलिसूनवे ॥ ३६ ॥ ससमाकारमित्रस्यसम्यग्दै
 वपराभवम् ॥ स्वयञ्जगामनरकंसभाजयितुमीश्वरः ॥ ३७ ॥ सकाञ्चनविचित्राङ्गयुक्तमश्वशतैस्त्रिभिः ॥ लोहचक्रञ्चवै
 याघ्रम्मयूरध्वजभूषितम् ॥ ३८ ॥ हेमदण्डसितच्छत्रच्छादितङ्किङ्किणोगणैः ॥ नानारत्नौघरचितमारुरोहमहारथम् ॥
 ॥ ३९ ॥ ससहस्रभुजःश्रीमौश्वतुरङ्गबलैर्युतः ॥ प्राग्ज्योतिषम्भौमपुरमचिरादाजगामह ॥ ४० ॥ तमासाद्यमहाबाहुर्व्व

का०

१०८

णः प्राग्ज्योतिषेश्वरम् ॥ हीनम्पूर्वाश्रियामित्रमपश्यन्नगरञ्चतत् ॥ ४१ ॥ स तेन पूजितो बाणो यथा योग्यं सुतेन कोः ॥ पप्रच्छ
 किन्निमित्तन्ते हीनश्रीकमभूत्पुरम् ॥ ४२ ॥ शरीरञ्च यथा पूर्वन्तथानतवराजते ॥ मनश्च तेनातिहृष्टन्तत्र हेतुर्वदस्व मे ॥
 ॥ ४३ ॥ एवमादीनि पृष्टः स नरकः क्षिति नन्दनः ॥ यथा वशिष्ठशापोऽभूत्तत्सर्वन्तस्य चाब्रवीत् ॥ ४४ ॥ यच्छ्रुतममौ मवदनात्
 हूता वेदितम्पुरा ॥ ज्ञात्वा तथा तम्प्रोवाच बाणो वज्रध्वजम्पुनः ॥ ४५ ॥ न हि मन्युस्त्वया कार्यः सुखेदुःखे शरीरिणाम् ॥ च
 क्रवत्परिवर्तते नैताभ्याङ्कोपि हीयते ॥ ४६ ॥ परन्तत्र प्रतीकारः कार्यो धीरैर्विभूतये ॥ भवानपि प्रतीकारं कर्तुं मर्हति सम्प्र
 ति ॥ ४७ ॥ य एवमानुषः पृथ्व्यामसाधारणभूतिभिः ॥ वर्द्धते दानवो वापि दैत्यो वाप्यथ वासुरः ॥ ४८ ॥ राक्षसः किन्न
 रो वापि शक्रस्तान् सह तेन हि ॥ सकौटिल्यन्देवगणैः सार्द्धं कुर्वन्निस्ततः ॥ ४९ ॥ यथा तथा प्रकारेण भ्रंशयत्येवं तं श्रियः ॥
 तस्य चेष्टतमो देवो विष्णुर्नित्यं सनातनः ॥ ५० ॥ स न शक्तस्य कुरुते मनोऽनिष्टमना गपि ॥ यः समाराधयेद्विष्णुं शक्रस्य
 निष्टकारकः ॥ ५१ ॥ तस्मै वरन्तु स छिद्रन्दत्वात् शातयत्वित् ॥ विरमाराधितो विष्णुरिष्टान्कामान् प्रयच्छति ॥ ५२ ॥ मह
 ताकायदुःखेन पूजितः सन् प्रसोदति ॥ विनेष्ट देवतापूजाविभूतिमतुलाम्पुमान् ॥ ५३ ॥ कः प्राप्नोति श्रुतः पूर्ववन्नवापूर्वं
 तरः क्वचित् ॥ त्वयानाराधितः पूर्वम्ब्रह्मावा विष्णुरीश्वरः ॥ ५४ ॥ तेन ते घमहाविघ्ना उत्पन्ना विषये तव ॥ यो वा विष्णुः

पु०

अ. ४०

१०८

पालकस्तेननिसर्गानुकम्पकः ॥ ५५ ॥ किन्तुतेसक्षितेर्वाक्यात्तयाचाराधितोमुहुः ॥ दत्तञ्छिद्रञ्चतेविष्णुर्नापराध्यास्त्व
याद्विजाः ॥ ५६ ॥ इतो न्यथा तस्मिन्निविताहतश्रीरिति नः श्रुतम् ॥ अपराध्यस्त्वया भूपवशिष्टः परमो मुनिः ॥ ५७ ॥ तेन
स्मरणमात्रेण नायातौक्षितिमाधवौ ॥ तस्मात्त्वमित्रबुध्यस्व कौटिल्यं हरिमेधसः ॥ ५८ ॥ नाधुना युज्यते भौमतवौ दासीन
ताकृतिः ॥ यत्ते मनसितातोयमिति सम्प्रत्ययः सते ॥ ५९ ॥ वराह एव ते तातः सच लोकान्तरङ्गतः ॥ वराहोऽपि हरेरंश इति
यच्छ्रूयते त्वया ॥ ६० ॥ तस्यांश इत्यनुक्रोशः केन वा क्रियते वेद ॥ तस्मात्त्वद्वुरुशम्भोर्वा ब्रह्मणो वा धुना च नमः ॥ ६१ ॥
सते प्रसन्नः परममिष्टकामम्प्रदास्यति ॥ विघ्नो वामुनिशापो वामं हेतिर्वातिपीडकः ॥ ६२ ॥ विघ्नो प्रसन्ने शम्भो वानचि
राक्षयमेष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ जातसम्प्रत्ययो भौमो बाणस्य वचनात्तदा ॥ ६३ ॥ सुप्रीतः समुवाचे दन्धी
रघर्घरनिःस्वनः ॥ ॥ भौम उवाच ॥ ॥ यत्त्वया गदितम् बाणहितमे मित्रवत्सल ॥ ६४ ॥ तत्कार्यमचिरादेव तपश्चरणमुत्तम
म् ॥ विष्णुर्नाराधनीयो मे तत्र हेतुस्त्वयोदितः ॥ ६५ ॥ नैवाराध्यस्तथा शम्भुरन्तर्गुप्तः समेपुरे ॥ तस्माद्ब्रह्मासमारा
ध्यो वचनात्तव मित्रक ॥ ६६ ॥ तत्पुत्रस्य महाबाहो लौहित्यस्याम्बुसन्निधौ ॥ भवता ध्यापितश्चाहं शिष्योऽथ गुरुणायथा ॥
॥ ६७ ॥ मित्रमित्रयथाधीरसाम्ना परमवल्गुना ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा समहाबाहुर्बाणव्यज्रध्वजस्तदा ॥

का०
१०९

॥ ६८ ॥ यथावत्पूजयामास तन्मित्रमित्रवत्सलः ॥ अर्चयित्वा यथायोग्यं प्रस्थाप्य च बलेः सुतम् ॥ ६९ ॥ ब्रह्माराधनमत्युग्र
 कर्तुमिच्छन्क्षितेः सुतः ॥ सतीरेन दराजस्य लौहित्यस्य महात्मनः ॥ ७० ॥ ब्रह्माचलं समारुह्य तपस्तप्तुमुपस्थितः ॥ समानु
 षेणमानेन क्षितिपुत्रः शतं समाः ॥ ७१ ॥ जलाहारव्रतेनैव समानं च पितामहम् ॥ सन्तुष्टः शतवर्षान्ते ब्रह्मालोकं पितामहः ॥
 ॥ ७२ ॥ प्रत्यक्षीभूय नरकस्याग्रतः समुपस्थितः ॥ प्रीतोऽस्मिते वरन्दास्ये वरं वरय सुव्रत ॥ ७३ ॥ इति चोवाच नरकं स तदा
 कमलासनः ॥ सदृष्ट्वा सर्वलोकेशं प्रत्यक्षं कमलासनम् ॥ ७४ ॥ प्रणम्य प्राञ्जलिः प्रोचे विनयानतः कन्धरः ॥ देवाऽसुरेभ्योरक्षो
 भ्यः सर्वेभ्यो देवयो नितः ॥ ७५ ॥ अवध्यत्वं सुरश्रेष्ठ वरमेकं प्रयच्छ मे ॥ अविच्छिन्ना सन्ततिर्मे यावच्चन्द्रोरविस्तपेत् ॥
 ॥ ७६ ॥ तावद्भवतु लोकेश द्वितीयोऽयं वैरो मम ॥ तिलोत्तमाद्याया देव्यः सद्रूपगुणसंयुताः ॥ ७७ ॥ तास्तामेदयिताः
 सन्तु सहस्राणि तुषोडश ॥ अजेयत्वं सदा श्रीर्मन्त्रजहातुकदाचन ॥ ७८ ॥ इति पञ्च वरामेद्यं तृतास्त्वत्तः पितामह ॥ मा
 र्कण्डेय उवाच ॥ माययामोहितो भौमो मुनिशापं विस्मृत्य च ॥ ७९ ॥ अन्यद्वरान्तरं वै त्रेमुनिशापस्तथास्थितः ॥ एवमस्त्विति ता
 न्सर्वान्वरान्दत्त्वा पितामहः ॥ ८० ॥ उवाचे दन्वा परान्ते संध्यायां सुरकन्यकाः ॥ तिलोत्तमाद्यास्ते जायाः सम्भविष्यन्ति भूत
 ले ॥ ८१ ॥ नयावन्नारदो याति वज्रध्वजपुरस्तव ॥ तावन्नमैथुने योज्या भवता ताः क्षितेः सुत ॥ ८२ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशः क्ष

पु०
अ. ४०

१०९

णादन्तर्हितोभवत् ॥ मुदमासाद्यपरमांस्वस्थानन्नरकोभ्यगात् ॥ ८३ ॥ ततोमुदितलोकन्तन्नगरंश्रीनिषेवितम् ॥ सदासो
 त्साहसम्पूर्णमीतिविघ्नविर्वर्जितम् ॥ ८४ ॥ अभवत्पशुसङ्घैश्चवाजिवारणकुम्भकैः ॥ सम्पूर्णन्देवराजस्यदयितेवामरा
 वतो ॥ ८५ ॥ उत्तीर्णतपसंश्रुत्वाबाणोदत्तवरन्तथा ॥ स्वयम्पुनरुपातिष्ठद्वौमवैजध्वजन्तदा ॥ ८६ ॥ सगत्वाभौमनगर
 स्वाणःप्राग्ज्योतिषाह्वयम् ॥ पप्रच्छनरकम्भिन्नन्तपसःसन्निवेशनम् ॥ ८७ ॥ कुत्रत्वयातपस्तप्तद्धिवाचीर्णन्त्वया
 व्रतम् ॥ कीदृशोवावरोलब्धस्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥ ८८ ॥ दृष्टन्तवपुरंसर्वम्प्रहृष्टजनसङ्कुलम् ॥ वाजिवारणरत्नौघैःपूरि
 तम्मङ्गलस्वनैः ॥ ८९ ॥ दृश्यतेद्यत्वयापाल्यंसस्यपूर्णमनामयम् ॥ कथ्यताव्वाकथम्ब्रह्मावरन्तुभ्यम्प्रदत्तवान् ॥ ९० ॥
 भौमउवाच ॥ ॥ ब्रह्मास्वयम्पर्वतरूपधारीकामेश्वरीन्धर्तुमिहाऽवतीर्णः ॥ तत्रस्वयंसम्प्रतिघ्नमेतिपुरानयावच्छपतेव
 शिष्टः ॥ ९१ ॥ सोयम्पुरेमेबलिपुत्रराजतेदेवौघसेव्योप्यमरोत्तमांशः ॥ तत्राहमेकोवरतोयभोजनोवर्षाण्यकार्षींश्चतपःशता
 निवै ॥ ९२ ॥ लौहित्यतीरेघनवायुसेवितेमनोहरेप्राणभृतांसुखप्रदे ॥ तपःप्रवृत्तस्यसुखंसमागमच्छरद्यथैकाशरदां
 शतानिमे ॥ ९३ ॥ ततःसतुष्टश्चतुराननोभवत्स्वत्यक्षतोमाद्व्यगदच्चमद्वितम् ॥ तवप्रसन्नोस्मिवर्यथैप्सितन्दास्येगृहा
 णोतिपुरोऽथभूत्वा ॥ ९४ ॥ अवध्यतामेसुरयोनिःसुरादच्छिन्नसन्तानमजेयतातथा ॥ सदाविभूतिर्नजहातुमामितिवरा

का० ११० श्रनार्योनवयौवनान्विताः ॥ ९५ ॥ एतेवराः पञ्चमयाततोवृताः सोपिप्रतिश्रुत्यगतोनिजास्पदम् ॥ ९६ ॥ ततोहमभ्येत्य
 पुनर्निजम्मुदामन्त्रिप्रवीरैः सहितः पुनस्तान् ॥ पौरान्त्सबन्धून्त्सगणानमोदयन्दानेनमानेनचभोजनेन ॥ ९७ ॥ ॥ मार्क
 ण्डेयउवाच ॥ ॥ इतीरितन्तस्यबलेः सुतस्तदाभौमस्यश्रुत्वामुमुदेनतत्क्षणात् ॥ इदन्तदोचेवचनद्विषतेः सुतन्तत्कालयुक्त
 त्रचसूनृतोद्भवम् ॥ ९८ ॥ नतेमुनेः शापमतीत्यगन्तुम्भूतामतिमित्रतदाविधेः पुरः ॥ कथन्तुभद्रम्भवितातवेहभावीत्यवश्य
 द्विषतिपुत्रनित्यम् ॥ ९९ ॥ कृतस्यकरणन्नास्तिदैवाधिष्ठितकर्मणः ॥ भावीत्यवश्ययैद्वाव्यन्तत्रब्रह्माप्यबाधकः ॥ १०० ॥
 तस्मात्त्वंसुमहावीरानसुरान्पावकोपमान् ॥ सन्धायचपुरस्कृत्यसाचिव्येविनियोजय ॥ १ ॥ द्वारिसंस्थाप्यवैवीरान्देवैरपिदु
 रासदान् ॥ अतिक्रमस्वदेवेशयैदिलब्धवरोभवान् ॥ २ ॥ विधिनायोवरोदत्तोभवतेतत्परीक्षणम् ॥ कर्तुमर्हसिजायायामपु
 त्रोजनयात्मजम् ॥ ३ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौबाणोयथावत्तेनपूजितः ॥ नरकोमित्रवचनद्वर्तुसमुपचक्रमे ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ इतिका
 लिकापुराणेचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ऋतुमत्यान्तुजायायाङ्कालेसनरकः क्रमात् ॥ भगदत्तम्
 हाशीर्षम्दवन्तंसुमालिनम् ॥ १ ॥ चतुरोजनयामासपुत्रानेतान्क्षितेः सुतः ॥ महासत्वान्महावीर्यान्वीरैरन्यैर्दुरासदान् ॥
 ॥ २ ॥ ततोबाणस्यवचनाद्वयग्रीवन्तथामुरुम् ॥ सन्धायथसमानीयसैनापत्येभ्यषेचयत् ॥ ३ ॥ मुरुंसन्निहितंश्रुत्वाहयग्रीवञ्च

पु०
अ. ४१

११०

भौमिना ॥ येयेक्षितौ तदाद्यासन्नसुरास्तेऽपि सङ्गताः ॥ ४ ॥ हयग्रीवम्भुरुंश्रुत्वानरकेण समागतम् ॥ निसुन्दसुन्दनामानावसुरौ
 सैनिकैः सह ॥ ५ ॥ विरूपाक्षस्तदादैत्यः सर्वे तेन समागमन् ॥ ततः सपश्चिमद्वारिनरकः सेनया सह ॥ ६ ॥ मुरुन्द्वारा
 धिपञ्चक्रे हयग्रीवन्तथोत्तरे ॥ पूर्वद्वारिनिसुन्दन्तु विरूपाक्षन्तु दक्षिणे ॥ ७ ॥ मध्ये पञ्चजनं सुन्दं सैनापत्येभ्यः पेषयत् ॥
 मुरुः क्षुरान्तान्पाशांश्च षट्सहस्राण्ययोजयत् ॥ ८ ॥ द्वारितत्पुररक्षार्थं सत्कृतः क्षितिसूनुना ॥ एवम्पूर्वान्पूर्वतरानवमत्यसुम
 न्त्रिणः ॥ ९ ॥ असुरैरेव स ततः सोऽसुरो मुदितो भवत् ॥ पूर्वङ्करोतम्भावं सपरित्यज्य क्षितेः सुतः ॥ १० ॥ आसुरम्भाव
 मासाद्य बाधते त्रिदिवौकसः ॥ न देवान्नुमुनीन्सर्वान्न च जानाति काँश्चन ॥ ११ ॥ सुरेश्वरञ्जिगायाशु हयग्रीवसहायवान् ॥
 एवं स चासुरम्भावन्तन्वानो विचरन्क्षितौ ॥ १२ ॥ बाणस्य वचनाच्छक्रं बाधयत्येवैमुनीन् ॥ देवेश्वरन्त्रिधाजित्वा हयग्रीवस
 हायवान् ॥ १३ ॥ अदित्याः कुण्डलयुगन्त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ सर्वरत्नाऽमृतश्राविदुः खविघ्नहरम्परम् ॥ १४ ॥ जहा
 रनरको भौमो निर्वर्णी तोदैवशापतः ॥ एवन्देवान्बाधमानो मुनीन्विप्रान्क्षितेः सुतः ॥ १५ ॥ पञ्चवर्षसहस्राणिराज्यम्प्रा
 ग्ज्यौतिषे करोत् ॥ एतस्मिन्नन्तरे देवीमहाभारार्दिता क्षितिः ॥ १६ ॥ ब्रह्मविष्णुमुखान्देवान् रक्षार्थं शरणं दत्ता ॥ इदञ्चो
 वाचधातारम्प्रणम्योर्वीसमाधवम् ॥ १७ ॥ दानवाराक्षसादैत्या हरिणा ये च सूदिताः ॥ ते राज्ञा म्मन्दिरे जाता अधुनावल

का० १११ गर्विताः ॥ १८ ॥ तेषाम्भारमहंसोदुन्नशक्रोमिमहत्तरम् ॥ असङ्ख्याताश्च ते सर्वे तान्सङ्ख्यातुन्नचोत्सहे ॥ १९ ॥ अष्टौ शतस
 हस्त्राणितेषाम्मुख्यामहाबलाः ॥ तेष्वप्यतिबलान्वोदुन्नताञ्छक्रोमिचाधुना ॥ २० ॥ बाणम्बलेः सुतव्यीरङ्कसन्धेनुकमेव च ॥
 अरिष्टश्च प्रलम्बश्च सुनामानम्भुरंशलम् ॥ २१ ॥ चाणूरमुष्टिकौमल्लौजरासन्धम्महाबलम् ॥ नरकश्च हयग्रीवन्नि सुन्दं सुन्दमे
 व च ॥ १९ ॥ विरूपाक्षम्पश्च नदं हि डिम्बश्च बकम्बलम् ॥ जटासुरश्च किर्म्मिरम्मलायुधमलम्बुषम् ॥ २० ॥ सौभार्यश्च जरा
 सन्धन्निविदश्चापिवानरम् ॥ श्रुतायुधम्महादैत्यं शतायुधमथाऽपरम् ॥ २१ ॥ ऋष्यशृङ्ग सुतश्चैव सुबाहुमतिबाहुकम् ॥ का
 लकञ्जस्तथादैत्यान्हिरण्यपुरवासिनः ॥ २२ ॥ एतेषान्तु पदक्षोभैर्विशीर्णो हन्दिने दिने ॥ लोकान्वोदुन्नशक्रोमिताग्निघ्नन्तु
 सुरोत्तमाः ॥ २३ ॥ न चेद्रक्षां प्रकुर्वन्ति भवन्तः सुरसत्तमाः ॥ तदा विशीर्णो यास्यामि पातालमवशाधुना ॥ २४ ॥ ॥ मार्क
 ण्डेय उवाच ॥ ततस्तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ इत्युचुस्ते करिष्यामः क्षिते भारविमोक्षणम् ॥ २५ ॥ विसृज्य पृथिवी
 न्देवीं सर्वे देवाः सनातनम् ॥ माधवन्तोषयामासुर्भारावतरणम् प्रति ॥ २६ ॥ स तु तुष्टः सुरान् सर्वान् स्वार्थैरवतरन्तु वै ॥ क्षितौ
 भारावतारायेत्युक्त्वा स्वयमिह प्रभुः ॥ २७ ॥ अवतोर्णोऽथ देवक्या गव्यैर्भारावतारणे ॥ विष्णुश्चावतरिष्यन्तं ज्ञात्वा देवाः सना
 तनम् ॥ २८ ॥ रम्भाति लोत्तमाद्याश्च देव्यो रूपगुणान्विताः ॥ क्षितावुत्पादयामासुः सहस्त्राणि तु षोडश ॥ २९ ॥ ताः सर्वा हि मवत्पृष्ठे

पु०

अ. ४१

१११

क्रीडमानावरस्त्रियः ॥ अपश्यन्नरकोभौमस्ताजहारतदाहठात् ॥ ३० ॥ तेनताधर्षितादेव्योनीताः प्राग्ज्यौतिषम्प्रति ॥
 नरकम्प्रार्थयामासुः समयम्मैथुनम्प्रति ॥ ३१ ॥ नारदोयावदायातिनगरम्प्रतिभौमते ॥ अस्माकङ्कुररक्षाञ्चतावन्नो
 मुञ्चमैथुने ॥ ३२ ॥ ससमेष्ट्यतिवीरखान्नचिरान्नोत्थनुग्रहात् ॥ तेनदृष्टावयंसार्वभेष्ट्यामः सङ्गमन्त्वया ॥ ३३ ॥ इतिस
 म्प्रार्थितस्ताभिर्नरकोभूमिनन्दनः ॥ ब्रह्मवाक्यन्तदास्मृत्वा एवमस्तूचिवान्मुहुः ॥ ३४ ॥ एतस्मिन्नन्तरेदेवोभगवाँ
 ल्लोकभावनः ॥ देवक्याजठराज्जातोवृद्धोनन्दगृहेभवत् ॥ ३५ ॥ कंसकेशिप्रलम्बादीन्हत्वादित्याननेकशः ॥ अ
 करोद्वारकावासंसागरेसलिलान्तरे ॥ ३६ ॥ तत्राष्टौकन्यकास्तेनस्वधर्मेणचस्वीकृताः ॥ कालिन्दीमानुषीरू
 पारुक्मिणीरमणीततः ॥ ३७ ॥ नग्नजित्तनयासत्यालक्ष्मणाचारुहासिनी ॥ सुशीलाशीलसम्पन्नातथाजाम्बव
 तीसती ॥ ३८ ॥ एतासुस्त्रीषुचततोह्यनुरक्तस्यतस्यवै ॥ षट्त्रिंशद्वत्सराजाताबलदेवसहायिनः ॥ ३९ ॥ प्रद्युम्नसाम्ब
 प्रमुखाःपुत्रास्तस्यमहाबलाः ॥ जातास्तत्रद्विजश्रेष्ठाःशास्त्रेशस्त्रेचकोविदाः ॥ ४० ॥ अनेकेनिहतादैत्याभारभूतास्तदा
 क्षितेः ॥ प्रहृष्टःक्रोडमानश्चद्वारकायामुवाससः ॥ ४१ ॥ अथशक्रस्तदायातो नरकेणार्दितोभृशम् ॥ द्वारकाम्प्रतिकृष्णस्य
 दर्शनायगणैःसह॥४२॥ तत्रगत्वापरिष्वज्यकृष्णल्लौकनमस्कृतम् ॥ पूजितस्तेनबहुशआसनेकाञ्चनेस्थितः ॥ ४३ ॥ कथया

का०

११२

मासहरयेनरकस्यविचेष्टितम् ॥ शक्रोयथापूर्ववृत्तय्यथावावर्त्ततेऽधुना ॥ ४४ ॥ शक्रउवाच ॥ शृणुकृष्णमहाबाहोयदर्थं
 महमागतः ॥ कथयिष्यामितत्सर्वन्तत्रशङ्कान्नसङ्कुरु ॥ ४५ ॥ भूमिपुत्रोऽसुरोनाम्नानरकःसुरमर्दनः ॥ चिरंजीवापुराविष्णु
 क्षितिभ्याम्परिपालितः ॥ ४६ ॥ अधुनासक्षितिर्विष्णुमवज्ञायदुरासदः ॥ बाणस्यवचनाद्भौमोब्रह्माणम्पर्यतोषयत् ॥ ४७ ॥
 ब्रह्मणःसबराह्मन्ध्वाद्यतीवाऽभूत्प्रदर्पितः ॥ माधवमृथिवीव्वापिसस्मारनकदाचन ॥ ४८ ॥ पूर्वमासीत्सधर्मात्माद्वाराधि
 तसुरोव्रती ॥ अधुनाबाधतेसर्वाःनासुरम्भावमाश्रितः ॥ ४९ ॥ अदितेःकुण्डलेमोहाज्जहारामृतसम्भवे ॥ देवानृषीन्बाधमा
 नोविप्राणामप्रियेरतः ॥ ५० ॥ माञ्चापिबाधतेनित्यङ्कामगामीदुरासदः ॥ जेतातुसुरदैत्यानामवध्यःसर्वदेहिनाम् ॥ ५१ ॥
 तवचाप्यन्तरप्रेक्षीतम्पापञ्जहिभूतये ॥ त्वदर्थंसर्वदेवैर्यथादेवगन्धर्वकन्यकाः ॥ ५२ ॥ पुरापर्वतमुख्येतुहिमवत्यवतारि
 ताः ॥ चतुर्दशसहस्राणिसहस्रेद्वेशताधिके ॥ ५३ ॥ ताःसर्वाःकन्यकाःपापःप्रसत्यवरदर्पितः ॥ जहारसदुराधर्षोहयग्री
 वसहायवान् ॥ ५४ ॥ सागरेयानिरत्नानिपृथिव्याञ्चत्रिविष्टपे ॥ तानिसर्वाणिसंहत्यप्रमथ्यसुरमानुषान् ॥ ५५ ॥ तीरेलौ
 हित्यतीर्थस्यसोकरोन्मणिपर्वतम् ॥ तस्मिन्गिरौपुरीरम्याङ्कारयित्वालकाह्वयाम् ॥ ५६ ॥ ताःसर्वावासयामासदेवगन्ध
 र्वयोषितः ॥ एकवेणीधराःसर्वाःसम्भोगपरिवर्जिताः ॥ ५७ ॥ त्वामेवताःप्रतीक्षन्तेसनाथाःकुरुकृष्णताः ॥ यावदा

पु०

अ० ४१

११२

गच्छतिपुरम्भवतो नारदो मुनिः ॥ ५८ ॥ तावन्नमैथुनेयत्नम्भौमत्वं सङ्करिष्यसि ॥ इति ताः समयञ्चक्रुर्नरकस्य दुरात्मनः ॥ ५९ ॥ नारदश्च तदा यातः प्राग्ज्योतिषपुरम्प्रति ॥ यदा त्वन्नरकं हन्तुं हन्ता तत्पुरमुत्तमम् ॥ ६० ॥ तस्मात्त्वम्पापकर्मा
णन्नरकन्नरकोपमम् ॥ जहि देवमनुष्याणां क्लृप्तकन्तुन्दुरासदम् ॥ ६१ ॥ वधात्तस्य क्षितिर्देवी पुत्रशोकन्नचाप्स्यति ॥ स्वय
मेव वधन्तस्य देवेभ्यो यदयाचत ॥ ६२ ॥ तस्मात्तज्जहि पापिष्ठन्नरकम्पापपुरुषम् ॥ स्त्रीरत्नान्यपिरत्नानि तन्निहत्य समुद्धर ॥
॥ ६३ ॥ इत्युक्तो जगतान्नाथः शक्रेण सुमहात्मना ॥ प्रतिजज्ञे क्षिति सुतं हन्तुं प्रति तदैव हि ॥ ६४ ॥ प्रतिज्ञाय वधन्तस्य श
क्रेण सह केशवः ॥ तदैव यात्रामकरोत्प्राग्ज्योतिषपुरम्प्रति ॥ ६५ ॥ आरुत्य गरुडकृष्णः सत्यभामा द्वितीयकः ॥ प्राग्ज्योति
षमुखो गच्छद्वासर्वस्त्रिदिव्ययैः ॥ ६६ ॥ दिवमाक्रम्य गच्छन्तौ कृष्णशक्रौ महाद्युती ॥ यादवा ददृशुस्तत्र सूर्या चन्द्रमसौ यथा
॥ ६७ ॥ संस्तूयमानौ गन्धर्वैर्देवैरप्सरसाङ्गणैः ॥ कृष्णः शक्रः क्षणादेव गतौ खेतावदृश्यताम् ॥ ६८ ॥ ततः क्षणेन गरुडेना
ससाद जगत्पतिः ॥ पुरम्प्राग्ज्योतिषं रम्यन्नरकेण वशीकृतम् ॥ ६९ ॥ सदुर्गमौ रवैः पाशैः षट्सहस्रैर्भयङ्करैः ॥ क्षुरान्तैर्व्यष्टि
नम्पाश्वैर्मृत्युपाशैरिवोच्छ्रितम् ॥ ७० ॥ निर्गच्छन्तम्पुरा तस्मान्नारदश्च ददर्श सः ॥ स तु देवमुनिः श्रीमान्यदा गान्नरकम्प्र
ति ॥ ७१ ॥ तदा प्राग्ज्योतिषं गत्वा सत्कृतस्तेन नारदः ॥ सङ्गमे समयम्प्राचेन रकाय स योषिताम् ॥ ७२ ॥ प्रवर्त्ततेद्यच्चै

का०
११३

त्रस्यशुक्लपक्षस्यपञ्चमी ॥ नवम्यान्तुधरापुत्रप्राप्नोतिमहदापदम् ॥ ७३ ॥ तदायदिचतुर्दश्यांसुस्नातायोपितस्त्विमाः ॥
 सुरतेषुत्वयातत्रप्रयोक्तव्यायथासुखम् ॥ ७४ ॥ नारदस्यवचःश्रुत्वानरकोभयमोहितः ॥ आसारश्चप्रसारश्चनगरेसन्त्यवे
 दयत् ॥ ७५ ॥ रक्षिभोरक्षितंराज्यंरक्षितञ्चसमन्ततः ॥ भयहर्षयुतोभौमःसमयंसमवैक्षत ॥ ७६ ॥ तस्मिन्नवसरेप्रा
 पकृष्णःप्रागज्योतिषम्पुरम् ॥ प्रथमम्पश्चिमन्दारमासाद्यगरुडध्वजः ॥ ७७ ॥ पाशानांषट्सहस्राणिक्षुरान्सञ्छिद्यनै
 कथा ॥ जघानसमुरुन्दैत्यंसानुगञ्चसबान्धवम् ॥ ७८ ॥ षट्सहस्रामहावीरादानवाद्धारिसंस्थिताः ॥ हताश्चक्रेणहरि
 णातदैवमुरुणासह ॥ ७९ ॥ मुरुंहत्वासहस्राणिपुत्राँस्तस्यापराँश्चषट् ॥ जघानचक्रेणतदाखण्डशोन्याँश्चदानवान् ॥
 ॥ ८० ॥ ततोऽनेकशिलासङ्घानतिक्रम्यजनार्दनः ॥ सगणंसानुगञ्चैवनिपुन्दंसमपोथयत् ॥ ८१ ॥ एकोयोयो
 धयेदेवान्सहस्रव्यँत्सरान्पुरा ॥ शक्रश्चसमतिक्रम्यमहावीरपराक्रमः ॥ ८२ ॥ तञ्जघानहयग्रीवंसमतिक्रम्यकेशवः ॥
 मध्येलौहित्यसंज्ञस्यभगवान्देवकीसुतः ॥ ८३ ॥ औदकायाव्यिरूपाक्षंसुन्दंहत्वामहाबलः ॥ ततःपञ्चजनव्यीरञ्जघा
 नपरमेश्वरः ॥ ८४ ॥ एतान्हत्वामहाकायान्महावीर्यान्दुरासदान् ॥ आससादजगन्नाथःपुरम्प्रागज्योतिषाङ्गयम् ॥
 ॥ ८५ ॥ वियत्स्यैर्देवतैःसर्वैर्नरैर्देनमहात्मना ॥ जयशब्दैःस्तूयमानःप्रविवेशयथेश्वरः ॥ ८६ ॥ श्रियायुक्तान्दीप्यमाना

१ भवान्प्राप्स्यतीत्यर्थः ।

२ आसारःसैन्यानांसर्वतोव्याप्तिःप्रसारःसैन्यानांतृणकाष्ठादिहेतवेइतस्ततो गमन ।

पु०

अ.४१

११३

म्प्राकाराद्वालभूषिताम् ॥ समेनेनगरीव्विष्णुः किमिन्द्रस्यामरावती ॥ ८७ ॥ तत्रयुद्धमहद्भूतन्नानाप्रहरणोद्यतम् ॥ भीरूणा
 न्त्रासजननंशूराणांहर्षवर्द्धनम् ॥ ८८ ॥ यथादेवाऽसुरैर्युद्धन्तथैवसमपद्यत ॥ ततःशार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्बाणैस्तान्दानवान्बहून्
 ॥ ८९ ॥ निजघानमहाबाहुर्गुरुस्थोजनार्दनः ॥ अष्टौशतसहस्राणिअष्टौशतशतानिच ॥ ९० ॥ हत्वाऽसुरान्महाबाहुर्न
 रकन्तंसमासदत् ॥ ९१ ॥ ततःश्रुत्वासनरकःपतितानसुरान्बहून् ॥ दृष्ट्वाकृष्णम्महाबाहुङ्गरुडस्थम्महाबलम् ॥ ९२ ॥ वशिष्ठ
 शापंसस्मारसमयम्माधवस्यच ॥ नारदस्यवचश्चापिवरच्छिद्रन्तथाविधेः ॥ ९३ ॥ सप्राप्तकालश्चतदाकेशेनसमा
 गतः ॥ युद्धमेवपरमेनेस्मरन्बाणवचस्तदा ॥ ९४ ॥ सकाञ्चनंसमारुह्यरथव्यञ्जध्वजव्यंरम् ॥ लोहचक्राष्टसंयुक्तन्त्रिनल्व
 प्रमितंरथम् ॥ ९५ ॥ युक्तमश्वसहस्रैस्तुवज्रध्वजविराजितम् ॥ नानाप्रहरणोपेतम्बहुतूणीरसंयुतम् ॥ ९६ ॥ आगच्छत्स
 मरायाशुनरकःपृथिवीसुतः ॥ सगच्छन्त्समरायाशुमानुषम्भावमर्च्चितम् ॥ ९७ ॥ निन्द्यन्तथाऽसुरमेनेस्मरन्पूर्ववचोहरेः ॥
 क्षणात्कृष्णंसददर्शगरुडोपरिसंस्थितम् ॥ ९८ ॥ शङ्खचक्रगदाशार्ङ्गवरासिधरमच्युतम् ॥ किरीटकुण्डलयुतंश्रीवत्सवक्षसंह
 रिम् ॥ ९९ ॥ कौस्तुभोद्भासितोरस्कम्पीताम्बरधरम्परम् ॥ सतेनयुयुधेवीरोविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ १०० ॥ प्राग्ज्योतिषा
 धिपोभौमोनरकःपृथिवीसुतः ॥ सयुध्यत्कृष्णनिकटेकालिकाङ्कालिकोपमाम् ॥ १०१ ॥ रक्तास्यनयनान्दीर्घाङ्गुलश

का०
११४

क्तिधरान्तदा ॥ अपश्यजगतान्धात्रोङ्कामाख्यामपिमोहिनीम् ॥ २ ॥ सविस्मितस्तदाभोतस्तान्दृष्ट्वाजगताम्प्रसूम् ॥ यो
द्वयमित्येवतदायुधेनरकोऽसुरः ॥ ३ ॥ तेनसार्द्धन्तदाकृष्णःकृत्वासुमहदद्भुतम् ॥ युद्धय्यादृक्पुराभूतन्नदेवेनचमा
नुषे ॥ ४ ॥ ततस्तेनाथभौमेनयुद्धकोलिसमाधवः ॥ चिरङ्कुत्वाजघानाथदेवेन्द्रम्प्रतिहर्षयन् ॥ ५ ॥ सुदर्शनेनच
क्रेणमध्यदेशेतदाहरिः ॥ द्विधाचिच्छेदनरकंसहतोभ्यपतद्भुवि ॥ ६ ॥ विभक्तन्तच्छरीरन्तुभूमौनिपतितन्तदा ॥ विरा
जतेवज्रभिन्नोयथागैरिकपर्वतः ॥ ७ ॥ पतितेतनयेदेवीपृथ्वीदृष्ट्वाशरीरकम् ॥ शोकवेगन्तदामेहेज्ञात्वाकालन्तदागत
म् ॥ ८ ॥ अदितेःकुण्डलयुगंस्वयमादायकाश्यपी ॥ उपातिष्ठतगोविन्दव्यञ्जनश्चेदमब्रवीत् ॥ ९ ॥ त्वयावराहरूपेण
यदाहश्चोद्धृतापुरा ॥ तदात्वद्गात्रसंस्पर्शात्पुत्रोमेनरकःस्थितः ॥ १० ॥ सोयन्त्वयापालितश्चपातितश्चाधुनासुतः ॥ गृहा
णकुण्डलेचेमेअदितेःसर्व्वकामदे ॥ ११ ॥ सन्ततिश्चास्यंगोविन्दप्रतिपालयनित्यदा ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ॥
भारावतरणेदेविनरकस्यवधःपुरा ॥ १२ ॥ त्वयैवप्रार्थितोयस्मात्तेनासौनिहतोमया ॥ पालयिष्येस्यसन्तानन्देवित्व
द्वचनादहम् ॥ १३ ॥ प्राग्ज्योतिषेभिषेक्ष्यामिन्तारम्भगदत्तकम् ॥ एवमुक्तामहाबाहुर्भगवान्मधुसूदनः ॥ १४ ॥ अ
न्तःपुरव्यवेशाथनरकस्यधनालयम् ॥ सतत्रददृशेवीरोरत्नानिविविधानिच ॥ १५ ॥ राशीभूतानिशुद्धानिपर्व्वतानिव

पु०
अ०४१

११४

राजतः ॥ मुक्तामणिप्रवालानाँवैदूर्यस्यचपर्वतम् ॥ १६ ॥ तथारजतकूटानिवज्रकूटानिमाधवः ॥ सुवर्णसञ्चया
 न्नुक्मदण्डान्नमयध्वजान् ॥ १७ ॥ वाहनानिविचित्राणियानानिशयनानिच ॥ स्वचितानिस्वर्णरत्नैर्महार्हाणिमहा
 न्तिच ॥ १८ ॥ यद्यदृष्टञ्चयावच्चधनंरत्नमणिस्तथा ॥ भुवितादृक्चनोदृष्टमन्यत्रनरकालयात् ॥ १९ ॥ नकुबेरस्य
 नेन्द्रस्यनयमस्याप्यपाम्पतेः ॥ तावन्तिधनरत्नानियावन्तिनरकालये ॥ १२० ॥ केशवोप्यथतत्रैवनारदेनचसङ्गतः ॥
 अवेक्ष्यान्तःपुरधनंसारंसारतरन्ततः ॥ १२१ ॥ तेषांसमाददेग्राह्यम्प्रभूतम्परवीरहा ॥ यादत्तावैष्णवीशक्तिर्विष्णुनाप्र
 भविष्णुना ॥ हत्वाभौमन्तुतांशक्तिञ्जगृहेदेवकीसुतः ॥ २२ ॥ पृथिव्यानारदेनैवसहितःकेशवस्तदा ॥ भगदत्तम्भौम
 सुतम्प्राग्ज्योतिषपुरोत्तमे ॥ २३ ॥ अभिषिच्यतदाभूपम्पुरमध्येन्यवेशयत् ॥ अभिषिक्तन्तुतन्दृष्ट्वाभगदत्तन्तथा
 क्षितिः ॥ २४ ॥ नत्तरर्थेऽथतांशक्तिङ्केशवंसमयाचत ॥ केशवोपिक्षितेर्वाक्यान्नारदानुमतेनच ॥ २५ ॥ तांश
 क्तिम्भगदत्तायसुप्रीतमनसाददौ ॥ यच्छत्रवैरुणञ्जित्वाकाञ्चनश्राविसंज्ञकम् ॥ २६ ॥ समानयत्पुराभौमस्तच्छत्रंहरि
 राददे ॥ अष्टभारसुवर्णानियत्संस्त्रवतिचान्वहम् ॥ यत्क्रोशमात्रविस्तीर्णमर्द्धयोजनमुच्छ्रितम् ॥ २७ ॥ रत्नोत्तमानिस
 र्व्याणिचतुर्दन्ताँस्तथागजान् ॥ चतुर्दशसहस्राणिपूजितान्प्रमदोत्कटान् ॥ २८ ॥ द्वारकाम्प्रतिदैत्यौघैर्व्याहयामासकेश

का०

११५

वः ॥ २९ ॥ यादेवकन्यकाःपूर्वन्नरकेणाहताबलात् ॥ तासांकृत्वाहृषीकेशोवेणीबन्धविमोक्षणम् ॥ १३० ॥ वासोभिर्भू-
 षणौर्दिव्यैस्ताःसत्कृत्यमुहुर्मुहुः ॥ आरोप्यचविमानेतुरक्षिभिर्बलिभिर्दृढैः ॥ १३१ ॥ नारदाधिष्ठिताःसर्वाद्वारकाम्प्र-
 त्यवाहयत् ॥ यःकृतःसुरकन्यार्थेभौमेनमणिपर्वतः ॥ ३२ ॥ मणिरत्नौघसम्पूर्णोदिवाकरसमप्रभः ॥ उत्पात्यतञ्जग-
 न्नाथस्ताक्षर्यपृष्ठेन्यवापयत् ॥ ३३ ॥ तथैववारुणञ्छत्रङ्गरुडोपरिमाधवः ॥ आरोप्यसत्ययासार्द्धमासीनःसुमनाहरिः
 ॥ ३४ ॥ भगदत्तंसमाभाष्यपृथिवीञ्चजगत्पतिः ॥ प्रतस्थेद्वारकाञ्चौरोवियन्मार्गेणवैद्रुतम् ॥ ३५ ॥ सुपर्णःकाञ्चनश्रा-
 विच्छत्रंसमणिपर्वतम् ॥ केशवंसत्ययासार्द्धहेलयाखेवहन्ययौ ॥ ३६ ॥ क्षणेनद्वारकाम्प्राप्यकेशवःपरवीरहा ॥ मुदञ्चलेभेस-
 कलैर्बान्धवैश्चतथागणैः ॥ ३७ ॥ एवङ्कालीमहामायाकालिकारूपाजगन्मयी ॥ विष्णुञ्चजगतान्नाथम्परापरपतिंहरिम्
 ॥ ३८ ॥ जगत्कारणकर्तारञ्ज्ञानगम्यञ्जगन्मयम् ॥ सम्मोहयत्येवतथाह्यनुरागविरागवान् ॥ ३९ ॥ अनुगृह्णातिमित्रा-
 णित्यमित्राणिनिहन्तिच ॥ नारीषुमूढोरमतेद्वन्द्वेनापिचमुद्यते ॥ १४० ॥ इतिवःकथितविविधप्रायथाभून्नरकोऽसुरः ॥
 यथाचवरलब्धोभूद्यथाचास्यविचेष्टितम् ॥ १४१ ॥ आराधितोयथाब्रह्माबाणबुद्ध्याथभौमिना ॥ किमन्यदुचितव्यस्ति
 तद्ब्रुवन्तुद्विजोत्तमाः ॥ १४२ ॥ इतिकालिकापुराणेनरकोपाख्यानेएकचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ५ ॥

पु०

अ.४१

११५

ऋषयउचुः ॥ कथङ्गिरिसुताकालीबभूवजगताम्प्रसूः ॥ दाक्षायणीत्यक्ततनुः कथमापहरम्पतिम् ॥ १ ॥ कथमर्द्धशरीरं
 साजहारचपिनाकिनः ॥ एतन्नः पृच्छतांसम्यक्कथयस्वमहामते ॥ २ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ शृणुध्वम्मुनिशार्दू
 लायथादाक्षायणीसती ॥ भूतागिरिसुतापूर्वव्ययार्द्धमहरत्तनुम् ॥ ३ ॥ यदात्यजत्तनुन्देवीपूर्वन्दाक्षायणीसती ॥ तदैव
 मनसागच्छन्मेनकां हिमवद्विरिम् ॥ ४ ॥ यदाहरेणसहितादक्षकन्याहिमाचले ॥ चिक्रीडचतदातस्यामेनकाभूद्वितैषिणी
 ॥ ५ ॥ तस्याः सुतास्यामितिचआधायमनसिद्विजाः ॥ त्यक्तप्राणातदादेवीभूताहिमवतः सुता ॥ ६ ॥ यदादाक्षायणी
 प्राणान्दक्षकोपाज्जहौपुरा ॥ तदैवमेनकादेवीआरिराधयिषुः शिवाम् ॥ ७ ॥ महामायाञ्जगद्वात्रोय्योगनिद्रांसनातनीम् ॥
 मोहिनींसर्वभूतानांशरणंसर्वनाकिनाम् ॥ ८ ॥ अष्टम्यामुपवासन्तुकृत्वासानवमीतिथौ ॥ मोदकैर्बलिभिः पिष्टैः पाय
 सैर्गन्धपुष्पकैः ॥ ९ ॥ चैत्रेमासिसमारभ्यसप्तविंशतिवासरान् ॥ यावत्सम्पूजयामासपुत्रार्थिन्यन्वहंशुचिः ॥ १० ॥
 गङ्गायामोषधिप्रस्थेकृत्वामूर्तिम्महीमयीम् ॥ कदाचित्सानिराहाराकदाचित्साधृतव्रता ॥ ११ ॥ शिवाविन्यस्तमनसासप्त
 विंशतिवत्सरान् ॥ निनायमेनकादेवीपरमाम्भूतिमिच्छती ॥ १२ ॥ सप्तविंशतिवर्षान्तेजगन्माताजगन्मयी ॥ सुप्रीताभ
 वदत्यर्थम्प्राहप्रत्यक्षताङ्गता ॥ १३ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यत्प्रार्थितन्त्वयादेविमत्तस्तत्प्रार्थयाधुना ॥ दास्येतवाहन्तत्स

का०

११६

र्व्वञ्चितयैदृदाभवेत् ॥ १४ ॥ ततःसामेनकादेवीप्रत्यक्षङ्कालिकाङ्गताम् ॥ दृष्ट्वैवप्रणनामाथवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ १५ ॥
 देविप्रत्यक्षतोरूपन्तवदृष्टमयाधुना ॥ त्वामहंस्तोतुमिच्छामिप्रसन्नायदिमेशिवे ॥ १६ ॥ ततःसामातरित्युक्ताकालिकासर्व्व
 मोहिनी ॥ बाहुभ्याश्चारुवृत्ताभ्याम्मेनकाम्परिष्वजे ॥ १७ ॥ ततःसामेनकादेवीकालिकाम्परमेश्वरीम् ॥ तुष्टाववाग्भिरि
 ष्ठाभिःशिवाम्प्रत्यक्षतः स्थिताम् ॥ १८ ॥ मेनकोवाच ॥ प्रेरयन्तीञ्जगद्वामचण्डिकाल्लोकधारिणीम् ॥ प्रणमामिजगद्वा
 त्रींसर्व्वकामार्थसाधिनीम् ॥ १९ ॥ नित्यानन्दाञ्ज्ञानमयोऽयंयोगनिद्राञ्जगत्प्रसूम् ॥ प्रणमामिशिवांशुर्द्वाव्विधिशौरिशिवात्मि
 काम् ॥ २० ॥ मायामयीमहामायाम्मक्तशोकेविनाशिनीम् ॥ कामस्यवनिताम्भद्रान्नमामित्वाश्चितिशिवाम् ॥ २१ ॥
 सत्वोद्रेकाद्याभवित्रीहनित्यानित्याचापिप्राणिनाम्बुदिरूपा ॥ सात्वम्बन्धच्छेदहेतुर्यतीनाङ्गस्तेगद्योमादृशोभिःप्रभावः
 ॥ २२ ॥ यात्वंसाम्नांसिद्विरुक्तिस्तथर्त्वावृत्तिर्यायजुषान्दीर्घरूपा ॥ हिंसायावाथर्व्ववेदस्यसात्त्वन्नित्यङ्कामन्त्वम्ममेष्ट
 व्विधेहि ॥ २३ ॥ नित्यानित्यैर्भागहीनैःपुरस्थैस्तन्मात्रैर्यैर्यत्यतेभूतवर्गः ॥ तेषांशक्तिस्त्वंसदानित्यरूपाकातेयो
 पायोग्यव्यक्तुंसमर्था ॥ २४ ॥ क्षितिर्द्वरित्रीजगतान्वमेवत्वमेवनित्याप्रकृतिस्वरूपा ॥ ययावशःक्रियतेब्रह्मरूपःसात्व
 न्नित्यामेप्रसीदाद्यमातः ॥ २५ ॥ त्वञ्जातवेदोगतशक्तिरूपात्वन्दाहिकासूर्य्यकरस्यशक्तिः ॥ आल्हादिकात्वम्बहुच

पु०

अ.४२

११६

न्द्रिकायास्तान्त्वामहंस्तौमिनमामिचाम्बिकाम् ॥ २६ ॥ योषायोषित्प्रियाणान्त्वविद्यात्वञ्चोद्धरेतसाम् ॥ वाञ्छात्वंस
र्वजगताम्मायाचत्वन्तथाहरेः ॥ २७ ॥ यानेकरूपाणिविधायनित्यंसृष्टिस्थितिहानिमपीहकर्त्री ॥ ब्रह्माच्युतस्थाणुशरी
रहेतुःसात्वम्प्रसीदाद्यपुनर्नमस्ते ॥ २८ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ततःसाजगताम्माताकालिकापुनरेवहि ॥ उवाचमेनका
न्देवीव्याञ्छितव्यैरयेत्युत ॥ २९ ॥ ततःसाप्रथमम्पुत्रशतव्वत्रेयशस्विनी ॥ वीर्य्यवच्चायुषायुक्तमृद्विसिद्धिसमन्वितम् ॥ ३० ॥
पश्चात्तथैकान्तनयांसुरूपाङ्गुणशालिनीम् ॥ कुलद्वयानन्दकरोम्भुवनत्रयदुर्लभाम् ॥ ३१ ॥ ततोभगवतीप्राहमेनकाम्मुनिस
न्निभाम् ॥ स्मितपूर्व्वन्तदातस्याःपूरयन्तीमनोरथम् ॥ ३२ ॥ देव्युवाच ॥ शतम्पुत्राःसम्भवन्तुभवत्यावीर्य्यसय्युताः ॥ तत्रैकोब
लवान्मुख्यःप्रथमंसम्भविष्यति ॥ ३३ ॥ सुताचतवदेवानाम्मानुषाणाञ्चरक्षसाम् ॥ हितायसर्व्वजगताम्भविष्याम्यहमेवते
॥ ३४ ॥ त्वंसुखप्रसवानित्यन्तथानित्यम्पतिव्रता ॥ अम्लानारूपसम्पन्नासुभगाचभविष्यसि ॥ ३५ ॥ एवमुक्त्वाजगद्वात्रीतत्रै
वान्तरधीयत ॥ मेनकाचमुदल्लङ्घ्वास्वस्थानम्प्रविवेशह ॥ ३६ ॥ ततःकालेतुसम्प्राप्तेमैनाकमचलोत्तमम् ॥ यक्षेणसहयोद्यापि
सिन्धुमध्येप्रवर्त्तते ॥ ३७ ॥ मेनकासुषुवेदेवीदेवेन्द्रंस्पर्द्धयागतम् ॥ अन्यानूनशतम्पुत्रान्क्रमात्सासुषुवेसती ॥ ३८ ॥ महावीर्या
न्महासत्त्वान्त्सम्पन्नान्त्सर्व्वतोगुणैः ॥ ततःसाकालिकादेवीयोगनिद्राजगन्मयी ॥ ३९ ॥ पूर्व्वत्यक्तसतीरूपाजन्मार्थमेनका

का०
११७

य्यौ ॥ समयस्यानुरूपेणमेनकाजठरेशिवा ॥४०॥ समुद्रयसमुत्पन्नासालक्ष्मीरिवसागरात् ॥ वसन्तसमयेदेवीनवम्याम
क्षयोगतः ॥४१॥ अर्द्धरात्रेसमुत्पन्नागङ्गेवशशिमण्डलात् ॥ ततस्तस्यान्तुजातायाम्प्रसन्नाअभवन्दिशः ॥४२॥ अनुकूलोवर्षो
वायुर्गम्भीरोगन्धवाञ्छुमः ॥ बभूवपुष्पवृष्टिश्चतोयवृष्टिस्तथापरा ॥४३॥ जज्वलुश्चाग्नयः शान्ताजगज्जुश्चघनाघनम् ॥ त
स्यान्तुजातमात्रायांसर्वस्वास्थामपद्यत ॥४४॥ तान्तुदृष्टातथाजातानीलोत्पलदलानुगाम् ॥ श्यामांसामेनकादेवीमुदमापा
तिहर्षिता ॥ ४५ ॥ देवाश्चहर्षमतुलम्प्रापुस्तत्रमुहुर्मुहुः ॥ तुष्टुवुश्चान्तरिक्षस्थागन्धर्व्यप्सरसाङ्गणाः ॥ ४६ ॥ तान्तुनीलो
त्पलदलश्यामांहिमवतःसुतां ॥ कालीतिनाम्नाहिमवानाजुहावकृतेदिने ॥४७॥ बान्धवैस्तुसमस्तैस्तन्नाम्नासापार्च्यतीतिच ॥
कालीतिचतथानाम्नाकीर्तितागिरिनन्दिनी ॥ ४८ ॥ ततःसावर्धेदेवीगिरिराजगृहेशुभा ॥ गङ्गेववर्षासमयेशारदीवाथच
न्द्रिका ॥ ४९ ॥ एधमानानुदिवसश्चार्च्यङ्गीचारुताम्मुहुः ॥ दध्रेसानुदिनङ्कालीचन्द्रबिम्बङ्कलामिव ॥ ५० ॥ साबालभाव
मापन्नाक्रीडन्तीकालिकामुदम् ॥ सखीभिःप्रापविपुलाङ्कालिन्दीवसरिद्वजैः ॥ ५१ ॥ षड्गुणास्तांस्वयन्देवीम्पूर्वजन्मवशी
कृताः ॥ स्वयमीयुर्द्विजश्रेष्ठाःप्रावृषङ्कालिकायथा ॥ ५२ ॥ अतिचक्रामस्वगुणैःसादेवीदेवकन्यकाः ॥ रूपैरप्सरसःसर्वा
गीतैर्गन्धर्व्यकन्यकाः ॥ ५३ ॥ साबाल्यएवसततम्बन्धुवर्गप्रियाशुभा ॥ गुणैःस्वबन्धून्पितरम्मातरञ्चाप्यतोषयत् ॥५४॥

पु०
अ.४२

११७

मातुःस्तुतिकरीनित्यम्पितृपूजनतत्परा ॥ सर्वदाभ्रातृसहिताजगन्माताभवत्तदा ॥ ५५ ॥ सर्वदासाजगन्माताकन्यासास
 मुपस्थिता ॥ पितुःसमीपेवसतिकालिन्दीवविभावसोः ५६ ॥ अथैकदातान्निकटेनिधायहिमवद्गिरिः ॥ तनयैःसहसङ्गम्य
 स्थितःपरमकौतुकात् ॥ ५७ ॥ अथागतस्तत्रमुनिर्नारदोदेवलोकतः ॥ हिमवन्तंसुखासीनंसुतैःसार्द्धन्ददर्शसः ॥ ५८ ॥ अ
 पश्यन्निकटेकालीङ्कालिकामिवसूर्यतः ॥ ज्योत्स्नामिवसुधांशोस्तुसम्यग्दृष्ट्वांशरन्निशि ॥ ५९ ॥ पूजितस्तेनगिरिणाकृता
 सनपरिग्रहः ॥ नारदःप्रथमंशैलवृत्तान्तम्पर्य्यपृच्छत ॥ ६० ॥ ततोविदितवृत्तान्तोनारदोमेनकाम्प्रति ॥ उवाचहर्ष
 यन्वाक्यम्मुनिर्वाक्यविशारदः ॥ ६१ ॥ एषातेतनयारुच्याशुद्धांशोरिववर्द्धिता ॥ आद्याकलाशैलराजसर्वलक्षणशालि
 नी ॥ ६२ ॥ शम्भोर्भवित्रीदयितासानुकूलासदाहरेः ॥ तस्यचित्तवृत्तेश्चैषाकरिष्यतितपस्विनी ॥ ६३ ॥ सचाप्येनामृतेजा
 यान्नान्यामुद्राहयिष्यति ॥ एतयोर्व्यादृशःप्रेमाकयोश्चिन्नैवतादृशः ॥ ६४ ॥ भूतोवाभवितावापिनाधुनाचप्रवर्तते ॥ अनया
 सुरकार्य्याणिकर्त्तव्यानिबहूनिच ॥ ६५ ॥ अनयैवगिरिश्रेष्ठार्द्धनारीश्वरोहरः ॥ भविष्यतिचसौहार्दाज्ज्योत्स्नयैवामृता
 त्मनः ॥ ६६ ॥ शरीरार्द्धहरस्यैषाकरिष्यतिनिजास्पदे ॥ स्वर्णगौरीसुवर्णाभातपसातोषितेहरे ॥ ६७ ॥ विद्युद्गौरीत्वियङ्का
 लीतवपुत्रीभविष्यति ॥ गौरीतिनाम्नापश्चानुरूप्यातिमेषागमिष्यति ॥ ६८ ॥ नान्यस्मैत्वमिमान्दातुम्मनःकर्तुमिहार्हसि ॥

का०

११८

इदञ्चोपांशुदेवानां प्रकाश्यङ्कुरिष्यसि ॥ ६९ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवर्षेर्नारदस्य च ॥ उ
 वाच हि मावान्वाक्यमुनिम्प्रति विशारदः ॥ ७० ॥ श्रूयते त्यक्तसङ्गः समादेवो यतात्मवान् ॥ तपश्चोपांशुतपतिदेवानाम्
 प्यगोचरः ॥ ७१ ॥ सकथन् ध्यानमार्गस्थः परब्रह्मार्पितमनः ॥ भ्रंशयिष्यति देवर्षे तत्र मे संशयो महान् ॥ ७२ ॥ अक्षर
 म्परमम्ब्रह्मप्रदीपकलिकोपमम् ॥ सोऽन्तः पश्यति सर्वत्र न तु बाह्यं त्रिरीक्षते ॥ ७३ ॥ इति स्मश्रूयते नित्यं द्विन्नराणाम्मुखा
 द्विज ॥ सकथन्तादृशं स्वान्तं शक्तो भ्रंशयितुं हरः ॥ ७४ ॥ विशेषतः श्रूयते स्म दाक्षायण्या समं हरः ॥ समयज्ज्ञातवान्पूर्वन्त
 न्मेनिगदतः शृणु ॥ ७५ ॥ त्वामृतेन्यान्न वनितान् दाक्षायणिसति प्रिये ॥ भाग्यर्थं सङ्गृहीष्यामि सत्यमेतद्वीमते ॥ ७६ ॥ इति
 सत्यासमन्तेन पुरैव समयः कृतः ॥ तस्याममृतायां सकथं स्त्रियमन्याङ्गृहीष्यति ॥ ७७ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नात्र कार्या त्व
 याचिन्ता गिरिराज भवत्सुता ॥ एषा सती समुत्पन्ना हरायै वनसंशयः ॥ ७८ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वा स तु देव
 र्षिर्नारदस्तु यथासंती ॥ मेनकायां समुत्पन्ना सर्वन्तत्प्रोक्तवान्गिरौ ॥ ७९ ॥ तत्सर्वम्पूर्ववृत्तान्तं नारदस्य मुखाद्गिरिः ॥ श्रु
 त्वास पुत्रदारः स तदानि संशयो भवत् ॥ ८० ॥ ततः कालीकथां श्रुत्वा नारदस्य मुखात्तदा ॥ लज्जया धोमुखी भूत्वा स्मित
 विस्तारितानना ॥ ८१ ॥ करेण तान्तु सङ्कृत्य प्रोन्नमय्य मुखद्विरिः ॥ मूर्ध्नि सम्यगुपाग्राय स्वासने सन्न्यवेशयत् ॥ ८२ ॥ त

पु०

अ. ४२

११८

तस्ताम्पुनरेवाहनारदःशैलपुत्रिकाम्॥हर्षयन्गिरिराजन्तुमेनकान्तनयैःसह॥८३॥सिंहासनेनकिन्त्वस्याःशैलराजभवेत्तव॥
 शम्भोरूरुःसदैवास्याआसनन्तुभविष्यति॥८४॥हरोरुमासनम्प्राप्यतनयातवसन्ततम्॥नान्यत्रकुत्रचित्तुष्टिमासने
 प्राप्यतेगिरे॥८५॥इतिवचनमुदारन्नारदःशैलराजन्त्रिदिवमगमदुक्तातत्क्षणादेवयानैः॥गिरिपतिरपिचिन्ताहर्षसम्प्रा
 हयुक्तःप्रविशदचलयासौस्वान्तरम्पद्मगर्भम्॥८६॥इतिश्रीकालिकापुराणेद्वाचत्वारिंशोऽध्यायः॥४२॥॥६४॥
 ॥मार्कण्डेयउवाच॥॥एतस्मिन्नन्तरेशम्भुःक्षिप्रन्त्यक्तातदासरः॥गङ्गावतारमगमद्विमवत्प्रस्थमुत्तमम्॥१॥यत्रग
 ङ्गानिपतितापुराब्रह्मपुरात्सृता॥औषधीप्रस्थनगरस्यादूरेसानुरुत्तमः॥२॥तत्रभर्गःस्वमात्मानमक्षरम्परमात्परम्॥
 चेतोज्ञानमयन्नित्यञ्जयोतीरूपन्निराकुलम्॥३॥जगन्मयम्प्रदीपाभन्दैतहीनाविशेषकम्॥एकाग्रश्चिन्तयामासभगवान्
 षभध्वजः॥४॥हरेर्ध्यानपरेतस्मिन्प्रमथाध्यानतत्पराः॥अभवन्केचिदपरेनन्दिभूङ्ग्यादयोगणाः॥५॥द्वाःस्थाभूतामहाभा
 गायेपूर्वद्वारियोजिताः॥तावन्तोपिगणास्तत्रनैवकिञ्चनकूजितम्॥६॥तेषांसंश्रूयतेसर्व्वेनिःशब्दाःसंस्थितास्ततः॥अ
 न्येतुतत्रक्रीडन्तिगणादूरान्तरस्थिताः॥७॥कुसुमैश्चदलैर्भक्तैर्गिरिप्रस्रवणोदकैः॥रत्नानिचविचिन्वन्तोभूषितागैरिकै
 स्तथा॥८॥सगणन्तुतथादृष्ट्वागिरिराजोगतंहरम्॥स्वस्थानमोषधिप्रस्थन्निःसृत्यसहितोगणैः॥९॥पूजार्थमुपतस्थे

का०
११९

सयथायोग्यन्तथाच्ययत् ॥ सचापिशम्भुस्तस्यार्चांम्परयाश्रद्वयायुतः ॥ १० ॥ प्रतिजग्राहकूटस्थोगङ्गाशीर्षेयथापुरा ॥ पू
जितस्तेनसहसागिरिराजवृषध्वजः ॥ ११ ॥ उवाचध्यानयोगस्थः स्मयन्निवजगत्पतिः ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ तवप्रस्थेतप
स्तप्तुरहस्यमहमागतः ॥ १२ ॥ नयथाकोपिनिकटंसमायातितथाकुरु ॥ त्वम्महात्माजगद्धाममुनीनाञ्चसदाश्रयः ॥ १३ ॥ देवा
नाराक्षसानाञ्चयक्षाणाङ्घ्रिन्नरस्यच ॥ सदावासोद्विजातीनाङ्गङ्गापूतश्चनित्यदा ॥ १४ ॥ त्वत्पुरस्यास्यनिकटेप्रस्थङ्गङ्गावता
रणम् ॥ आश्रितोहङ्घ्रिरिश्रेष्ठतद्योग्यङ्कुरुसाम्प्रतम् ॥ १५ ॥ इत्युक्त्वाजगतान्नाथस्तृष्णीमासवृषध्वजः ॥ गिरिराजस्तदाश
म्भुम्प्रणयादिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥ पूतोस्मिजगतान्नाथत्वयाहम्परमेश्वर ॥ आगतोनाद्यविषयमितः कृत्यङ्घ्रिमस्तिमे ॥ १७ ॥ त
पसामहतात्वंहिदेवैर्यत्नपरस्थितैः ॥ नप्राप्यसेजगन्नाथसत्वंस्वयमुपस्थितः ॥ १८ ॥ मत्तोधन्यतरोनास्तिनमत्तोऽन्योस्तिपुण्य
वान् ॥ यद्भवान्हिमवत्प्रस्थेतपसेसमुपस्थितः ॥ १९ ॥ देवेन्द्रादधिकम्न्येआत्मानम्परमेश्वर ॥ सगणेनत्वयाप्राप्तोयदहङ्का
मचारतः ॥ २० ॥ इत्युक्त्वागिरिराजोथस्ववेदमपुनरागमत् ॥ नियमायपरोवाराण्णानप्यवदत्स्वकान् ॥ २१ ॥ अद्यप्रभृतिनो
गन्ताकोपिगङ्गावतारणम् ॥ मच्छासनन्नहिविनायोगन्तादण्डयेत्यहम् ॥ २२ ॥ इतिस्वान्तस्नियम्याशुतिलपुष्पकुशान्फलम् ॥
समादायाशुतनयासहितोगादरान्तिकम् ॥ २३ ॥ अथगत्वाजगन्नाथंहरन्ध्यानपरन्तदा ॥ नमयामासतनयाङ्कालीं सर्व

पु०
अ० ४३

११९

गुणान्विताम् ॥ २४ ॥ तिलपुष्पादिकयैद्यत्तत्तदग्रेनिधायसः ॥ अग्रेकृत्वासुतांशम्भुमिदमाहसशैलराट् ॥ २५ ॥ भग
 वँस्तनयेयम्मेत्वामाराधयितुम्प्रति ॥ समादिष्टासमानीतात्वदाराधनकाङ्क्षिणी ॥ २६ ॥ सखिभ्यांसहनित्यन्त्वांसेवतामीश
 शङ्कर ॥ अनुजानीहिसेवायैमयितेयद्यनुग्रहः ॥ २७ ॥ अथतांशङ्करोपश्यत्प्रथमारूढयौवनाम् ॥ फुल्लेन्दीवरपत्राभाम्पूर्ण
 चन्द्रनिभाननाम् ॥ २८ ॥ समग्रनीलकेशौघप्राप्तवेशविजृम्भिकाम् ॥ कम्बुग्रीवाव्विशालाक्षीश्चारुकर्णयुगोज्ज्वलाम्
 ॥ २९ ॥ मृडालायतपर्यन्तबाहुयुग्ममनोरमाम् ॥ राजीवकुण्डलप्रख्यघनपीनोन्नतस्तनौ ॥ ३० ॥ विभ्रतीङ्गीणसन्मध्यां
 रक्तपाणितलद्वयाम् ॥ स्थलपद्मप्रतीकाशपादयुग्ममनोरमाम् ॥ ३१ ॥ मध्यक्षीणाम्महासत्वावृत्तस्थूलघनोज्ज्वला
 म् ॥ सुजङ्घान्नागनासोरुन्निम्ननाभिविभूषिताम् ॥ ३२ ॥ सुवृत्तचारुजङ्घायान्निगम्भीरांषडुन्नताम् ॥ सर्वलक्षणसम्पू
 र्णान्निषुलोकेषुदुर्लभाम् ॥ ३३ ॥ ध्यानपञ्जरनिर्व्वन्धमुनिमानसमप्परम् (?) ॥ दर्शनाद्भंशनेसक्ताय्योषिद्वगशिरोम
 णिम् ॥ ३४ ॥ तान्दृष्ट्वातपसेनित्यन्ध्यानिनाञ्चमनोहराम् ॥ विघ्नहेतुश्चानुरागवर्द्धिनीङ्कामरूपिणीम् ॥ ३५ ॥ गिरिराजस्यवच
 नात्तनयान्तस्यशङ्करः ॥ पर्येषणायैजगृहेगौरवादपिगोरथः ॥ ३६ ॥ उवाचेदन्तवसुतासखिभ्यांसहशैलराट् ॥ नित्यमेसे
 वया यत्तानिर्भीतास्त्यत्रतिष्ठतु ॥ ३७ ॥ एवमुक्त्वातुतान्देवीसेवायैजगृहेहरः ॥ इदमेवमहद्वैर्य्यैद्विघ्नो नहिविघ्नयेत् ॥ ३८ ॥ नि

का०

१२०

विघ्नंस्थानमासाद्यतपःक्रियतेद्विजैः ॥ ३९ ॥ सविघ्नोविघ्नहेतुर्धैःपरिभूयप्रवर्तते ॥ तन्महत्त्वञ्चतपसान्धोरताचतप
 स्विनाम् ॥ ४० ॥ ततःस्वपुरमायातोगिरिगट्परिचारकैः ॥ हरश्चध्यानयोगेनपरश्चिन्तयितुंस्थितः ॥ ४१ ॥ काली
 सखिभ्यांसहिताप्रत्यहञ्चन्द्रशेखरम् ॥ सेवमानामहादेवङ्गमनागमनेस्थिता ॥ ४२ ॥ कदाचित्सहिताकालीसखिभ्यां
 शङ्कराग्रतः ॥ वितन्वतोशुभङ्गीतम्पञ्चमञ्चातनोतदा ॥ ४३ ॥ कदाचित्कुशपुष्पादिसमिद्वारिहरायसा ॥ सखिभ्यां
 स्नानसत्कारङ्कुर्वतीन्यवसत्तदा ॥ ४४ ॥ कदाचिदग्रेनियतास्थिताचन्द्रभृतोमुखम् ॥ वीक्षन्तीचिन्तयामाससका
 माचन्द्रशेखरम् ॥ ४५ ॥ यदाकार्येषुसाव्यग्रातदातत्कर्मचेष्टते ॥ कृत्यहीनायदासातुतदैवाचिन्तयेद्वरम् ॥ ४६ ॥
 कदामामेषभूतेशःकर्त्तापाणिगृहीतिकाम् ॥ कदामयासमरन्तानानासद्भावभावनैः ॥ ४७ ॥ इतिचिन्तापराकाली
 स्वप्नेपिपरमेश्वरम् ॥ अर्चयत्येवपरमंसदाचिन्तनतत्परा ॥ ४८ ॥ अग्रङ्गतायदाकालीप्रध्यायतिमहेश्वरम् ॥ तदा
 तद्वेदभूतेशस्तान्निसर्गपरिस्थिताम् ॥ ४९ ॥ किन्तुगर्भगतैर्बर्जैर्द्वृतदेहेतितान्तदा ॥ नाग्रहीद्विशिःकालीम्भा
 ग्यर्थित्यधृतव्रताम् ॥ ५० ॥ महादेवोपितान्दृष्टातदैवेदमचिन्तयत् ॥ कथमेषातपश्चर्याव्रतङ्कुर्याद्विरेःसुता ॥ ५१ ॥
 कृतव्रताङ्गहीण्यामिगम्भवीजविवर्जिताम् ॥ कालीम्भाय्यास्वदयितांयोनिजामतिदूषिताम् ॥ ५२ ॥ व्रतेनचाथसंस्का

पु०

अ.४३

१२०

रैर्गर्गर्भबीजविविमुच्यते ॥ तस्माद्भूतव्यथाकालोक्त्युक्त्युज्यतेकथम् ॥ ५३ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेत्रिचत्वारिंशोऽध्या
 यः ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इतिसञ्चिन्त्यभूतेशस्तदाध्यानमनास्थितः ॥ ध्यानासक्तस्यतस्याथना
 न्यचिन्ताव्यजायत ॥ १ ॥ कालीत्वनुदिनंशम्भुम्भक्त्याभूशमसेवत ॥ विचिन्तयन्तीसततन्तस्यरूपमहात्मनः ॥ २ ॥ हरो
 ध्यानपरःकालीन्नित्यम्प्रत्यक्षतःस्थिताम् ॥ विस्मृत्यपूर्ववृत्तान्तम्पश्यन्नपिपश्यति ॥ ३ ॥ एतस्मिन्नतरेदेवास्तारकोनाम
 दैत्यराट् ॥ बबाधेसर्वलोकौश्वब्रह्मणोवरदंष्ट्रितः ॥ ४ ॥ वशीकृत्यसलोकौस्त्रोन्त्स्वयमिन्द्रोबभूवह ॥ विद्राव्यसकलान्दे
 वान्दैत्यान्त्स्वास्तत्पदेषुच ॥ ५ ॥ स्वयन्नियोजयामासदेवयोनिषुचाप्यसौ ॥ नयमःस्वेच्छयालोकांस्तस्मिन्नाज्ञिनियच्छ
 ति ॥ ६ ॥ नस्वेच्छयातथासूर्योलोकांस्तपतितद्गयात् ॥ चन्द्रस्तुनर्म्मसाचिव्यन्तस्यकुर्वन्त्सरश्मिभिः ॥ ७ ॥ वायुनासह
 सङ्गम्यतत्सेवाविविदधेनिशम् ॥ सदासौगन्ध्यगाम्भीर्यशैत्यस्निग्धत्वसंयुतः ॥ ८ ॥ तस्वीजयन्ववौवायुःशासनात्तस्यभू
 भूतः ॥ धनदोपियथासारन्धनमादाययत्नतः ॥ ९ ॥ सावधानस्तस्यसेवामकरोत्तारकेच्छया ॥ अग्निस्तस्याभवत्सूदःशास
 नात्तारकस्यतु ॥ १० ॥ व्यञ्जनान्यथभोज्यानिचक्रेतस्येच्छयातदा ॥ निर्ऋतिस्तस्यसततंसहितः सर्वराक्षसैः ॥ ११ ॥
 अश्वान्गजान्वाहनानिकारयामाससाध्वसात् ॥ नृत्यद्विरप्सरोभिश्चस्तुवद्भिःसूतमागधैः ॥ १२ ॥ गायमानैश्चगन्धर्वैःस

का०
१२१

श्चिक्रीडसुरान्द्विषन् ॥ एवंससर्वलोकौस्तुत्रिष्वप्यथविलोडयन् ॥ १३ ॥ लोकेषुसारान्त्सारौश्चदेवानामप्यथाग्रहीत् ॥ तेना
भिबाधिताःसर्वेदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ १४ ॥ ब्रह्माणशरणञ्जग्मुर्नाथानाथमुत्तमम् ॥ तेप्रणम्यसुराःसर्वेपुरुदूतपुरोगमाः
॥ १५ ॥ इदमूचुर्महात्मानंसर्वलोकपितामहम् ॥ देवाऊचुः ॥ लोकेशतारकोदैत्योवरेणतवदर्पितः ॥ १६ ॥ निरस्यास्मान्ह
ठादस्मद्विषयान्स्वयमग्रहीत् ॥ रात्रिन्दिवम्बाधतेस्मान्यत्रतत्रस्थितावयम् ॥ १७ ॥ पलायिताश्चपश्यामःसर्वकाष्ठासुतारक
म् ॥ अग्निर्यमोथवरुणोनिर्ऋतिर्व्यापुरेवच ॥ १८ ॥ तथामनुष्यधर्माचसर्वैः परिकरैर्युतः ॥ एतेतेनार्दिताब्रह्मन्देवास्त
स्यैवशासनात् ॥ १९ ॥ अनिच्छाकार्यनिरताः सर्वेतस्यानुजीविनः ॥ यादेववनिताः स्वर्ग्येचाप्यप्सरसाङ्गणाः ॥ २० ॥
तान्सर्वानग्रहीदैत्यः सारल्लोकेषुयच्चयत् ॥ नयज्ञाः सम्प्रवर्तन्तेनतपस्यन्तितापसाः ॥ २१ ॥ दानधर्मादिकङ्किञ्चिन्नलोके
षुप्रवर्तते ॥ तस्यसेनापतिः पापः क्रौञ्चोनामातिदानवः ॥ २२ ॥ सपातालतलङ्गत्वाबाधतेहर्निशम्प्रजाः ॥ तस्मात्तुतारके
नेदंसकलम्भुवनत्रयम् ॥ २३ ॥ हतंसर्वञ्जगन्नाहिपापात्तस्मात्पितामह ॥ वयञ्चयत्रस्थास्यामस्तत्स्थानविविदिदेशय
॥ २४ ॥ स्वस्थानाद्द्वयावितास्तेनलोकनाथजगद्गुरो ॥ त्वन्नोगतिश्चशास्ताचत्वन्नस्वातापिताप्रसूः ॥ २५ ॥ त्वमेवभुवनाना
श्चस्थापकः पालकः कृती ॥ तस्माद्यावत्तारकारुयेवह्नौदग्धाः प्रजापते ॥ २६ ॥ नभवामस्तथाकर्तुम्भवतायुज्यतेधुना ॥

पु०
अ.४४

१२१

॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ सुराणां वैचनं श्रुत्वा ब्रह्मालोकपितामहः ॥ २७ ॥ प्रत्युवाच सुरान्तस्त्वं तत्कालसदृशं वै
चः ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ ममैव वरदानेन तारकाख्यः समेधितः ॥ २८ ॥ नमस्तस्तस्य मरणं युज्यते त्रिदिवौकसः ॥ युष्माक
ञ्च प्रतीकारः कर्तव्यः प्रतिकर्मणि ॥ २९ ॥ किन्तु सम्यङ् शकोमि प्रतिकर्तुं प्रचोदितः ॥ तस्माद्यथा तारकाख्यः स्वयमेष्यति
सङ्क्षयम् ॥ ३० ॥ तथा यूयं स विदध्वमुपदेशकरस्त्वहम् ॥ नमया तारको वध्यो न तथा वनमालिना ॥ ३१ ॥ नहरेण तथा वध्यो
नान्यैरपि सुरैर्नरैः ॥ एष एव वरोदत्तो मया तस्मै तपस्यते ॥ ३२ ॥ उपायश्चिन्तितश्चास्ति तत्कुर्वन्तु सुरोत्तमाः ॥ सती दा
क्षायणी पूर्वन्त्यक्तदेहा स्वजन्मने ॥ ३३ ॥ अगच्छन्मेन कान्देवी शैलराजस्य योषितम् ॥ तां समुत्पादयामास मेनका जठरे
गिरिः ॥ ३४ ॥ लक्ष्मीमिव पुराख्यात्याम्भृगुः स्वतनयो मम ॥ तामवश्यं महादेवः कुर्यात्पाणिग्रहीतिकाम् ॥ ३५ ॥
यथासनचिरात्तस्यामनुरक्तो भवेत्सुराः ॥ तथा विदध्वं सुतरां तत्तेजः प्रतिकर्तव्यः ॥ ३६ ॥ तमूर्ध्वरेतसं शम्भुसैव प्रच्युतरेत
सम् ॥ कर्तुं समर्थानान्यास्ति काचिदप्यबलापरा ॥ ३७ ॥ तत्तेजः प्रच्युतं यच्च तस्माद्योजायते सुतः ॥ स एव तारकाख्य
स्य हन्तानान्यस्तु विद्यते ॥ ३८ ॥ सा सुता गिरिराजस्य साम्प्रतं रूढयो वना ॥ तपस्यन्तं क्षिरिप्रस्थे नित्यं पश्येते हरम् ॥
॥ ३९ ॥ वाक्याद्विमवतः सा तु कालीना मन्त्रानिषेवते ॥ सखिभ्यां सह सर्वज्ञं ध्यानस्थं परमेश्वरम् ॥ ४० ॥ तामग्रतो वर्तमाना

का० १२२ न्त्रिलोकवरवर्णिनीम् ॥ ध्यानासक्तो महादेवो मनसापि न चेच्छते ॥ ४१ ॥ यथा समीहते भाव्याङ्कालसिचन्द्रशेखरः ॥ पु०
 तथा कुरुध्वन्निदशानचिरादेव यत्नतः ॥ ४२ ॥ स्वस्थानम्भवतां स्वर्गस्तस्मात्तारकमप्यहम् ॥ निवर्तयिष्ये सङ्गम्यग ॥ अ० ४४
 च्छध्वविवृतज्वराः ॥ ४३ ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तारकाख्यमुपस्थितः ॥ उपसङ्गम्यवचनं समाभाष्येदमब्रवीत् ॥
 ॥ ४४ ॥ भो भो तारकमास्वर्गराज्यन्त्वम्परिशाधिभोः ॥ तदर्थं त्रतपस्तप्तं समये भवता पुरा ॥ ४५ ॥ वरो नापि म
 यादत्तो न मया स्वर्गराजता ॥ तस्मात्स्वर्गम्परित्यज्य क्षितौ राज्यं समाचर ॥ ४६ ॥ देवभोग्यानि तत्रैव सम्भविष्य
 न्ति तेऽसुर ॥ इत्युक्त्वा सर्वलोकेशस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ४७ ॥ स तारकः परित्यज्य स्वर्गं ह्यङ्घ्रिं तथाभ्ययात् ॥ तत्रैव सं
 स्थितो देवान्बाधते स्म स नित्यशः ॥ ४८ ॥ इन्द्रङ्करप्रदञ्चके निदेशस्थं महाबलम् ॥ तमिन्द्रः स ततन् देवभोग्यानि वितरन् मुहुः
 ॥ ४९ ॥ सेवमानः क्षमो नाभूत्सन्तोषयितुमीश्वरम् ॥ एवन्तेनाहिंता देवामन्युना परिपीडिताः ॥ ५० ॥ विधातुरुपदेशेन य
 त्तञ्चक्रुर्हरान्वये ॥ तत इन्द्रोऽथ गुरुणा सङ्गम्य कृतनिश्चयः ॥ ५१ ॥ कुसुमेषु समाहूय वचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥
 त्वयेदम्पालयते विश्वन्त्वया विश्वम् प्रसूयते ॥ ५२ ॥ त्वम्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रीतिहेतुः पुरा भवः ॥ ब्रह्मा प्रीत्या यथा पूर्वं मृगलाच्चरि
 तव्रताम् ॥ ५३ ॥ सावित्री माधवो लक्ष्मी सतीन्दाक्षायणी हरः ॥ ताः प्रीतये पुरा तेषां देवेशानां यथा कृताः ॥ ५४ ॥ तथैव कु

रुमेप्रीतिङ्कामप्राणभृतांसदा ॥ नत्वन्नकस्यचित्स्वर्गोपातालेवाथभूतले ॥ ५५ ॥ प्रियःप्राणभृताङ्कामसततञ्जगताम्मतः ॥
 देवदानवयक्षाणांरक्षसाम्मानुषस्यच ॥ ५६ ॥ त्वम्पालकश्चकर्ताचहृदयेचप्रवर्तसे ॥ तस्मात्त्वंसर्वजगतांहितायकुरुचेष्टि
 तम् ॥ ५७ ॥ देवदानवयक्षाणाम्मानुषाणाम्महात्मनाम् ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यशक्रस्यमक
 रध्वजः ॥ ५८ ॥ देवराजमुवाचेदंसुप्रीतस्तद्वचोमृतैः ॥ यत्राहमीशिताशक्रतत्कर्मविदितन्त्वया ॥ ५९ ॥ तस्मान्ममोचितं
 शक्यङ्कुरिष्येतन्निदेशय ॥ पञ्चैवबाणामृदवस्तेचपुष्पमयामम ॥ ६० ॥ चापस्तथापुष्पमयःसिञ्जिनीध्रमरात्मिका ॥ र
 तिर्मेदयिताजायावसन्तःसचिवोमम ॥ ६१ ॥ यन्तामलयजोवायुर्मित्रममसुधानिधिः ॥ सेनाधिपोमेशृङ्गारोहावाभावा
 श्वसैनिकाः ॥ ६२ ॥ सर्वैमेमृदवोऽक्रूराहश्चापितथाविधः ॥ यद्येनयुज्यतेकार्येधीमाँस्तत्तेनयोजयेत् ॥ ६३ ॥ ममयो
 ग्यन्तुयत्कर्मतस्मात्तस्मिन्नियोजय ॥ ॥ इन्द्रउवाच ॥ ॥ यत्कारयितुमिच्छामिभवतातन्मनोभव ॥ ६४ ॥ तत्तेसमुचित
 ङ्कर्मतस्मिन्परिवृतोभवान् ॥ कृतकर्मोपितत्रत्वङ्कृतीचापिमनोभव ॥ ६५ ॥ त्वदन्यैःकिन्तुदुःसाध्यन्तत्त्वान्तत्रनियोजये ॥
 श्रूयतेहितपस्यन्तन्ध्यानस्थवृषभध्वजम् ॥ ६६ ॥ गिरेर्हिमवतःप्रस्थेनिराकाङ्क्षस्वधूकृतौ ॥ तम्पितुर्वचनात्कालीतपस्य
 न्तन्निषेवते ॥ ६७ ॥ सखिभ्यांसहितानित्यंहरस्यानुमतेऽधुना ॥ आरूढयौवनान्तान्तुस्त्रीरत्नमपिसुन्दरीम् ॥ ६८ ॥ ध्या

का०

१२३

नासक्तो महादेवो नेह ते मनसापिच ॥ सानुरागो यथा तस्याञ्जायते वृषभध्वजः ॥ ६९ ॥ तथा विधत्स्व देवानां हिताय जगता
मपि ॥ सहस्रत्यायथारमे सानुरागो वृषभध्वजः ॥ ७० ॥ तथैतया गिरिजया रमतान्तकृतेन वै ॥ तस्याः कृते तु यत्तेजः प्रच्यु
तं स्याद्वरस्य वै ॥ ७१ ॥ ततो योजायते सोऽस्मै स्तारकादुद्धरिष्यति ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ ततः स देवराज
स्य वचः श्रुत्वा मनोभवः ॥ ७२ ॥ प्राप्तकालञ्च सस्मरशापमन्त्रं ह्यकृतम्पुरा ॥ सन्ध्याम्प्रतिविधातारय्यै दाशस्त्रम्परीक्षितुम्
॥ ७३ ॥ कामो हनत्पुष्पबाणैस्तदा तमशपद्विधिः ॥ शम्भुनेत्राग्निदग्धस्त्वम्भविष्यसि द्विजोत्तमाः ॥ ७४ ॥ यदा कुर्याद्वि
रिसुतां हरः पाणिगृहीतिकाम् ॥ तदा भवाञ्छरीरेणागमिष्यति समग्रताम् ॥ ७५ ॥ इति स्मृत्वा विधोः शापम्भीतोऽपि मकरध्व
जः ॥ अङ्गीचक्रेशक्रवाक्यात्काल्यायोजयितुं हरम् ॥ ७६ ॥ इदञ्च वचनम्प्रोचेत्कासलदृशम्पुनः ॥ ॥ मदन उवाच ॥
करिष्ये त्वद्वचः शक्रहरं सङ्गमयाम्यहम् ॥ ७७ ॥ काल्यागिरिजया सार्द्धं दाक्षायण्यायथापुरा ॥ किन्त्वेकममसाहाय्यं ह्नु
तां त्वं हरमोहने ॥ ७८ ॥ यदा सम्मोहनेनाहं हरं सम्मोहयामि च ॥ तदा कुरु सहायत्वं स्वस्थमाप्याययस्व माम् ॥ ७९ ॥ प्रवि
श्याहं सुरभिणानचिराच्छङ्कुराश्रमम् ॥ विधाय पूर्वमनसो विकारं हर्षणेन तु ॥ ८० ॥ सम्मोहनेन सुदृढमोहयिष्ये वृषभध्वज
म् ॥ स्मरिष्यसि त्वंसम्प्राप्ते काले मामममपालने ॥ ८१ ॥ अहङ्गच्छामि सहितन्तर्कतुम्बलसूदन ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥

पु०

अ. ४४

१२३

॥ इत्युक्त्वा सजगामाथ मदनः शङ्कराश्रमम् ॥ ८२ ॥ शक्रोऽपि त्रिदशान्सर्वानिदमाहवचस्तदा ॥ यूयङ्कुरुध्वं साहाय्यय्यं
 त्रयाति मनोभवः ॥ ८३ ॥ तत्र तत्रानुगम्यैव समयेमाञ्च बोधत ॥ यदा सम्मोहनेनायं सम्मोहयति शङ्करम् ॥ ८४ ॥
 तदाहमपि यास्यामि तत्र बोधत मांसुराः ॥ इत्युक्त्वा स्तेनशक्रेण देवाजगमुर्मनोभवम् ॥ ८५ ॥ सोऽपि गत्वा यत्र हरोगङ्गावत
 रणे गिरेः ॥ हिमभारभृतः सानौ सुरभिश्चन्ययोजयत् ॥ ८६ ॥ ततस्तत्र गते सम्यक्सुरभौ तस्य लक्षणम् ॥ अभवन्नचिरा
 देवतरुगुल्मलतासु च ॥ ८७ ॥ पुष्पिताः किंशुकास्तत्र मञ्जुलाः केतकास्तथा ॥ सरांसि च सपद्मानि सविकाराश्च जन्तवः ॥
 ॥ ८८ ॥ ववौ वायुश्च गम्भीरो गन्धिलः पुष्परेणुभिः ॥ शनैः शनैः सुखकरः कर्षयन्सहिमानसम् ॥ ८९ ॥ पक्षिणश्च मृगाश्चै
 व ये चान्ये प्राणधारिणः ॥ सिद्धाश्च किन्नराश्चैव द्वन्द्वभाववित्ते निरे ॥ ९० ॥ चूताः कुसुमितास्तत्र नवस्तवकभूषिताः ॥ अशो
 काः पाटलाश्चैव नागकेशरकारुणाः ॥ ९१ ॥ सविकारा गणाश्चासञ्छङ्करस्य तदा द्विजाः ॥ प्रत्यक्षतो यजुस्तेऽपि विकारं शम्भु
 साध्वसात् ॥ ९२ ॥ भ्रमन्ति स्म तदा तत्र भ्रमराः कुसुमोद्भवम् ॥ पिबन्तो बहुशश्चूतङ्कुञ्जन्तः सह जायया ॥ ९३ ॥ एवमप्रवृ
 त्तैः सुरभौ शृङ्गारोऽपि गणैः सह ॥ हावभावयुतस्तत्र प्रविवेश हरान्तिकम् ॥ ९४ ॥ मदनः सगणस्तत्र निवसंश्चिरमेव हि ॥ न ह
 ष्ठवांस्तदा शम्भोऽश्चिद्रूपेण प्रवेक्ष्यति ॥ ९५ ॥ यदा च प्राप्तविवरस्तदा भयविमोहितः ॥ नाग्रे सरोऽभवत्तस्य मदनोरतिवारि

का०
१२४

तः ॥ ९६ ॥ एवय्यौतस्तस्यकालःप्रभूतोद्विजसत्तमाः ॥ निरूपयन्नवाचापच्छिद्रन्तस्ययतेस्तदा ॥ ९७ ॥ ज्वलत्कालाग्नि
सङ्काशम्भानुलक्षसमप्रभम् ॥ ध्यानस्थंशङ्करङ्कोवासमासादयितुङ्गमः ॥ ९८ ॥ अथैकदागिरिसुताकालीतस्याभवत्पुरः
॥ कृत्वापरोष्ठिङ्कर्तव्यांसखिभ्याम्प्रणतास्थिता ॥ ९९ ॥ शङ्करोपितदाध्यानन्त्यक्काक्षणमथास्थितः ॥ योजयन्त्स्व
गणान्कृत्येज्योतिश्चिन्ताविवर्जितः ॥ १०० ॥ तच्छिद्रम्प्राप्यमदनः प्रथमंहर्षणेनतु ॥ बाणेनहर्षयामासपार्श्वस्थश्चन्द्रशेख
रम् ॥ १०१ ॥ शृङ्गारश्चतदाभावैर्हवैश्चसहितोहरम् ॥ जगामकामसाहाय्यङ्कुर्वन्सुरभिणासह ॥ १०२ ॥ हर्षणेनातिहृषितः
शृङ्गाराद्यैर्निषेवितः ॥ शङ्करोवदनङ्काल्याः साकूतंसर्व्वलोकयत् ॥ ३ ॥ तत्प्राप्यविवरङ्कामःपुष्पञ्चापेन्ययोजयत् ॥ स
म्मोहनम्पुष्पवृत्तम्पुष्पमालाविवर्दितम् ॥ ४ ॥ तदाभूदक्षिणेपार्श्वेरतिःप्रीतिस्तुवामतः ॥ पृष्ठेवसन्तस्तूणीरम्पौष्पमादा
यसुन्दरः ॥ ५ ॥ आकर्ण्यपूरितम्पुष्पञ्चापमाकृष्यसर्ग्यतः ॥ यदामनोभवोवायुस्तदातंसमुपेयिवान् ॥ ६ ॥ सहितेपु
ष्पबाणेतुगिरिजाश्चन्द्रशेखरः ॥ जातेन्द्रियविकारःसञ्जिघृक्षुःसङ्गमेभवत् ॥ ७ ॥ अमराःशक्रसहितास्तदासर्व्वेविय
द्रताः ॥ सम्यङ्गनोभवम्मेनेसुरकृत्येनिवेशितम् ॥ ८ ॥ अथसंस्मृत्यसर्ग्यम्यनिगृह्यविकृतित्तदा ॥ इन्द्रियस्यमहादे
वैःसहसेदर्व्यचिन्तयत् ॥ ९ ॥ योनिजाङ्गिरिजाङ्कालीन्तपोव्रतविवर्जिताम् ॥ कथंसङ्गमकामोहन्धर्तुमिच्छामिवैहठात्

पु०

अ.४४

१२४

॥११०॥तपोव्रतपवित्राङ्गीन्तपश्चरणसत्कृताम्॥स्वयमेवग्रहीष्यामिसतीन्दाक्षायणीमिव॥१११॥कथर्विंकृतकामोहमनि
च्छन्निवसाम्प्रतम् ॥ केनापिचाकृष्टवचिकीर्षुः सङ्गमोद्भवम् ॥ ११२ ॥ एवर्विंकारहेतुंसनिश्चिन्वन्निन्द्रियस्यतु ॥ पुरोव
लोकयामाससंहितेषुम्मनोभवम् ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नन्तरेब्रह्माविज्ञातसमयःसुरान् ॥ दृष्ट्वास्थानादाजगामतत्समाजमनुग्र
हात् ॥ १४ ॥ ततःसकुपितोदृष्ट्वासन्धितेषुम्मनोभवम् ॥ जज्ज्वालज्वलनप्रख्यस्तन्दिधक्षुःप्रसत्यतु ॥ १५ ॥ कामोयंस
मयञ्ज्ञात्वामाम्मोहयितुमिच्छति ॥ मनोमेस्ववशङ्कर्तुन्तन्नयामियमक्षयम् ॥ १६ ॥ एवर्विंचिन्त्यमानस्यनेत्रोद्भाविततेज
सा ॥ वर्द्धितोज्वलनोभूत्वाक्रोधन्नेत्रात्ससर्जह ॥ १७ ॥ तङ्क्रोधन्निःसरिष्यन्तज्जातवेदःस्वरूपिणम् ॥ ज्ञात्वाकामस्यता
न्वाणान्पौष्पचापनिषण्णकान् ॥ १८ ॥ शक्तिम्प्राणैस्तथात्मानमाकृष्यापालयद्विधिः ॥ उत्सारयामासतदावसन्तंसपिताम
हः ॥ १९ ॥ निजशक्त्यातदाशम्भुक्रोधाद्रक्षन्मनोभवम् ॥ अथाकाशगतादेवाःकुद्वन्द्वमहेश्वरम् ॥ २० ॥ प्रसीदजगता
न्नाथकामेक्रोधम्परित्यज्य ॥ त्वयायथापुरासृष्टःशम्भुरूपेणकर्मणा ॥ २१ ॥ येनचायोजितङ्कर्मतत्करोतिमनोभवः ॥
तस्मात्त्वम्मदनेशम्भोक्रोधाग्निमुपसंहर ॥ २२ ॥ प्रसीदसर्वभूतेशभक्त्यात्वाम्प्रणतावयम् ॥ इतिस्मवदतान्तेषाममरा
णान्तदानलः ॥ २३ ॥ ललाटचक्षुःसम्भूतोभस्माकार्षीन्मनोभवम् ॥ दग्ध्वाकामन्तदावह्निज्ज्वालामालातिदीपितः

का०
१२५

॥ २४ ॥ संस्तम्भितोयविधिनाहरङ्गन्तुंशशाकन ॥ महादेवोपितद्गस्ममनोभवशरीरजम् ॥ २५ ॥ आदायसर्वगात्रेषु
भूतिलेपन्तदाकरोत् ॥ लेपशेषाणिभस्मानिसमादायतदाहरः ॥ २६ ॥ सगणोन्तर्द्धिकालीविह्वयविधिसम्पते ॥ ब्रह्मा
क्रोधानलंशम्भोर्दहन्तंसकलान्तसुरान् ॥ २७ ॥ वडवारूपिणश्चक्रेदेवानाम्पुरतस्तदा ॥ वडवान्तान्तदादेवाःसौम्याश्वा
लामुखीशुभाम् ॥ २८ ॥ दृष्ट्वानिर्विघ्नमनसोबभूवुःपूर्वपीडिताः ॥ वडवान्तांसमादायतदाज्वालामुखीविधिः ॥ २९ ॥
सागरम्प्रययौलोकहितायजगताम्पतिः ॥ गत्वाथसागरम्ब्रह्माप्रोवाचपरिपूजितः ॥ १३० ॥ यथावत्तेनविप्रेन्द्राःसमयञ्च
निवेदयन् ॥ अयङ्क्रोधोमहेशस्यवडवारूपधृक्तया ॥ १३१ ॥ ज्वालामुखस्सदाधार्योयावन्नविनयाम्यहम् ॥ यदात्वामहमाग
म्यवदामिसरिताम्पते ॥ १३२ ॥ तदात्वयापरित्याज्यःक्रोधोयव्वडवामुखः ॥ भोजनम्भवतस्तोयमेतस्यतुभविष्यति
॥ ३३ ॥ यत्नादेवविधार्योयय्यथानोयातिचान्तरम् ॥ इत्युक्तोब्रह्मणासिन्धुरङ्गीचक्रेतदाक्रुधम् ॥ ३४ ॥ ग्रहीतुव्वडवाव
क्रंशम्भोश्चाशक्यमण्यरम् ॥ ततः प्रविष्टोजलधौपावकोवडवामुखः ॥ ३५ ॥ वार्योघान्निदहन्त्सम्यग्ज्वालामालातिदीपि
तः ॥ यदाभवच्छम्भुनेत्राददाहमदनन्तदा ॥ ३६ ॥ अभवत्सुमहाशब्दोयेनाकाशः प्रपूरितः ॥ तेनशब्देनमहताकामदाहेक्ष
णेनच ॥ ३७ ॥ सखीभ्यांसहभीताभूकालीशोकयुतातदा ॥ तेनशब्देनहिमवाँश्चकितोविस्मितस्तदा ॥ ३८ ॥ सुतामेव

पु०

अ.४४

१२६

जगामाशुगताङ्कालीहराश्रमम् ॥ तान्त्रिकालीन्तनयाम्भयशोकाकुलांशुभाम् ॥ ३९ ॥ रुदन्तीशम्भुविरहादाससादाच
 लेश्वरः ॥ आसाद्यपाणिनातस्यामार्जयन्नयनद्वयम् ॥ १४० ॥ माभैषीः कालिमारोदीरित्युक्तातान्तदाग्रहीत् ॥ क्रोडीकृ
 त्यसुतान्तान्तुहिमवानचलेश्वरः ॥ ४१ ॥ स्वमालयमथानिन्येसान्त्वयामासचार्दिताम् ॥ अन्तर्हितेहरेकालीविरहात्तस्य
 सन्ततम् ॥ ४२ ॥ निवसन्तीपितुर्गर्हेशुशोचचमुमोहच ॥ शैलाधिराजोप्यथमेनकापिमैनाकमुख्योपिसखीद्वयञ्च ॥ ४३ ॥
 तांसान्त्वयाञ्चक्रुरदीनसत्वांहरव्यसस्मारतथापिनोमा ॥ ४४ ॥ इतिकालिकापुराणेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥
 मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ ४५ ॥ अथदेवमुनिर्ग्यातोहिमवन्मन्दिरन्तदा ॥ नियोजितोबलभिदानारदः कामगः परम् ॥ १ ॥
 सगतः पूजितस्तेनधरेशेनमहात्मना ॥ तंसमुत्सृज्यरहसिकालीन्तामाससादह ॥ २ ॥ आसाद्यकालींसमुनिः सम्बोध्यज्ञा
 नशालिनीम् ॥ उवाचेदव्वचस्तथ्यंसर्व्वेषाञ्जगतांहितम् ॥ ३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ शृणुकालिवचोमत्स्यन्तदवधार
 य ॥ सेवितः समहादेवस्त्वयेहतपसाविना ॥ ४ ॥ अनुरक्तोपितेनत्वाम्महादेवोविसृष्टवान् ॥ त्वामृतेशङ्करोनान्यान्दितीयां
 सद्ग्रीहीष्यति ॥ ५ ॥ त्वञ्चापिनान्यन्दयितङ्ग्रीहीष्यसि विनेश्वरम् ॥ तस्मात्त्वन्तपसायुक्ताचिरमाराधयेश्वरम् ॥ ६ ॥ तप
 सासंस्कृतान्त्वान्तुसद्वितीयाङ्कुरिष्यति ॥ मन्त्रोयन्तस्यसुभगेशृणुत्वय्यैनसोचिरात् ॥ ७ ॥ आराधितस्तेप्रत्यक्षोभवि

का०

१२६

व्यतिमहेश्वरः ॥ ओन्नमः शिवायेति च सर्वदा शङ्करप्रियः ॥ ८ ॥ चिन्तयन्ती तु तद्रूपत्रियमस्था षडक्षरम् ॥ मन्त्रं जपत्वङ्नि-
 रिजेतेन तुष्टो भवेद्भरः ॥ ९ ॥ एवमुक्ता तदा काली नारदेन महात्मना ॥ कर्तव्यमनुमेने सा हितन्तथ्यञ्चतद्वचः ॥ १० ॥ अनु-
 मान्यतपस्तप्तुन्तदा कालीश्च नारदः ॥ स्वर्गञ्जगामतस्याश्च निश्चिता भून्मतिर्व्रते ॥ ११ ॥ अथ याते देवमुनौ काली सा सा-
 द्यमेनकाम् ॥ तपःश्रद्धां समाचरु ये चात्मनो हरसङ्गमे ॥ १२ ॥ काल्युवाच ॥ ॥ तपस्तप्तुङ्गमिष्यामि मातः प्राप्नुमहे-
 श्वरम् ॥ अनुजानीहि माङ्गन्तुन्तपसेद्यतपो वनम् ॥ १३ ॥ तपःकरणयत्नमेपितुरावेदयद्रुतम् ॥ यावन्नदद्ये जननिभूतेश-
 विरहाग्निना ॥ १४ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा मेनका शोककर्षिता ॥ आलिङ्ग्य स्वसुतामूचे मातपः कुरुवल्लभे ॥ १५ ॥ मृदुदेहा-
 सिपुत्रित्वम्मातपो याहि कर्कशम् ॥ तपःसोढुम्मुनेर्गात्रं शक्तेन कलेवरम् ॥ १६ ॥ वनवासश्च ते पुत्रिनेष्टः शत्रुगणैरपि ॥ त-
 स्मात्त्वं सम्परित्यज्य वनवासोद्भवन्तपः ॥ १७ ॥ आत्मनो ह्यनुरूपेण तपस्तत्कुरु यद्वितम् ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥
 मातुः सावचनं श्रुत्वा गिरिजादीनमानसा ॥ १८ ॥ इत्यूचे च तदा वाक्यन्तपो यत्नपराप्रसूम् ॥ मानिषे धय माय्याँस्येतपसेद्यत-
 पो वनम् ॥ १९ ॥ प्रच्छन्नमपियास्यामि नानुज्ञाताप्यहन्त्वया ॥ ॥ मेनकोवाच ॥ ॥ गृहेषु देवाः सततम् ब्रह्मविष्णुशिवादयः
 ॥ २० ॥ तस्माद्गृहेषु त्रिदेवानर्चयत्वय्यथेप्सितान् ॥ स्त्रीणान्तपो वनगतिर्न श्रुतास्वामिनाविना ॥ २१ ॥ तस्मान्न युज्यते पु-

पु०

अ० ४६

१२६

त्रितपोयात्रावनम्प्रति ॥ यतो निरस्तातपसेवनङ्गन्तुश्चमेनया ॥ २२ ॥ उमेतितेनसोमेतिनामप्रापतदासती ॥ अवज्ञाय
 तदामातुर्वचनंहिमवत्सुता ॥ २३ ॥ सखीभ्याञ्ज्ञापयामासपितरन्तपसोद्यमम् ॥ सतुज्ञात्वागिरिपतिस्तपसेचरितोद्यम
 म् ॥ २४ ॥ दुहितुश्चानुमेनेचनातिहृष्टमनाइव ॥ सानुज्ञाप्यतदातातय्यैत्रदग्धोमेनोभवः ॥ २५ ॥ शम्भुनाप्रययौतत्र
 गङ्गावतरणम्प्रति ॥ गङ्गावतरणन्नामप्रस्थोहिमवतःसच ॥ २६ ॥ हरशून्योददृशेकोल्यातच्चिन्तयातदा ॥ यत्रस्थित्वा
 पुराशम्भुर्ध्यानवानभवद्भृशम् ॥ २७ ॥ तत्रक्षणन्तुसास्थित्वाबभूवविरहादिता ॥ हाहरेतिक्षणन्तत्रोदमानागिरेःसुता
 ॥ २८ ॥ विललापातिदुःखार्ताचिन्ताशोकसमन्विता ॥ क्षणविलप्यसाकालीस्मृत्वापूर्वोद्भवन्तदा ॥ २९ ॥ हाहैहर
 स्यसामोहमवापकमलेक्षणा ॥ ततश्चिरेणसामोहन्धैर्यात्संस्तभ्यभामिनी ॥ ३० ॥ नियमायाभवत्तत्रदीक्षिताहिमवत्सु
 ता ॥ प्रथमन्नियमस्तस्याबभूवफलभोजनम् ॥ ३१ ॥ चर्यापश्चात्पाचिन्ताशाम्भवीशाम्भवोजपः ॥ यज्ञियैर्द्वारुभिःशुष्कै
 श्वतुर्द्विक्षुचतुष्कृतम् ॥ ३२ ॥ वह्निसंस्थापनद्वीप्मेतीव्रांशुस्तत्रपञ्चमः ॥ हस्तान्तरेचतुर्वह्नीकृत्वावैश्वानरेष्टिना ॥ ३३ ॥
 तन्मध्यस्थासूर्यबिम्बव्यक्षन्तीवल्कलांशुका ॥ ग्रोष्मन्निन्येवह्निमध्येशिशिरेतोयवासिनी ॥ ३४ ॥ प्रथमम्फलभोगेनद्विती
 यन्तोयभोजनम् ॥ तृतीयन्तुस्वयम्पातिवृक्षपल्लवभोजनम् ॥ ३५ ॥ क्रमेणतूतदापर्णान्निरस्यहिमवत्सुता ॥ निराहारव्रता

का०
१२७

भूत्वातपश्चरणखिन्निका ॥ ३६ ॥ आहारेत्यक्तपण्णाभूद्यस्मादिमवतः सुता ॥ तेनदेवैरपण्णैतिकथितापृथिवीतले ॥ ३७ ॥
पश्चातपत्रतेनैवतोयानाञ्चप्रवेशनैः ॥ एकपादस्थितासातुवसन्तेहिमवत्सुता ॥ ३८ ॥ षडक्षरञ्चपन्तीसाचिरन्तेपेतपोम
हत् ॥ चीरवल्कलसञ्चिताजटासङ्घातधारिणी ॥ ३९ ॥ कृशाङ्गीचिन्तनेशक्ताजिगायतपसामुनीन् ॥ तान्तपश्चरणेशक्तां
रक्षशङ्करःस्वयम् ॥ ४० ॥ आप्यायतिस्मसतदाभयाद्रक्षतिहर्षितः ॥ एवन्तस्यास्तपस्यन्त्याश्चिन्तयन्त्यामहेश्वरम्
॥ ४१ ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणिजग्मुः काल्यास्तपोवने ॥ षट्त्रिवर्षसहस्राणिसंस्कृतावीक्षणात्स्वयम् ॥ ४२ ॥ दैवेनविधिनादे
वीहरयोग्यातदाभवत् ॥ षट्त्रिवर्षसहस्रान्तेयत्रतेपेतपोहरः ॥ ४३ ॥ तत्रक्षणमथोषित्वाचिन्तयामासभामिनी ॥ नियम
स्थाम्महादेवः किम्माक्षानातिनाधुना ॥ ४४ ॥ येनाहंसुचिरन्तेननानुज्ञातातपोरता ॥ लोकेनास्त्यत्रगिरिशः किन्तत्रमुनि
भिःस्तुतः ॥ ४५ ॥ सर्वज्ञः सर्वगोदेवोहरोदेवैर्निगद्यते ॥ ससर्वगस्तुसर्वज्ञः सर्वात्मासर्वहृदतः ॥ ४६ ॥ सर्वभूतिप्र
दोदेवः सर्वभावनभावनः ॥ सतीचमेनकामातायदिचाहवृष्टपञ्चजे ॥ ४७ ॥ सानुरक्तानचान्यस्मिन्सप्रसीदतुशङ्करः ॥
यदिनारदवक्रोत्थोमन्त्रोयस्यात्षडक्षरः ॥ ४८ ॥ यदिभक्त्यामयाजतंहस्तेनप्रसीदतु ॥ सत्यय्यदितपस्तप्तंसत्यश्चारा
धितोहरः ॥ ४९ ॥ सत्यम्भवेद्यदितपोहरस्तेनप्रसीदतु ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ एवञ्चिन्तयन्तीसायदातिष्ठद्

पु०
अ.४६

१२७

राश्रमे ॥ ५० ॥ अधोमुखीदीनवेषाजटावलकलमण्डिता ॥ तदैवब्राह्मणः कश्चिद्ब्रह्मचारीधृतव्रतः ॥ ५१ ॥ कृष्णाजिनो
 त्तरीयेणधृतदण्डकमण्डलुः ॥ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानःस्वर्णगौरैःसुशोभनः ॥ ५२ ॥ जटाभिःपरिवीताभिरुद्रिक्तस्तनु
 देहभृत् ॥ उपस्थितस्तदाकालींशम्भुर्ब्राह्मणरूपधृक् ॥ ५३ ॥ आसाद्यप्रथमङ्कालींसमाभाष्यतदाद्विजः ॥ ज्ञातुम्प्र
 त्यक्षतोरगंश्रोतुमिच्छँश्चतद्वचः ॥ ५४ ॥ वाग्मीविचित्रवाक्येनपप्रच्छगिरिजान्तदा ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ का
 त्वङ्कस्यासिकल्याणिकिमर्थंविज्जनेवने ॥ ५५ ॥ तपश्चरसिदुर्द्वर्षम्मुनिभिःप्रयतात्मभिः ॥ नबालात्वन्नापिवृद्धातरुणी
 चातिशोभना ॥ ५६ ॥ कथम्पतिविज्जनाभीक्ष्णन्तपश्चरसिसाम्प्रतम् ॥ किञ्चातपस्विनीभद्रेकस्यचित्सहचारिणी ॥ ५७ ॥
 तपस्विनःसपुष्पादिसमाहर्तुङ्गतोन्यतः ॥ एतन्ममसमाचक्ष्वयदिगुह्यम्भवेन्नते ॥ ५८ ॥ यदितेहृदयेमन्युःकच्चिद्वस
 तिसम्प्रति ॥ तदाचक्ष्वसमर्थोस्मितमहञ्चापिवारितुम् ॥ ५९ ॥ इत्युक्तातेनविप्रेणगिरिजाथनिजांसखीम् ॥ तस्यो
 त्तरप्रदानायकटाक्षेणन्ययोजयत् ॥ ६० ॥ सासखीविजयातस्यावचनाद्ब्राह्मणन्तदा ॥ प्रोवाचेदय्यथातथ्यव्यीक्षन्तीगि
 रिजामुखम् ॥ ६१ ॥ एतस्यागिरिजस्यतनयेयन्दिजोत्तम ॥ ख्याताचपाव्वतीनाम्नाकालीतिचसुशोभना ॥ ६२ ॥
 ऊचेयन्नचकेनापिशङ्करव्यंषभध्वजम् ॥ वाञ्छन्तीदयितन्तीव्रन्तपश्चरतिवैपतिम् ॥ ६३ ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणितपस्तप

का०
१२८

तिभामिनी ॥ नशङ्कुरोगिरिसुतामद्याप्यभ्युपपद्यते ॥ ६४ ॥ शङ्कुरोगिरिशोदेवः सर्वगः परमेश्वरः ॥ इति स्मगद्यते देवैर्मूर्ति
 भिश्च तपोधनैः ॥ ६५ ॥ किमेनांसनजानाति किंसानौ नास्ति वागिरिः ॥ इति चिन्ता विषण्णेयमद्यनोलभते सुखम् ॥ ६६ ॥
 अप्रार्थितस्त्वमनयादयसे यदि वा सुखम् ॥ तदैनां शङ्करेणाद्यत्वं सङ्गमय सुव्रत ॥ ६७ ॥ इति तस्यावचः श्रुत्वा ब्रह्मचारी तदा
 द्विजः ॥ स्मयमान इदं व्यङ्ग्यं हेलयो वाच पावर्त्तनीम् ॥ ६८ ॥ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अमोघदर्शनश्चास्मि हरश्चानयितुं ह्यमः ॥
 किन्त्वेकत्रिगदाम्यद्य निश्चितं मन्मतं शृणु ॥ ६९ ॥ जानाम्यहं महादेवं तव्यं दामि शृणुष्व मे ॥ वृषध्वजो महादेवो भूतिलो जटा
 धरः ॥ ७० ॥ व्याघ्रचर्मशुकश्चैकः सर्वो तो गजकृतिना ॥ कपालधारी सर्पपौर्धैः सर्वगात्रेषु वेष्टितः ॥ ७१ ॥ विषदग्धगल
 रुयक्षो विरूपाक्षो विभीषणः ॥ अव्यक्तजन्मा स ततः कृहभोग्यविवर्जितः ॥ ७२ ॥ ज्ञातिभिर्बान्धवैर्हीनो भक्ष्यभोज्यविवर्जितः
 ॥ स्मशानवासी स ततः स तसङ्गपरिवर्जितः ॥ ७३ ॥ गर्ज्जद्विष्वक् टैस्तीक्ष्णैर्भूतौर्धैः परिवारितः ॥ शृङ्गाररसहीनश्च भा
 र्यापुत्रविवर्जितः ॥ ७४ ॥ केन वा कारणेन त्वम्भर्तारन्तं समीहते ॥ पूर्वश्रुतं मया चैव तस्यापरमिदं कृतम् ॥ ७५ ॥ शृणुते नि
 गदाम्यद्यदिते गृह्णोचते ॥ दक्षस्य दुहिता सा ध्वी सती वृषभवाहनम् ॥ ७६ ॥ वव्रे पतिम् पुरा देवात्सम्भोगपरिवर्जितम् ॥ क
 पालिजायेत सती दक्षेण परिवर्जिता ॥ ७७ ॥ यज्ञभागप्रदानाय शम्भुश्चापि विवर्जितः ॥ साथतेनापमानेन भृशं शोकाकु

पु०
अ० ४६

१२८

लासती ॥ ७८ ॥ तत्याजस्वान्प्रियान्प्राणाँस्तयात्यक्तश्चशङ्करः ॥ त्वंस्त्रीरत्नन्तवपिताराजानिखिलभूभृताम् ॥ ७९ ॥ तथा
विधम्पतिङ्कस्मादुग्रेणतपसेहसे ॥ देवेन्द्रोवाधनेशोवापवनोवाप्यपाम्पतिः ॥ ८० ॥ अग्निर्वान्यःसुरोवापिस्वर्वाँद्यावश्वि
नावपि ॥ विद्याधरोवागन्धर्वोनागोवामानुषोथवा ॥ ८१ ॥ रूपयौवनसम्पन्नःसमस्तगुणसंयुतः ॥ सतेयोग्यःपतिःश्री
मानुदारकुलसम्भवः ॥ ८२ ॥ येनत्वम्बहुरत्नौघपूरितेनर्घविस्तृते ॥ माल्यप्रवरसंयुक्तेधूपचूर्णैःसुवासिते ॥ ८३ ॥ मृ
द्वास्तरणसंयुक्तेविस्तृतेसुमनोहरे ॥ चारुप्रासादगर्भस्थेजाम्बूनदविचित्रिते ॥ ८४ ॥ शय्यातलेसमासाद्यसयोग्यस्ते
भवेत्पतिः ॥ एवञ्ज्ञात्वाद्यसुभगेयदिवाञ्छसिशङ्करम् ॥ ८५ ॥ किन्तेतपोभिःसुतरामहन्तय्योजयेत्वया ॥ ॥ मार्कण्डे
यउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वातदाकालीब्राह्मणस्योत्तरन्तदा ॥ ८६ ॥ मितन्तथ्यञ्जगादैर्नम्ब्राह्मणङ्कोपसंयुता ॥ ॥ काल्यु
वाच ॥ ॥ नजानासिहरन्देवन्त्वञ्जानामीतिभाषसे ॥ ८७ ॥ बहिर्यद्दृश्यतेतत्तेकथितद्विजनन्दन ॥ यस्यभावन्नजानन्तिसे
न्द्राब्रह्मादयःसुराः ॥ ८८ ॥ तस्यत्वविप्रतनयश्शिशुर्ज्ञास्यसिकिम्भवम् ॥ यच्छ्रुतम्भवतानीचवदनाद्भाषितल्लघु ॥ ८९ ॥
इतस्ततस्तुश्रुत्वैवभाषसेत्वन्रदृष्टवान् ॥ तस्मात्त्वत्तोवरन्नाहव्वाञ्छयेनापिवापतिम् ॥ ९० ॥ अन्यद्वदनवच्चतोवाञ्छयेहर
सङ्गमम् ॥ इत्युक्तागिरिजाविप्रमवलोक्यसखीमुखम् ॥ ९१ ॥ इदमाहृतदाकालीसंशयारूढचेतना ॥ महताचिन्तनेनेहत

१ तेइति त्वयेत्यर्थः कर्तुः शेषत्वविवक्षायांषष्ठी ।

का०

१२९

पसाराधितोहरः॥१२॥तन्ममाग्रेविप्रसुतोनिन्दितुर्व्याक्यमुक्तवान्॥तदहश्चापनेष्यामिस्तुतिवाक्येनसाम्प्रतम्॥१३॥महा
 त्मनाञ्चयोनिन्दांशृणोतिकुरुतेथवा॥तयोरोगःसमम्पूर्वम्प्यातातमुखाच्छ्रुतं॥१४॥तस्मात्तदपनेष्येहन्तन्निषेधविप्रकम्
 ॥इत्युक्त्वासासखीङ्कालीशम्भुसङ्गतमानसा॥१५॥आगःसम्मार्जनायाशुहरंस्तोतुमुपाक्रमत्॥काल्युवाच॥नमःशिवाय
 शान्तायकारणत्रयहेतवे॥निवेदयामिचात्मानन्वङ्गतिःपरमेश्वर॥१६॥विज्ञानसौभाग्यसुहृद्गतायतेप्रपञ्चहीनायहिरण्य
 बाहवे॥नमोस्तुनारायणपद्मसम्भवप्रधानबीजायजगद्धितायते॥१७॥इतिस्तुवन्तीम्पुनरेवसद्विजस्तदावचःकिञ्चिदुदीरि
 तुम्पुनः॥समीक्ष्यकालीमकरोत्सयत्नकम्बुद्वासमाचष्टसखीङ्गिरेःसुता॥१८॥अयन्दिजःकिञ्चनवक्तुमिच्छत्युग्रंहरश्चा
 पिनसव्विद्वानः॥निन्दन्नहिप्राणहरींहरस्थनिंदामहंश्रोतुमिहक्षमामि॥१९॥यावद्भूरिवचोऽस्याहन्नशृणोम्यधुनासखि॥ग
 च्छामितावद्दूरायसमुत्तिष्ठामिमत्प्रिये॥१००॥इत्युक्त्वासातयासरूपासहिताहिमवत्सुता॥प्रतस्थेथसमुत्थायतमुत्सृज्यद्विजं
 हठात्॥१॥अथशम्भुर्निजरूपमास्थायहिमवत्सुताम्॥तंसमुत्सृज्यगच्छन्तींहरःस्मेरमुखोन्वयात्॥२॥अहंहरोमहादेवोमां
 संस्तौषिनचाधुना॥सम्मुखीभवहेकालिसमाश्वासयशाङ्कुरि॥३॥इत्युक्त्वासमहादेवोगच्छन्त्याःपुरतोगतः॥प्रसार्यहस्तौ
 काल्यास्तुगतान्तस्याविरोधयन्॥सावीक्ष्यशम्भुवदनन्तक्षणादभवद्वठात्॥४॥अधोमुखीतडिद्वातचकितेवगिरेःसुता॥म

१ आगः पापापराधयोः ।

पु०

अ.४६

१२९

न्दाक्षम्प्रोति लज्जाभिः साजडेवतदाभवत् ॥ ५ ॥ वक्तुश्च नाशकत्किञ्चिद्विवक्षुरपि भाविनी ॥ मनोरथानां सिद्ध्या तु सुधाभिरिव पू-
 रितम् ॥ ६ ॥ शरीरमभवत्तस्यामुदापूर्णन्दिजोत्तमाः ॥ षट्त्रिंशत्सहस्रैस्तु तपःक्लेशमविन्दत ॥ ७ ॥ यतङ्गणात्समुत्सृज्य सम्मोद-
 मुदिताभवत् ॥ ताश्च वीक्ष्य तथा भूताम्प्रणयादृषभध्वजः ॥ ८ ॥ कामेन भस्मरूपेण गात्रस्थेन च मोहितः ॥ अथ तां विवर्होद्विक्तः
 समेत्य दृषभध्वजः ॥ ९ ॥ सम्बोधयन्निदञ्चाटुवचनम्प्रोक्तवान्मुदा ॥ न ते सुन्दरि माव्वैकुङ्किञ्चनापित्व मीहसे ॥ १० ॥
 तपःक्लेशं स्मरन्ती किमिह द्रुप्यसि साम्प्रतम् ॥ अहञ्च परितप्यामि त्वामृतं सुभगे मम ॥ ११ ॥ समयाद्यत्समारब्धन्तपस्तत्तु-
 न्तव्यासमम् ॥ सानुरक्तोऽथ संस्कृत्य भविष्यामि त्वया प्रिये ॥ १२ ॥ अधुना समतीतो मे यः कृतः समयो मया ॥ तपसे भवती
 चापि तपसैव सुसंस्कृता ॥ १३ ॥ सञ्चिन्तनेन जप्येन तीव्रेण तपसा तदा ॥ मूल्येन महता क्रीतो दासो ह्यहम्मान्नियोजय ॥ १४ ॥
 ॥ त्वदङ्गानां संस्करणे जटानाञ्च प्रसाधने ॥ प्रमुच्य वल्कलङ्गात्राञ्चाव्वैशुकनिवेशने ॥ १५ ॥ हारनूपुरकेयूरकाञ्चयादिपरि-
 धापने ॥ द्रुतन्नियोजय शुभेयदिस्नेहोस्ति मादृशि ॥ १६ ॥ निर्दग्धो यो मया कामो भस्मरूपेण भक्तनौ ॥ स्थितो माम्प्रति
 कृत्येव त्वदग्रे दग्धुमिच्छति ॥ १७ ॥ तस्मादुद्वरमाङ्कामादग्नौ रिव मनोहरे ॥ त्वदङ्गामृतदानेन प्रसीद दायिते मम ॥ १८ ॥
 इति श्रीकालिकापुराणे पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ श्रुत्वा वचः शम्भोर्गिरिजातीव हर्षिता ॥ मेने

क्र०
१३०

प्राप्तन्तदाशम्भुंसुन्दरन्दयितम्पतिम् ॥ १ ॥ अथप्राह तदा काली सखीवक्त्रेण शङ्करम् ॥ यथा स शृणुते वाक्यं श्रोतुमिच्छंश्च शङ्करः
॥ २ ॥ न सन्धावति भेदेन प्रवर्तन्ते त्रसज्जनाः ॥ मर्यादया हरस्तन्मे पाणिङ्गुला तु शङ्करः ॥ ३ ॥ पितृदत्ता भवेत्कन्या तपोदत्ता भवे
न्न हि ॥ तपसा चेत्प्रदत्ता हम्मान्ता तश्च प्रदास्यति ॥ ४ ॥ तस्मात्सम्प्रार्थ्य पितरं हि मवन्तन्न गेश्वरम् ॥ वैवाहिकेन विधिना पाणिङ्गु
ला तु मे हरः ॥ ५ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा विररामाथ काली लज्जा समन्विता ॥ हरो पितृद्वयः सत्यन्तथ्यर्थी ग्यन्तदाग्रही
त् ॥ ६ ॥ ततः ससगणः शम्भुस्तत्र वासन्तदा करोत् ॥ गङ्गावतरणे सानौ यथा पूर्वन्तथा धुना ॥ ७ ॥ काली पितुर्गृह्यता स
खीभिः परिवारिता ॥ नालोकयन्ती सा दीना गुरुणा बद्धं न सती ॥ ८ ॥ एतस्मिन्नन्तरे सप्तमरोचिप्रमुखान्मुनीन् ॥ चिन्तया
मासशशिभृत्कालीम्प्रार्थयितुन्तदा ॥ ९ ॥ चिन्तिताः सप्तमुनयस्तत्क्षणान्मदनारिणा ॥ आकृष्टा इव केनापितस्स काशमुपा
गताः ॥ १० ॥ तान्मुनीन्ददृशे शम्भुः सप्ताग्नीनिव दीपितान् ॥ अरुन्धतीर्व्यंशिष्ठस्य सकाशे ददृशे सतीम् ॥ ११ ॥ अरुन्ध
तीन्ततो दृष्ट्वा वशिष्ठस्य समीपतः ॥ मेनेयोषिर्ब्रह्मन्धर्म्यम्मुनिभिश्चाप्यवर्जितम् ॥ १२ ॥ ततस्ते मुनयः सर्वे सम्पूज्य वृषभ
ध्वजम् ॥ इदमूचुः प्रहर्षेण स्मरणाकर्षिताः प्रियम् ॥ १३ ॥ ऋषय उचुः ॥ यत्प्रत्यक्षं दृश्यते शुद्धरूपञ्चन्द्रप्रख्यञ्चन्द्रखण्डो
पशोभि ॥ अन्तःप्रज्ञम्भावितन्तन्मुनीनाम्भाग्यन्दृष्टम्भागधेयेन मुक्तैः ॥ १४ ॥ प्रज्ञातन्त्रन्ध्यानतन्त्रम्पुरस्तान्नित्यन्धयेय

१ ध्यानयन्त्रं ध्यानयुक्तं ध्यानगम्यमिति वा पाठः ।

पु०

अ. ४६

१३०

ध्यायिनांस्वप्रकाशम् ॥ पुञ्जीभूतम्बाह्यतत्वेनशश्वद्योगप्राप्यन्धामशम्भोरुदारम् ॥ १५ ॥ दृष्टायस्यैवाग्रभागंसनेत्र
 न्त्राणायस्यादर्शनंसूर्य्यतुल्यम् ॥ तद्वामेदंस्थानसर्वस्यनित्यम्भक्त्यास्तुत्यन्तन्मः शम्भुदेहम् ॥ १६ ॥ प्रकाशतेयः प्रथ
 मादिभागतः स्थितः सवामेयइहैवनेता ॥ सोस्माकमस्तुप्रथमंस्वसिद्धयैहरस्यशक्त्याविधृतोललाटे ॥ १७ ॥ यःप्रधाना
 त्मकः सत्वरजोभ्यान्तमसान्वितः ॥ पुरुषः सर्वजगतांसहरोनः प्रसीदतु ॥ १८ ॥ इतिसंस्तुत्यदेवेशम्भुनयोविनयानताः ॥
 ऊचुः किमर्थम्भवतास्मृतास्तन्नोनिगद्यताम् ॥ १९ ॥ तेषान्तद्वचनंश्रुत्वाशङ्करः प्रहसन्निव ॥ जगादतान्मुनीन्सर्वाना
 भाष्यचपृथक्पृथक् ॥ २० ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ हितायसर्वजगतांसम्भोगायात्मनस्तथा ॥ दारान्ग्रहीतुमिच्छामित
 थासन्तानवृद्धये ॥ २१ ॥ सहायन्तत्रकुर्वन्तुभवन्तोममसाम्प्रतम् ॥ मदर्थेचततः कालीय्यौचन्तान्तुहिनाचलम् ॥ २२ ॥
 महतातपसाकालीमाम्पतिर्ल्लघुविन्दताम् ॥ किन्तुग्रहिष्येविधिनातस्माद्याचन्तुतङ्गिरिम् ॥ २३ ॥ यथायथास्वयङ्काली
 शैलोदातुंसमुत्सहेत् ॥ तथातथाविदध्वंहियूयव्यौग्विभवान्विताः ॥ २४ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ हरंसम्बोध्यमुन
 योह्यगच्छन्गिरिराङ्गहम् ॥ तेनप्रपूजितास्तेतुप्रोचुस्तम्भुनयोगिरिम् ॥ २५ ॥ यश्चन्द्रशेखरोदेवोदेवदेवश्चयोमतः ॥
 शापानुग्रहणेशक्तोयएकोजगताम्पतिः ॥ २६ ॥ यःसंहरतिसर्वाणिजगन्तिप्रलयोद्भवे ॥ योविभूतिप्रदोभक्तेनानारू

का०

१३१

पोमनोहरः ॥ २७ ॥ सतेदुहितरङ्गालीम्भार्यामादातुमिच्छति ॥ यदिपश्यसित्वय्योग्यव्वरन्तदुहितुःसमम् ॥ २८ ॥
 तदाप्रयच्छतनयाङ्गालींशशिभृतेगिरे ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ इत्युक्तस्तैर्गिरिपतिश्चिरंस्वहृदयस्थितम् ॥ २९ ॥
 दुहितुश्चप्रियञ्ज्ञात्वाप्राप्यसद्वचनान्मुदम् ॥ आहचेदम्प्रकाशेनयुष्माभिस्त्वहमागतैः ॥ ३० ॥ पावितोमुनिशा
 दूलेः पूरितश्चमनोरथः ॥ दास्यामिशम्भवेपुत्रोऽय्युष्माभिः प्रार्थितस्त्वहम् ॥ ३१ ॥ पूर्वमेवतपस्तप्त्वातयेशः पतिरीहि
 तः ॥ धातुर्नियोजनमिदङ्कोन्यथाकर्तुमुत्सहेत् ॥ ३२ ॥ कोन्यः प्रार्थयितुं शक्तः सुताम्ममविनाहरात् ॥ हरेणावगृहीतायाता
 मन्यः कः समुत्सहेत् ॥ ३३ ॥ हरङ्गृहीत्वामनसानान्यं सापीहवाञ्छति ॥ इत्युक्त्वा मेनया सार्द्धं सुतान् दान्तुश्च शम्भवे ॥ ३४ ॥
 अङ्गीकृत्य विसृष्टास्तेत्यनुप्रापुर्महेश्वरम् ॥ ते गत्वामुनयः सर्वे मरीचिप्रमुखा द्विजाः ॥ ३५ ॥ शैलराजो यदा चष्टत दूचुर्मदना
 रये ॥ हिमवाँस्तनयान् दातुन्तुभ्यमुत्सहेत्ते हर ॥ ३६ ॥ यदि दानीन्त्वया कर्तुं न्यज्यते क्रियतान्तु तत् ॥ अस्माँश्चाप्यनुजानीहि
 हरगन्तु त्रिजास्पदम् ॥ ३७ ॥ सिद्धञ्ज्ञात्वा हरः साध्यम्मुदितस्तान्विसृष्टवान् ॥ यथायोग्यं समाभाष्य क्रमादेकैकशो मुनीन्
 ॥ ३८ ॥ कालीविवाहावसरेयूयमायातमाप्रति ॥ इति ते वै हरेणोक्तम्प्रतिश्रुत्यर्षयो ययुः ॥ ३९ ॥ अथान्योन्यप्रियतया कृ
 त्वा कृत्वा गतागतम् ॥ समयङ्कारयामास विवाहाय हरोगिरिम् ॥ ४० ॥ माधवे मासि पञ्चम्यां सिते पक्षे गुरोर्दिने ॥ चन्द्रे चो

पु०

अ. ४६

१३१

तरफलगुन्याम्भरण्यादौस्थितेरवौ ॥ ४१ ॥ आगतामुनयस्तत्रमरीचिप्रमुखामुहुः ॥ हरेणचिन्तिताःसर्व्वे तथा ब्रह्मादयः सु
 राः ॥ ४२ ॥ तथाचसर्व्वेदिक्पालामुनयश्चतपोधनाः ॥ शच्यासहतथाशक्रोब्रह्माण्याद्यास्तुमातरः ॥ ४३ ॥ नारदश्चगत
 स्तत्रदेवर्षिर्ब्रह्मणःसुतः ॥ एतैःपरिचरैःसार्द्धङ्गणैराप्यायितःस्वकैः ॥ ४४ ॥ वैवाहिकेनविधिनागिरिपुत्रींहरोग्रहीत् ॥
 विवाहेगिरिजाशम्भोःसर्प्यायेष्टौतनौस्थिताः ॥ ४५ ॥ तेजाम्बूनदसन्नद्धाअलङ्कारास्तदाभवन् ॥ द्विभुजोभून्महादेवोजटाः
 केशत्वमागताः ॥ ४६ ॥ शिरःस्थितश्चन्द्रखण्डःसोऽन्विषाज्वलितोभवत् ॥ ललाटनेत्रमभवत्तदारत्नमहार्घकम् ॥ ४७ ॥ वि
 चित्रवसनव्याघ्रकृत्तिरासीत्तदाद्विजाः ॥ विभूतिलेपोत्पस्याभूत्सुगन्धिमलयोद्भवः ॥ ४८ ॥ गौररूपोहरस्तत्रबभूवादुतद
 र्शनः ॥ ततोदेवाःसगन्धर्वाःसिद्धविद्याधरोरगाः ॥ ४९ ॥ विस्मयम्परमञ्जुर्हरन्दृष्ट्वातथाविधम् ॥ हिमवान्मुदितश्चासी
 त्सहपुत्रैश्चमेनया ॥ ५० ॥ ज्ञातयश्चास्यमुमुदुर्हरन्दृष्ट्वातथाविधम् ॥ इदम्ब्रह्मातत्रजगौहरन्दृष्ट्वा मनोहरम् ॥ ५१ ॥ सर्व्वे
 शिवकरय्यैस्मात्सुवेशमभवत्सुराः ॥ तस्माच्छिवोयल्लोकैषुनामाख्यातोधिकःशिवः ॥ ५२ ॥ महेश्वरमुमायुक्तमीदृशय्यैः
 स्मरेद्बृदा ॥ सततन्तस्यकल्याणव्यञ्जितश्चभविष्यति ॥ ५३ ॥ एवङ्कालीमहामायायोगनिद्राजगत्प्रसूः ॥ पूर्व्वन्दाक्षायणी
 भूत्वापश्चाद्विरिसुताभवत् ॥ ५४ ॥ स्वयंसमर्थापिसतीकालीसम्प्राप्तिंहरम् ॥ तथाप्युग्रन्तपस्तेपेहितायजगतांशिवा ॥ ५५ ॥

का० एवंसम्मोहयामासकालिकाचन्द्रशेखरम् ॥ इत्येतत्कथितं सर्व्वन्त्यक्तदेहासतीयथा ॥ ५६ ॥ हिमवत्तनयाभूत्वापुनःप्रापमहे
 १३२ श्वरम् ॥ इदं यैः कीर्तयेत्पुण्यङ्कालिकाचरितं द्विजाः ॥ ५७ ॥ नाधयो व्याधयस्तस्य दीर्घायुः स च जायते ॥ इदं विचित्रम्परम
 मिदङ्कल्याणवर्द्धनम् ॥ ५८ ॥ श्रुत्वापि सकृदेवेदं शिवलोकाय गच्छति ॥ यः श्राद्धे श्रावयेद्विप्रान्कालिकाचरितम् महत् ॥ ५९ ॥
 पितरस्तस्य कैवल्यमाप्नुवन्ति न संशयः ॥ यः श्रावयेद्वा ह्यणानां सन्निधौ वा स भागतः ॥ ६० ॥ तत्र स्वयं हरोगत्वा शृणोति
 सहमायया ॥ इति वः कथितं पुण्यं सर्व्वपापप्रणाशनम् ॥ ६१ ॥ युष्मभ्यं रोचते चान्यद्यत्तत्पृच्छन्तु सत्तमाः ॥ ६२ ॥ इति
 श्रीकालिकापुराणे कालीहरसमागमो नाम षट्चत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ ॥ विचित्रमिदमा
 ख्यातं मन्त्रह्यङ्कालीहरागमम् ॥ पुण्यं पापहरं त्रित्यं श्रुति सौख्यप्रदं चैरम् ॥ १ ॥ भूयः कथय सर्व्वस्य काली तन्वर्धमुत्तमम् ॥
 कथञ्जहार गौरी वा कथं भूताथ कालिका ॥ २ ॥ केन वा कारणेनाशु कृष्णा गौरी त्वमागता ॥ तन्नः कथय तत्त्वेन मुनिश्रेष्ठ द्विजो
 त्तम ॥ ३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इदं तु महदाख्यानं कथयिष्यामि बोधुना ॥ महर्षयस्तच्छृण्वन्तु तत्त्वेन शुभदम्पर
 म् ॥ ४ ॥ एतदौर्व्वम्पुराराजासगरः पृष्ठवान्मुनिम् ॥ स तद्यथा समाचष्ट तद्बोधनिगदाम्यहम् ॥ ५ ॥ पुरा भूत्सोमवंशे
 च स गरो नाम पार्थिवः ॥ स श्रीमान्बलवान्दक्षः सर्व्वशास्त्रार्थपारगः ॥ ६ ॥ सो भूदेकरथेनैव जित्वा सर्वान्महीभुजः ॥ सा

पु.

अ. ४७

१३२

र्वभौमोनरपतिःसर्वराजगुणैर्युतः ॥ ७ ॥ तम्प्राप्तराज्यंराजानंसागरम्पार्थिवोत्तमम् ॥ सभाजयितुमत्यर्थम्मुन
 यःसमुपागताः ॥ ८ ॥ प्राच्योदीच्यामहात्मानोदाक्षिणात्यास्तथोत्तराः ॥ मुनयोब्राह्मणाश्चैव नृपन्द्रष्टुंसमागमन्
 ॥ ९ ॥ आगतेष्वथसर्वेषुमहात्माज्वलनोपमः ॥ और्वोनाममुनिःश्रीमानागतोनन्दितुन्नृपम् ॥ १० ॥ तमागत
 म्मुनिन्द्रष्टुज्वलन्तमिवपावकम् ॥ सपर्ययामहत्यातुसगरस्तमपूजयत् ॥ ११ ॥ पाद्यमाचमनीयश्चदत्तैवार्घपुरोग
 मम् ॥ निवेशयामासचतम्मुनिश्रेष्ठञ्चरसने ॥ १२ ॥ उवाचचमहात्मानमौर्वससगरोन्नृपः ॥ प्रणम्यचयथायोग्यकुश
 लन्तइतिद्विजम् ॥ १३ ॥ सचप्राहुमुनिश्रेष्ठोनरराजसदामम ॥ सर्वत्रकुशलन्त्वान्तुद्रष्टुकुशलमुत्सहे ॥ १४ ॥ त्वत्तःको
 न्योस्तिकुशलोपृथिव्यांसर्वराजसु ॥ यएकःसञ्जिगायाशुभवान्सकलपार्थिवान् ॥ १५ ॥ कुशलवर्द्धतान्नित्यन्तवराज
 वरोत्तम ॥ यथानीत्यासदाचारैःपृथिवीसाधिभूपते ॥ १६ ॥ तववृद्धौजगद्विर्वृद्धौचेष्टान्ततःकुरु ॥ शुभ्रांशुवृद्धौसत
 तंसागरस्येववर्द्धनम् ॥ १७ ॥ प्रथमंसद्गुणैरात्माक्रियतान्नृपयोजनम् ॥ ततःस्वभार्यामहिषीक्रियतान्तद्गुणैर्युता ॥ १८ ॥
 नित्यासध्यौजिताचेत्स्याद्वनितास्वयमेवहि ॥ स्वगुणेषुप्रवेक्ष्यन्तीमहत्यपिधृतव्रता ॥ १९ ॥ श्रूयतेहिमवत्पुत्रीशम्भुस
 ङ्गतमानसा ॥ क्रियाभ्युपायैर्बहुभिःशम्भुनासाप्रयोजिता ॥ २० ॥ ततोतिमहताप्रेम्णाशङ्करस्याथपार्वती ॥ शरीरमर्द्धम

का०
१३३

हरत्तस्यैवानुमतेसती॥ २१॥ अर्द्धनारीश्वरस्तेन तदा प्रभृतिशङ्करः॥ अभवन्नृपशार्दूलनान्याम्भार्याङ्गहीवान् ॥ २२ ॥ तस्मा
त्त्वमपिराजेन्द्रस्वजायामात्मनोत्तरे॥ गुणैः सद्योजयलघुसद्योजयततः सुतम् ॥ २३ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्यौर्वभाषि
तं श्रुत्वा स गरोपि मुदान्वितः॥ इदम्मुनिमपृच्छत्स नृपतिः स्मितसन्ततः ॥ २४ ॥ ॥ सगर उवाच ॥ ॥ कथं सागिरिजा देवी का
या र्द्धमहरत्सती ॥ शङ्करस्य द्विजश्रेष्ठ तदहं श्रोतुमुत्सहे ॥ २५ ॥ नीत्यायया वायोक्तव्या स्वात्मा भार्या सुतोऽथवा ॥ तान्नीतिश्च
सदाचारसंहितां श्रोतुमुत्सहे ॥ २६ ॥ राजनीतिं स तान्नीतिमन्येषां च कृतात्मनाम् ॥ पृथक्पृथक् श्रोतुमिच्छुरहन्त्वान्नाथये द्विज
॥ २७ ॥ यदि गुह्यमिदं ब्रह्मन्न तदा श्रोतुमुत्सहे ॥ तथानाज्ञापयामित्वां श्रोतुमिच्छुश्च तत्समम् ॥ २८ ॥ कृपया कथनीयश्चे
त्तदा कथय तन्मुने ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ॥ इत्येवं सगरेणोक्तौर्ध्वोपि द्विजसत्तमः ॥ २९ ॥ प्रत्युवाच महात्मानङ्क
पालुस्तत्र भूपतौ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यद्यत्पृष्ठमिह त्वया ॥ ३० ॥ यथा हरस्य तन्वद्वं भूभृत्पुत्रापुराह
रत् ॥ यथानीतिस्त्वया कार्ययत्र यत्र नृपोत्तम ॥ ३१ ॥ सर्वेषां सदाचारङ्गमाद्वक्ष्यामि तच्छृणु ॥ यदोढा हिमवत्पुत्री शङ्क
रेण महात्मना ॥ ३२ ॥ कियन्तं स तदा कालन्तत्र निन्ये स होमया ॥ रममाणस्तया सार्द्धं सानौ कुञ्जे दरीषु च ॥ ३३ ॥ विजहार
चिरन्तत्र पार्वती म्मोदयन् हरः ॥ अथ काले तु सम्प्राप्तेश्च भुः कैलासपर्वतम् ॥ ३४ ॥ स गणो भार्गव्या सार्द्धं मगच्छन्निदिवो

तु०

अ. ४७

१३३

पमम् ॥ सतयाक्रीडमानश्चत्यक्तध्यानात्मचिन्तनः ॥ ३५ ॥ तद्वक्त्रचन्द्रेनेत्राणिचकोरानिवचाकरोत् ॥ पुष्पाणिकवि
 दाहृत्यगिरिजाम्प्रतिशङ्करः ॥ ३६ ॥ सर्वाङ्गसङ्गिनीमालाव्यिंदधेतिमनोहराम् ॥ कदाचिदादर्शतलेयुगपच्चात्मनोमुखम्
 ॥ ३७ ॥ मुखन्तथैवापर्णायावीक्षाश्चक्रेवृषध्वजः ॥ कदाचिन्मृगनाभीनाविलेपैर्गन्धपत्रकम् ॥ ३८ ॥ तस्याघनस्तनयु
 गेविलिलेखस्मरान्तकः ॥ गन्धसारविलेपेनतिलकान्यम्बिकातनौ ॥ ३९ ॥ ललाटेचाकरोच्चारुचन्द्रवद्वनसन्धिषु ॥ उमा
 निर्व्याससंसक्तकेशपाशेषुचित्रकम् ॥ ४० ॥ चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमैस्सविलेपनैः ॥ चकारयेनतस्यास्तुकेशपाशोव्यरा
 जत ॥ ४१ ॥ नर्तनायावकीर्णस्यशिखिपुच्छस्यसाम्यधृक् ॥ जाम्बूनदमयाञ्जुद्वान्कुण्डलाद्यान्मनोहरान् ॥ ४२ ॥ अल
 ङ्कारानुमादेहेसमकार्षीद्वृषध्वजः ॥ तैर्जाम्बूनदसम्भूतैर्योजितैर्गिरिजातनुः ॥ ४३ ॥ विभातिजलदापूर्णैकालिकेवतडिङ्गणैः
 ॥ सर्वैर्दिव्यैरलङ्कारैर्न्नारत्नैःसदंशुकैः ॥ ४४ ॥ सम्पूर्णमण्डिताकालीसादृश्यम्प्रकृतेर्दधौ ॥ एवंसदासानुरागस्तस्यांशम्भुर्ज
 गत्पतिः ॥ ४५ ॥ जगद्वितायचिक्रीडकाल्यादयितयासह ॥ कालीचजगताम्मातामहामायाजगन्मयी ॥ ४६ ॥ योगनिद्रा
 जगद्बुद्धिर्विद्याविद्यात्मिकाखिला ॥ प्रकृतिःपरमामूर्तिःसर्गान्तस्थितिकारिणी ॥ ४७ ॥ सम्मोह्यशङ्करय्यत्नाजगताञ्चहितै
 षिणी ॥ रेमेतेनसमन्देवीचन्द्रिकेवसुधांशुना ॥ ४८ ॥ अथैकदास्मरहरःकैलासाग्रेसहोमया ॥ रममाणोमुदायुक्तोददृशेप्सरसः

का०

१३४

शुभाः ॥४९॥ रूपयौवनसम्पन्नाः सर्वालक्षणसंयुताः ॥ तासाम्मध्यगतावेश्याउर्वशीचमनोहरा ॥ ५० ॥ ताः सर्वारक्त
 गौराङ्गः सर्वालङ्कारभूषिताः ॥ मुनीनाञ्चमनोत्यर्थशक्तमोहयितुं हठात् ॥ ५१ ॥ ताः प्रणम्यहरन्द्वागिरिजाञ्चमनोरमाम्
 ॥ अग्रेप्राञ्जलयस्तस्थुस्तद्गीतिनतमस्तकाः ॥ ५२ ॥ अथप्राहतदाभर्गः पार्वतीमिदमद्भुतम् ॥ तासांसमक्षन्तस्यान्तुभा
 वितस्याद्यदप्रियम् ॥ ५३ ॥ कालिभिन्नाञ्जनश्यामेउर्वश्याद्यप्सरोगणैः ॥ त्वयेहस्त्रीस्वभावेनसल्लापः क्रियतामिति ॥
 ॥ ५४ ॥ तच्छ्रुत्वावचनन्तस्ययथायोग्यञ्चसोर्वशी ॥ अप्सरसःसमाभाष्यविसृष्टागिरिजातया ॥ ५५ ॥ अथसाक्रो
 धवशगापार्वतीभर्गभावितात् ॥ कालिभिन्नाञ्जनश्यामेत्युदितात्यभवत्क्षणात् ॥ ५६ ॥ साचाप्सरसाम्पुरतोवर्णोद्दे
 शविकत्थनम् ॥ नसेहेमन्युनायुक्तागिरिजेन्दुकलाभृतः ॥ ५७ ॥ अथसारोषसंयुक्तात्यक्त्वावृषभवाहनम् ॥ अपहृतेशै
 लसानौरोषापह्नुतिमागता ॥ ५८ ॥ मार्गमाणोथविरहव्याकुलोवृषवाहनः ॥ नाससादकियत्कालम्पार्वतीम्पर्वतोत्तमे ॥
 ॥ ५९ ॥ विरहव्याकुलंज्ञात्वास्वयंसापार्वतीहरम् ॥ आत्मानन्दर्शयामासगिरिसानावपह्नुते ॥ ६० ॥ तामासाद्यततः
 शम्भुः किमर्थमभजः प्रिये ॥ मानम्मनोनुदन्देविविशीर्णंइवचाब्रवीत् ॥ ६१ ॥ भर्तुरागः पुरन्ध्रीणाम्मानग्रहणकारणम् ॥ त
 द्विनाग्रहणात्तस्यभीरुप्राप्नोतिवाच्यताम् ॥ ६२ ॥ तस्मात्किमर्थमकरोरोषंत्वञ्जलजानने ॥ तदाचक्ष्वद्भुतङ्कान्तेमनोमेनप्र

पु०

अ.४७

१३४

सीदति ॥ ६३ ॥ इत्युक्ताशङ्करो देवोन्तामालिङ्गितुमुद्यतः ॥ कालीतच्चरयामासवचनञ्चाब्रवीदिदम् ॥ ६४ ॥ नदृष्टपूर्वाकिमहर्ष्येनभिन्नाञ्जनोपमा ॥ क्रियतेमयिभूतेशभवताप्सरसाम्पुरः ॥ ६५ ॥ जातिहीनवृत्तिहीनरूपहीनमदक्षिणम् ॥ हीनाङ्गमतिरिक्ताङ्गन्तेनदोषेणनाक्षिपेत् ॥ ६६ ॥ इतिब्रह्मापुराग्राहवेदौघार्थविनिश्चयम् ॥ तञ्चावमन्यभवतापरिहासोभ्यभाष्यत ॥ ६७ ॥ यावन्नमेशरीरस्यभवित्रीस्वर्णगौरता ॥ नसमेष्येत्वयातावदितिसत्यम्ब्रवीमिते ॥ ६८ ॥ शरीरगौरतांशम्भोनसमेष्येत्वयाविना ॥ तत्रमेशृणुसन्धायआत्मनःशिरसाशपे ॥ ६९ ॥ इत्युक्तासातदादेवोतस्यैवपुरतोययौ ॥ महाकोपीप्रपाताख्यंहिमवत्सानुमुत्तमम् ॥ ७० ॥ महादेवोपितम्भाव्यञ्जानेनकृतनिश्चयम् ॥ अर्थञ्ज्ञात्वातदापर्णीसर्वज्ञोनाप्यवारयत् ॥ ७१ ॥ सागत्वापूर्ववत्तत्रशम्भुसङ्गतमानसा ॥ शतमाराधयामासवर्षाणिवृषभध्वजम् ॥ ७२ ॥ एकम्पादंसमुत्क्षिप्यवामेनाक्रम्यसाक्षितिम् ॥ उत्तराभिमुखीभूत्वानिराहारानिरन्तरम् ॥ ७३ ॥ वैयाघ्रचर्मवसनासोर्द्ध्वमूर्ध्वानासती ॥ ज्योतिर्मयम्परंशान्तंशिवंशिवकरवर्णम् ॥ ७४ ॥ आत्मस्वरूपतत्त्वज्ञातत्वेनाराधयद्वरम् ॥ ताञ्चिन्तयन्तीम्परमन्निश्चलान्तत्त्वमानसाम् ॥ ७५ ॥ मेनेमुनिगणःस्थाणुर्योनजानातितत्त्वतः ॥ एवन्तस्यास्तपस्यन्त्याजग्मुर्वर्षाणि वैशतम् ॥ ७६ ॥ अन्येषाञ्चयथाशश्वदेकनृपतिसत्तम ॥ ततस्तांशतवर्षान्तेशङ्करोयोगतत्परः ॥ ७७ ॥ आत्मानन्दर्शयामासक्रमा

का०

१३५

देकंसंज्ञपम् ॥ प्रथमन्दर्शयामासब्रह्माणश्चहरन्तितः ॥ ७८ ॥ ततस्तुशाम्भवन्देहन्ततस्तेषामथैकताम् ॥ ज्योतिर्मयत्वं शुद्ध
त्वं सर्वेषां हेतुतान्तथा ॥ ७९ ॥ ततस्तुशम्भुरूपं सदर्शयामास शङ्करः ॥ योगनिद्रामहामायाय्यैगिनीङ्कालिकाम्बिकाम् ॥ ८० ॥
प्रथमन्दर्शयित्वा तु तस्याः प्रकृतिरूपताम् ॥ पश्चात्सापार्वतीत्येवङ्कृमात्तस्या अदर्शयत् ॥ ८१ ॥ तपसा सम्भृतेनाशुज्ञानमासा
द्यपार्वती ॥ अन्तर्दृष्ट्या बहिर्दृष्ट्या तत्त्वज्ञात्वा यथा तथम् ॥ ८२ ॥ शम्भुञ्जगन्मयमेनेतथात्मानञ्जगन्मयीम् ॥ ब्रह्माविष्णुर्हर
श्चापिततः सर्वमिदञ्जगत् ॥ ८३ ॥ अहं स मस्तप्रकृतिर्योगनिद्रा तथा सती ॥ इति ध्यानेन सा देवी प्राप्य ध्यानन्तदा त्यजत्
॥ ८४ ॥ उन्मील्य नयनद्वन्द्वम्बहिः शम्भुन्ददर्शयत् ॥ सा दृष्ट्वा शङ्करन्देवन्देवदेवमुमापतिम् ॥ ८५ ॥ तुष्टाववाग्भिरिष्टाभिर्यमि
नैर्योगतत्परम् ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ नमस्ते जगतान्नाथ नमस्ते केशवाव्यय ॥ ८६ ॥ प्रधानपुरुषातीतकारणत्रयकारण ॥
योगमोहमनोरागधर्माधर्ममयस्तथा ॥ ८७ ॥ विद्याऽविद्यास्वरूपश्च शाश्वतः काय एष ते ॥ त्वन्निःश्रेयः श्रेयसायुज्य
मानोदृश्योऽदृश्यो योगमूर्तिर्मनीषी ॥ ८८ ॥ सम्यक्छद्वापौरुषेतत्त्वरूपन्त्वैज्योतिः शान्तिरूपम्पुरस्तात् ॥ ब्रह्माविष्णु
स्त्वं हरस्त्वम्मेन्द्रः सूर्यः सोमो वायुरग्निर्द्वनेशः ॥ ८९ ॥ त्वन्तोयेशः शमनो राक्षसश्च शेषस्त्वत्तोभिद्यते कोपि नास्मिन् ॥ त्व
म्भूमिर्द्यौर्द्युसदाश्चापि पन्थास्त्वं स्थावरो जङ्गमो भूर्जलस्थः ॥ ९० ॥ ज्ञानञ्ज्ञेयन्यध्यानगम्यश्च तत्त्वम्परात्परव्यैक्तरूपम्परे

पु०

अ० ४७

१३५

षाम् ॥ त्वम्पुरुषः परमात्मा प्रधानन्त्वं हि ज्ञाया नागमो ज्ञानगम्यः ॥ ९१ ॥ भावः कृत्यम्पञ्चरूपा समस्तैरासाद्यस्ते गोचरा
 स्तद्भावे ॥ कीर्तिः कीर्त्यस्तुत्यरूपोस्तुतिश्च द्रष्टा दृश्यः स्थैर्यधृक्स्थावरश्च ॥ ९२ ॥ नित्यो नित्यो मुक्तयोगो वियोगो दाना
 दाने भेदसामप्रयोगः ॥ नीतिर्त्रैयो दीक्षितो दक्षिणाश्च सारात्सारः सर्वविधाता विधेयः ॥ ९३ ॥ आर्यो नार्यो रूपधृग्गुणहीनो दि
 व्यो देवो मानुषो मानुषश्च ॥ सृज्यः स्रष्टा पालकः पाल्यरूपश्चेता च यो नोर्मियुक्तस्तथोर्मिः ॥ ९४ ॥ विद्याविद्यावेदवादेकरूपो
 रूपारूपस्तोक्ष्णसौम्यैकरूपः ॥ भावः भावः शोभनः शुद्धरूपी शश्वदान्तः शान्तिरग्रामुनीनाम् ॥ ९५ ॥ द्वन्द्वोऽद्वन्द्वः सर्व
 गोसर्वगश्च भ्रान्तो भ्रान्तः सिद्धसिद्धिप्रदश्च ॥ एकस्थस्त्वं सर्वगोप्ता सुदेहो निर्देहस्त्वं देह एकः सुराणाम् ॥ ९६ ॥ स्थूलः सूक्ष्मो
 निर्विकारः शरीरी विश्वात्मा तन्नास्ति भिन्नो भवतः ॥ कार्याकार्येयस्य रूपे समस्ते व्याप्या व्याप्ये भागहीनोति पूर्णः ॥ ९७ ॥
 योगज्ञानस्थात्मकं यस्य नित्यं रूपं यस्य श्रीदत्तस्मै नमस्ते ॥ प्रधानपुंसोरपि यो विधातायः कालरूपी पुरुषः परेशः ॥ ९८ ॥
 तमीशमुग्रवैरदवैरेण्यन्नमामि चित्रीति वितानकन्त्वाम् ॥ अक्षयो यो व्ययः साक्षी क्षेत्रज्ञः क्षेत्रधृग्वरः ॥ ९९ ॥ तस्मै नमस्ते वि
 श्वात्मन् पृथग्ध्वज महेश्वर ॥ ज्ञानामृतविनिःस्यन्दियस्य विघ्नद्रमाः सदा ॥ १०० ॥ तद्रूपमेकथञ्ज्ञेयम्भक्तिमात्रन्नमोस्तुते
 ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ इति स्तुतो महादेवः सर्वभूतानुकम्पकः ॥ १ ॥ प्रसन्नवदनः प्राह पार्वतीम् प्रति हर्षयन् ॥ ईश्वर उवाच ॥ प्री

का०

१३६

तोस्मिदेविभद्रन्तेवरव्ययवाञ्छितम् ॥ २ ॥ तपसाप्यायितश्चाहन्वयाब्रह्मातथाहरिः ॥ तपसावत्समोनास्तिशीलेनचगुणेनच
 ॥ ३ ॥ त्वाव्विन्नानहितृष्यामिप्रियेकुरुयथेप्सितम् ॥ ततः सामोहिताप्राहमाययाहिमवत्सुता ॥ ४ ॥ जाम्बूनदाभगौरोमेदे
 होभवतुसाम्प्रतम् ॥ अनन्यकान्तस्त्वश्चापिभूयामतोविनाहर ॥ ५ ॥ एवमुक्तोमहादेवः पार्वत्यापार्वतीन्ततः ॥ आकाशग
 ङ्गातायौधेमज्जयामासभामिनीम् ॥ ६ ॥ सानिमज्ज्यसमुत्तीर्णाविद्युद्गौरीव्यजायत ॥ सिताम्भोमध्यगादेवीशारदाभ्रेतडिद्य
 था ॥ ७ ॥ शम्भुश्चाङ्गीचकाराशुनाहन्वतोविनाप्रिये ॥ मनसापिग्रहीष्यामिनान्यांसत्यम्ब्रवीमिते ॥ ८ ॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ अ
 थतोयात्समुत्तीर्णापार्वतीमोदसय्युता ॥ तपःक्लेशपरित्यक्ताचन्द्रिकेवविधोर्ग्यथा ॥ ९ ॥ अथताम्पार्वतीन्देवीमादायवृष
 भध्वजः ॥ जगामशैलङ्कैलासंस्वमाश्रमपदल्लङ्घु ॥ १० ॥ तदागत्वाहरोदेवीमधिवास्यविभूष्यच ॥ पूर्व्ववन्मोदयामास
 नर्महासकथादिभिः ॥ ११ ॥ सापिसौवर्णगौराङ्गीवीक्ष्यरूपमनोहरम् ॥ गृहीतसमयंशम्भुम्प्राप्यातीवमुमोदह ॥ १२ ॥ एव
 न्तयोस्तुशिवयोरन्योन्यरममाणयोः ॥ जगामसुचिरङ्कालङ्कैलासेपर्व्वतोत्तमे ॥ १३ ॥ अथैकदामहोदधसमीपेहिमवत्सु
 ता ॥ आसीनाददृशेतस्यस्वाञ्छायामुरसिस्थिताम् ॥ १४ ॥ स्फटिकाभ्रसमेस्वच्छेहृदिशम्भोर्मनोहरे ॥ योगिज्ञानादर्श
 तलेचाव्वङ्गीम्प्रतिबिम्बिताम् ॥ १५ ॥ आत्मच्छायाङ्गिरिसतावामभागेमनोहरे ॥ ददर्शवनितारूपांस्मितवक्त्रामनोहरा

पु०

अ. ४७

१३६

म् ॥ १६ ॥ भ्रान्त्यादृष्ट्याथपार्वत्यास्तदाज्ञानमजायत ॥ कृतसत्त्वोपिगिरिशःकिमन्याव्वनितान्दधौ ॥ १७ ॥ माया
 यास्थापिताङ्गात्रेवीक्षन्तीङ्कुटिलञ्चमाम् ॥ इतितस्यास्तदावक्रम्मलिनम्भ्रुकुटीयुतम् ॥ १८ ॥ बभूववृषकेतुश्चश्यामउत्पा
 तकोयथा ॥ सादृष्ट्याथतदाछायाव्विष्णुमायाविमोहिता ॥ १९ ॥ अपहृतद्विरेःशृङ्गम्मानाद्रोषाद्विवेशह ॥ अथताममार्ग
 माणस्तुशङ्करोविरहाकुलः ॥ १२० ॥ चिरादपहृतान्देवीमाससादततोहरः ॥ तामासाद्यमहादेवोविवर्णवदनाम्प्रियाम्
 ॥ २१ ॥ उवाचरोषणेहेतुञ्ज्ञातुमिच्छुर्यथातथम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ किमर्थन्त्वव्वारोहेमह्यङ्कुप्यसिकोपने ॥ २२ ॥
 रोषहेतुमहव्वक्तुन्तवेच्छामीहवल्लभे ॥ नतुभ्यमपराध्यामिवाचावामनसाथवा ॥ २३ ॥ कायेनवाकथङ्कोपङ्कर्तुमर्हसिभा
 मिनि ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ समयेनमयापूर्वन्तयासम्प्रार्थितोभवान् ॥ २४ ॥ कथन्तम्परिहायत्वमन्याम्भार्यासमीहसे ॥
 प्रत्यक्षेणमयादृष्टातवह्यन्तरेहर ॥ २५ ॥ चार्वङ्गीवनिताकाचित्तोयनिर्यातभस्मनि ॥ भवान्सर्वज्ञानमयःसर्वगः
 परमेश्वरः ॥ २६ ॥ तोषितोमेतपोव्रातैर्नतुष्टस्त्वम्महेश्वर ॥ तस्मादहन्तपस्ततुंशश्वद्वन्तुंसमुत्सहे ॥ २७ ॥ अनुजानी
 हिमांशम्भोमाविलम्बव्वैथाकृथाः ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्याःस्मितविस्तारिताननः ॥ २८ ॥ शङ्करःपार्वतीम्प्राहस
 निदग्धमिवभामिनीम् ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ नाहमन्यांस्त्रिव्वोढानाहंसमयभेदकः ॥ २९ ॥ तवमिथ्यामतिर्याता

का०
१३७

मुग्धेमूढतयाधुना ॥ त्वमिच्छसियदिश्रोतुन्तत्रहेतुश्चपार्वति ॥ १३० ॥ तदहङ्कथयेतत्वम्मानम्मानिनिमाकृथाः ॥ ममवक्ष
सिविस्तीर्णेदंर्षणस्वच्छभासिनि ॥ ३१ ॥ तवैववपुषश्चायाबिम्बितालोकितात्वया ॥ इदानीमेवबुध्यस्वत्वामृतेनास्ति
सामयि ॥ ३२ ॥ नात्रमानस्त्वयाकार्योहृदयान्तरसंस्थिते ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ मयिस्थितायाच्छायास्तिमामृतेनास्तिसापु
नः ॥ ३३ ॥ कथमेतन्मयाज्ञेयन्तन्मेवदवृषध्वज ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ गवाक्षाभ्यन्तरेस्थित्वातज्जालेनमनोहरे ॥ ३४ ॥
पश्यतोयौघनिर्यातभूतिलेपमुरोमम ॥ तथात्वम्मण्डितन्देहव्यीक्ष्यादर्शतलेपुनः ॥ ३५ ॥ मद्वृदासन्नमासाद्यतादृक्छाया
विलोकय ॥ यथाद्रक्ष्यसिदेहेस्वन्तत्कुरुत्वन्तथामम ॥ ३६ ॥ आलोकयनिजाञ्छायान्त्वाव्विनानास्तितत्पुनः ॥ त्वमेवज्ञा
स्यसिच्छायाम्मद्वक्षसिमनोहरे ॥ ३७ ॥ ज्ञात्वाविसृज्यमानन्तुमान्त्वञ्चाप्युपपत्स्यसि ॥ ॥ और्वउवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वा
हरेणाथपार्वतीन्दुकलाभृतः ॥ ३८ ॥ तोयैर्निर्द्वाव्यहृदयंस्वाञ्छायाम्पुनरैक्षत ॥ दृष्ट्वादृशतलेवक्रन्निजन्देहश्चपार्वती ॥
॥ ३९ ॥ आलोकयामासतदाशश्वच्छङ्कुरवक्षसि ॥ यथासाकुरुतेदेवीकापत्यन्नेत्रविभ्रमम् ॥ १४० ॥ तथासाकुरुतेच्छाया
करकम्पादिकन्तथा ॥ ततः पुनर्गवाक्षस्यजालेस्थित्वाहिमाद्रिजा ॥ ४१ ॥ तथाव्यलोकयच्छम्भोहृदयव्यीतभूतिकम् ॥ त
यात्तत्रतुपार्वत्यावृषभध्वजवक्षसि ॥ ४२ ॥ नकापिदृष्टावनितादृष्टञ्जालस्यमण्डलम् ॥ एवम्बहुविधैर्देवीतदोपायैस्त

पु०
अ.४७

१३७

येतरैः ॥ ४३ ॥ निर्यातसंशयाभूत्वालज्जाम्प्रापवराङ्गना ॥ ताल्लज्जिताङ्गिरिसुतामीषद्वीतामधोमुखीम् ॥ ४४ ॥ शम्भु
 रालिङ्ग्यपाणिभ्याम्ममुखश्चास्याश्चुचुम्बच ॥ सतामाहमहादेवोदेवीमाश्वासयन्मुहुः ॥ ४५ ॥ मात्रीडस्वमहाभागेभ्रान्तिः
 कस्यनजायते ॥ मानस्त्वयिवरस्त्रीभिः कार्यः प्रेमकरोयतः ॥ ४६ ॥ त्वयापिविरलः कार्योमानोदेविनसर्वदा ॥ इत्युक्ता
 देवदेवेनमैनाकसहजाम्बिका ॥ ४७ ॥ शङ्करम्प्रणयात्प्राहसूनृतम्मधुरव्यञ्चः ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यथातवाहंसततञ्छायेवा
 नुगताहर ॥ ४८ ॥ भवेयंसाहचर्येणतथामाङ्कतुर्महसि ॥ सर्वगात्रेणसंस्पर्शन्नित्यालिङ्गनविभ्रमम् ॥ ४९ ॥ अहमिच्छा
 मिभवतस्तत्त्वञ्चेत्कर्तुर्महसि ॥ ॥ भगवानुवाच ॥ ॥ १५० ॥ रोचतेतन्मत्पियत्त्वमिच्छसिभामिनि ॥ तत्रोपायमहव्यक्ष्ये
 यदिशक्नोषितङ्कुरु ॥ ५१ ॥ अर्धम्ममगृहाणत्वंशरीरस्यमनोहरे ॥ अर्धम्भवतुमेनारीतथैवार्धम्पुमानिति ॥ ५२ ॥
 यदित्वन्नहिशक्नोषिकर्तुन्तन्वर्द्धमीदृशम् ॥ तदाहन्तेहरिष्यामिशरीरार्द्धवृषानने ॥ ५३ ॥ तवैवार्द्धन्तथानारीह्यर्द्धम्भवतुपू
 रुषः ॥ विद्यतेतत्रशक्तिर्मेत्वमनुज्ञातुमहसि ॥ ५४ ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ तवैवाहंहरिष्यामिशरीरार्द्धवृषध्वज ॥
 किन्त्वहन्त्वेकमिच्छामितच्चेत्त्वङ्कर्तुमिच्छसि ॥ ५५ ॥ यदाहमर्द्धम्भवतोभूत्वातिष्ठामितावता ॥ त्यजाम्यहय्यदातेर्धं
 सम्पूर्णस्यात्तदाद्वयम् ॥ ५६ ॥ इत्यर्द्धभागहरणम्भवेद्यदियथेप्सितम् ॥ तवैवाहन्तदाशम्भोशरीरार्द्धहराम्यहम् ॥ ५७ ॥

का०

१३८

॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ एवमस्तु भवेन्नित्यं यथा हर्तुमर्हसि ॥ शरीरस्यार्द्धहरणं भूयस्तव यथेप्सितम् ॥ ५८ ॥ और्व उवाच ॥
 अथ गौरी तदा पूर्वमनुभूतन्तपःस्थितौ ॥ योगनिद्रा स्वरूपन्तदात्मनो चिन्तयद्विया ॥ हरम्प्रणम्य प्रथमम् ब्रह्माणञ्च ततः पर
 म् ॥ ५९ ॥ ततस्त्रिजगतामीशं हरिन्नारायणम् प्रभुम् ॥ चिन्तयित्वा तदा तेषामेकतांसा जगन्मयी ॥ १६० ॥ आत्मानं ध्यौ
 गनिद्राञ्च चिन्तयित्वा तपस्विनी ॥ ६१ ॥ दक्षिणे स्वशरीरस्य भागार्द्धं शशभृद्भूतः ॥ शरीरस्य तदा वाममतिप्रेम्णानिजं हरे
 ॥ ६२ ॥ हरोऽपि स्वशरीरार्द्धं गौरीकायेतदा स्वयम् ॥ प्रेम्णान्यवेशयत्तस्याश्चि कीर्षुः प्रियमद्भुतम् ॥ ६३ ॥ अथ स्थित्वा
 तदा भर्गः काल्यासहचिरन्तदा ॥ परित्यज्य शरीरार्द्धं पृथगेव बभौ रुचा ॥ ६४ ॥ कालो भूत्वा स्वर्णं गौरीशरीरार्द्धं शङ्करम् ॥
 प्रातमोदा तदात्मानं सन्तुष्टा च जगन्मयी ॥ ६५ ॥ एवम्यंदा शरीरार्द्धमादाय परमेश्वरी ॥ हरस्यतिष्ठति तदाराजते तीवशो भ
 ना ॥ ६६ ॥ अर्द्धं धम्मिल्लसंयुक्तञ्च जूटार्द्धं योजितम् ॥ एकस्मिञ्छ्रवणे भोगीभागे जाम्बूनदार्द्धितम् ॥ ६७ ॥ कुण्डलं
 श्रवणेन्यस्मिञ्छीर्षतस्याव्यराजत ॥ अर्द्धं मृगाक्षिचान्यार्द्धं वृषभाक्षिव्यजायत ॥ ६८ ॥ अर्द्धं स्थूलनसञ्चारुतिलपुष्पन
 सम्परम् ॥ दीर्घश्मश्रुतयैवार्द्धं मर्द्धं श्मश्रुविवर्जितम् ॥ ६९ ॥ आरक्तचारुदशनं रक्तौष्ठमेकतस्तथा ॥ अपरं शुक्लविपुलन्दी
 र्घाकृतिरदम्परम् ॥ १७० ॥ अर्द्धनीलगलञ्चार्द्धमपरं हारसंयुतम् ॥ अर्द्धं दङ्कणकेयूरयुक्तबाहुतथा परम् ॥ ७१ ॥ नाग

पु०

अ. ४७

१३८

केयूरसय्युक्तंस्थूलबाहुनिर्हर्मिकम् ॥ अर्द्धविलोलसुभुजङ्करिहस्तभुजम्परम् ॥ ७२ ॥ एकत्रसोर्मिकांशाखाकरस्यान्य
त्रताम्विना ॥ एकस्तनन्तुहृदयंरोमावलयर्द्धसय्युतम् ॥ ७३ ॥ रम्भास्तम्भसमानोरुसुपार्ष्णिमृदुपादकम् ॥ एकन्त
थापरंस्थूलसंहतोरुपदाम्बुजम् ॥ ७४ ॥ एकश्चारुमृदुस्थूलजघनंसुमनोहरम् ॥ तथापरंनट्टकटिसंहतोर्द्धपदान्वयम्
॥ ७५ ॥ एकैवैयाघ्रचर्मोघयुक्तम्भूतिविलेपनम् ॥ अपरम्मृदुकौशेयवसनञ्चन्दनोक्षितम् ॥ ७६ ॥ एवमर्द्धतथाजातं
य्योषिलक्षणसय्युतम् ॥ अपरम्बलवद्भूरिसुगूढम्पुरुषाकृति ॥ ७७ ॥ एवमर्द्धस्मररिपोर्जहारगिरिजासती ॥ हिताय
सर्वजगताङ्गालिकाकालिकोपमा ॥ ७८ ॥ तस्याः शरीरंराजेन्द्रहरतन्वर्द्धसय्युतम् ॥ येनोपमेयन्तन्नास्तिमार्गितम्भु
वनत्रये ॥ ७९ ॥ सन्तानः पारिजातोवाएकान्तविशदस्तरुः ॥ अमोघयायथावल्ल्यातौचापिययतुर्ब्रहि ॥ १८० ॥ बहु
धाचपृथक्तेनतौरेमातेनरेश्वर ॥ अर्द्धनारीश्वरोभूत्वासतुरेमेकदाचन ॥ ८१ ॥ इतिद्यपिभूतेशः स्वयंशक्रोतिकालिका
म् ॥ गौरीङ्कर्तुन्तदासर्वम्भूतकारणकारणः ॥ ८२ ॥ तथापिताङ्गिरिसुतांसय्योज्यविविधैः पुरा ॥ तपस्ययोजयद्देवः
क्रियोपायैरनेकशः ॥ ८३ ॥ तपोनिर्द्धूतसर्वाङ्गोम्पश्चाद्गौरीमथाकरोत् ॥ अर्द्धश्चप्रददौतस्यैशरीरस्यमहेश्वरः ॥ ८४ ॥
नैवास्यतत्त्वज्ञानन्तिशक्राद्याः सकलाः सुराः ॥ शरीरार्द्धप्रदानस्यतपसेयोजनस्यच ॥ ८५ ॥ एतस्यतत्त्वज्ञानन्तिमहा

का०

१३९

त्मानोमहाबलाः ॥ नन्दीभृङ्गीमहाकालीवेतालौभैरवस्तथा ॥ ८६ ॥ अङ्गभूतामहेशस्यवीतभीतास्तपोधनाः ॥ येमानु
 षशरीरेणप्रापिरेतपसोबलात् ॥ ८७ ॥ गणानामाधिपत्यन्तुतेजानन्तिहरम्परम् ॥ एवंसदात्वयायोज्याःसानुगानृपसत्त
 म ॥ ८८ ॥ वनिताःसत्क्रियोपायैस्ततोभद्रमवाप्स्यसि ॥ यद्दंशृणुयान्नित्यमद्भुतम्पुण्यदायकम् ॥ ८९ ॥ शिवयोः
 प्रीतिकरणंशरीरार्द्धग्रहन्तथा ॥ गौरीत्वसाधनञ्चैवकालिकायाःशुभावहम् ॥ ९० ॥ नतस्यविघ्नाजायन्तेसचपुण्यतमो
 मतः ॥ दीर्घायुःससुखीभूयात्पुत्रपौत्रसमन्वितः ॥ ९१ ॥ सततम्परिश्रृण्वानःशिवयोश्चरितम्महत् ॥ शिवलोकमवा
 प्रोतिसुचिरंशिववल्लभः ॥ ९२ ॥ इतिश्रीकालिकापुराणेअर्द्धनारीश्वरचरितं सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ६५ ॥
 ॥ सगरउवाच ॥ ॥ कोसौभैरवनामाभूत्कोवावेतालसञ्ज्ञकः ॥ कथंवाँतौशरीरेणमानुषेणगणाधिपौ ॥ १ ॥ अभूतान्द्वि
 जशार्दूलतन्मेवदमहामुने ॥ जानामिनन्दिनंविप्रसहायंशशभृद्भृतः ॥ २ ॥ यथाभवद्गणाध्यक्षस्तन्नारदमुखाच्छ्रुतम् ॥ यथा
 भृङ्गिमहाकालौविश्रुतौहिहरात्मजौ ॥ ३ ॥ कथंवाँतौसमुत्पन्नौत्वन्तःश्रोतुंसमुत्सहे ॥ योसौशरभरूपस्यमहादेवस्यवैपुरा
 ॥ ४ ॥ कायभागःश्रुतःपूर्वसमहाभैरवाह्वयः ॥ सएवकिम्भैरवारूयःकिंवाँन्योद्विजसत्तम ॥ ५ ॥ वेत्तुन्तत्वेनतत्सर्वमिच्छा
 मिद्विजसत्तम ॥ कस्यवातनयौभूत्वागणाध्यक्षत्वमागतौ ॥ ६ ॥ तच्चापिकथयस्वाद्ययथातौवानराननौ ॥ और्वउवाच ॥

पु०

अ-४८

१३९

शृणुराजन्प्रक्ष्यामिमहाकालस्यभृङ्गिणः ॥ ७ ॥ भैरवस्यापिचरित्वैतालस्यमहात्मनः ॥ योसौभृङ्गीहरसुतोमहाकालो
 पिभर्गजः ॥ ८ ॥ तावेवगौरीशापेनसम्भूयनरयोनिजौ ॥ वेतालभैरवौजातौपृथिव्यान्नृपवेशमनि ॥ ९ ॥ यथाभृङ्गिमहाकालावुत्प
 न्नौप्राक्तथाशृणु ॥ योसौमहाभैरवाख्यः सकाशः शरभोहरः ॥ १० ॥ भैरवः पृथगेवायङ्गणाध्यक्षोहरात्मजः ॥ उढायांहिमवत्पुत्र्या
 म्भर्ग्येणसुमहात्मना ॥ ११ ॥ तारकस्यवधार्थायदेवैः शक्रपुरोगमैः ॥ स्तुतिभिर्नतिभिः शम्भुं सन्ततिर्याचितापुरा ॥ १२ ॥
 सयाचितोदेवगणैर्भगवान्वृषभध्वजः ॥ महामैथुनमारेभे सन्तानायोमयासह ॥ १३ ॥ आरब्धे मैथुने तेन नरवर्षेण वैययुः ॥
 द्वात्रिंशद्वत्सरा राजन्क्षणवच्चन्द्रधारिणः ॥ १४ ॥ समहामैथुनकुर्व्वस्तृप्तिन्नापमहेश्वरः ॥ नाप्यस्य प्रच्युतन्ते जो न तृप्ति
 म्प्राप पावर्त्तती ॥ १५ ॥ तन्महासङ्गसमये च कम्पेव सुधास्फुटम् ॥ आकुलाः सकला देवाः स्युः स्वर्गस्थाश्च ये परे ॥ १६ ॥
 सर्व्वजगतदाभूतमाकुलं शिवयोस्तयोः ॥ ततो निवृत्तिजातेन महामैथुनकर्मणा ॥ १७ ॥ अथ सेन्द्राः सुराः सर्व्वे ब्रह्माण
 गताम्पतिम् ॥ शरण्यं शरणञ्जग्मुर्भीताः शङ्करकेलिभिः ॥ १८ ॥ ते सम्भूयाथ धातारम्प्रणम्य च सुरोत्तमाः ॥ आकुलं स
 र्व्वमाचक्षुर्हरमैथुनकर्मणा ॥ १९ ॥ ततः सर्व्वान्देवगणान्पश्चात्कृत्वैव वृत्रहा ॥ स्वयमाहविधातारन्तकालभयभाषितम्
 ॥ २० ॥ ॥ इन्द्र उवाच ॥ ॥ आकुलाः सकलालोका हरमैथुनकर्मणा ॥ अहम्हृदयम्प्राप्य शरणन्त्वामिहागतः ॥ २१ ॥

का०
१४०

एवम्भूतेसङ्गमेवशङ्करस्योमयासहो यःपुत्रोजायतेब्रह्मन्समामभिभविष्यति ॥२२॥ तत्क्रियादर्शनादेवसूतपत्नादपितत्सु
तात् ॥ भयम्मेजायतेब्रह्मस्तारकादपिचाधिकम् ॥२३॥ तस्मादेवंत्वविवेहितत्सुतोमांसुरान्यथा ॥ नबाधेततथायत्नात्तारया
स्मान्महाभयात् ॥ २४ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ उमायाञ्जायतेपुत्रोयदिशङ्करतेजसा ॥ अशक्यःसर्वलोकेसमेन्द्रैरपिसुरासुरैः
॥ २५॥ तस्माद्वरोयथोमायान्नप्रसूतोभविष्यति ॥ तथाहंसविविधास्यामिगत्वादेवैर्हरान्तिकम् ॥२६॥ तारकस्यविघातश्चय
थास्याद्वरतेजसा ॥ तच्चाप्यहङ्करिष्यामिव्येतुतेमानसोज्वरः ॥२७॥ इत्युक्त्वासहदेवौषैःकैलासाद्रिम्प्रजापतिः ॥ जगामरेमे
गिरिशोगिरिपुत्रासमम्भृशम् ॥ २८ ॥ तत्रगत्वामहादेवम्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ सर्वैःसुरगणैःसार्द्धन्तुष्टाववृषभध्वजम्
॥२९॥ देवाउचुः ॥ प्रीतयेयस्यनरतिर्नकामोयन्मनोभवः ॥ नयस्यजन्मनोहेतुस्तस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥३०॥ यस्यलोकहिता
यैवजातोजायापरिग्रहः ॥ त्र्यम्बकायनमस्तस्मैसशिवोनःप्रसीदतु ॥३१॥ यम्मन्मथविवेनादेवंशङ्कराद्याविशन्तिच ॥ स्वब
लेनैवतन्देवन्त्वाव्वयम्प्रणताहरम् ॥३२॥ हिरण्यरेताःस्वर्णाभोयोहिरण्यभुजाह्वयः ॥ सत्वंसर्गहरोदेवोनित्यन्नोभिप्रसीदतु
॥३३॥ जगन्मयोयोगनिद्राविष्णुमायाबलीयसी ॥ यस्याभवत्स्वयञ्जायातस्मैतुभ्यन्नमोनमः ॥ ३४॥ पञ्चभूतमययस्यप
ञ्चशीर्षविवैराजते ॥ तम्पञ्चवदनन्देवम्भक्त्यात्वाम्प्रणमामहे ॥ ३५॥ सद्योजातमघोरञ्चवामदेवमुमापतिम् ॥ ईशानम्प्रण

पु०
अ.४८

१४०

मामोद्यन्तत्पुरुषमाहवै ॥ ३६ ॥ योसतामशिवोनित्यय्योवाभक्तिमतांशिवः ॥ शिवाशिवस्वरूपायनमस्तस्मैशिवायते ॥
३७ ॥ रूपैस्त्रिभिर्घ्यःस्थितिसृष्टिनाशविविष्ण्वात्मभूःशम्भुरितिप्रसिद्धैः॥करोतिशश्वज्जगदानुमस्तंशिवव्यिरूपाक्षममंशिवे
शम् ॥ ३८ ॥ यःशूलखट्वांगमृगाङ्कधारीयोगोध्वजःशक्तिमान्पञ्चरूपी ॥ तस्मैतुभ्यञ्जातवेदःप्रभायभूयोभूयोनोनमःशङ्क
राय॥३९॥ब्रह्माङ्घ्रिष्मान्भोगभृदैत्यहन्तायन्तायोधावीतगर्भोजगत्याः ॥ सत्त्वंस्तुतोःप्रसीदत्वनन्तो नित्योद्रेकीमुक्तरूपः
प्रधानः ॥ ४० ॥ परब्रह्मरूपीनियतैकमुक्तःपरज्योतिरूपीनियतस्त्वनन्तः ॥ परःपाररूपीनियतात्मभागीसनोभर्गरूपी
गिरिशोस्तुभूत्यै ॥ ४१ ॥ उमापतिम्महामायम्महादेवञ्जगत्पतिम् ॥ शिवंशिवकरंशान्तन्नमामःसप्रसीदतु ॥ ४२ ॥ इ
तिस्तुतोमहादेवःशक्राद्यैस्त्रिदशैःस्वयम् ॥ उमासङ्गम्परित्यज्यभर्गोंगात्रिदिवौकसः ॥४३॥ येनभावेनसतदामहामैथुनत
त्परः ॥ आसीत्तेनैवभावेनब्रह्मादीनाससादह ॥ ४४ ॥ अथतान्त्ससुरान्प्राहमहादेवस्त्वरत्नव ॥ किमर्थमागतायूयन्तन्मे
वदतनिर्जराः ॥४५॥ तमूचुस्त्रिदशाःसर्व्वेब्रह्मशक्रपुरोगमाः ॥ त्वन्महामैथुनाद्भर्गव्याकुलंसकलञ्जगत् ॥ ४६ ॥ पृथि
वीकम्पतेतीवसशैलवनकानना ॥ सागराःक्षुभिताःसर्व्वेनदानद्यश्चशङ्कर ॥ ४७ ॥ देवाश्चसर्व्वेदिक्पालानशान्तिम्प्राप्नु
वन्तिवै ॥ तस्मात्त्वंसर्व्वलोकेशसकलाननुकम्पय ॥ ४८ ॥ त्यक्त्वामहामैथुनन्तुरतिमात्रत्रियोजय ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्त

का०

१४१

स्य ब्रह्मणाः परमात्मनः ॥ ४९ ॥ उवाच शङ्करो देवो नातिहृष्टमना इव ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ इयम् प्रवृत्तिर्भवतां शिवाया
 मरसत्तमाः ॥ ५० ॥ त्यक्ते महामैथुने तुरतिमात्रप्रयोजिते ॥ नो मायाम्भविता पुत्रस्तदर्थमयमुद्यमः ॥ ५१ ॥ उमाशरीरजः
 पुत्रो यो भवेन्मम तेजसा ॥ स एव तुरिपून्हत्वा त्रिदशान्वर्द्धयिष्यति ॥ ५२ ॥ तस्मान्महामैथुने मे वीतभीताः सुरोत्तमाः ॥ स्वं
 स्वं स्थानम् प्रगच्छन्तु अहन्तदनुचिन्तये ॥ ५३ ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ उमाशरीरजः पुत्रो यथानभविता हर ॥ तथा कुरु जगन्नाथ
 तन्महामैथुनस्य ज ॥ ५४ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ रतिमात्रेण नो मायाम्भविता हर ॥ तथा कुरु जगन्नाथ
 पुत्री तु पार्वती ॥ ५५ ॥ तस्मादहन्तु देवानां व्यूषनाद्ब्रह्मणस्तथा ॥ त्यक्ष्ये महामैथुनन्तु किन्त्वेकङ्कुरुतामराः ॥ ५६ ॥ ये
 न मे प्रमृतन्ते जो महामैथुनकारणात् ॥ धार्यन्ते जस्विनन्देवमानयन्त्वमरास्तु तम् ॥ ५७ ॥ योनिः कम्पोनिर्विकारो भूत्वा
 तेजो ग्रहीष्यति ॥ तमेव दन्तु त्रिदशास्त्यक्ष्ये तेजःशरीरजम् ॥ ५८ ॥ ॥ और्व उवाच ॥ ॥ वृषध्वजवचः श्रुत्वा देवा ब्रह्मपुरो
 गमाः ॥ हरतेजो ग्रहायाथ वीतिहोत्रं यद्विद्या ॥ ५९ ॥ अथ ब्रह्मणामामन्थत यानुज्ञाप्य पावकम् ॥ सेन्द्रा देवगणाः सर्वे हरम्
 चुरिद्वयः ॥ ६० ॥ ॥ देवा ऊचुः ॥ ॥ एष ईश्वरः श्रोमन्भूरेनेजोमयो बली ॥ महामैथुनबीजन्तु त्वत्तेजः सङ्ग्रहीष्यति
 ॥ ६१ ॥ इत्युक्त्वा त्रिदशाः सर्वे वीतिहोत्रम्पुरःस्थितम् ॥ तस्मै निदेशयामासुः शम्भवे सर्व्वहेतवे ॥ ६२ ॥ ततः षडङ्गं स्वरं ते

पु०

अ. ४८

१४१

व्यादितेदहनानने ॥ उत्ससर्जमहाबाहुर्महामैथुनकारणम् ॥ ६३ ॥ अग्नावुत्सृज्यमानस्यतेजसःशशभृद्भूतः ॥ अणुद्र
 यमतिस्वल्पङ्गिरिप्रस्थेपपातह ॥ ६४ ॥ तयोस्तुकणयोःसद्यःसम्भूतौशङ्करात्मजौ ॥ एकोभृद्भूतसमःकृष्णोभिन्नाञ्जननिभो
 परः ॥ ६५ ॥ भृद्भाभस्यतदाब्रह्मानामभृद्भूतिचाकरोत् ॥ महाकृष्णैकरूपस्यमहाकालेतिलोकभृत् ॥ ६६ ॥ ततस्तौ
 पालयामासशङ्करःप्रमथोत्करैः ॥ अपर्णयाचापितथाक्रमात्तावतिवर्द्धितौ ॥ ६७ ॥ प्रवृद्धौतौमहात्मानौहरोमाप्रतिपा
 लितौ ॥ क्रमाद्गणेशौकृत्वातौहरोद्वारिन्ययोजयत् ॥ ६८ ॥ ॥ सगरउवाच ॥ ॥ उत्सृष्टमग्नौयत्तेजस्तत्किञ्चैतन्निजोत्त
 म ॥ तदप्यहंश्रोतुमिच्छुःसङ्क्षेपात्तददस्वमे ॥ ६९ ॥ ॥ और्व्वउवाच ॥ ॥ अग्नावुत्सृज्यतेजांसितावत्काल
 ष्वृषध्वजः ॥ आकाशगङ्गामुद्दिश्यदेवानिदमुवाचह ॥ ७० ॥ एतत्तेजोदुराधर्षीस्त्रीभिरन्यैःसुरोत्तमाः ॥ योगनिद्रामृतेदेवीं
 शैलपुत्रीमृतेथवा ॥ ७१ ॥ तस्मादहम्प्रवक्ष्यामियथेदन्तेजसासुतः ॥ यत्रवाभवितादेवोयाचवातद्रहोष्यति ॥ ७२ ॥
 इयन्त्वाकाशगागङ्गाशैलराजसुतापरा ॥ उमायाभगिनीज्येष्ठाततोपत्यंहुताशनात् ॥ ७३ ॥ जनिष्यत्यात्मवीर्य्येणतेज
 सानुपमद्युतिः ॥ भविष्यतिसवःश्रीमान्तेनापतिररिन्दमः ॥ ७४ ॥ सतारकव्यैःपुरतोविजेष्यतिशिखिध्वजः ॥ अमो
 घयामहाशक्त्यामयैवप्रतिवर्द्धितः ॥ ७५ ॥ इत्युक्त्वासमहादेवोविसृज्यसकलान्सुरान् ॥ पार्व्वतीमभिसम्मन्थ्यशौचार्थ

का०

१४२

गतवाँस्तदा ॥ ७६ ॥ पार्वतीवचनं श्रुत्वा देवानामप्रियं सती ॥ ७७ ॥ चुकोपत्रिदशौघाय पुत्राशापरिवर्जिता ॥ म
 न्युनादह्यमानेव स्फुरदोष्ठाधरा तदा ॥ ७८ ॥ इदमाह सुरान्दृष्ट्वा हरश्च त्यक्तमैथुनम् ॥ ॥ देव्युवाच ॥ ॥ यस्मा
 द्वियोजितः शम्भुर्युष्माभिर्मर्ममैथुने ॥ ७९ ॥ अजातपुत्राच कृतावारस्त्रीवाहमर्दिता ॥ तस्मात्सर्वसुरगणा अद्यावधि निर
 न्तरम् ॥ १८० ॥ महामैथुनविभ्रष्टा भवन्तु निजयोषिति ॥ तेषामपि तथा पुत्रानजनिष्यन्ति मे यथा ॥ ८१ ॥ भार्याश्च
 सन्तपत्येनहीना देव्यो वराङ्गनाः ॥ यथाहमपरितप्यामि पुत्राशापरिवर्जिता ॥ ८२ ॥ तथा सन्तु समस्तास्ता देव्यः पुत्राश
 याच्युताः ॥ और्व उवाच ॥ एवं सुराङ्गिरि सुताशशापकुपिता भृशम् ॥ ८३ ॥ तत्कालावधिनस्वर्गे जायन्ते देवपुत्रकाः ॥ नाद्यापि
 सम्प्रजायन्ते पुत्रास्तासु सुधाशिनाम् ॥ ८४ ॥ दहनोपेतथा काले प्राप्ते गङ्गोदरे स्वयम् ॥ रेतःसङ्ग्रामयामास शम्भवं स्वर्ण
 सन्निभम् ॥ ८५ ॥ सा तेन रेतसा देवी सर्वलक्षणसंयुताम् ॥ पूर्णकाले तस्य पुत्रं पुत्रयुग्ममनोहरम् ॥ ८६ ॥ एकः स्कन्दो
 विशाखाख्यो द्वितीयश्चारुरूपधृक् ॥ शक्तिद्वयधरौ द्वौ तौ तेजःकान्तिविधिर्द्वौ ॥ ८७ ॥ तावेकत्वज्जगामाशु विशाखः स्कं
 न्द एव च ॥ शिशुश्चाप्यभवदातो यथान्यस्य सुतस्तथा ॥ ८८ ॥ ततस्तन्तनयज्जातन्तथा दृष्ट्वातिविस्मिता ॥ मध्येशव
 नस्याशुगङ्गातव्यसृजद्विधात् ॥ ८९ ॥ विसृज्य गर्भन्तङ्गङ्गाबहुलायै स्वयन्तदा ॥ गर्भवृत्तान्तमाचरु यौ जातश्च विसृजद्यथा

पु०

अ.४८

१४२

॥ ९० ॥ तच्छ्रुत्वा बहुलाज्ञात्वामहादेवतनूद्भवम् ॥ परिगृह्य सुतन्तुन्तुपालयामास कृत्तिका ॥ ९१ ॥ उमायाः शङ्करस्या
पिविज्ञाप्यानुमतेतयोः ॥ ततोनीत्वादौ देव्यै तम्पुत्रमरिमर्दनम् ॥ ९२ ॥ सोतिवृद्धः शक्तिधरो महाबलपराक्रमः ॥ वर्द्धितः श
ङ्करेणाशुदेवसेनाधिपो भवत् ॥ ९३ ॥ ततः सुरारिसगणन्तारकल्लोकितारकम् ॥ शक्तिहस्तो हरसुतः प्रममाथ महाबलम् ॥
॥ ९४ ॥ एवमग्नौ समुत्सृष्टन्ते जो भर्गेण सङ्गतम् ॥ यथावृत्तन्तथा ते यकथितं नृपसत्तम ॥ ९५ ॥ साम्प्रतम्प्रस्तुतं श्रव्यम्
हाकालस्य भृङ्गिणः ॥ वृत्तान्तं शृणुराजेन्द्रतौ भूतौ मनुजौ यथा ॥ ९६ ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥
॥ और्व्व उवाच ॥ ॥ हरो वावज्जगत्पथे देववर्गैः प्रसादितः ॥ तावन्महामैथुनेन हीनो भूदुमया सह ॥ १ ॥ वर्त्तते रतिमात्रे
ण स्वेच्छां सम्पूरयन्त्सदा ॥ यथा मनोरथन्देव्याः सततम्पूरयन्मृडः ॥ २ ॥ अथैकदोमया सार्द्धं त्रिगुणैरतिमन्दिरे ॥ नर्म्माकरोन्महा
देवो मोदयुक्तो रतिप्रियः ॥ ३ ॥ यदासानर्म्मणेयाता गौरोस्मरहरान्तिकम् ॥ तदा भृङ्गि महाकालौ द्वाः स्थौ द्वा रितिष्ठितौ ॥ ४ ॥
नर्म्मावसाने सा देवो मुक्तधम्मिल्लबन्धना ॥ बन्धहोनङ्गलद्वात्राद्वस्त्रमालम्ब्य पाणिना ॥ ५ ॥ व्यस्तहारागन्धपुष्पैराकुलैर्नातिशो
भना ॥ विलुप्तकुङ्कुमादष्टदशनच्छर्दावध्रमा ॥ ६ ॥ निःसृतारतिसङ्केलिनिलयाज्जलजानना ॥ ईषदाघूर्णनयनानिचितास्वे
दबिन्दुभिः ॥ ७ ॥ तान्निःसरन्ती सदनात्तथाभूता मर्निन्दताम् ॥ अयोग्याव्वोक्षितुञ्चान्यैर्वृषध्वजमृतेपतिम् ॥ ८ ॥ दद

का०
१४३

शतुर्महात्मानौनातिहृष्टात्ममानसौ ॥ भृङ्गीचापिमहाकालःप्राप्तकालश्चुकोपतुः ॥ ९ ॥ दृष्ट्वाताम्मातरन्दीनौतथाभूतावधो
मुखौ ॥ चिन्ताञ्चजग्मतुस्तीव्रान्निःशस्वसतुरुत्तमौ ॥ १० ॥ तौपश्यन्तौतदादेवोददर्शहिमवत्सुता ॥ चुकोपचतदापण्णावा
क्यञ्चैतदुवाचह ॥ ११ ॥ एवम्भूताश्चमाङ्गस्मादसम्बद्धावपश्यताम् ॥ भवन्तौतनयौशुद्धौहोमर्यादाविवर्जितौ ॥ १२ ॥
यस्मादिमाममर्यादाम्भवन्तौनिरपत्रपौ ॥ अकुर्वतान्ततोभूयाद्भवतोर्जन्ममानुषे ॥ १३ ॥ मानुषीर्योनिमासाद्यमद
वेक्षणदोषतः ॥ भविष्यतोभवन्तौतुशाखामृगमुखौभुवि ॥ १४ ॥ इतितावुमयाशप्तौहरपुत्रौमहामतौ ॥ भृङ्गीचैवमहाका
लःस्वमातुरन्तिकन्तदा ॥ १५ ॥ तौप्राप्तदुःखौतुतदादुर्मनस्कौहरात्मजौ ॥ शापन्तस्यानसेहातेप्रोचतुश्चेदमद्रिजाम् ॥ १६ ॥
अनागसौसदैवावाम्भवत्याहिमवत्सुते ॥ कथंशप्तौत्वयामातर्हठादेवम्प्रकोपिता ॥ १७ ॥ नियोजितौयथाद्वारिमहेशेनत
यासह ॥ तथानियोगङ्कुर्वन्तौतष्ठावोद्वारिसय्यतौ ॥ १८ ॥ हठाग्निःसरणङ्गेहात्तवैवनहियुज्यते ॥ आगच्छन्त्याभवत्या
तुदृष्ट्वावावांसुसय्यतौ ॥ १९ ॥ तस्मान्निरर्थकःकोपःकोदोषस्तत्रचावयोः ॥ तस्मात्तत्रप्रतीकारंशृणुमातरनिन्दिते ॥ २० ॥
त्वम्मानुषीक्षितौभूयाहरोभवतुमानुषः ॥ मानुषस्यहरस्याथजायायांहरतेजसा ॥ २१ ॥ भवत्याश्चापिमानुष्याभविष्या
वस्तथोदरे ॥ यदिसत्यंहरसुतावावाय्यँदिनिरागसौ ॥ २२ ॥ तदावयोरिदंवाक्यंसत्यमस्तुगिरेःसुते ॥ इत्यन्योन्यमथोशा

पु०
अ.४९

१४३

पन्दत्वादत्वासुदारुणम् ॥ २३ ॥ विविशुर्नृपशार्दूलगौरीहरसुतौचतौ ॥ अथकालेव्यतीतेतुसर्वज्ञोवृषभध्वजः ॥ २४ ॥
 तद्भाविकर्मज्ञात्वैवमानुषोद्यभवत्स्वयम् । ब्रह्मणोदक्षिणाङ्गुष्ठादक्षो ब्रह्मसुतोभवत् ॥ २५ ॥ अदितिस्तत्सुताजाताततःपु
 षाव्हयोभवत् ॥ पूष्णःपुत्रोभवत्पौष्यःसर्वशास्त्रार्थपारगः ॥ २६ ॥ यस्यतुल्यो नृपोभूमौ न भूतो न भविष्यति ॥ सपुत्रहीनो
 राजाभूत्पौष्यो नृपतिस्ततः ॥ २७ ॥ शेषेवयसिसम्प्राप्तेभार्याभिस्ति सृभिः सह ॥ पौष्यः परमया भक्त्या ब्रह्माणम्पर्ष्यतोषयत्
 ॥ २८ ॥ तस्य प्रसन्नो भगवान्ब्रह्मालोकपितामहः ॥ तमुवाच च राजानं द्वि मिच्छसि वदस्व मे ॥ २९ ॥ प्रसन्नोऽस्मि नृपश्रेष्ठ प्रदास्या
 मियथेप्सितम् ॥ यदिष्टं वजायानान्तद्वदिष्यसि साम्प्रतम् ॥ ३० ॥ ॥ पौष्य उवाच ॥ ॥ हिरण्यगर्भापुत्रोऽहम्पुत्रार्थीत्वामुपा
 स्महे ॥ त्वयि प्रसन्ने पुत्रो मे भूयाल्लक्षणसंयुतः ॥ ३१ ॥ एतदर्थे स भार्य्योऽहम्भक्त्यात्वां समुपस्थितः ॥ यथामे जायते पुत्रस्तथा
 कुरुजगत्पते ॥ ३२ ॥ पुत्रास्मान्नरकात्पुत्रस्त्रायते पितरम्प्रसूम् ॥ अतस्तस्माद्भयम्ब्रह्मैस्त्वन्नाशयितुमर्हसि ॥ ३३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 शृणु पौष्य यथाभावी पुत्रस्तव कुलोद्वहः ॥ तदहन्ते वदाम्यद्य भार्य्याभिस्तत्समाचर ॥ ३४ ॥ इदम्फलङ्कहाणत्वम्मया दत्तं नृपो
 त्तम ॥ अजीर्णम्बहुलेकाले प्राप्तेऽपि सुरसंसदा ॥ ३५ ॥ फलमेतत्समादाय यावत्सर्व्वं त्रयम् ॥ आराधय महादेवं स प्रसन्नो भ
 विष्यति ॥ ३६ ॥ यथा सम्भाषते भर्गः फलमेतत्तथा भवान् ॥ करिष्यति फलं राजन् भार्य्याभिस्ति सृभिः सह ॥ ३७ ॥ ततस्ते लक्ष

का०

१४४

णोपेतस्तनयःकुलवर्द्धनः ॥ भविष्यतिस्वयंशास्ताचक्रवर्तीवसुन्धराम् ॥ ३८ ॥ इत्युक्त्वाप्रययौब्रह्माराजापिसहभोरुभिः ॥
 हरय्यैष्टुंसमारेभेभक्त्यापरमयायुतः ॥ ३९ ॥ निराशोःसय्यताहारःकदाचित्फलभोजनः ॥ दृषद्वतीनदीतीरेफलसंस्था
 प्यचाग्रतः ॥ ४० ॥ पुष्पार्घदीपधूपैश्चवृषध्वजमतर्पयत् ॥ सतुवर्षत्रयेतीतिमहादेवोजगत्पतिः ॥ ४१ ॥ पौष्यस्यनृपतेःस
 म्यक्प्रससादार्थसिद्धये ॥ प्रसन्नःप्राहन्पतिम्महादेवोहसन्निव ॥ ४२ ॥ उपाससेकिमर्थम्मान्तन्मेवददामिते ॥ ॥ पौष्यउवा
 च ॥ ॥ अपुत्रोहम्पुत्रकामस्तच्छृणुष्ववृषध्वज ॥ ४३ ॥ यथाहम्पुत्रवान्वैस्यावृषध्वजनथाकुरु ॥ इतिसन्यगदद्राजाभाय्या
 भिःसहहर्षितः ॥ ४४ ॥ प्रणम्यस्तुतिपूर्व्वेणभक्तिनम्रात्ममानसः ॥ ततःपुत्रार्थिनम्भूपम्प्रसन्नोवृषभध्वजः ॥ ४५ ॥ ब्र
 ह्मदत्तफलंहस्तेकृत्वेदन्तमुवाचह ॥ ॥ ईश्वरउवाच ॥ ॥ इदम्फलम्ब्रह्मदत्तत्विभज्यनृपतेत्रिधा ॥ ४६ ॥ भोजयेथाःस्वजा
 यास्त्वम्प्रहृष्टःसुस्थमानसः ॥ ततःप्रवृत्तेभवतएतासुऋतुसङ्गमे ॥ ४७ ॥ आधास्यन्तितुगर्भास्तुभाय्यास्तेयुगपन्नृपाकाले
 प्राप्तेचयुगत्प्रसवोयोषितान्तव ॥ ४८ ॥ भविष्यतिनृपश्रेष्ठतत्रेत्यन्त्वङ्कुरिष्यसि ॥ एकस्याजठरेशीर्षभागस्तेसम्भविष्यति
 ॥ ४९ ॥ अपरस्यास्तदाकुक्षेर्मध्यभागोभविष्यति ॥ अयोनाभ्यास्तुयोभागस्सोपरस्याम्भविष्यति ॥ ५० ॥ तच्चखण्डत्रयम्भूप
 यथास्थानम्पृथक्पृथक् ॥ योजयिष्यसिपश्चात्तेपुत्रएकोभविष्यति ॥ ५१ ॥ तस्यशीर्षेचन्द्ररेखासहजासम्भविष्यति ॥ तेनैव

पु०

अ.४९

१४४

नाम्नासख्यातिङ्गमिष्यतिचभूतले ॥ इत्युक्त्वासमहादेवस्तासाङ्गर्भान्स्वयन्तदा ॥ ५२ ॥ संस्कृत्तुं ज्ञाह्वीतौयमात्मवासाय
वैन्यधात् ॥ ततः फलेस्वयन्देवः प्रविवेश वृषध्वजः ॥ ५३ ॥ तत्क्षणात्तत्फलम्भूतन्त्रिभागं स्वयमेव हि ॥ पौष्यस्तत्फलमा
दायमुदितः सहभार्यया ॥ ५४ ॥ प्रययौ मन्दिरं हृष्टो अनुज्ञाप्य वृषध्वजम् ॥ ततः समुचिते काले प्राप्ते ताभिस्तु भक्षितम् ॥ ५५ ॥
तत्फलम्भूतपशार्दूलगर्भाश्चाप्याहिताः शुभाः ॥ सम्पूर्णगर्भकाले तु गर्भेभ्यः समजायत ॥ ५६ ॥ खण्डत्रयम्पृथग्राजन्यथा भ
र्गेण भाषितम् ॥ तच्च खण्डत्रयम्पौष्यो यथास्थानं त्रियोज्य च ॥ ५७ ॥ एकपिण्डश्चकाराशुतत्रपुत्रो व्यजायत ॥ तस्य शीर्षं
तदाराजन्सहजेन्दुकलाशुभा ॥ ५८ ॥ विरराज यथा स्वस्थाशरत्काले कलाविधोः ॥ तं सर्वलक्षणोपेतम्पीनोरस्कं सुनासि
कम् ॥ ५९ ॥ सिंहग्रीवविवशा लक्ष्मन्दोर्घायत भुजन्तदा ॥ दृष्ट्वा पौष्यो यथाभार्याभिस्तिसृभिः सह सम्मुदम् ॥ १६० ॥ लेभेद
रिद्रः सत्कोषं प्राप्येव विपुलन्ततः ॥ तस्य नामाकरो द्राजा ब्राह्मणैः स्वैः पुरोहितैः ॥ ६१ ॥ चन्द्रशेखर इत्येव कान्त्या चन्द्रम
सः समः ॥ वृधे समहाभागः प्रत्यहञ्चन्द्रवत्सुतः ॥ ६२ ॥ कलाभिरिव तेजस्वी शरदीव निशाकरः ॥ एवन्तिसृणाम्बाना
ङ्गर्भे जातो यतो हरः ॥ ६३ ॥ अतस्त्वयम्बकनामा भूत्प्रथितो लोकवेदयोः ॥ सराजपुत्रः कौमारीमवस्थाम्प्रापयत्तदा ॥ ६४ ॥
सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञो विष्णोस्तुल्यो बभूव ह ॥ बले वीर्ये प्रहरणेशास्त्रेशीले च तत्समः ॥ ६५ ॥ नान्यो भूतपशार्दूलनो वा भूमौ भवि

का०

१४५

प्यति ॥ अभिषिच्याथतराज्येकुमारंबलवत्तरम् ॥ ६६ ॥ दशपञ्चैकवर्षीयंसर्वराजगुणैर्युतम् ॥ तिसृभिः सहभार्याभिर्वनस्पौ
 ष्योविवेशह ॥ ६७ ॥ वृद्धोचितक्रियाङ्कूर्तुराजापरमधार्मिकः ॥ गतोपितरिराजासवनवासम्महाबलः ॥ ६८ ॥ सर्वोद्धितिव्वै
 शेचक्रेसोमात्यैश्चन्द्रशेखरः ॥ सार्वभौमोनृपोभूत्वारजभिःपरिसेवितः ॥ ६९ ॥ अमरैरिवदेन्द्रोविजहारश्रियायुतः ॥ एव
 म्पौष्यसुतोभूत्वात्र्यम्बकःपुण्यनिर्वृतः ॥ १७० ॥ ब्रह्मावर्त्ताह्वयेरम्येकरवीराह्वयेपुरे ॥ दृषद्वतीनदीतीरेराजाभूत्वामुमोदह
 ॥ ७१ ॥ अथैकदासपितरव्वेनवासगतंस्वयम् ॥ मातृश्चापिनृपश्रेष्ठद्रष्टुकामोभवन्नृपः ॥ ७२ ॥ सएकस्यन्दनेनैवएका
 कीचन्द्रशेखरः ॥ विपुलन्धनुरादायसम्मार्गणगणन्तदा ॥ ७३ ॥ तपावनम्पुण्यमयविषयान्तेव्यवस्थितम् ॥ आससा
 ददिदृक्षुःसतातव्वृद्धंसमातृकम् ॥ ७४ ॥ सगच्छन्पितुरभ्याशन्नृपतिश्चन्द्रशेखरः ॥ ददर्शनमुचन्नामतपस्यन्तम्महामुनिम्
 ॥ ७५ ॥ कृष्णाजिनोत्तरीयेणसव्वोतंसूर्य्यसन्निभम् ॥ ऊर्ध्वगभिर्जटाभिश्चसय्युतन्ध्यानिनङ्कुशम् ॥ ७६ ॥ तपसाद्योति
 ततनुन्निश्चलङ्कुशजासनम् ॥ तन्दृष्ट्वादूरतोवीरोरथोपस्थादवातरत् ॥ ७७ ॥ उपतस्थेचविप्रेन्द्रविन्नयानतकन्धरः ॥ प्रण
 नाममुनिन्तश्चवाक्यमेतदुदीरयन् ॥ ७८ ॥ पौष्यस्यतनयोब्रह्मन्नाम्नाहश्चन्द्रशेखरः ॥ प्रणमामिमहाभक्त्याभवन्तम्मुनिस
 त्तमम् ॥ ७९ ॥ इत्युक्त्वाप्राञ्जलिस्तस्थौमुनेस्तस्याग्रतो नृपः ॥ नमुचस्यमुखव्यीक्ष्यभक्तिनम्रात्ममानसः ॥ १८० ॥ पू

पु०

अ.४९

१४५

र्वमेवयदाराजाप्राविशत्तपसेवनम् ॥ तदैवसहभार्याभिस्तम्मुनिम्प्रत्यपूजयत् ॥ ८१ ॥ चिरमाराध्यनमुचम्पौष्यः परमप
 ण्डितः ॥ प्रसादयामासमुनिम्पुत्रार्थेसूनुताक्षरैः ॥ ८२ ॥ विषयान्तेतपःकुर्वन्मुनिश्चेष्टेहतिष्ठसि ॥ एकन्तुप्रार्थयेत्वत्तोय
 दिमान्दयसेमुने ॥ ८३ ॥ शिशुर्मेतनयोराजाचन्द्रशेखरसञ्ज्ञकः ॥ सहजेन्दुकलायुक्तोबालभावान्नचञ्चलः ॥ ८४ ॥ सचे
 द्भवन्तमासाद्यकदाचिदपराध्यति ॥ तदाक्षमिष्यसिमुनेमयैतत्प्रार्थितन्त्वयि ॥ ८५ ॥ पौष्यस्यवचनंश्रुत्वामुनिश्चाङ्गीचका
 रह ॥ दृष्ट्वातत्तनयव्यिष्टः पौष्यवाक्यमथास्मरत् ॥ ८६ ॥ स्मृत्वाग्रतःस्थितन्नम्रं सुचिरञ्चन्द्रशेखरम् ॥ इदम्प्रोवाचसमुनिर्ह
 यावान्नमुचाह्वयः ॥ ८७ ॥ विनयेनाद्यतुष्टोस्मिभवतश्चन्द्रशेखर ॥ वरवैरयदास्यामिवाञ्छितमेमहत्तरम् ॥ ८८ ॥ तस्य
 श्रुत्वाततोवाक्यन्नृपतिश्चन्द्रशेखरः ॥ पुनःप्रणम्यनमुचमिदमाहातिसूनुतम् ॥ ८९ ॥ कायेनमनसावाचायदत्यर्थं द्विजोत्त
 म ॥ तत्सर्व्वविषयेमेस्तितादृशायस्यदक्षिणाः ॥ १९० ॥ मनोगतम्मेदुष्प्रापव्वञ्छनीयन्नविद्यते ॥ तदेववरणीमम्मेयहदा
 तिस्वयम्भवान् ॥ ११ ॥ ॥ नमुचउवाच ॥ ॥ त्वंसप्तदशवर्षाणाम्प्राप्तेसर्व्वत्सरेपरे ॥ भविष्यसि नृपश्चेष्टवररामापतिः स्वयम्
 ॥ १२ ॥ यथागिरिसुताशम्भोर्यथालक्ष्मोर्गदाभृतः ॥ यथासुरेशस्यशचीतथातेपिभविष्यति ॥ १३ ॥ इत्युक्त्वासमुनि
 र्भूपन्नमुचस्तपसान्निधिः ॥ विसर्ज्जयामासतदासचापिमुदितोययौ ॥ १४ ॥ सगत्वापितरंप्राप्यमातृश्चन्द्रशेखरः ॥ अपू

का०

१४६

जयद्यथाहन्तुतैरप्याश्वासितः सुतः ॥ ९५ ॥ अथागतो नृपः स्वीयाङ्कुरवीरपुरीम्प्रति ॥ मुदितः सचिवैः सार्द्धैरेमेदेवेन्द्रसन्निभः ॥ ९६ ॥ इतिकालिकापुराणेनवचत्वारिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ और्व्व उवाच ॥ अवतीर्णं महादेवैषौष्यजाया सुखेच्छया ॥ मानुषेण प्रमाणेन गते सर्व्वत्सरत्रये ॥ १ ॥ गिरिजापिकुत्स्थस्य राज्ञो भार्या स्वजायत ॥ मेनकाया र्यथा पूर्व्वस्वेच्छया परमेश्वरी ॥ २ ॥ अथार्यावर्त्तविषये ब्रह्मण्यः शूरसत्तमः ॥ इक्ष्वाकुवंशजो राजा कुत्स्थो नाम धार्मिकः ॥ ३ ॥ भोगवत्या ह्वयायान्तु पृथ्यारिपुनिषूदनः ॥ सर्व्वलक्षणसम्पन्ना भूपालगुणसंयुतः ॥ ४ ॥ तस्य भार्या महाभागा भर्गदेवस्य पुत्रिका ॥ सामनोन्मथिनी नाम्ना पूजिता पतिवल्लभा ॥ ५ ॥ तस्याः पुत्रशतञ्जज्ञे देवगर्भा भूमच्युतम् ॥ बलवीर्य्यसमायुक्तं कुत्स्थनृपसत्तमात् ॥ ६ ॥ पुत्री न विद्यते तस्यास्तदर्थसागृहान्तरे ॥ निभृतं स्थण्डिलं कृत्वा चण्डिकां समपूजयत् ॥ ७ ॥ पूज्यमाना महादेवी चण्डिकाराजभार्य्या ॥ प्रसन्ना सा त्रिभिर्वर्षैस्तान् स्वप्ने चाब्रवीदिदम् ॥ ८ ॥ योषिल्लक्षणसम्पन्ना सार्वभौमस्य भार्या ॥ नक्षत्रमालया युक्ता पुत्री तव भविष्यति ॥ ९ ॥ सापि स्वप्ने वरम्प्राप्य मुदिता भूत्वा पाङ्गना ॥ पार्व्वत्यपि स्वयन्तस्यागर्भे काले विवेश ह ॥ १० ॥ सामनोन्मथिनी देवी प्रवृत्ते भानुसङ्गमे ॥ गर्भे न्दधौ महासत्त्वञ्चन्द्रिके वा मृतोत्करम् ॥ ११ ॥ सम्पूर्णतु ततः काले प्राप्ते नक्षत्रमालिनीम् ॥ सामनोन्मथिनी देवी सुषुवे तनयां शुभाम् ॥ १२ ॥ तान्दृष्ट्वा हारसंयुक्तां शरज्ज्योत्स्नाप

पु०

अ. ६०

१४६

मांशुभाम् ॥ ककुत्स्थोभार्ययासार्द्धमत्यर्थमुदितोभवत् ॥ १३ ॥ सहजेनाथहारेणभूषितातुककुत्स्थजा ॥ वृधेमन्दिरेतस्य
वर्षास्विवसुरापगा ॥ १४ ॥ तेनैवहारचिह्नेनतस्यास्तारावतीतिवै ॥ नामाकरोत्पिताकालेयथोक्तेनृपसत्तम ॥ १५ ॥ काल
क्रमेणसाबाल्यव्यतीतावरवर्णिनी ॥ मञ्जुल्यौवनोद्भेदम्प्रापश्रीरिवमाधवे ॥ १६ ॥ साश्रियाश्रियमन्वेतिशौचेनाथस
तीशुभा ॥ सुशीलांशीलचरितैःस्वरूपेणचपार्व्वतीम् ॥ १७ ॥ तस्यास्तुयौवनोद्भेददृष्ट्वाराजासुतैःसह ॥ ककुत्स्थःकारयामासस
मयेऽथस्वयम्बरम् ॥ १८ ॥ माधवेमासिसम्प्राप्तेचन्द्रवृद्धौशुभेदिने ॥ स्वयवँरसभाञ्चक्रेतारावत्याःपितासुतैः ॥ १९ ॥
वार्तिकास्तुबहून्नाजावडवाभिक्रमेणवै ॥ तूर्णम्प्रस्थापयामासनानादेशनृपान्प्रति ॥ २० ॥ तेराजानस्तदाश्रुत्वावार्ताव्वैवा
र्तिकाननात् ॥ तूर्णमेवसमाजग्मुस्तारावत्याःस्वयवँरम् ॥ २१ ॥ तंश्रुत्वापौष्यतनयश्चतुरङ्गबलैर्युतः ॥ स्वयवँरञ्जगामा
शुदिव्यालङ्कारसय्युतः ॥ २२ ॥ तत्रगत्त्वानृपश्रेष्ठाःककुत्स्थेनविनिर्मिते ॥ स्वयवँरसभामध्येयथायोग्यमुपस्थिताः ॥ २३ ॥
आसीनेष्वथभूषेषुककुत्स्थस्तनयांस्वकाम् ॥ शुभेमुहूर्तेसम्प्राप्तेसभान्नेतुम्मनोकरोत् ॥ २४ ॥ एतस्मिन्नन्तेरेराज्ञः कुमारीवर
वर्णिनी ॥ वृद्धान्धात्रीन्निजांसम्यक्सम्पूर्णज्ञानशालिनोम् ॥ २५ ॥ स्वयवँरसभान्द्रष्टुम्प्राहिणोत्सदसम्प्रति ॥ उवाचचतदाधा
त्रीराजपुत्रीसुमङ्गलाम् ॥ २६ ॥ स्वयवँरसभाङ्गत्वाचारुरूपंसुलक्षणम् ॥ नृपन्निरूप्यभोधात्रिसमक्षम्मेनिवेदय ॥ २७ ॥ त

का० १४७ स्मातर्मर्मकल्याणंसौभाग्यमपिवाञ्छसि ॥ यथासौभाग्यदः स्वामीममस्यात्त्वन्तथाकुरु ॥ २८ ॥ एवन्ताम्प्रेषयित्वाथधात्री
 नृपतिपुत्रिका ॥ सामनोन्मथिनीयत्रप्राराधयतिचण्डिकाम् ॥ २९ ॥ तत्रप्रायान्महाभागाशुभातारावतीतदा ॥ तत्रगत्वा
 महादेवीम्प्रणम्यकालिकाह्वयाम् ॥ ३० ॥ मानुषेणाथभावेनताञ्ज्ञात्वात्मानमात्मना ॥ प्रणनाममहाभक्त्यावाक्यञ्चैतदुवा
 चह ॥ ३१ ॥ प्रणमामिमहामायायैयोगनिद्राञ्जगन्मयीम् ॥ सामेप्रसीदताङ्गौरीचण्डिकाभक्तवत्सला ॥ ३२ ॥ यदिस्त्यञ्जन
 न्यामेमदर्थेत्वम्प्रपूजिता ॥ तेनसत्येनसुभगःपतिर्ममनृपोत्तमः ॥ ३३ ॥ स्वयंर्वरेद्यभवतुप्रसीदहरवल्लभे ॥ इतितस्यावचःश्रु
 त्वाचण्डिकाहरमोहिनी ॥ ३४ ॥ मोहयन्तीनृपसुतायैथात्मानन्नवेत्तिच ॥ तथाप्राहादृश्यमूर्तिरिदंसासूनृतव्यचः ॥ ३५ ॥ देव्यु
 वाच ॥ ॥ पौण्यस्यतनयोयोसौनाम्नाभूच्चन्द्रशेखरः ॥ समनोहररूपस्तेप्रियः स्वामीभविष्यति ॥ ३६ ॥ तमिन्दुकलयाशीर्षेचि
 ह्नितनृपसत्तमम् ॥ वरयस्ववरारोहे पार्वतीवदृषध्वजम् ॥ ३७ ॥ इत्युक्त्वाविररामाशुपार्वतीनृपपुत्रिकाम् ॥ सापिनत्वातथादृ
 श्याहर्षोत्फुल्लविलोचना ॥ ३८ ॥ जगाममङ्गलगृहञ्जनन्यायत्रवासिता ॥ अथाजगामसाधात्रीनिरूप्यसदृशम्पतिम् ॥ ३९ ॥ तारा
 वत्यास्तदाचष्टरहस्यनृपसत्तम ॥ दृष्टातामग्रतोधात्रीम्प्रहृष्टानृपतेः सुता ॥ ४० ॥ पप्रच्छनिभृतङ्कीटकोवाट्टस्त्वयानृपः ॥ सा
 प्राहधात्रीवचनात्तवभूपाविलोकिताः ॥ ४१ ॥ चारुरूपाःकुलीनाश्चशाखेशखेचपारगाः ॥ तेषामहन्नशक्नोमिप्रवक्तुंसुबहून्गुणा

पु०
 अ.६०

१४७

न ॥४२॥ येषु मेरोचते ताँस्तु कथयामि शुभप्रभे ॥ चारुरूपामयातेषु च त्वारः पुरुषाः शुभे ॥ ४३॥ दृष्टास्तत्रापि नासत्यौ देवौ
 द्वावपरौ नरौ ॥ देवयोः कथने कृत्यङ्किश्चित्रापि न विद्यते ॥ ४४॥ यौ पुनः पृथिवीपालौ तयोरेकः सदारकः ॥ नाम्ना सव्याङ्गिकल्या
 णोथापरश्चन्द्रशेखरः ॥ ४५॥ नासत्ययोरेतयोस्तु विशेषो नास्तिकश्चन ॥ रूपेशरीरसौ भाग्ये सर्वे चाति मनोहराः ॥ ४६॥ नृ
 पौ पुनर्महासत्वौ सिंहस्कन्धौ महाभुजौ ॥ आरक्तपाणिनयनमुखपादकरोद्भवौ ॥ ४७॥ पीनोरस्कौ विशालाक्षौ लग्नभ्रुयुगलावु
 भौ ॥ सर्वलक्षणसम्पूर्णौ देवालङ्कारमण्डितौ ॥ ४८॥ तयोरपि वयस्थत्वात्प्रशस्तश्चन्द्रशेखरः ॥ सुशीलः सूनृतवचाः शास्त्रेशस्त्रे
 च सम्मतः ॥ ४९॥ ईषदुद्भिन्नरोम्णा तु नीलेन चारुनिर्मलम् ॥ राजते वदनं स्तस्य लक्ष्मणेन निशाकरः ॥ ५०॥ दीप्तिमत्यापि
 कलयाराजते स निशापतेः ॥ सहजेन शिरःस्थेन साक्षात्सचन्द्रशेखरः ॥ ५१॥ स एव ते पतिर्योग्यश्चिह्नेनानेन सुन्दरि ॥ तन्व
 व्यैरयराजानन्तवयोग्यं शुभोदयम् ॥ ५२॥ धात्र्याश्चैव व्यैचः श्रुत्वा राजपुत्री जगाद ताम् ॥ मत्पार्श्वचारिणी भूत्वानिदेशयन् नृपोत्त
 मम् ॥ ५३॥ धात्रिस्वयव्यैरसभाप्रवेशसमये मम ॥ तयोरायात्तदाराजा त्वन्योन्यम्भाषमाणयोः ॥ ५४॥ सुतां स्वयव्यैरस
 भान्नेत्तुङ्कालेषु भोदये ॥ स्वयन्तदा ककुत्स्थस्तु सुतायामङ्गलालये ॥ ५५॥ आसाद्य पुत्रीन्दयितायै योषिद्विः कृतमङ्गलाम् ॥ मा
 ल्यं सुगन्धिपुष्पाणाङ्कुरेणादाय तत्करे ॥ ५६॥ दत्त्वा चेदमुवाचा शुभप्रापयन्मङ्गलालयात् ॥ प्रविश्य समितौ मातर्माल्ये

का० नान्येनसत्तमम् ॥ ५७ ॥ यन्त्वमिच्छसिराजानन्दिर्जय्यैर्वैरिष्यसि ॥ एवमुक्ताशिविकयास्वातैर्वृद्धैश्चपूरुषैः ॥ ५८ ॥ प्र
 १४८ वेशयामाससुताङ्ककुस्थः समितिम्मुदा ॥ तामागतांसमान्दृष्ट्वाशक्राद्यास्त्रिदशास्तदा ॥ ५९ ॥ अन्येदिक्पतयश्चापिसभा
 न्तक्षणमागताः ॥ सावतीर्यतदावाप्ययानात्तारावतीमुदा ॥ ६० ॥ धात्र्याचानुगयायुक्ताव्यचरत्सदसोन्तरे ॥ सभाम
 ध्येचिरंसातुविहृत्यवरवर्णिनो ॥ ६१ ॥ भावित्वान्नियतेर्योगाच्चण्डिकायाः प्रसादतः ॥ तयोः समत्वादेकत्वात्तयाधात्र्याविबो
 धिता ॥ ६२ ॥ गतिखेदजघर्म्माम्भः कणिकानिचितानना ॥ पतिम्पूर्वतरम्पुत्रीराज्ञस्तारावतीसती ॥ ६३ ॥ स्वयंसापार्वतीदे
 वीवब्रेचचन्द्रशेखरम् ॥ वृतन्दृष्ट्वातदातन्तुब्राह्मणाः सामगीतिभिः ॥ ६४ ॥ तयोर्वैवाहिकश्चक्रुर्मङ्गलंयतमानसाः ॥ वैतालि
 कागायनाश्चतथातौर्यत्रिकानृप ॥ ६५ ॥ प्रशंसन्तिस्मगायन्तिवादयन्तिचकौतुकात् ॥ सर्व्वेचत्रिदशामोदमवापुश्चन्द्रशे
 खरे ॥ ६६ ॥ तारावत्यावृतेचाथककुस्थोप्यतिहर्षितः ॥ वृतन्तव्यैक्ष्ययेभूपाः सुबाहुप्रमुखाः परे ॥ ६७ ॥ रुष्टास्तान्वारया
 माससमितौचन्द्रशेखरः ॥ ततोयातेषुदेवेषुत्रिदिवम्प्रतिस्वेच्छया ॥ ६८ ॥ भूपेषुचप्रयातेषुककुस्थेनाञ्चितेषुच ॥ वैवाहिकेन
 विधिनासराजाचन्द्रशेखरः ॥ ६९ ॥ तारावतीन्तदाभाय्याङ्ककुस्थानुमतेपुनः ॥ संस्कृत्यज्ञापयामासदेवेभ्योवैदिकैर्मन्त्रैः
 ॥ ७० ॥ पाणिग्रहणसंस्कारान्कृत्वातांसहचारिणीम् ॥ करवीरपुरायाशुप्रययौचन्द्रशेखरः ॥ ७१ ॥ द्वाविंशतुसहस्राणिदा

पु०
 अ.६०

१४८

सीनाम्प्रददौपुनः ॥ ककुत्स्थारुयोविपट्त्तयेतस्मिन्नुद्वाहकर्मणि ॥ ७२ ॥ गवांषष्टिसहस्राणिसौरभीणान्तथैवच ॥ दुहि
त्रेप्रददौदायन्दासान्दासीप्रमाणतः ॥ ७३ ॥ अपरायानिजपुत्रीककुत्स्थारुयस्यभूपतेः ॥ नाम्नाचित्राङ्गदाख्यातारूपैस्ता
रावतीसमा ॥ ७४ ॥ दासीनामधिपाभूत्वास्वयश्चानुययौतदा ॥ तारावतीभूपसुताञ्जेषांस्वाम्भगिर्नाशुभाम् ॥ ७५ ॥ तान्दा
सान्त्सुसमादायककुत्स्थतनयोमहान् ॥ ज्येष्ठोविश्वावसुर्नामगच्छन्तश्चन्द्रशेखरम् ॥ ७६ ॥ तारावत्याचसहितंस्यन्दनेनाशु
गामिना ॥ धीमाननुययौपश्चात्करवीरपुरम्प्रति ॥ ७७ ॥ तारावत्यासमंराजापौष्यजश्चन्द्रशेखरः ॥ करवीरपुरेरम्येरेमेनृपति
शेखरः ॥ ७८ ॥ इतिस्वयम्महादेवोमानुषीर्य्योनिमाश्रितः ॥ पार्वतीचस्वयञ्जातानरयोनिमनिन्दिता ॥ ७९ ॥ तथाभृ
ङ्गीमहाकालएतयोरभवत्सुतः ॥ तथात्वंशृणुराजेन्द्रकथयामिसमुद्भवम् ॥ ८० ॥ ॥ इतिकालिकापुराणेपञ्चाशत्तमोऽध्यायः
॥ ५० ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ॥ अथकालेव्यतीतेतुककुत्स्थतनयासती ॥ विधातुमार्त्तवंस्नानय्योषिद्भिःपरिवारिता
॥ १ ॥ शीतामलजलांहयान्नदीम्प्रातादृषद्वतीम् ॥ प्रभिन्नाञ्जनसङ्काशाङ्कलुषध्वंसकोविदाम् ॥ २ ॥ कृतस्नानामनुत्तीर्णाम
र्द्धमग्न्याम्महासतीम् ॥ ददृशेस्वर्णगौराङ्गीङ्कापोतोमुनिसत्तमः ॥ ३ ॥ कापोतव्यंपुरास्थायप्राणिनाव्यंशङ्कया ॥ विचचारय
तः पूर्वङ्कापोतस्तेनसस्मृतः ॥ ४ ॥ तान्दृष्ट्वाहेमगर्भाभाञ्चन्द्रिकांशारदीमिव ॥ कापोतःकामयामासकामबाणार्दितोभृश

का०

१४९

म् ॥ ५ ॥ कामाग्निपरितप्तः सककुत्स्थतनयाम्मुनिः ॥ अभिगम्याथ कल्याणीमिदवैचनमब्रवीत् ॥ ६ ॥ कात्वङ्कस्यासि
 वनितापुत्रीवाकस्यसुन्दरि ॥ कस्मात्समागतावात्वमुपांशुतटिनीजलम् ॥ ७ ॥ रूपन्तेसौम्यमाह्लादिपूर्णचन्द्रनिभम्मुख
 म् ॥ तिलपुष्पप्रतीकाशन्नासिकायुगलन्तव ॥ ८ ॥ वातकम्पितनीलाब्जसदृशलोचनेतव ॥ बाहूमनोहरौष्ठतौमृणालमृदु
 लायतौ ॥ ९ ॥ ऊरूगजकरप्रख्यौमध्यवैदिविलग्नकम् ॥ ईदृशेनतुरूपेणनत्वम्मानुषभामिनी ॥ १० ॥ देवोवादानवी
 वात्वमप्सरोगुणशालिनी ॥ अथवाभाग्यभोगायश्रीस्त्वन्नारीत्वमागता ॥ ११ ॥ अपर्णावाशचीवात्वन्तन्मेवदमनोहरे ॥
 और्व्वउवाच ॥ इतिवाक्यम्मुनेः श्रुत्वाजलादुत्तीर्य्यभामिनी ॥ १२ ॥ प्रणम्यतम्मुनिंनम्रावचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ अहन्तारा
 वतीनाम्नाककुत्स्थस्यसुतासती ॥ १३ ॥ चन्द्रशेखरभूपस्यभाय्याञ्जानीहिमाम्मुने ॥ नाहन्देवीनगन्धर्व्वीनयक्षीनचरा
 क्षसी ॥ १४ ॥ मानुष्यहन्नृपसुताचारित्रव्रतधारिणी ॥ ॥ कापोतउवाच ॥ ॥ त्वान्दृष्ट्वा मांस्वयङ्कामःसङ्गतःसङ्गमायते ॥ १५ ॥
 पीडितश्चातितेनाहन्त्वयाशक्त्यासमक्षया ॥ स्मरसागरकल्लोलपतितम्मान्निराकुलम् ॥ १६ ॥ त्वदूरतरिणात्राहितूर्ण
 न्त्वंमृदुभाषिणी ॥ मत्तःपुत्रद्वयञ्चारुरूपलक्षणसय्युतम् ॥ १७ ॥ भविष्यतिमहाभागेबलवीर्य्ययुतम्महत् ॥ कापोतस्यवचःश्रु
 त्वाभयदुःखसमाकुला ॥ १८ ॥ जगादगद्गदवैक्यवैग्मिन्यथककुत्स्थजा ॥ वाक्यमन्यन्मयाकार्य्यन्नकार्य्यमतिनिन्दितम् ॥

पु०

अ. ५१

१४९

॥ १९ ॥ तस्मान्मावदमामिथ्यम्प्रणम्यत्वाम्प्रसादये ॥ तवापिनैतद्योग्यस्यान्मुनेरिहतपोधन ॥ २० ॥ तपःक्षयकरङ्ग
 त्यसतीत्वभ्रंशकम्मम ॥ ॥ कापोतउवाच ॥ ॥ तपोव्ययोवाचान्यद्वादूषणन्तन्ममास्त्वह ॥ २१ ॥ तथापित्वामह
 न्त्यक्तुन्नेच्छामिसुरतौशुभे ॥ अवश्यम्ममकामेभ्यस्त्राणङ्कर्तुमिहार्हसि ॥ २२ ॥ अन्यथाकामदग्धोहन्त्वयात्यक्तोमनोहरे ॥ भवतो
 श्वकरिष्यामिशापदग्धांसवान्धवाम् ॥ २३ ॥ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा देवी तारावती तदा ॥ ऋषिशापभयात्साध्वीनकिञ्चिच्चोत्त
 रन्ददौ ॥ २४ ॥ सम्भाषयेहं स्वसखीरिहतिष्ठमहामुने ॥ एवमुक्त्वा तदा देवी दासीनाममध्यमागता ॥ २५ ॥ चित्राङ्गदांस
 माहूयवचनञ्चेदमब्रवीत् ॥ चित्राङ्गदेमुनिरसौ माँवैकामयतेभृशम् ॥ २६ ॥ किङ्करिष्येसतीभावान्नभ्रष्टास्यामहङ्कृतम् ॥
 पतिम्बन्धूँश्च कापोतः सद्यःशापाग्निनादहेत् ॥ २७ ॥ नाहम्मुनिङ्कामयेचेत्संशयेपतितात्वहम् ॥ ततश्चित्राङ्गदाप्राहमाभै
 स्त्वंसत्यभाषिणि ॥ २८ ॥ तत्रोपायमहव्यक्ष्येयत्कृत्वात्वम्प्रमोक्ष्यसे ॥ नजहातिमुनिश्चेत्त्वान्दासीमेकाम्मनोहराम् ॥ २९ ॥
 सुभूषणैर्भूषयित्वा मुनये त्वन्नियोजय ॥ कामातुरो मुनिर्मोहात्कृपणोज्ञास्यतेनहि ॥ ३० ॥ दासीत्वंद्रूषणाच्छत्राञ्ज्यो
 त्सनाच्छत्राम्मृगीमिव ॥ एवङ्कुरुमहाभागेमात्वश्चिन्ताङ्गमःशुभे ॥ ३१ ॥ त्वञ्चेत्सतीतिनियतन्नज्ञास्यतितदामुनिः ॥ तत
 स्तारावतीप्राहतांरूपगुणशालिनीम् ॥ ३२ ॥ चित्राङ्गदाम्भूपपुत्रीं शश्वद्विनयसूनृताम् ॥ तमेवगच्छभगिनिकापोताख्यम्

का०

१५०

निन्दिते ॥ ३३ ॥ मद्रूपैर्भूषयित्वास्वशरीरम्नस्विनि ॥ अन्याम्प्रस्थापितार्विप्रःसम्बुध्यक्रोधवह्निना ॥ ३४ ॥ ध
क्ष्यत्यवश्यंसकुलाम्मान्तस्माद्गच्छसुन्दरि ॥ तम्मत्समासर्वगुणैः सर्वभूषणभूषिता ॥ ३५ ॥ मुनिसङ्गमयस्त्राद्यरक्षमां
सकुलांशुभे ॥ ततस्तस्यावचःश्रुत्वाविनयश्चसकातरम् ॥ ३६ ॥ तूष्णींभूत्वाक्षणन्तस्थौनातिहृष्टमनाइव ॥ जगादचम
हाभागाश्चित्राङ्गदाककुस्थजाम् ॥ ३७ ॥ करिष्येवचनन्तेद्यसमयेमांस्मरिष्यसि ॥ मदर्थेपितरश्चेमभूपश्चन्द्रशेखरम् ॥
॥ ३८ ॥ आश्वासयिष्यसितथासमस्तश्चसखीगणान् ॥ एवमुक्त्वाभूषणानितारावत्याःपिधायसा ॥ ३९ ॥ चित्राङ्गदा
जगामाशुमुनेःकामोत्सवायच ॥ तारावतीतदादीनावस्त्रालङ्कारवर्जिता ॥ ४० ॥ दासीमध्यगताभूत्वातामेवानुययौप्रि
याम् ॥ तामायान्तीन्ततोदृष्ट्वाकापोतःकाममोहितः ॥ ४१ ॥ मुनीनाम्परजायासुसस्मारसङ्गमन्तदा ॥ प्रम्लोचाकामितापू
र्व्व्यैतण्डस्यसुतेनवै ॥ ४२ ॥ यथावाकामितापद्माभरद्वाजेनधोमता ॥ तथाहङ्कामयिष्यामिसाम्प्रतव्वैरवर्णिनीं ॥ ४३ ॥
पश्चात्तपोबलात्तद्वजायापापाद्विमोक्षये ॥ इतिचिन्तयतस्तस्यतदाचित्राङ्गदाशुभा ॥ ४४ ॥ समेत्यतम्मनिह्रैजायुक्ताचैषा
हकिञ्चन ॥ तामासाद्यमहाभागःकापोतोमुनिसत्तमः ॥ ४५ ॥ शृङ्गारवेषभावायमदनम्नसास्मरत् ॥ स्मृतमात्रोथमदनःस्व
यमेत्यमहामुनिम् ॥ ४६ ॥ गन्धमाल्यैःसुवासोभिरध्युवासातिहर्षितः ॥ तेनाधिवासितोविप्रःकापोतश्चारुरूपधृक् ॥ ४७ ॥

पु०

अ.६१

१५०

जज्वालतेजसाचापिद्वितीयइवभास्करः ॥ मनोहरन्तथादृष्ट्वाकापोतम्मदनोपमम् ॥ ४८ ॥ तारावतीमृतेसर्वाःसकामाश्चा
 भवनस्त्रियः ॥ तारावतीमुनिन्दृष्ट्वासुन्दरम्मदनोपमम् ॥ ४९ ॥ विस्मयम्परमज्ञातामुनिङ्काममन्यत ॥ अथचित्राङ्गदाविं
 प्रःकामुकःकामसङ्गमे ॥ ५० ॥ तदानियोजयामासुप्रोतश्चाभवत्क्षणात् ॥ ततस्तस्यांसमुत्पन्नंसद्योजातंसुतद्वयम् ॥ ५१ ॥
 देवगर्भोपमन्दीतञ्ज्वलनार्कसमप्रभम् ॥ जातेसुतद्वयेतान्तुमुनिःसम्मृज्यपाणिना ॥ ५२ ॥ निनायपूर्ववद्भावव्यचन
 श्वेदमब्रवीत् ॥ मत्सङ्गमेकियत्कालम्प्रयेतिष्ठशुभानने ॥ ५३ ॥ ममेच्छयायास्यसित्वम्भयन्तेनास्तिराजतः ॥ एवमस्ति
 तिसाप्राहृष्टपिशापभयात्सती ॥ ५४ ॥ ततोविसर्जयामासमुनिरन्याश्चयोषितः ॥ ततस्तारावतीदेवीदासीभिः परिवा
 रिता ॥ ५५ ॥ भगिनीमनुशोचन्तीजगामभवनन्निजम् ॥ गत्वातंसर्ववृत्तान्तङ्कापोतकृतमद्भुतम् ॥ ५६ ॥ ब्रह्मावर्त्ताधिपा
 याशुशशंसाथककुत्स्थजा ॥ सश्रुत्वानृपशार्दूलः क्षणमात्रव्यञ्चिन्त्यच ॥ ५७ ॥ चित्राङ्गदायाः साहाय्यंङ्कापोतानुमते
 ऽकरोत् ॥ कापोतोपितदातस्याज्ञातयोः सुतयोस्तयोः ॥ ५८ ॥ यथोक्तेनाथविधिनासंस्कारमकरोत्तदा ॥ सगरउवाच ॥
 चित्राङ्गदाकथम्पुत्रीककुत्स्थस्याभवत्तदा ॥ ५९ ॥ तदहंश्रोतुमिच्छामिकथयस्वद्विजोत्तम ॥ और्व्यउवाच ॥ एकदातुककु
 त्स्थोसौहिमवन्तम्महागिरिम् ॥ ६० ॥ मृगयायैजगामाथमृगाश्चापिनिपातिताः ॥ लम्बन्तीसुरलोकानुभूमिम्प्रतितदोर्व्य